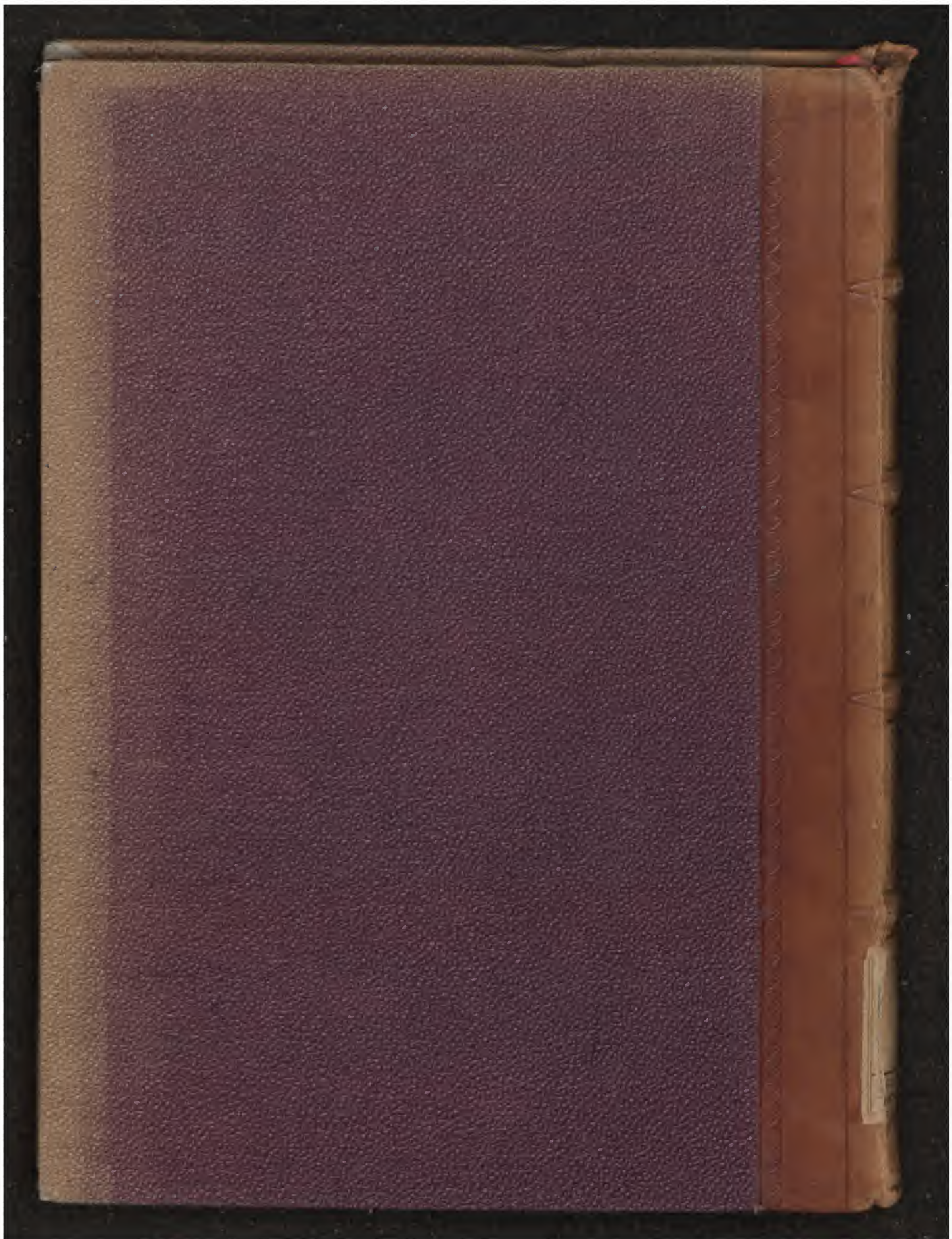

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Nencini 51

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Nencini 51

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Nencini 51

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Nencini 51

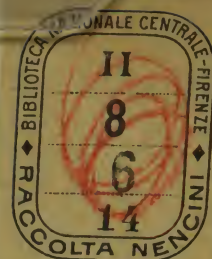

Inc. Nenc.

51

BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

10 (00) - 8-1987

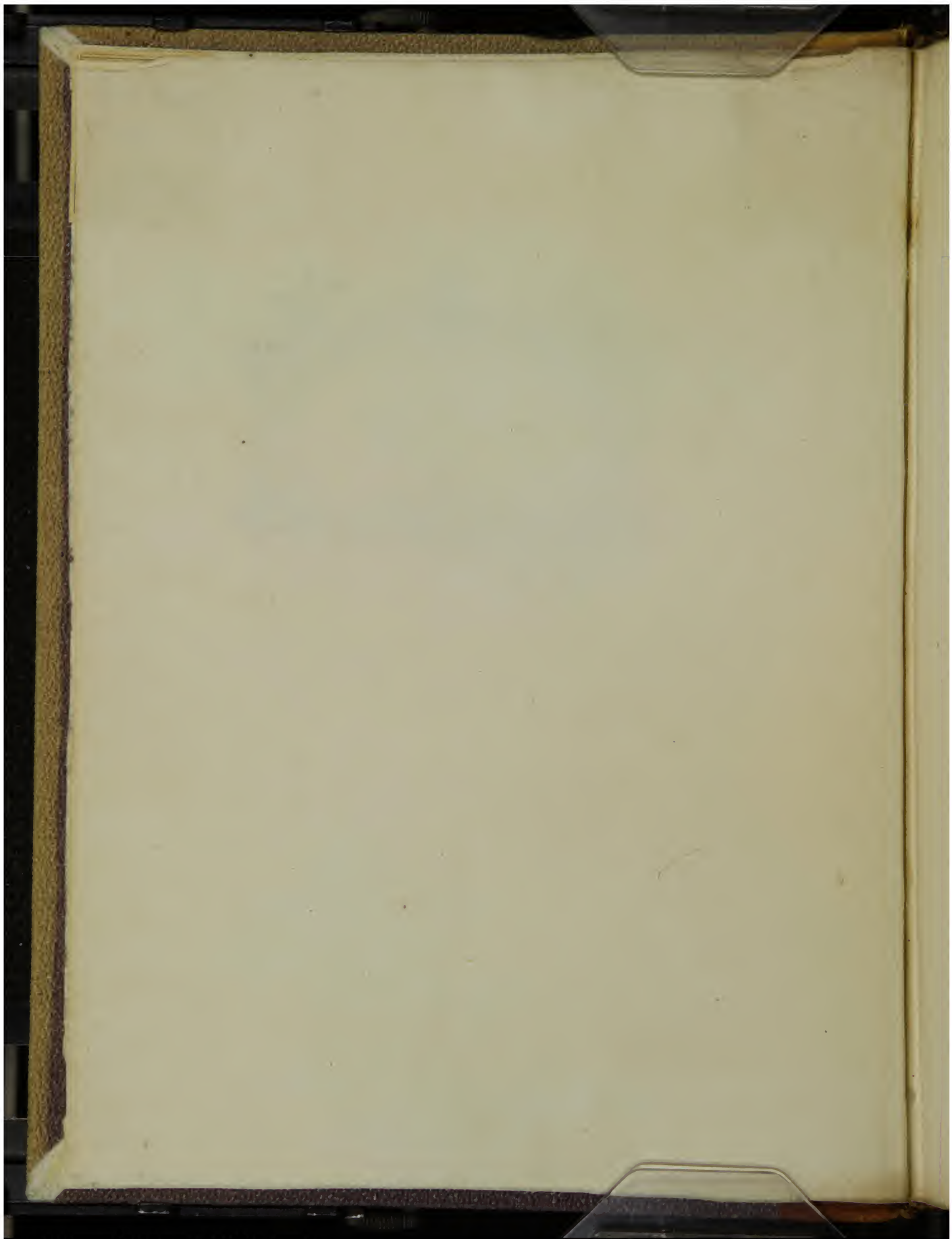

Ex Libris Joannis Nencini

1874

REGIMEN SA:

nitatis cū expositione magistri Arnal-
di de Villa noua Cathellano
Nouiter Impressus.

REGIMEN. 2A.

Sancti Imperii Regis
di. Maximilianus A. Habsburgi
Imperatoris

Incipit Regimē sanitatis Salernitanū excellētissimū pro cōserua-
tione sanitatis totius humani generis putilissimū: necnō a magistro
Arnaldo de Villa noua Cathellano omniū medicorū uiuentiū gēma
utiliter: ac p̄m omniū antiquorū medicorū doctrinā ueraciter expo-
sitū: nouiter correctū ac emendatū p̄gregissimos ac medicinē ar-
tis peritissimos doctores Montispeffulani regentes. Anno. M. cccc.
lxxx. p̄dicto loco actu morā trahentes.

Anglorū regi scripsit schola tota salerni
Si uis icolumē: si uis te reddere sanū
Curas tolle graues: irasce, crede, p̄phanū:
Parce mero, cenato parū: nō sit tibi uanū
Surgere post epulas: somnū fuge meridianū,
Nō miētū retine: nec comprime fortiter anū.
Hæc bene si serues: tu longo tēpore uiues.

Regis Anglię. Et in textu lecto auctor ponit octo documēta gnālia
pro cōseruatione sanitatis: de quibus postea spāliter p̄ ordinē determi-
nabit. Primū ergo documētū est q̄ hō: sanus uolēs uiuere: debet ab
eo remouere graues curas. Nā curę exsiccāt corpora: ex quo tristificāt
spūs uitales: mō spūs tristes exsiccāt ossa. Et sub isto documēto etiā
cōprehēdi debēt tristicię q̄ silr corpora exsiccāt & infrigidant ma-
ciē & extenuationē inducūt: cor stringūt: & spūm obtenebrāt: inge-
niū ebetāt: & rōnē ipediūt: iudiciū obscurāt: & memoriā obtūdūt.
Verūtāme aliqui pingues & carnosi sunt spūs adeo nobiles & calli-
dos hñtes q̄ eis interdū bonū est tristari: ut spiritus calor ebetetur:
& corpus aliquāliter maceret. Secundū documētū est non irasce.
Primo qa ira silr corpora exsiccant: cū ipsa summę singula mēbra
supcalefaciat. Nimia autē calefactio ficcitatē inducit: teste Auic. i.

Iste libellus est
editus a doctori-
bus Salernicis si-
bus in quo inscri-
bunt multa & di-
uersa p̄ cōserua-
tiōe sanitatis hu-
manę. Et editus ē
iste liber ad usū

A ii

doc.iii.c.i.Secūdo q̄a ira pp̄ feruorē cordis oēs actus rōnis cōfūdīt. Aduertēdū tñ est q̄ qdā frigidi sunt & maleficiati:qbus iterdū ira / sci pdest ī regimine sanitatis:ut ī eis calor exciteŕ. Tertiū est parce uti potu uini:nimia.n.repletio uini somnolentiā pigriciā debilitatē mēbroꝝ:debilitatē stomachi:& multa alia his silia inducit:de qbus posterius magis patebit. Quartū est paꝝ cenare:q̄a nimia nocturna repletio dolorē in uentre inducit:ac inquietudinē insomneitatē & angustia put manifesta p̄ expiētia:& īferius magis declarabit. Quintū est surgere post cibū sumptū:qđ facit ad digestionē:propterea q̄ cibū sumptū facit descēdere ad fundū stomachi in quo uiget uirtus digestiua. Sextū est nō dormire post prādiū:cuius documēta postea tāgunŕ ī textu ibi. Febris pigricies. Septimū ē nō diu retinere urinā.Ex nimia.n.urinē retentione aliqñ sequitŕ difficultas mingēdi:aut oīno phibitio a mictu:ut testatŕ Auic.xix.in trac.ii.c. de difficultate urine. Silr ex nimia retentione fecali plura pueniūt nocumēta. Indurantŕ .n.feces in intestinis pp̄ cōtinuā suctionē uenarū miseraicarū cū intestinis cōtinuatarū oēm humiditatē a fecib⁹ sugentiū:& sic remanēt sicce. Difficilis exitus intestina oppilans:ad quā oppilationē pp̄ uentositatē:eductionis phibitionē & aliarū secum aceruatiōē sequuntŕ nocumenta in textu posterius posita:ibi Spasmus &c.Octauū est non fortiter cōprimere anū:ex hoc enim sequitur tenasmon siue exitus longaonis. Vltorius subdit autor q̄ oīa ista debite cōseruans longo tempore sanus uiuere poterit.

¶ Autor ī hoc pas /

su tangit tria reme /
dia generalia pro cō
seruatione sanitatis

Si tibi deficient medici:medici tibi fiant.

Hęc tria.mens leta.reges.moderata dieta.

naturę humanę:& p̄cipue ipsoꝝ nobiliū. Primū est q̄ animus hoīs debet esse letus & gaudens:cū leticia siue gaudiū etatē floridā facit

hoiē in iuuetute cōseruat: uirtutē cōfortat: uitā plongat: ingeniū
acuit. & ad singulos actus hoiē abiliore reddit. Et debet istud gau
diū in regimine sanitatis cōueniēs eē tēpatū & nō excessiuū: qā ex
cessiuū sincopim & mortē inducit: & maxime gaudiū cōpetit his q̄
multū curant & sollicitudinibus destruunt. Et pōt in ipsis de nouo
acqri p usum cibi & uini delectabiliū & dimissione eorū q̄ tristitiā
inducūt: & inhabitare cū sibi dilectis & filiis qbus uirtus cōfor
tatur. teste Auic. xi. in. c. de casu uirtutis subito sic dicēte. Et scias q
uirtus augmētatur cibo & uino subtili cōueniētibus & odoribus bo
nis: ex trāquillitate & gaudio & dimissione eorū q̄ cōtristāt & rixari
faciūt: & renouatione regū amabiliū: & habitatiōe cū dilectis. Secū
dū est trāqllitas animi. Nobiles. n. pp nimis magnas & diuersas cu
ras quas habent plus ledunt ceteris paribus q̄ qui mediocres sunt.
Inquietatio vō mētis somnū maxime impedit q̄ nobilibus summe
utilis est: qui cōiter naturę sicce sunt: atq; colericę: quibus pmaxime
somnus est utilis. Tertiū est moderata dieta. i. moderata sūptio cibi
& potus. Nocumēta vō supflui cibi & potus postea dicemus.

Lumīa mane manus surgēs gelida lauet aq̄.
Hac illac modicū p̄gat: modicūq; sua mēbra
Extendat: crines pectat: dentes fricet: ista:
Cōfortant cerebrū: cōfortāt cetera mēbra
Lote: cale: ista: pranse: uel frigesce minute.

In hoc textu au
tor ponit .vi. docu
mēta qbus cerebrū
cōfortat: & sīlī sin
gula corpis mēbra:
Primū est: postq̄ hō
de mane surrexerit:

debet lauare oculos in aq̄ frigida: mūdari. n. debēt ut ab eis remo
ueant imūdicie palpebris adherētes: & circa oculos existētes: ne ab
ipsis oculi corrodant. Et istud satis inuit Auic. in trac. ca. de reme
moratione cōseruationis sanitatis oculi: & rememoratione eorū quę
nocēt ipsi: ut dicit, Ex eis aut quę abstergūt oculū & acuiūt ipm est:

doc.iii.c.i. Secūdo q̄a ira pp̄ feruorē cordis oēs actus rōnis cōfūdit. Aduertēdū tñ est q̄ qdā frigidi sunt & maleficiatī: qbus iterdū ira / sci pdest ī regimine sanitatis: ut ī eis calor excitet̄. Tertiū est parce uti potu uini: nimia. n. repletio uini somnolentiā pigriciā debilitatē mēbroꝝ: debilitatē stomachi: & multa alia his silia inducit: de qbus posterius magis patebit. Quartū est paꝝ cenare: q̄a nimia noctur / na repletio dolorē in uentre inducit: ac inquietudinē in somneitatē & angustia put manifesta p̄ expiētia: & īferius magis declarabit̄. Quintū est surgere post cibū sumptū: qd facit ad digestionē: pro / pterea q̄ cibū sumptū facit descēdere ad fundū stomachi in quo ui / get uirtus digestiua. Sextū est nō dormire post prādiū: cuius docu / mēta postea tāgunť ī textu ibi. Febris pigricies. Septimū ē nō diu retinere urinā. Ex nimia. n. urinq̄ retentione aliqñ sequit̄ difficultas mingēdi: aut oīno phibitio a mictu: ut testat̄ Auic. xix. in trac. ii. c. de difficultate urine. Silr ex nimia retentione fecali plura pueniūt nocumēta. Indurant̄. n. feces in intestinis pp̄ cōtinuā suctionē ue / naꝝ miseraicaꝝ cū intestinis cōtinuataꝝ oēm humiditatē a fecib⁹ sugentiū: & sic remanēt sicce. Difficilis exitus intestina oppilans: ad quā oppilationē pp̄ uentositatē: eductionis phibitionē & aliaꝝ se / cum aceruationē sequunt̄ nocumenta in textu posterius posita: ibi Spasmus &c. Octauū est non fortiter cōprimere anū: ex hoc enim sequitur tenasmon siue exitus longaonis. Vltorius subdit autor q̄ oīa ista debite cōseruans longo tempore sanus uiuere poterit.

¶ Autor ī hoc pas /
su tangit tria reme /
dia generalia pro cō /
seruatione sanitatis

Si tibi deficient medici: medici tibi fiant.
Hęc tria. mens leta. reges. moderata dieta.

naturę humanę: & p̄cipue ipsoꝝ nobiliū. Primū est q̄ animus hoīs debet esse letus & gaudens: cū leticia siue gaudiū etatē floridā facit

hoiē in iuuetute cōseruat: uirtutē cōfortat: uitā plōngat: ingeniū
acuit. & ad singulos actus hoiē abiliore reddit. Et debet istud gau
diū in regimine sanitatis cōueniēs eē tēpatū & nō excessiuū: qā ex /
cessiuū sincopim & mortē inducit: & maxime gaudiū cōpetit his q̄
multū curant & sollicitudinibus destruunt. Et pōt in ipsis de nouo
acqri p usum cibi & uini delectabiliū & dimissione eorū q̄ tristitiā
inducūt: & inhabitare cū sibi dilectis & filiis qbus uirtus cōfor
tatur. teste Auic. xi. in. c. de casu uirtutis subito sic dicēte. Et scias q
uirtus augmētā cibo & uino subtili cōueniētibus & odoribus bo
nis: ex trāquillitate & gaudio & dimissione eorū q̄ cōtristāt & rixari
faciūt: & renouatione regū amabiliū: & habitatiōe cū dilectis. Secū
dū est trāqllitas animi. Nobiles. n. pp nimis magnas & diuersas cu
ras quas habent plus ledunt ceteris paribus q̄ qui mediocres sunt.
Inquietatio vō mētis somnū maxime impedit q̄ nobilibus summe
utilis est: qui cōiter naturę sicce sunt: atq̄ colericę: quibus pmaxime
somnus est utilis. Tertiū est moderata dieta. i. moderata sūptio cibi
& potus. Nocumēta vō supflui cibi & potus postea dicemus.

Lumīa mane manus surgēs gelida lauet aq̄.
Hac illac modicū p̄gat: modicūq̄ sua mēbra
Extendat: crines pectat: dentes fricet: ista:
Cōfortant cerebrū: cōfortāt cetera mēbra
Lote: cale: ista: pranse: uel frigesce minute.

¶ In hoc textu au
tor ponit .vi. docu
mēta qbus cerebrū
cōfortat: & sīl'r sin
gula corpis mēbra:
Primū est: postq̄ hō
de mane surrexerit

debet lauare oculos in aq̄ frigida: mūdari. n. debēt ut ab eis remo
ueant imūdicie palpebris adherētes: & circa oculos existētes: ne ab
ipsis oculi corrodant. Et istud satis inuit Auic. in trac. ca. de reme
moratione cōseruationis sanitatis oculi: & rememoratione eorū quę
nocēt ipsis: ut dicit. Ex eis aut quę abstergūt oculū & acuit ipm est

submergi in aq̄ clara & apire oculū in ea. Et idem uult trac.iiii.c.de
cura debilitatis uisus dicēs. Et ingredi aquā clarā uiridē & submer/
gi in ea & apire ambos oculos in ea p̄m quātitatē qua possibile est.
Est ex eis q̄ seruāt sanitatē oculi & p̄fortāt ip̄m & p̄prie ī iuuētute:
Causa aut̄ q̄re oculi magis debēt lauari in aq̄ frigida q̄ calida est: q̄a
unūquodq̄ cōseruatur suo simili: ut dicit Auic. in. i. c. i. Et ideo uult
Gal. in ter. canone illo. Calidiora calidioribus indigēt adiutoriis. fri/
gidiora frigidioribus: sed sic est. si oculi sunt frigide naturę: ergo po/
tius debēt lauari aq̄ frigida q̄ calida. Secūdū est q̄ hō debet lauare
manus: q̄a sunt instrumēta q̄bus mūdant̄ organa p̄ q̄ exeūt supflui/
tates cerebri: ut sūt aures: oculi: nares. Et ergo ob hoc manus debēt
esse mūde. Plus tñ debēt lauari in aq̄ frigida q̄ in calida: q̄a lotio ma/
nuū in aq̄ calida generat uermes in uentre: & hoc sp̄āl̄r dūmō ma/
nus in aq̄ calida lauant̄ post sumptionē cibi: ut innuit Auic. xvi. in
trac. v. c. i. ubi agit de uermibus in uētre genitis. Et rō est: q̄a p̄ lotio/
nem manuū in aqua calida post sumptionē cibi trahit̄ calor nāl̄is
quo cōplet̄ digestio in stomacho ad extra: quare impfēcta fit dige/
stio: quæ potissima cā est uermiū. Tertiū est q̄ postq̄ hō surrexerit a
somno d̄z paulatim incedere siue se mouere. Cuius cā est ut supflui/
tates primę & secūde digestionū quæ sunt feces & urina descēdāt
& p̄parent̄ faciliori euacuationi. Quartū est q̄ postq̄ hō surrexerit
a somno d̄z extēdere manus & pedes & alia mēbra. Cuius cā est: ut
trahant̄ uitailes spūs ad mēbra exteriora: & p̄ hoc subtiliantur spūs
cerebri. Quintū est q̄ debet crines pectere. Cuius cā est: ut aperian/
tur pori p̄ hoc capitis & exeant uapores cerebri derelicti post som/
num & subtilient̄ eius spūs. Vnde usus pectinis multū cōfert uisui
& maxime sensibus pdest. Vnde dicit Auic. iii. in trac. iiii. c. de cura
debilitatis uisus. Administratio pectinis sup caput iuuatiua est &
confert p̄prie sensibus. q̄re oportet q̄ ministret̄ omni die multotiēs:

qm̄ attrahit uapores ad sup̄iora & mouet eos a parte oculi. Sextū ē q̄ hō d3 mūdare & fricare dētes. Cuius cā est: q̄a imūdicies dētiū ē cā fetoris anhelitus: s̄l̄r a dētibz imūdis spūs imūdi eleuant̄ ad ce rebrū ipm̄ pturbātes. Præterea cōmixtio limositatis dentiū cū ipso cibo ad stomachū missa est cā corruptiōis cibi in stomacho. Mo/ dū aut̄ cōseruādī sanitatē dētiū & bonitatē odoris eorū tāgit. Auic. vii. i. c. de cōseruatiōe dētiū sub his v̄bis. Et ex eo q̄ cōseruāt sanitatē dētiū est ut colluat̄ os in mēse bis cū uino in quo decocta est radix r̄timalli. Est. n. pueniēs ad ultimū ī faciēdo bonū odorē: & nō adue nit faciēti illud dolor dētiū. Vteri⁹ autor ī ultimo uersu subdit aliq̄ p̄cepta gnālia. Primū est q̄ hō lotus stupa uel balneo d3 se tenere calidū: q̄a tūc pori sūt apti: & sic de facili frigus posset subitrare: & magna nocumēta corpi inferre. Aliud est q̄ postq̄ hō sūpserit cibū d3 modicū stare: ut cib⁹ p̄fecte descēdat ad fundū stomachi in quo cōplet̄ digestio: deinde lente ābulet & nō fortiter: ne pp̄ motū fortē calor trahat̄ ad ptes exteriores: & p hoc īpediat̄ cibi digestio. Aliud est q̄ hō frigidus debet cauere ne subito se calefaciat: sed paulatim. Mutatiōes. n. subite naturā ledūt. Oīa. n. extra naturā molesta sunt: ut dicit Gal. in cōmēto illius canonis s̄m multū & repēte.

Sit breuis aut nullus tibi sōnus meridianus
Febris: pigricies: capitis: dolor atq; catarrus
Hæc tibi proueniunt ex somno meridiano.

EIn hoc textu tā /
git autor quattuor
nocumēta quæ pro
ueniunt ex somno
facto post prandiū.

Quorū primū est q̄ ex somno meridiano solet sequi febris quod aliqui putant uerificari de febre pueniente ex oppilatione causam istius febris reddentes: q̄a tpe diei calor & spūs mouentur ad exte/ riora: & sic uirtus digestiua in die est debilis. Digestio enim perfe/ cta est quādo calor & spūs ad interiora mouētur: ppter quorū mo/

17

tū calor nālis incēdit. Et sic tps noctis est tps pfectiōis digestiōis.
Indigestio. n. & cruditas humorū est cā oppilatiōis: q̄ oppilatio ē cā
febris: s̄m Aui. in. iiii. in pluribus passibus. Secūdū nocumētū ē pi
gricies: q̄ ex eadē cā uidet̄ oriri. Ex mā. n. indigesta & grossa: grossi
eleuant̄ spūs: qui moti ad mēbra corporis grauedinē corpori: inducūt:
quēadmodū spūs subtile & leues leuitatē animi & corporis iducūt.
Tertiū est dolor capitis: qui ēt ex eadē cā puenire ur̄. Ex cibo. n. idi
gesto ī stomacho eleuant̄ grossi spūs cerebrū pturbātes: q̄ spūs sunt
cā discoloratiōis ēt faciei qñ ad cutē mouent̄: q̄a ubi est mā grossa:
neceffe est qcqd ex tali mā dissoluit̄ cē grossū: ut inuit Gal. ī cōmēto
illius amphorismi. Et q̄ crescūt sic inquiēs. Q̄ uicqd. n. de q̄libet re
dissoluit̄: ei un̄ dissoluit̄ neceffe ē ut assimilet̄. Quartū nocumētū ē
catarrus: qui flr̄ ex eadē cā ur̄ oriri. s. ex reumate. Reuma. n. dī oīs
fluxus materię de mēbro ad mēbrū in q̄cunq; pte corporis fuerit. sed
s̄m q̄ ad diuersas ptes corporis fluit: diuersa sortit̄ noīa. Q̄ n. n. mo
uetur ad pectus. siue ad mēbra spūalia uidelz ad pulmonē: dī catar
rus. Sed qñ fluit ad fauces siue ad colatoriū palati. dī brācus. Et qñ
fluit ad nares dī coriza: ut habet̄ in istis uersibus.

Si fluat ad pectus dicatur reuma catarrus.

Ad fauces brancus: ad nares dico corizam.

Praeter tñ p̄dictorū nocumētōrū cās narratas alię pnt assignari ma
gis efficaces. Cā nāq; primū nocumēti. s. febris q̄ aliqñ est effimera:
aliqñ putrida. est febris qdē effimere retētio fuliginū ī somno diur
no: quaz̄ resolutionē uigilia facere cōsueuerat. quibus acruatis &
spiritibus admixtis ī eis accēdit̄ calor extraneus causans febrē effi
merā. Febris v̄o putride putrefactio humiditatū multiplicatarū ex
somno diurno ad cor effumantiū. Secūdū v̄o nocumentū. s. pigri
cia cōtingit pp humiditates p somnū diurnū retentas circa muscu

los cordas & iuncturas:qbus torpescunt & tarde redunt ad solitos
motus. Tertiū vō nocumentū ex simili cā oriē. s. ex humiditatibus
& uaporibus p somnū meridianū retētis:q moti uersus caput & ce
rebrū dolorē ingerūt. Quartū vō nocumentū uidelz catarrus:quo
ulr omne reuma significat cōtingit ppterea qa uapores & fumi qui
undiqz p cutē hora uigiliaz resolui solēt in somno diurno ad caput
tendūt:ubi inspissati recidūt iterius reumatizātes. Auic. aut in. i. c.
fen. iiii. do. ii. ca. ix. alia supaddit nocumēta somni diurni quoz pri
mū est gnāre egritudines humiditas. ut guttas & paralises ex reten
tionibus humiditatū q de die magis resolui solēt. Secundū est cor
ruptio coloris faciei pp humiditates aquosas urine siles i sanguine
multiplicatas ex somno diurno:resolui solitas tpe uigiliaz:q ad fa
ciei cutē cū sanguine expulse reddūt eā tumidā & declinantē ad ci
trinitatē. Tertiū est gnātio splenis. i. splenetice passiōis i dispositis
ad eā. Cuius cā est retentio humoris grossi melancolici in splene ex
somno diurno. sicut. n. iuuant uigilię motū & libez trāsītum huius
grossi humoris p cānales strīctos cū calore diei uias apiēte. sic som
nus ipedit maxime diurnus. cū tūc instet hora p̄m plurimū trāsītus
melācolię p cānales suos. & maxime p illū cānalē:qa splē transit ad
orificiū stomachi grā puocatiōis appetitus p quē splenis supfluitas
emūdari solet. Non. n. cōuenit ut de nocte puocet sed de die potius
appetitū cibi. Quartū ē relaxatio neruoz seu remolitio eoz. Cuius
cā est phibitio resolutiōis humiditatū quā facere solēt uigilię diur
ne q interius retente neruos imbibūt. Quintū est debilitatio appe
titus. Cuius cā est phibitio resolutiōis q est prima cā famis: alia cā ē
repletio stomachi ex fumis uaporib⁹ & humiditatibus remollienti
bus & saturātibus orificiū stomachi. Sextū est generatio apostema
tum. Cuius cā est: quia supfluitates per somnū diurnū multiplicare
colliguntur sepe in aliquo membro: & ipsum intumescere faciūt.

B

Et ulterius di. Aui. q. duę de potioribus causis pp q̄s nocet somnus diurnus sūt. prima qdē: q̄a cito interrūpit̄ p̄pterea q̄ calor diei trahit uersus exteriora calorē corpis. & eñ somnus ad interiora. Vñ motus puenit agitatiuus. & iō cōsuliť tūc dormire uolētibus q̄ in umbra dormiāt: & i tenebroso loco. secūda vō p̄pterea q̄ reddit naturā stupidā & q̄si p̄territā retrahentē se ab eo in quo erat. s. a digestionē cibi. Aduertēdū tñ est q̄ l3 somnus diurnus gnāliter uitupet̄ & nocturnus cōmēdet̄. ex diurno tñ ille minus uitupat̄: q̄a mane est usq̄ ad tertiā. s. ab ortu solis usq̄ ad tertiā post ip̄m. Iuxta illud hypocritis p̄nosticoꝝ secūda dicētis. Sōnus ut moris est cōueniens & nālis ut noctē nō effugiat & diē nō ip̄ediat est laudabilis. cōtrarius vō est improbandus: minus tñ si a mane usq̄ ad tertiā tenuerit. Quāq̄ tñ somnus diurnus & meridianus intantū a primis medicīnē inuentoribus detestet̄. moderno tñ tpe nō oīs somnus diurnus est uitupandus: & p̄prie si in eo qnq̄ cōditiones obseruant̄. ut uult Bartrucius. Prima est ut sit cōsuetus: secūda ut nō sit illico supra cibū: tertia ut nō sit capite depresso: quarta ut nō sit longus: quinta ut nō fiat ab eo subito stupidā & repētina expergefactio: sed morosa.

CIn hoc textu autor ponit q̄ttuor notumēta puenientia ex retentiōe uento /

Quattuor ex uento ueniūt in uētre retēto: Spasmus: idrops: colica: uertigo q̄ttuor ista.

sitatis i corpe nro quorū primū est spasmus cuius cā est: q̄a uētositas retenta sepe capit raptū ad iūcturas: & neruos ipsos replēs ex quorū repletiōe sequit̄ ip̄soꝝ p̄ctio q̄ uocat̄ spasmus. Et ab Aui. ii. in ca. de spasmo: spasmus sic diffinitur. Spasmus est egritudo neruosa: qua mouent̄ lacerti ad principia sua & inobediētes sunt in dilatiōe eoꝝ: Et iste spasmus ē duplex. Nā qdā est ex repletiōe i quo mēbrū abbreuiat̄ & igrossat̄ pp rē implentē: sicut coriū aut corrigia cū est res

implens abbreviat & ingrossat. & iste spasmus fit subito: Alius est ex inanitione in quo phit lōgitudo & latitudo & minorat mēbrū sū lōgū & latū: sicut in pgameno: cū apponit igni fit p̄ctio sū longū & latū: & iste spasmus fit paulatim. Secūdū nocumentū est ydropisis: quæ est morbus mālīs causatus ex re frigida plurima ingrediēte & inflante mēbra aut loca partiū: in qbus regimē. i. digestio ciborū fit & humorū: ut dicit Bartrucius. Ydropisis. n. nō generatur nisi cū sanguis nō generat: ut dicit Gal. vi. particula amphorismorū in cō mēto illius. Emorroides sanāti antiq̄s. Et est triplex ydropisis. s. ypo zacha: asclites: & timpanites: & de timpanite intelligit istud secūdū nocumentū. Timpanite. n. ut dicit Bartrucius fit a mala cōplexione frigida stomachi & epatis phibēte cibū trāsmutare in chilū & humorē benignū aut sanguineū: q̄re cōvertit in rē uentosam quæ dū nō expellit p̄ eructuationē aut aliūde oppilationē uiaꝝ phibente uel uirtute expulsua: uel sequestratiua: seu supfluitatū debili existente colligit iter ciphac & mirach uētris & causat ydropisim. Tertiū nocumentū est colica q̄ est egritudo multū dolorosa: facta in intestino dicto colon: qd̄ est unū de intestinis grossis: quēadmodū yliaca est egritudo dolorosa facta ī ītestino gracili dicto ylion: & hūc iste egritudines sepe ex uētositate iclusa ī dictis intestinis. Quartū nocumētū est uertigo & est egritudo cū qua uī hoī q̄ oīa uoluant in girū. Cuius egritudinis cā est uētositas ad cerebrū mota q̄ pp̄ eius ī cerebro motionē uertiginē facit. Et ista quattuor nocumēta cū qbusdā aliis pulchre cōmemorat. Aui. xviii. i. c. de reb⁹ q̄ nocēt colicis dicēs. Et scias q̄ retētio uētositatis multotiēs facit accidere colicā: p̄pterea q̄ subleuat eā & reprimīt ipsam: ita ut aggreget res una & q̄ facit accidere debilitatē in intestinis. Et qñq; pducit illud ad ydropisim. Et quādoq; generat tenebrositatē & uisus uertiginē & epilensiam. Et quādoq; retinetur in iunctura: & facit accidere spasmus.

In hoc textu au /
tor ponit unū docu /
mētū pro cōserua /

Ex magna cena. Stomacho fit maxima pena
Vt sis nocte levis. sit tibi cena brevis.

tione sanitatis dicēs: q. hō ī cena d3 esse sobrius & se nō multū cibo
replere: q. nimia repletio nocturna inducit īpedimētū somni: tortio
nē uentris: inq. etudinē corpis pustulas in facie: grauitatē capitis in
mane. & maliciā oris. Dubiū iā incidit utrū maior q̄ritas cibi sit su /
mēda ī prādio q̄ ī cena. Pro cuius decisione aduertēdū est q. p̄m di /
uerſitatē corpoꝝ: maior aut minor q̄ritas cibi sumēda est in prādio
q̄ in cena: q. corpa aut sunt in morbū decidētia: aut sub latitudine
sanitatis. Si in morbū deciderint: aut cū humoris uicio aut sine hu /
moris uicio. Si sine humoris uicio: sic est magis cenādū. Cui⁹ rō est:
q. nā in talibus solū est ciboꝝ digestionī intēta: nō aut supfluitatū
murationi: carēt. n. eis q. si cū humoris uicio patiant cōueniēti⁹ ē
prādio maiore. uñ Aui. in. iiii. in trac. v. c. de cura epilēſie. Ille cui⁹
cōsuetudo nō tolerat ut semel reficiat⁹: dicit: idat cibū suū q̄ est minor
refectiōe sua in tribus ptibus: &umat duas tertias in prādio & ter /
tiā in cena post exercitium subtile rōne sic p̄suadet⁹: q. n̄ illo tpe pro
quo nā debilis iuuat⁹ in digestiōe calore solari uiuifico: & resoluūē
amplius supfluitates amplior sumēdus est: hoc aut magis fit in prā /
dio q̄ in cena: ergo &c. Prēterea in die calor uitalis adest solaris & lo /
cis digestiuius cū sit uite principiū: q̄re ad digestionē diurnalē: tunc
duplex opabit⁹ calidū: nocte vō nō. Et etiā nocte nā magis est circa
supfluorū digestionē in talib⁹ intēta: nō est ergo īpediēda multa ci /
boꝝ exhibitioe: q̄uis. n. calor in plerisq; fortificet⁹ in nocte spiritūū
retractione & somni reductione nō tñ pōt huiusmodi calor duo: ut
alimētū & supfluitates digerere. Cōuenit itaq; in his cenā breuiare.
Si vō huiusmodi corpora sub latitudine fuerint sanitatis: aut sunt
sufficiēter sana robusta supfluitatibus sensibilibus carentia: cū oēs

expellāt sua uia: ut athlete: & hos expedit cena maiorare. Tū qā nā
eorū nocte solū est digestioni ciborū intenta: & nō supfluorū matura
tioni: cū illis fere careant. Tum qā solū robur corporis intendunt: qđ
& nocte acquirūt magis cum amplior fiat sanguificatio distributio
& spiritū in his generatio. Si autē corpa fuerint a dicto tēpamēto
& robore distātia: sicut sunt plurima usq; ī egritudine nūc deueniē
tia: talia aut exercitant exercitatio forti continuo & uehementi: aut
nō: si sic: ut sunt uictū manibus q̄rentes: melius est eis prādiū sup ce
nā maiorare. Cuius cā est: qā alimētū nō solū expetitur pp nutrire:
sed pp humectare mēbra ac irrorare ne arefiāt ex forti motu: & re
sistatur resolutioni caloris: pp qđ op3 plus cibi exhiberi in prādio:
neq; pp exercitiū talia corpora cessant ab eorū digestiōe: cū ita sint
cōsueti. Vsus. n. est res p̄ter naturā. Est & calor uehemēs pp exerci
tiū potens sup digestiōē in eis: pp quod uidemus eos ter in die cū
appetitu comedere & benedigerere. Si autē nō utant fortis & laborio
so exercitio cōtinue sicut p̄dicti: dupliciter illud euenit: qā aut solū
qñq; utunt exercitio forti & laborioso & nō cōtinue: aut solū utun
tur exercitio debili. cū quo stat multiplicatio supfluitatū. si utant
exercitio plurimo forti & laborioso ppter occupatiōes necessarias
in uita & ad salutem: sicut ciuiles uiri q̄ plures circa bona fortunæ
negociātes ad salutē interdum exercitio forti & laborioso mouent:
& diu equitātes uel itinerantes: aut aliud quoddā fortius a consueto
agentes exercitio: & his utilius est cenā sup prādiū amplius augere.
Cuius rō est: qā si tales prādiū augerēt cū nō sint cōsueti a deo forti
& laborioso exercitio agitari ut priores ipsorū: iā corrūperet dige
stio: malorū humorū generatiua. Itē ppter motū supfluū calor horū
disseminatione est debilitatus: cuius quidē unitio quæ magis nocte
fit q̄ die potissima est fortitudinis & digestiōis causa: quare in cena
instante nocte alimentū amplius potest administrari. Itē isti prius

nō laborioso utebant^r exercitio:& sic corpus eorū humiditatibus ple-
nū est:qbus & paruo cibo sufficiēter pōt resisti resolutiōi & exsicca-
tioni factis p motū i die occurrentē. Si vō paucis debilibus exerci-
tiis & paruis occupationib⁹ in uita utant^r:p̄cipiēdū est ipsis melius
prādere q̄ cenare. Et declarat^r sicut istud ni corpibus nūc egrotātib⁹
apparuit. Cū. n. hi sunt debilis digestiōis: ut plurimū iuuant^r p calo-
rē solis & lucē: ualde uiuificos: confortant^r. n. inde spūs pp suū sile.
Ipse. n. est lux: aut effigiē h3 lucis p̄m Aui. Iuuat^r etiā q̄a supfluita-
tes: tūc melius expellunt^r poris aptis de die q̄ de nocte. Prēterea no-
cte non op3 eos multo cibo sed pauco repleri: cū nā tūc intenta est:
magis circa digestiōē humorū crudorū: quos somnus h3 maxie di-
gerere ac ad benignū reducere. Licet. n. nocte digestiua fortificetur
uirtus: nō tñ adeo q̄ ualeat cibū & supfluitates digerere. Aduerten-
dū est insup q̄ in exhibitōe cibi maioris aut minoris i prādio q̄ in
cena maxime seruādus est usus: q̄a cōsuetudo est res maxima in cō-
seruatiōe sanitatis & egritudine curāda. Secūdo regiminis acutorū
qđ oñdit^r ex eo q̄ eius mutatio & maxime subita uehemēter est le-
siua. Vñ Dama. Mutare cōsuetudinē nociuū est & molestū: & p̄ci-
pue senibus. Et iō prae cōsuetudines abolēde sunt: sed nō mox: eo
q̄ nā nō sustinet repentinās mutationes. Et sicut patet q̄ uniuerſa-
lius maiorādū est prādiū sup cenā. cū plurime egritudines sunt ma-
teriales & plurima corpora lapsa. Si tñ solū semel in die comedat^r
melius est cibū in cena exhibere nisi oculi aut cerebrū patiant^r. tūc
enī melius est in prādio exhibere cū nō parū egrotātis nocet oculis
& cerebro. Vltērius circa textū est notādū q̄ nō solum repletio no-
cturna: siue i cena nocet stomacho. imo oīs repletio cibi generat. n.
oppilatiōes febres: putredines: apostemata: & leprā. q̄a est cā in dige-
stionis: q̄ autē oīs repletio nocitiua est stomacho declarat Aui. xiii.
in trac. i. c. de rebus: quaz usu ledunt^r stomachus & intestina dicēs.

Ex reb⁹ magis inimicis stomacho est repletio: & pp illud nō auget^r
 corpus gulosi: qm̄ cib⁹ eius nō digerit^r: qre nō crescit ex eo corpus.
 Ille autē q cibo abstinet dū tñ remanet aliqd appetitus eius auget^r:
 qm̄ stomachus eius bñ digerit cibū. Et sic ualde cauēdū est ne sto/
 machus torqueat^r & multū grauet^r ex cibo: ita ut anhelitus angustie
 tur: & pulsus uelocitet^r: & sñr repletio nauseatiua & fastidiū indu/
 cens: multū est euitāda: & spāl^r ex malis nutriētibus. Nā si fastidiū
 sit ex grossis nutriētibus: pueniūt iūcturaz dolores & renū: & po/
 dagra & grossicies splenis & epatis & regulariter egritudines fleg/
 matice & melācolice. Et si fastidiū sit ex nutriētibus subtilibus pue/
 niūt febres acute & maligne: & apostemata multū acuta: igit^r euitā/
 da est repletio nauseatiua: nō igit^r tñ est comedendū: qn stomacho
 maneat aliqs locus uacuu: nec ex toto d3 desideriu sopiri: sed reti/
 neri debēt aliq reliquie appetitus: & hoc spāl^r obseruādū est in hñti/
 bus appetitū fortē. Sunt. n. aliqui quorū appetitus nāliter multū so/
 pitus est: & isti forte debēt plus comedere q appetūt.

CIn hoc textu po/
 nuntur aliqua præ/
 cepta quæ homo sa/
 ne cupiēs uiuere ne/
 cessario debet obser/
 uare ante sumptio/
 nem cibi.

Tu nūq comedas stomachū nisi noueris añ.
 Purgatū uacuūq cibo quē sumpseris ante
 Ex desiderio poteris cognoscere certo
 Hęc tua sunt signa subtilis in ore dieta

Quorū primum est q homo nō debet sumere cibum nisi
 nouerit stomachū suū esse purgatū a malis humorib⁹ quod fit per
 uomitū expellendo humores putridos & malos in eo existentes: qā
 si sumeretur cib⁹ prædictis malis humoribus in stomacho rema/
 nentibus ex cōmixtione taliū humorū cū cibo: cib⁹ sumptus cor/
 rumperetur. Secundū præceptū est: q homo nō debet sumere cibū
 de nouo nisi præsenferit cibum sumptū in stomacho suo fore¹ dige^r

stū & ab eo euacuātū: qā nihil est deterius in humano corpore q̄ in /
tromittere cibū sup aliū qui non est digestus: sed digeri incipit. Nā
supassumptus cibus prioris digestionē incohātā īpedit. Et digestio
prioris añ cōplebit̄ q̄ trāsiens ad epar p uenas miseraicas ducet secū
cibū supassumptū indigestū: uñ crudi humores ī corpe multiplica
bunt̄. Vltērius ī textu ponunt̄ duo signa euacuatiōis stomachi a ci
bo p̄assumpto. Primū est desiderīū certū. i. uera fames. Et pro intel
lectu istius sciēdū ē q̄ duplex ē fames. s. uera & mēdosa. Verā Gal.
describit. ii. Amphorismorū ī cōmēto illius canonis ubi dicit. Indi
gentia nō opz laborare. dicēs. Certa fames est cū hō cibo indiget: uñ
īmensus sequat̄ appetitus. Sed mēdosa fames est cibi appetitus cor
pore nō indigēte. Et sic ut uera fames sit ex cōstrictione & corruga
tione uenarū officij stomachi p̄cedentibus a succione mēbroz inani
toz cibo indigentīū. sic mēdosa fames solet ab his fieri q̄ stringūt
& rugāt orificiū stomachi mēbris cibo nō egentibus: ut ab actu fri
gidis stipicis aut acetosis. Et istius signi & secūdi p̄cepti p̄cedētis cō
memorat Auic. in. i. doctri. ii. ca. de eo qđ comedit̄ sic inquit̄. Opor
tet p̄terea ne aliq̄s comedat nisi post desiderīū: neq; in hoc tardet̄ cū
desiderīū ebullierit. i. forte fuerit nisi mēdosū fuerit. ut ebrioz desi
deriū: & hñtiū fastidiū: qm̄ tollere famē stomachum putridis re
plet humoribz: Et postea eodē caplo dicit: Et neq; ipse neq; oēs q̄ sa
nitatē hñe uolūt aliqd comedāt nisi desiderīū fuerit certū & stoma
chus & supiora ītestina a priō nutriente euacuata fuerint. Qđ. n. in
corpe existit deterius ē si nutriēs supnutriēs qđ nō ē digestū mittet̄.
Secūdū signū qđ significat sup certo desiderio siue certa fame ē sub
tilis dieta p̄cedēs. i. parua administratio cibi: qñ. n. illā sequit̄ fames si
gnificat̄ esse certa & vā. Sciēdū est insup q̄ in una & eadē refectiōe
pessimū ē sil̄ multos & diuersos cōiūgere cibos: ut carnes & pisces
uel pullos & porcū: & postea plōgare tēpus in comedendo: qā pri

mus cibus iā digeri incipit cū aduenit ultimus: & sic ptes cibi dissimiles fiūt in digerēdo: sic q̄ p̄assumptē prius digeste sunt q̄ postremo sumpte sue digestionis mediū attigerint: un̄ sit q̄ qdā corrūpūt alias. Et istud inuit Aui. in. i. doc. ii. c. de eo qd̄ comedit̄ dicēs. Et nihil qdē deterius est q̄ diuersa nutrimenta simul adiungere: & post hoc in comedēdo tps plōgare: cū. n. postremū nutriēs aduenit primū iā incipit digeri: nutriētes ergo ptes ī digerēdo nō simulant̄. Sciēdū ē tñ q̄ plōgatio in comedēdo moderate facta fere una hora: grā bonę mastigatiōis & trāsglutitionis est laudabilis & plurimū cōferēs ad cōseruationē sanitatis: q̄a p̄fecta cibi mastigatio cū morosa trāglutitione siue ingluuie est ueluti media digestio: s; mala mastigatio uel digestionē cibi impedit uel uehemēter retardat: sed plōgatio in comedēdo cū interlocutionibus & pausis duabus uel tribus horis est plurimū nociua: & sequunt̄ ex ea nocumenta prænarrata.

Persica: poma: pira: lac: caseus: & caro falsa.
Et caro ceruina: leporina: caprina: bouina.
Hæc melancolica sunt infirmis inimica.

In hoc textu tan-
gunť decē cibi siue
alimēta melancoliā
generatiua aut infir-
mis inimica. Quo-

rū primū est comestio p̄ficorū: de qb⁹ Gaī. ii. ali. c. xix. dicit q̄ & horū succus & qd̄ uelut caro facile corruptibilis est: & oīno qdē prauus: q̄re non opz: sicut qdē est post aliud alimentū offerre: corrūpunt̄. n. supnatātia. Meminisse aut̄ opz huius qd̄ cōe in oībus: q̄cūq; caco-
chima humida lubrica & facile subire potētia: pp hoc opz ipsa comedere priora alijs: sic. n. ipsa celeriter subeūt: & illis uia faciūt: ultimo aut̄ sumpta simul corrūpūt & alia. Et ita p3 q̄ istud dictū d3 intelligi de p̄ficis comestis post cibū aliū: q̄a ipsa sumpta ante cibum bona sunt stomacho uentrē lenientia atq; appetitū puocātia. Iuxta illud Auic. ii. cano. c. de p̄ficis: dicētis. Matura sunt bona stomacho:

C

& in eis est uirtus faciendi appetitū cibi. Et subdit Auic. Et oportet
qdē ut nō comedant post aliū cibū. qm̄ corrūpūnt post eū. si d pce/
dāt aū cibū. Sīr Serapion i aggre. c. de eis: auctoritate Dioscoridis
ait: matura ex pfcis sunt bona stomacho & molliūt uētrē. Immatu
ra vō stringūt: & qn̄ desiccantur stringūt fortius: & decoctio siccoꝝ
qn̄. s. bibiē phibet fluxū humiditatū ad stomachū & uentrem: & qn̄
trita sup locū puluerizant uñ fluit sanguis abscindēt eū. Et h̄ prae/
narrata habeāt iuuamēta: qā tñ humorē generāt putrefactibilē: no
citiua sunt infirmis: & maxime qn̄ indebite sumunt. Et sunt pfica
frigida in primo gradu & humida in secūdo. Secundū est pira siue
comestio piroꝝ. Et cā eius est: qā pira & generalr oīs fructus recens
nō coctus replet sanguinē aquositate buliēte in corpe: & sic pparāt
sanguinē ad putrefactionē: & p cōsequēs nocēt egris. Pira sīr ut di
cit Auic. ii. cano. c. de eis: a pprietate inducūt colicam: Ipsa tñ inter
cēteros fructus multos impinguāt: ppter ea porci ex ipsis piris im
pinguant plusq̄ ab aliqb' aliis fructibus. Et qā pira uētositatē gene
rant: & sic inducūt colicā. Vsus h̄z q pira & alii fructus uentositatē
faciētia cū carnatiuis. i. uentositatē expellētibus comedūt: uel possū
mus obuiare nocumēto ipsoꝝ supbibēdo uinū uetus odoriferū: &
meliora pira sunt q̄ magis odorifera sunt: & magis dulcedinē par
ticipātia: & ēt meliora sunt decocta q̄ cruda: & pnt decoq cū aniso
feniculo & zuccaro. Tertiū est comestio pomoz: de qbus dicit Auic.
.ii. cano. c. i. q assiduatio comestionis eoꝝ facit euenire dolorē ner
uoz. Et poma ēt malā hnt pprietatē in generādo uētositatē in secū
da digestiōe: qre nocēt egris: & ēt pp similem cām illi q̄ dicta est de
piris. Et ista dicta de piris & pomis maxime intelligēda sūt de ipsis
crudis & nō de ipsis coctis. Et nedū isti fructus ab infirmis sunt ui
tādī: imo oēs fructus iplētes sāguinē aquositate ebuliēte: ut fructus
recētes: quoz succus in humano corpe ebullit sicut mustū: & succus

fructuū ebuliūt exteriorius in uase:& hoc pp calorē solis derelictū in
 eis cū maturabant. Isti. n. fructus pp ebullitionē succi corꝝ pparant
 sanguinē ad putrefactionē: licet pro hora q̄ sumunt iuamētū prę/
 stent humectationis. Et de hac cā Auic. febricitātibus phibuit fru/
 ctus maxime recētes in.iiii. trac. ii. c. vii. dicēs. Et oēs fructus nocent
 febricitāti cū ebullitiōe sua & corruptiōe in stomacho. Quartū est
 comestio lactis. Cuius cā est: q̄a lac de leui corrūpit: & in fumū aut
 acetositatē cōuertit i stomacho imūdo: sicut ut plurimū est stoma/
 chus febricitātis febre putrida: & ergo febricitātibus febre putrida
 nō cōcedit. Et silr est malū hñtib⁹ dolorē capitis & siticulosi & plu/
 ribus aliis: de qbus loq̄t Ipocras. v. pticula amphorismoꝝ: ampho/
 rismo illo. Lac dare caput dolētibus malū &c. Verū est tñ q̄ in aliq̄
 bus passionibus cōuenit sicut i ptisi & ethica & aliqbus aliis put ē
 dicit Ipocras amphorismo iā allegato: & ēt inferius aliqd dicit ibi.
 Lac ethicis sanū &c. Et l3 lac in p̄dictis passionibus uitupet: In sa/
 nis tñ laudabile est: & hoc si in stomacho & epate bñ digerāt: tūc. n.
 intestina lauat sua aquositate: & mūdificat butirositate sua: humo/
 ribus uenenosis repugnat: mēbra humectat: caseitate sua uulnera pe/
 ctoribus iuuat & pulmonis gutturis renū quoq̄ itestinoꝝ & uesice
 morsurā acutoꝝ humoꝝ in intestinis mitigat: quia uisceribus inui/
 scatur: & humoꝝ phibet morsum. Præterea cōuenit lac corporibus
 tēpatis: quoꝝ stomachus mūdus est a colericis & fleumaticis humo/
 ribus. In his. n. lac bñ digestū multū dat nutrimentū: laudabilē san/
 guinē generat carnē augmētāt: totū corpus laudabiliter humectat:
 exteriora pulchra facit. ut refert ysaac in dietis ulibus. Et ibi ēt au/
 ctoritate Ruffi dicit q̄ lac bibētes ieiunos esse oportet & bibat calī/
 dum cū exeat ubera: neq̄ aliqd comedat quousq̄ digerāt: & labor
 & nimius motus caueat. Non est tñ quiescendū oīno a deambula/
 tione sed deambulandū est suauiter quousq̄ in stomachi fundum

descēdisse sentiat. In distēpatis vō corpibus lac nō cōuenit. In calidis. n. corpibus cito mutat in fumositatē & colerā. In frigidis vō in acetositatē & putredinē. In stomacho etiā imūdo lac nō cōuenit: qā in eo corrūpit. Circa electionē aut lactis sciēdū est q magis eligendū est lac mediocre in uia nutrimentī & nō subtilissimū sicut lac camelī aut ēt asininū neq; pinguisimū & grossissimū: sicut lac uaccarū & pecudū. Eligēdū est igr lac capre: nō. n. h3 tñ aquositatis sicut lac camelī qd nō est aptū ad nutriendū rōne nimie humiditatis: sed uētris subductiuū: nec h3 tñ pinguedinis & grossicieī seu caseitatis & unctuositatis sicut uaccarū & pecudū qd pp grossiciem & unctuositatē est uenarū oppilatiū: uentositatū generatiū: & difficultioris digestiōis quā sit necessariū in regimine sanitatis. Eligat igr lac capre nō nimis ppinq; partui: nec nimis distātis a partu nō pinguatīs: nutrite ī bonis pascuis & ī tpe quo repiunt meliora pascua. Quintū est comestio casei & pōt itelligi de oī casco maxime tñ de ueteri. Cuius rō est: qā caseus recēs est frigidus & humidus & grosse substantiæ & difficilis digestiōis & oppilatiuus & lapidis gnātius & nō multū cōpetit uia cibi ī regimine sanitatis: Et caseus uetus ē calidus & siccus pp sal. facit cibū digeri & difficulter digerit parū nutrit & male: ī stomacho nocet: & nimis desiccāt: & minus cōpetit q recens. Et si aliq; caseus est medius inter nouū ueterē & uiscosum & frāgibilē durū & mollē: & parū declinās ad aliquale dulcedinē: nō nimis salsus: nō lachrymosus: cū icidit saporis delectabilis & boni odoris: cuius ī stomacho mora nō diuturna ex bono lacte cōuenienter factus sufficiēter unctuosus: talis utiq; caseus bonus est: & inter alios magis est diligēdus: & post cibū sumptus nō multa quātitate: multa vō quātitate stipatus in uia cibi uniuersaliter est malus: stomachū grauās & inobediens digestiōi: & oppilatiuus: & lapidis in renibus: & humorū grossorū in corpore & uentositatū generatiuus.

Solū igit̃ ille caseus est bonus quē dat auara manus. Sextū est caro falsa. Caro. n. falsa siue sole siue fumo exsiccata cuiuscunq; generis aut aīalis fuerint generat sanguinē grossum & melācolicū: & p cōsequēs nocet infirmis: nec est cōueniēs sanis. Et istud inuit Aui. ii. in doc. ii. c. xy. in fine dicēs. Et exēplū spissi pauci nutrimenti mali chimī. i. mali humoris est caro solita. Septimū est caro ceruina: q̃ sīr ē sanguinē melācolicū generās. teste Rasi. in Almāfore. c. de aīalibus siluestribus & domesticis. Octauū est caro leporina q̃ sīr sanguinis melācolici est generatiua. Dicit. n. Rasis de ea loco p̃all. Ipsa. n. plus aliis melācolie gnātiua est. Et de ista ēt dicit Isaac in dietis uniuersalibus q̃ nō cōuenit ī uia cibi: sed solū ī uia medicīne. Et est sciēdū q̃ ista caro leporina & sīr ceruina cū puenerit ad antiq̃tatē simplr sunt euitāde. si tñ aliquo mō cōueniant meliores sunt iste carnes cū partui sunt p̃pinq̃: ut siccitas eorū obtēpet̃ ab etate: & ēt sunt euitande: nisi sint pingues: nā ex ea pinguedine obtēpat̃ siccitas. Nonū est caro caprina. Decimū est caro bouina: q̃a iste carnes ēt sunt carnes melācolice. Nā Isaac in dietis uniuersalibus de eis dicit. Caro caprina & bouina sunt pessima dura in digestiōe tarda: & digesta grossū generāt sanguinē & melācolicū. Et Aui. ii. cano. de carne caprina dicit. Caprina vō nō est bona multū: & eius humor fortasse est malus ualde. Et sub istis ēt intellige carnē hircinā & uaccinā quæ peiores sunt p̃dictis carnibus. s. caprinis: & bouinis. Nā de eis dicit Aui. ii. can. c. de carne. Et caro uaccina & ceruorū hircorū siluestriū & magnarū auiū facit euenire febres q̃rtanas. Et de carne uaccina adhuc dicit q̃ caro uaccina plurimi nutrimenti est grossa melācolica generās egritudines melācolicas. Et ulterius dicit q̃ caro uaccina generat leprā. Et de carne hircina dicit q̃ est mala absolute. Quia iā textus locutus est de carnibus uitādis: & maxie aīaliū q̃drupedū. Vidē dum est ulterius de carnibus aīaliū q̃drupedū. Et q̃a circa electionē

carniū aīaliū q̄drupedū p̄trouersia ut iter auctores medicinē. Qui
dā. n. dicūt carnes porcinas eē meliores sicut Gal. & qdā alii. Alii vō
dicunt q̄ carnes edinas esse meliores: sicut Rasis Auic. & Auic. licet
Auic. y. colliger i ponat Aui. q̄ dixerit carnes porcinas eē meliores:
qd̄ tñ nō dicit auctoritate p̄pria: sed auctoritate christianorū. alii vō
laudāt uitulinas p̄ aliis. Secūdū est q̄ electio & melioritas carniū
aīaliū q̄drupedū pōt multipliciter attēdi. Primo mō ex pte maioris
nutrimēti & irresolubioris & carnib⁹ humanis filioris. Et isto mō
caro porcina ceteris est melior. Primo p̄ maximā similitudinē quā
h3 cū carnib⁹ humanis: teste Gal. iii. alimētorū ubi dicit: porcine at
carnis similitudinē ad hoīes addiscere: est ex eo q̄ qdā comederunt
humanas carnes ut porcinas nullā suspicionē hntes s̄m gustū ipsa
rū & odorē. Et Auic. ii. cano. c. de sanguine ait. Sanguis hoīs & san
guis porci sunt similes in omni re: ita ut qdā fuerūt q̄ uēdebāt car
nē hoīs ac si esset caro porci: & occultatū fuerat illud usq̄quo inuē
ti fuerūt in ea digiti hoīs. Et istud idē sentit satis Auic. y. colliger
ac. de carne. Secūdo q̄a caro porcina ualde nutritiua est. Nam dicit
Gal. iii. alimētorū. Omniū edibiliorū caro porcorū ē maxime nutri
tiua: & huius expiētā euidētissimā hnt athlete. Et postea eodē libro
ait: porcorū carne nullum aliud amplioris nutrimentū hēbis sumere.
Tertio q̄a generat alimētū stabile fortiter resistēs resolutioni. Et ista
fuit mens Galieni multis passibus ubi nō parū p̄fert porcinas car
nes ceteris carnibus. s. in octauo de ingenio: ubi dicit. Ceteris carni
bus porcina laudabilior est si porcus mōtana incoluerit: post porcū
edus. Et s̄līr ī q̄nto teraputice ubi dicit. Quadrupedū caro laudabi
lior est porcina ī calore & humiditate tēpata. eiusq̄ cibus plurimus
& sanguis ab ea generatus oī melior est sanguine. Et istud ueritatē
h3 de carne porcorū nō antiquorū: q̄a eorū caro indigestibilis est: nec
iuuenū: siue lactentiū: q̄a caro eorū humidissima est: sed etate medio

11
criū: puta unius anni uel duorū tā domesticorū quā siluestriū. Veri-
fili tñ estimandū est q̄ porci siluestres sunt domesticis meliores: q̄
carnes porcorū domesticorū sunt plus debito uiscosiores. Et de car-
nib⁹ porci siluestris siue apri di. Aui. ii. can. c. de carne. Christiani vō
dixerūt: & q̄ eos imitant⁹ q̄ melior caro siluestris est caro porci silue-
stris. nā cū hoc est leuior carnib⁹ domestici porci: est fortis nutrimē-
ti & plurimi: & est uelocis digestionis: & est melior q̄ esse pōt in hye-
me. Et ex isto ulterius sequit⁹ q̄ p̄dictē carnes porcine multū lauda-
biles sunt corporibus iuuenibus sanis & fortibus laborātib⁹ nō di-
sp̄sitis ad oppilatiōes: & his qui impinguari q̄rūt: q̄ talia corpora
indigent plurimo nutrimento & difficulter resolubili. Et ergo dicit
Ra. in Almā. c. de uirtute carniū. Caro vō grossā multū laborātib⁹
cōueniēs est: subtilis vō his qui p̄dictis sunt q̄rii conuenit. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit⁹ dicēs. Exercitati prae-
terea & multi laboris magis sunt tollerātes nutriētia grossā: alio mō
pōt attēdi melioritas & electio carniū ex pte tēpate cōplexiōis earū:
facilis digestiōis & sanguinis ex ipsis generati tēpantiā. ut. s. illa ca-
ro dicat⁹ melior q̄ tēpate est cōplexionis. facilis digestionis sanguinē
generans tēpatū in caliditate & frigiditate subtilitate: & grossitate.
Et isto mō caro edina est melior & laudabilior ceteris. ut uult Ra-
sis Auic. & Auer. Nā dicit Rasis in Almā. c. de aīalibus siluestribus
& domesticis. Edina caro est tēpata nullā in se hñs maliciē admix-
tionem q̄ l3 tēpatū generet sanguinē: laborātib⁹ tñ nō cōgruit. cui
nulla alia caro p̄ferēda est. Nō est. n. adeo debilis ut ex ea uirtus mi-
nuat⁹: neq̄ eius nutrimentū adeo multū est & grossum ut ex eo pue-
niat repletio. & grossus generet⁹ sanguis. Sanguis quoq̄ q̄ ex ea gene-
ratur iter subtilē & grossum: ac iter calidū & frigidū existit. Et ista
caro nō cōuenit multū laborātib⁹. sed iuuenibus tēpatis exercitio
mediocri utētib⁹: q̄ ista caro generat sanguinē forti exercitio uel

labore faciliter resolubilem: licet nō exercitio mediocri. Et sicut quo
ad istā intētionē caro edina iter carnes domesticas. Ita caro capreoli
inter carnes siluestres ē melior. Et post istā carnē edinā plurimi me
dicoꝝ sicut Ra. & Auer. ponūt carnē arietinā. Et dicit Auer. y. colli
get. c. de carne: q̄ est hęc opinio maioris ptis medicoꝝ p̄ter gali qui
abominat̄ carnes arietū. Et uī sibi: q̄a caro uituloꝝ est melioris nu
trimēti quā arietina. Et forsan gali. hic attēdit melioritatē nutrīmēti
ex eo qđ est plurimū nutrire: & nutrīmētū dare magis irresolubile:
qđ magis uī cōuenire carnib⁹ uitulinis quā arietinis: cū arietine ma
gis humide sint. Tercio mō pōt attendi melioritas & electio carniū
ex pte minoris uiscositatis & melioris odoris earū. Et sic carnes uitu
line sūt meliores alijs carnibus. Et istud inuit Auer. v. collet. c. de car
ne dicēs. Et carnes uituloꝝ sunt bonę carnes: ideo q̄a nō hñt illā ui
scositatē frigiditatē & siccitatē quā hñt carnes bouinę ueteres: & car
nes eoꝝ sunt magis odorifere alijs carnibus: & q̄tū est in hoc melio
res sunt carnibus edinis: q̄a in carnibus edinis manifestat̄ qđā mu
scillago. i. uiscositas añq̄ coquant̄: sed carnes edinę sunt meliores ui
tulinis: q̄a meliores generāt humores. Et ex isto p̄z quō nō est tanta
cōtrouersia inter auctores medicinę sup electione carniū q̄ta prima
facie apparet. Notandū est insup q̄ carnes aīaliū siccę cōplexionis
meliores sunt circa partū q̄ distātes multū a partu: ergo edī & lactē
tes uītuli meliores sunt hircis & bobus: q̄a siccitas primæ ætatis hu
miditate corrigiť. Sed carnes aīaliū cōplexiōis humidę sunt melio
res distātes a partu. & circa partū deteriores: q̄a sua nimia humidi
tas p̄cessu ætatis exsiccātis. s. iuuetutis corrigiť aut tolliť: & ab hu
miditate primæ ætatis crescit. Et iō iuuenes castrati arietes. s. unius
anni sunt meliores & minus uiscosi lactētibus agnis: & porci unius
āni uel duoꝝ meliores lactētib⁹ porcellis. Et ergo bñ dicit Aui. iii. c.
de regimine eius qđ comedit̄. Oportet aut̄ ut cibus supple sanitatis

cōseruatiuus sit tales quales sunt carnes:& pprie carnes edor & ui-
tulor lactentiū paruor & agnor aīaliū. Et ex istis oībus pcludit q
carneshircor caprar & arietū & bou & porcor atiquor:& spāl
nō castrator & porcelloz lactētiū & agnor lactētiū nō sunt multū
cōueniētes in regimine sanitatis:sed carnes uitulor iuuenū & arie-
tū aīaliū & porcor duor annoz uel unius ēt castror sufficiēter cō-
ueniētes sunt esui ī regimine sanitatis. Et est diligēter notādū q car-
nes declinātes ad siccitatē debēt elixari: & declinātes ad humiditatē
debēt assari:ut earz humiditas tēpet:& iō carnes cuniculor & lepo-
rū ceruor uitulor & capriolor debent elixari:& carnes porcelloz
& castrator arietū assari:elixatio.n.obtēpat siccitatē. Et ex hoc pa-
tet q in tpibus & cōplexionibus humidis magis cōpetūt carnes de-
clinātes ad siccitatē ut assent. In tpibus siccis & cōplexione & etate
siccis magis cōpetunt carnes declinantes ad humiditatem.

Oua recentia:uina rubentia:pinguia iura.
Cum simila pura naturę sunt ualitura.

In hoc textu po-
nunt tria alimēta q
in modica quātitate
multum nutriunt.

Quor primū ē oua recētia:qa sūt de his q in modica qtitate mul-
tū nutriūt:ut inuit Auic.ii.can.c.de ouis. Et idē uult.iiii.in.c.i.ubi
dicit:nutriēs vō paruę qtitatis:& multi nutrimēti sunt oua & gal-
lor testiculi. Et illud idē in multis aliis locis repetit. Circa electionē
ouor sciēdū ē oua q gallinar & pdicū & faseanor iuuenū & pin-
guiū sūt bona in sanitatis regimine:& aliis ouis simplr meliora:uñ
oua paruula lōga sūt bona.uñ filia ps bñi iubet pro lege teneri. Q d
bona sint oua cādida lōga noua.amplius oua tremula.i.p decoctio-
nē aliqliter inspissata:ut in manu tenētis in cortice suo uideant tre-
mere:sunt meliora duris & sorbilibus:& sunt multi nutrimēti:& fa-
cilis & bonę digestiōis:& generāt sanguinē maxime cordi pportio-

D

nabilē. uñ cōualefcētibus senibus & debilibus maxime cōueniūt: &
maxime uitella. uñ Auic. in trac. de uirib⁹ cordis uult q^d uitella ouoꝝ
aīaliū bonę carnis sicut gallinaꝝ p^rdicū & faseanoꝝ: licet nō sint me
dicinæ cordi: multū tñ cor cōfortāt. Et postea subdit q^d cito in san
guinē cōuertunt^r: & post cōuersionē paucā hñt supfluitatē: & gene
rāt sanguinē subtilē & clarū: & ergo maxime cōfortāt cor generādo
sanguinē ei p^rportionabilē. Et ulterius dicit q^d multū ualēt in disso
lutione substātiæ spūs & diminutiōe sanguinis cordis. Sorbilia vō
oua facilis sunt digestiōis: & leniūt pulmonē: & pectus: uentrē lubri
cant: & minus nutriūt quā tremula. Dura vō oua p^r decoctionē fa
cta ad digerēdū sūt difficilia: & nutrimētū exhibēt grossum: & tar
de a stomacho descēdēs: & tarde penetratiuū. Notādū ē insup q^d ex
diuersitate p^rparationis: ouoꝝ esse acgrit^r in eis bonitas uel malicia:
aut. n. sunt assata: aut elixa: aut frixa: aut in iure sunt cocta. Assata
elixis grossiora sūt: & ad digerēdū duriora: q^a focus substātiālē eoꝝ
humiditatē desiccāt: Et fiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ iter ca
lidos cineres ponunt^r: aut in testis frāgun^t. In testis fracta peiora sūt
aliis. Illa aut^m q^d cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt^r duobus fiūt
modis: aut iter cineres ponūt tota: aut sup carbōes p^rtim discoopta:
quæ i cinerib⁹ ponunt^r tota sūt peiora: q^a cū calor foci circūeat: fu
mositates retinet: discoopta sup carbones posita fumositatē emittūt:
& mūda fiūt. Elixā i aq^a meliora sūt q^d assata: q^a aq^a humiditas calori
foci i humiditate desiccāda repugnat. Et fiūt duob⁹ modis: aut. n. cū
corticib⁹ elixant^r: aut infra aquā frāgun^t. Cū corticibus peiora sūt
alijs: q^a cortices p^rhibēt dissolutionē fumositatū & grossiciei. In aq^a
fracta calor aq^a tēpate penetrat: & grossiciē suā subtiliat: & aufert si
bi grauitatē sui odoris. uñ hmōi laudabiliora sūt cēteris oib⁹. frixa
cēteris peiora sūt: q^a pessimos generāt humores: & sūt in stomacho
morātia fumositatē & corruptionē inducētia: & fastidiū faciētia. In

iure cocta iter assata: & in aq̄ fracta sūt mediocria. Et ista colligunt̄
 ex Isaac in dietis uisibus. Sciendū est ēt q̄ ouū diuersificat̄ s̄m eius
 partes cōponētes. Nā uitellū in caliditate tēpatū existit: albumē vō
 frigidū est & uiscosū dure digerit̄: & sanguis ēt ex eo generatus nō
 est bonus. ut hī ex Rasi. iiii. Almā. c. de uirtutibus ouoꝝ. Et sicut oua
 p̄dicta. s. gallinaꝝ p̄dicū & fāseanoꝝ sūt cōuenientia ī regimine sa
 nitatis: ita oua anatū: anserū: structionū: & similiū uolatiliū minus
 cōuenientia sūt ī regimine sanitatis: uel simplr cuitāda. Secūdū est
 uinū rubeū. Pro quo sciēdū est q̄ uina diuersificant̄ ī colore. Nā q̄
 dā sunt alba: q̄dā rubea clara: q̄dā citrina: & q̄dā nigra. Vina. n. alba
 debiliora sunt ceteris: minus calida & minus nutritiua. ueꝝ sūt mi
 nus ledētia caput & magis urinæ puocatiua & apitiua. Quod sūt
 debiliora ceteris. p3: q̄a s̄m Gal. sup. i. can. iiii. parte regiminis acu
 toꝝ. Debile uinū est qd̄ minus calefacit & minus replet caput: cum
 ergo uina alba minus calefaciunt & minus replent caput ceteris: ut
 patebit debiliora erūt ceteris. Quod at̄ uina alba sūt ceteris minus
 calida: p3 p Gal. in cō. illius can. iiii. parti. regiminis acutoꝝ: de uino
 etenī albo dicentē. Nō est possibile alicui ex uinis albis ut calefaciat
 calefactiōe uehementi. Et postea subdit. Vinū aut̄ albū est minoris
 calefactiōis oibus uinis. Et istud est ueꝝ cōparādo uina eiusdē terri
 torii adinuicē: & nō aliter: qm̄ uina rubea & ruffa gallicana nō sunt
 ita fortia: nec ita calida: sicut sunt multa uina alba quæ repiunt̄ in
 alijs territoriis. Debet igit̄ fieri cōparatio inter uina eiusdē mane
 riei & territorii. Quod aut̄ sint ceteris minus nutritiua p3 p Gal. in
 cō. illius amphorismi secūde particule amphorismoꝝ: facile est re
 pleri potu q̄ cibo dicentē. Vinū. n. aquosum subtile atq; albū usua
 liter aq̄ est uicinū & illius uirtuti uicinat̄ adnutriendū: uñ urina p
 uocat̄: nec corpus inde nutrit̄. Et s̄l̄r ī cō. illius amphorismi eiusdē
 particule. Eoꝝ q̄ nutriunt̄ dicit Gal. uinū aquosum nimis dat cor

D ii

pori nutrimentū: cuius liquor est sicut aq̄ subtilissima & color albus. qđ aut nimis ledūt caput p̄ Auic. in. i. doc. ii. c. de regimine aq̄ & uini dicētis. Vinū v̄o albū & subtile calefactis est melius: nō. n. capitis efficit dolorē: sed fortasse humectabit: & capitis dolorē alleuiabit. Et idē etiā uult Gal. in cō. illius cano. iii. pticule regiminis acutoꝝ. Potus aut̄ dulcis: rō aut̄ q̄re minus ledūt caput ē. q̄a minus fumosa & uaporosa sunt ceteris: qđ aut̄ magis sunt urine puocatiua & apitiua: p̄ p̄ Ipo. in cano. illo. iii. parti. regiminis acutoꝝ de uino etenī albo dicētē. Sed trāsitus eius. s. uini albi ī uesicā ē facilior q̄ cuiuslibet alterius potus: cū quo ēt uim apitiuā h̄re dinoscit̄. Et ex hoc textu sequit̄ q̄ ista uina alba subtilia plus cōueniūt q̄ alia uina calefactis: siue a nā sicut colericis & sanguineis nālibus siue ab accidēte: sicut calefactis ex ira uel mora in sole. Et si r̄ magis cōueniūt studētibus: qui debēt uti uino nō turbāte cerebrū: & si r̄ cōueniūt h̄ntib⁹ cerebrū debile: siue nāl̄r siue accidētal̄r: q̄a h̄ntes cerebrū debile ex forti uino faci r̄ inebriant̄. ut habet Auic. in. i. loco p̄alle. Et ergo si uti uelint uinis fortibus necesse est ea fortiter limphare. Et si r̄ cōueniūt h̄ntibus epar calidū & stomachū calidū & habitātibus in regione calida: q̄a calida uina in istis facerēt estuationē. Vina v̄o rubea clara sicut beluacēsia calidiora sūt ceteris. ut uult Gal. cō. illius cano. sup Alman. De uino etiā albo. ubi dicit. Verūt̄n cuius calefactio ex uinis ē uehemēs: eius color est rubeus clarus. Et ista uina ēt nutritibilia sunt ceteris: ut habet Gal. in cō. illius amphorismi p̄all̄. Facile est repleti. ubi dicit. grossum v̄o & rubeū uinū nutritibilius ē ceteris: implens corpora cito obnoxia inanitioni. Et circa istud est intelligendū q̄ uina rubea dicunt̄ nutritibilia eo q̄ plus coꝝ ī substantia mēbroꝝ cōuertit̄. Vina t̄n nigra p̄nt dici nutritibilia ceteris q̄a cōstantius dāt nutrimentū: & tardius a mēbris resolubile. Et isto mō dicit Gal. in cō. illius amphorismi p̄alle. Eoꝝ qui nutriunt̄ q̄ ui-

na grossa & rubea nutribiliora sunt quā aquosa minus tñ quā nigra. Et isto mō ē intelligit dictū Isaac in dietis particularibus ubi uult q̄ uinū nigrū plus nutrit q̄ rubeū. Et ista uina rubea magis ledūt caput quā alba & minus urinę sunt puocatiua. & hinc est q̄ ista uina q̄ fortia sunt hñtib; debile cerebrū nō cōueniūt: ut dictū ē: sed bñ cōueniūt hñtib; forte cerebrū: cū forte cerebrū uapores eleuatos ad ipm nō suscipit. ut dicit Auic. in. i. cap. p̄alle. & circa istud est sciendū q̄ ingeniū hoīs fortis cerebri magis clarificat & acuit si bibat uinū bonū quā si nō biberet. ut uul Auic. in. c. i. p̄alle. & rō est: q̄a ex bono uino plusq̄ ex quocūq; alio potu generant & multipli-

non philosophice sed maligne loquuntur quia philosophus.

cant spūs subtiles clari & puri. & inde est qd̄ theologi cōtēplari soliti circa altissima bona uina diligūt: & p̄m Aui. ibi. Ista uina ualēt hoīb; frigide cōplexiōis & fleugmaticis. Talia nāq; uina corrigūt lapsū frigiditatis cōplexiōis & apiūt oppilatiōes euenire solitas frigidis fleugmaticis: & digerunt fleugmata coopantia ad cōuersionē eorū in sanguinē: & digerunt facili: & cito penetrāt & p̄bēt alimentū mūdū & spūs plurimos. Vina vō citrina minoris calefactionis sunt q̄ rubea clara. ut uult Gal. i. cō. illius cano. p̄alle. de uino etenī albo. maioris tñ calefactiōis sunt q̄ alba. & ergo magis sunt caput ledentia q̄ alba. ut uult Gal. in cō. illius cano. p̄alle. Potus aut̄ dulcis: Et ista uina etiā minus nutritiua sunt q̄ rubea. magis tñ q̄ alba. Et apud quosdā ista uina etiā uocant̄ alba. Et hinc est q̄ aliq̄ dicunt q̄ uina alba cito calefaciūt multū. Vina vō nigra sunt minoris calefactionis q̄ citrina. & ergo ē minus ledūt caput q̄ citrina. Sed q̄a tardioris descēsus sunt in uentrē: & minus urinę puocatiua q̄ alba. magis ledūt caput q̄ alba. ut h3 Gal. in cō. illius ca. p̄all. Potus at̄ dulcis. Et sunt ista uina etiā plus nutritiua q̄ alba. & citrina minus tñ q̄ rubea. ut p̄dictū est. Tertiū est sorbilia facta ex iuribus carniū. & maxime ex brodio pullog. Talia. n. brodia naturę humanę sunt amica

ex quo facillime in sanguinē sunt mutabilia: & bonū sanguinē generāt. & maxime dū sūt ex simila. i. ex subtilissima parte farine: quā simila & maxime tritici multū nutritiua est: & bonum nutrimentū affert. ut hī pōt ex Ra. in Almā. Et ista tria ponit Auic. ii. in doc. ii. sum. in. c. xy. in fine. ubi dicit. Exēplū subtilis multi nutrimenti boni chimi. i. humoris est ouorū uitelli & uinū & aq. carnis. Et ex isto cōcludit q̄ ista tria sunt de genere naturā humanā maxie cōfortatiū.

¶ In hoc textu tā

36
gunt duodecim res
corpus humanū nutriētes ac impinguat
tes: quarū prima est
tritici. i. panis ex tri

Nutrit & impinguat triticū: lac. caseus infans
Testiculi: porcina caro cerebella: medulle
Dulcia uina: cibus gustus iocundior: oua
Sorbilia: maturę ficus: uueq. recentes.

tico. de quo dicit Auic. ii. can. c. de pane. q̄ impinguat uelociter & maxime de frumēto nouo. Ra. vō in Almā. de tritico dicit. Tritici tēperamēto uicinū est: l3 caliditati parū attineat. Quod autē pōderosius & solidius inuenit maioris est nutrimenti. Oībus quoq. hoībus aliis granis pficiēs magis ppriū inuenit. Sanguis ē ex eo generatus omni sanguine q̄ ex aliis generat granis tēpatior est. Et sequenti. c. dicit. Panis q̄ ex tritico fit pluribus hominū cōuenientior est. Circa electionē at tritici sciēdū est. q̄ electio eius pōt sumi uno mō ex pte substātię ipsius. alio mō ex pte pparationis eius. Electionē at eius ex pte substātię ipsius ponit Auic. ii. cano. c. de frumēto dicēs. Melius ē istud qđ est mediū inter duriciē & raritatē. magnū. pingue. recēs. i. nō nimis antiquū. planū. qđ est inter rubedinē & albedinē. frumētū vō nigrū mali est nutrimenti. Rasis vō sup addit pōderositatē eius sup electiōe eius. Circa electionē vō eius ex parte pparationis eius: sciēdū est q̄ oīa q̄ sunt ex farina tritici frixa tarde a stomacho descēdūt. generāt grossos humores. opilat uias epatis: augmētāt sple

nē:& generāt calculū multū nutriūt si digerant. Triticū vō elixū ē
cibus grauis & indigestibilis. sed si digerat: fortiter nutrit & robo-
rat uirtutē. Sed triticū sub forma panis bñ fermētati & assati in cli-
bano moderato igne est electus cibus. Et oīa ista colligunt ex Gal. i.
ali. Secūda res est lac: Et pōt illud intelligi de lacte ebutirato quod
apud medicos adohohe dī:& apud cōes balbuca: balbuca. n. recēs si
comedať cū pane recenti: siue calido & iposito maxime impinguat:
pōt ēt intelligi de lacte caprino qđ ēt multū nutrit de quo prius la-
tius dictū est ibi: pfica poma pira: tertia res est caseus infans: siue re-
cens: de quo dicit Auic. ii. can. c. de caseo: qđ est nutritiuus & impin-
guatiuus. Et l3 caseus recēs nutriat & impinguet. in regimine tñ sa-
nitatis nō cōuenit: qđ sequunt ex eo nocumēta prius dicta ibi: pfica
poma pira. Quarta res testiculi: & illud maxime intelligēdū est de
testiculis galloꝝ impinguatoꝝ: de qbus Auic. ii. cano. c. de testiculo
dicit: qđ sunt ualde boni nutrīmēti & pulchri: &.iiii. in. c. i. c. i. de eis
dicit qđ in modica q̄titate multū nutriūt. Et pōt istud ēt intelligi de
testiculis porcoꝝ multū pinguiū nōdū coeūtiū: sicut porcoꝝ carot
quæ alioꝝ aīaliū q̄drupedū melior existit: & hoc quo ad hoc qđ est
nutrīmētū p̄bere maius irresolubilius corpori humano filiū: sic ēt
& porcoꝝ testiculi respectu testiculoꝝ alioꝝ aīaliū q̄drupedū: & est
hoc diligēter notādū qđ testiculi aīaliū puectoꝝ ī qbus est iā fermē-
tatū semē & generatū nō sunt boni nutrīmēti: sed testiculi aīaliū iu-
uenū adhuc nō coire potētiū qbus adhuc nō est sperma fermētātū:
sunt satis laudabilis nutrīmēti si bñ digerant: & de istis ēt intelligit
dictū prius. Quinta est cāro porcina: de cuius electione & effectū
satis ample dictū est prius. ibi pfica: poma: pira. Sexta est comestio
cerebroꝝ: pro quo sciēdū est qđ cerebrū est stomacho malū nausea-
tiuū deiectiuū appetitus: & grossi humoris gnātiū: ueꝝ est tñ qđ si
bñ digerat alimētū dat corpori notabile: sed nullo mō comedi de-

bet post alios cibos: bonū autē est q̄ cū origano uel calamēto uel cū
aliquibus obtēpantibus eius uiscositatē & frigiditatē i quibus fit uirtus
incisiua & calefactiua pareat: Et cauēdū est qd si comedaat qd primi
tus asseet sup carbones: & est aduertēdū qd nō cōfert illis quibus frigi
de solēt aduenire egritudines: sed bñ hñtibus cōplexionē calidā: ut
uult Rasis in Almā. & de uirtutib⁹ mēbroꝝ aīaliū. Et breuiter par
cōuenit i regimine sanitatis: sed aliquñ bñ cōuenit uia medicine. sicut
cerebrū capreoloꝝ cōueniēs est cōtra uenena: & cōtra morsum ue
nenosoꝝ: & cerebrū leporis cōtra tremorē: & s̄m quosdā. cerebrum
pulloꝝ & caponū ad memoriā & subtiliationē ingenii cōferūt. Cir
ca electionē tñ cerebroꝝ sciēdū est q̄ meliora eoꝝ sunt cerebra uo
latiliū. & pprie montanoꝝ: & ex cerebris q̄drupedū cerebrū arietis
deinde uituli. ut uult Aui. ii. cano. c. de cerebro. Septima est medullē
quæ multi sunt nutrimenti si bñ digerant. put dicit Aui. ii. cano. c.
de medulla. & ē facile in sanguinē cōuertit. hoc tñ malū faciūt q̄
deiciūt appetitū atq; nausēā inducūt. Et ergo Aui. docet eas come
dere cū pipib⁹. Et ēt aliq eas pparāt cū citoniis & pastillis: ut faciūt
lecardi. Et pro electiōe earū dicit Aui. q̄ cōueniētior est medulla ui
tuloꝝ & cerui. deinde thauri: & postea capraꝝ. deinde ouīū. Et s̄m
aliquos medullē thauoꝝ iuuenū & pinguiū multū cōueniētes sūt.
Octaua est dulcia uina de quibus posterius dicet ibi: sunt nutritiua.
Nona est cibus gustu iocūdior: q̄a talis maxime nutrit: Iuxta illud
Ipoc. ii. pte amphorismoꝝ dicētis. Parū deterior cibus & potus de
lectabilior qdē meliorib⁹ magis delectabilis est appetēdus. Et Gal.
in cō. illius ait. Omnis. n. cibus sapidus in quo qsq; delectat cū acci
pit a stomacho cōplexus retinet: & cū magna delectatione digerit
plus q̄ qlibet alius q̄ fit abominabilis: fugit uñ uomitus fastidiū in
flatio rugitus generās. Et hinc est q̄ aliq melius ualēt cū malo cibo
q̄ cū bono: q̄a maiorē delectationē hñt in malo. Decima est oua sor

16
bilia q̄ in modica q̄titate ē multū nutriunt. de q̄bus ē dictū est su-
pra ibi. Oua recētia. Vndecima est ficus maturē q̄ pp suā dulcedinē
multū nutriūt & ipinguāt. Circa istud sciendū est q̄ l3 nutrimentū
ficus nō existat ī robore nutrimenti carnis: & granorū. est tñ uehemētio-
ris roboris q̄ nutrimentū omniū fructuū: ut uult Aui. ii. ca. c. de ficu-
bus. Et ibidē ē dicit q̄ ficus est nutritibilior ceteris fructibus. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit̄ dicens q̄ inter fructus
fructus magis nutritiui & filiores & ppingores carnib⁹ in nutriēdo
sunt ficus & uue ualde maturē & dactili. Circa electionē vō earum
sciendū est q̄ p̄m Aui. ii. can. c. i. de ficub⁹. Melior est alba q̄a lenior.
deinde rubea siue citrina. & deinde nigra. Et q̄ uehemēter matura ē
melior ē & p̄xima ad hoc ut noceat. Itē humide & recētes ficus ma-
gis & uelocius nutritiue sunt q̄ sicce & citius trāseunt de stomacho
ad epar: & magis humectant epar & magis lenificāt q̄ sicce: sicce vō
sunt minus inflatiue & magis stomacho cōuenientes q̄ humide de
siccis dicit Aui. loco p̄alī. Sicca qd̄ in suis opationibus est laudabi-
lis. uerū sanguis ex ea generatus nō est bonus: & pp hoc facit pedicu-
los: uerū si sit cū nuce tūc eius chimus. i. humor sit bonus: & post nu-
cem cū amigdala. Et postea dicit q̄ administratio sicce cū ieiunium
adest. est mirabilis iuuamēti in apiendo uias cibi. & pprie cū nuce
& amigdala. cū tñ ei⁹ nutrimentū cū nuce sit plus quā cū amigdala.
Et cōueniunt utreq; ficus in hoc q̄ in ipsis est inflatio & lenificatio
& expulsio supfluitatū ad cutē & puocatio sudoris & remotio aspi-
tatis gutturis: & mūdificatio & lenitio pectoris pulmonis & canne
eius aptio oppilationū epatis renū & splenis. Duodecima res ē uua
recēs. i. uua dulcis & bñ matura. Pro quo sciendum est q̄ uua est tri-
plex. Nā qdā est imatura & acerba: & sit ex ea agresta. & ista strin-
git uentrē & colerā rubeā repremit atq; sanguinē. & multū ualet in
fluxu uentris colerico: alia est matura uiridis & recens: ex q̄ sit uinū.

E

Et ista spāl'r qñ est alba: & sine nucleis & cortice uentrē laxat: & cē/
 teris fructib' plurimi & melioris nutrimēti existit sicut & ficus: mi
 noris tñ nutrimēti ē q̃ ficus. ut h3 Auic. ii. can. c. de uua. Vex ē tñ q̃
 uentositate generat & inflatiōes uentris dolorē. Et si remanserit per
 duos dies uel tres post collectionē suspensa donec cortex detume/
 scat melius nutrit & minus laxat: nec tñ inflat. Et hñtes stōachū ple
 nū cibo & imūdū malis humoribus nullo mō comedāt uuas & spe
 cialiter recētes: & sine arillis: uelociter. n. in stomacho imūdo corrū
 punt: & in stomacho pleno cibus: q̃a nimis cito digerunt: & nō pote
 runt exire de stomacho post eaz digestiōē pp cibū nōdū digestū:
 q̃re tunc in stomacho corrumpunt: & aliū cibū corrūpūt. Et simi/
 liter ē intelligendū est de aliis fructibus laxatiuis: & si aliquis uelit
 sumere uuā uiridē & recentē bonū est q̃ primitus infundat in aqua
 feruenti p horā. & deinde ponat in aquā frigidā: & post sumatur.
 Ra. ṽo in Almā. de uua recenti: & spāl'iter dulci. dicit q̃ cito corpus
 impinguat: & augmētat erectionē uirgē. & ulterius dicit q̃ illa uua
 quæ est subtilioris corij. i. corticis citius descēdit a stomacho: illa ṽo
 quæ grossioris tardius. Alia est uua sicca: quæ passula uocat: & ista
 licet ponat & numerat iter equalia: parū tñ calliditati attinet: & bñ
 nutrit p̃m Ra. lo. p̃all. & confortat stomachū & epar p̃m Auic. loco
 p̃all. & opilationes remouet. Et dī q̃ epar impinguat ex eis: & ma
 xime si mudent ab arillis. Et sic tex. p̃dictus pōt intelligi de uua
 matura recenti: & de uua sicca quæ passula dicitur.

C In hoc textu po /

nunt q̃ttuor genera
 lia qbus uina p̃bāt.
 Primū est odor: ui
 num. n. boni odoris

Vina probant odore: sapore: nitore: colore:
 Si bona uina cupis: hæc qnq; p̃bant in illis
 Fortia: formosa: fragrantia: frigida: frigida.

siue redolens multiplicatiuū est spirituū subtilium. Et p̃m Cōstā. v.

theoricę bñ nutrit:& bonũ sanguinẽ generat:uinũ ṽo fetidũ abomi-
 nabile est naturę humanę sp̃s grossos melancolicos generās:& p̃m
 Cōstā.v.theoricę malũ sanguinẽ & capitis dolorẽ ex malo fumo ca-
 put ascendere generat.Gal.ṽo.iii.regiminis acutorũ cō.i.loquens de
 diuersitate uinorũ ex odore dicit q̃ ex uino boni odoris est melioris
 chimi.i.humoris.& p̃m illud est multitudo quę implet ex eo caput:
 q̃ est:quia est subtilius & calidius. Quod aut̃ ex eis est mali odoris
 p̃m maliciã chimi generati ab eo erit paucitas lesionis eius i capite:
 qđ est:qa est frigidius & grossius:Illud aut̃ cui penitus nō est odor
 nō facit oĩno aliqd accidere in capite:quĩa est uehemẽter grossum.
 Secundũ est sapor.sicut.n.cibus sapidior melius nutrit:& melius a
 stomacho amplectit̃. ut dictũ est in sñia p̃cedenti:ita & uinũ. Circa
 istud tñ sciẽdũ est q̃ uina in sapore diuersificant̃:qđā.n.sũt dulcia:
 aliis nutribiliora grossum sanguinẽ faciẽtia:& uentrẽ humectantia
 ad digerẽdũ dura & sitim gñatiua. Alia sunt p̃otica siue stiptica sto-
 machũ cōfortantia:uentrẽ cōstip̃atia:pectori & sũę ptinentię.s.pul-
 moni & cāne eius nociua:intestinis cōgrua:ad digerẽdũ dura:alia
 sunt acerbā q̃ sũt diuterica.i.urinę puocatiua:grossos humores nō
 gener̃tia:sed dissoluentia:alia amara minus calida.ut h3 Cōstā.v.
 theoricę. Tertiũ est nitor siue resplendẽtia q̃ indicat sup subtilitate
 uini:& sic ex cōsequenti sup subtilitate spirituũ ex ipso generatorũ.
 Quartũ est color.Ex pte.n.coloris uina diuersificant̃ in nutritiõe:
 Vina.n.rubicũdiora ceteris paribus magis nutribilia sunt albis:&
 ideo plus cōueniũt macris quā alba.alba tñ plus cōueniũt pingui-
 bus.Et de ista diuersitate uini:ex colore dictũ est prius ibi.Oua re-
 centia.Deinde i textu ponunt̃ qnq̃ sp̃alia qbus pbat̃ bonitas uini.
 Primũ tangit̃ cũ d̃r.Fortia.Fortitudo.n.uini cognoscit̃ ex effectu.
 Vinũ.n.forte est qđ calefacit corpus uehementer replens caput p̃m
 Gal.cō.i.iii.pri.regiminis acutorũ.Istud.n.uinũ maxime spirituũ ẽ

E ii

multiplicatiuū & multū nutritiuū. Caueāt tñ ab illo nisi sit limpha /
tū q sūt debilis cerebri: q̄a magna effumatio ab ipso ad cerebrū ip /
sum pueniret: & ipm lederet. Secūdū tāgit' cū dī formosa. Vinū. n.
formosū: siue pulchrū: q̄a cū maiori appetitu sumit' melius digerit'
& melius nutrit. Tertiū tāgit' cū dī fragrātia. Vinū. n. fragrans siue
bñ redolēs maxie cōfortatiuū est: & spiritūū subtiliū generatiuū.
ut dictū ē. Quartū tāgit' cū dī frigida. Nā uinū d3 eē frigidū quo
ad tactū. nō at quo ad effectū. Vinū. n. calefactū cū sit rarius & sub
tilius citius inebriat: neruos debilitat. & caput ledit nisi in modica
q̄titate sūptū fuerit. Quintū tāgit' cū dī frisca. Vinū. n. bonū d3 eē
friscū: siue leue. qđ spumādo sonū facit & h3 spumā tenuē de facili
labilē: & in medio existēte: siue qñ ī eo mouent' athomi. Vinū. n. nō
istius dispōnis pēdulū dici d3: & maxime si nō sonat uel corpora
athomalia nō hēat: uel d3 dici debile uel limphatū si spumā hēat cū
magnis ampullis: uel ad latus cippi spuma diu maneat.

7.0
Sunt nutritiua plus dulcia candida uina.

¶ In hoc textu po
nit' unū documētū
de uinis. Et est q̄ ui

na cādida & dulcia ceteris paribus uel nutriūt reliqs uinis. Et istud
uoluit Cōstā. loco pālī. & idē uult Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini
ubi dicit. Vinū quoq; grossum qđ est dulce. est melius illi q uult esse
pinguis. Et rō est q̄a uina dulcia uehemēter a mēbris attrahunt' pp
eoz dulcedinē: cui nā cōgaudet. nā dicit Aui. ii. can. trac. i. c. iii. opa
tiones aut' dulcis sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutri
mēti: & nā diligit ipm. & uirtus attractiua attrahit ipm. Et licet iste
textus uerificet' de omni uino dulci: eligibile est tñ uinum moderate
dulcedinis. & nō dulce in summo: sicut uinū qđ uulgo muscadellū
siue muscaderū dī: q̄a tale corrūpit sanguinē. Cuius rō est: q̄a natura
rapit auide tale uinū a stomacho ad epar prius q̄ digerat' qđ ī eo est

utile chilificationi & añq̄ maturet̄ eius supfluitas: pp̄ delectationem
 eius: maximā in cōnaturalitate dulciū: & sic replet sanguinē aquosi
 tate indigesta: ex q̄ reddit̄ aptus ebullitioni & putrefactioni. Et istud
 etiā intelligendum est de aliis cibis dulcibus in summo: Pro maiori
 noticia sciēdum est q̄ ex usu uini dulcis alioꝝ nutrientiū dulcium
 tria timent̄ nocumenta: & maxime his q̄ ad ea p̄ni sunt. Primū est
 fastidiū p̄pterea q̄ dulcia suis caliditate: & humiditate leniūt & ap/
 planāt orificiū stomachi inducētia illic dispositionē p̄riā inanitioni
 & corrugationi q̄ sunt cā famis. Secundū est uelocitas inflāmatio/
 nis coꝝ: & cōuersionis in colerā. nā res dulces cōuenientissime sunt
 in gnātionē colere. Et pp̄ hoc mel plus oībus rebus generat colerā:
 qm̄ ip̄m est dulcius oībus rebus: & post ip̄m uinū dulce: ut h3 Gal.
 in cō. illius can. iii. parti. regiminis acutoꝝ. Mentē leuius pcutit. Et
 hinc est q̄ inducit sitim: nec cōuenit febricitātibus: nec ēt colericis.
 ut ibidē dicit Gal. Tertiū est opilatio epatis & splenis: q̄a dulcia tra/
 hunt̄ ab eis cum fece pp̄ magnā delectationē quā h3 eis: & maxime
 epar añq̄ digerāt: q̄re illic leuiter inducunt opilatiōes: coopante ad
 hoc substantia grossa: in qua fundat̄ sapor dulcis p̄m Aui. ii. cano.
 trac. i. c. iii. Et hinc est q̄ uinum dulce minus est urinq̄ puocatiuū q̄
 alia uina. Et q̄ ista tria nocumenta summe ualent acetosa: q̄a appeti/
 tum sua acetositate puocāt: & sua frigīditate inflāmationē p̄hibēt:
 & subtilitate suę substātię opilatiōes apiunt. Notādū insup̄ q̄ licet
 uina dulcia & alia nutriētia dulcia opilent epar & splenē: deopilāt
 tñ ip̄m pulmonē. Et ratio q̄re nō opilāt pulmonē sicut epar & sple/
 nē est: q̄a a dulcibus in trāsitu suo p̄ meri nil nisi subtile ad ip̄m re/
 sudat: & sanguis genitus ex rebus dulcib⁹ ad pulmonē uenit iā pu/
 rificatus i epate prius: & corde subtiliatus. Et istud uult Gal. in cō.
 illius can. iii. parti. regiminis acutoꝝ: dulcis potus. Item uina dulcia
 minus inebriāt p̄m lpo. iii. pti. regiminis acutoꝝ: canone illo mentē

leuius pcutit q̄ reliqua fortiora uina: ex p̄dictis cōcludi pōt q̄ si bi/
 batur uinū rōne nutritionis corporis restaurationis & impinguationis.
 sicut contigit in his q̄ macri sunt: siue nāliter: siue accidētaliter:
 tūc uina dulcia & grossa sufficiēter colorata. Talia. n. uina sūt suffi/
 cienter nutritiua: & depditi restauratiua: & corporis impinguiatiua:
 uñ cōueniētiora sunt ad impinguādū corpora macra. Et p̄ opposi/
 tū si intēdamus nō nutritionē: nec depditorū restaurationē: nec im/
 pinguationē. ut cōtingit in his q̄ sunt multū carnosī & pingues: tūc
 cōpetunt uina subtilia nō dulcia: sed sapore amicabili: odorifera: ad
 albedinē declinātia sufficiēter fortia eligenda snnt. Si vō de' uinū
 ad sitis extinctionē: tūc uinū albū subtile debile est eligibilius. tale
 enim uinū magis humectat: & infrigidat: & p̄ p̄ns melius extinguit
 sitim: & q̄to sitis est maior: tanto tale uinū est cōuenientius. Si vō ui/
 nū de' ad spirituū cōfortationē: & reparationē: & uirtutis cōforta/
 tionē: tunc debet dari uinū subtile: odoriferū: saporis delectabilis:
 mediocris coloris: sufficiētis fortitudinis: & tale uinū debet sumi
 cū pauco cibo: & debet esse depuratū ab utraq; supfluitate: & de/
 bet sumi pauca q̄titate. Si vō intēdamus pectoris & pulmonis mū/
 dificationem & uentris laxationem: tūc uina mediocris substantiæ
 sapore dulcia sunt magis eligibilia.

CIn hoc passu po/
 nunt' duo nocumē/
 ta nimie potationis
 uini rubei. Primū ē

Si uinum rubeum nimium q̄nq; bibatur.
 Venter stipatur: uox limpida turbidatur.

q̄ nimia bibitio uini rubei cōstipat uētrē. i. duos facit recessus seu
 difficulter h̄re egestionē. Cuius cā p̄m aliquos est: quia tale uinū ru/
 beū plus ceteris paribus est calefactiuū: & magis nutritiuū. Inquā/
 tū. n. eius plus est calidū magis exsiccat: & inquātū magis nutritiuū
 auidius a nā retinet'. Pōt tñ textus intelligi de nimia potatione uini

bi/
atio
iter:
suffi
tina:
posi/
im/
stuc
ra:ad
uinu
tale
guir
uo ui
forta
tabilis
et sumi
:& de
nis mu
stantia

acur.
arur.

sus seu
inu ru
Inqua
tritiu
re uini

rubei stiptici: aut pontici: ex q̄ stipticat̄ & cōstipāt̄ uēter pp stiptici
tatē & pōticitatē uini. Circa istud tñ sciendū est q̄ si exhibeat̄ uinū
ad stomachi: & uiscerū p̄tentiue fortificationē eligemus uina grossa
pōtica uel stiptica rubea uel nigra: sicut cōtingit in hñtibus fluxum
uentris pp debilitatē cōtentiue stomachi: & istud uult Ipo. iiii. parti.
regiminis acutorū. can. illo palmeus qdē & niger: & sifr Gal. in cō.
illius. Sed si intēdamus cōfortationē digestionī cōpetūt uina subtri
lia uel mediocria in substātia & colore boni odoris: & cōueniētis sa
poris: & sufficiētis uigoris aliq̄lis stipticitatis. Secūdū est exaspatio
gutturis: siue raucedo quā inducūt aliq̄ uina intēse rubedinis pp eo
rū siccitatē & terrestitatē. Et istud nocumētū ē cōtingit ex uinis
rubeis patrie brabatie pp eorū stipticitatē & terrestitatē: & maxie
qn multa sunt uina p̄dicta istud nocumētū p̄m cōtingit: nō tñ pri
mū: q̄a mustū magnę rubedinis solet inducere uētris fluxū pp feces
suas terrestres cū eo mixtas q̄ sui mordicatione mordicāt intestina:
ex q̄ mordicatiōe fluxus uētris causat̄: & tale uinū nō d̄z bibi mu
stū. i. q̄diu fuerit turbidū: & bulliēs. q̄a ex quo ip̄m est mordicās pp
suas feces terrestres: ab eo ēt eleuat̄ fumus mordicans: q̄ ad cerebrū
ueniēs sui mordicitate mordicat oculos: atq; rubificat. Et istud ēt in
telligēdū est de istis mustis patrie brabatie siue rubeis: siue albis pp
eorū terrestitatē. Cā at̄ q̄re iste fumus est mordificatiuus est: q̄a ui
nū a quo dissoluit̄ est mordificatiuū. Iam ut dicit Gal. i. pti. amphi
rismo. in cō. illius amphi. & qui crescūt: qcqd a q̄libet re dissoluit̄ ei:
unde dissoluit̄ necesse est ut assimiletur.

Allea: nux: ruta: pira: raphanus: & tiriaca.
Hæc sunt antidotū cōtra mortale uenenū

qd maxime ualet cōtra nocumēta puenire solentia ex mala aqua: &

¶ In hoc textu po
nunt̄ sex medicinę
ualētes cōtra uene
nū. Prima est alleū

14

maxime ualet cōtra potū male aq̄: de quo dicit Serap. in Aggre. c.
de eo q̄ qñ sumit alleū: & post bibit aq̄ corrupta nō nocet aq̄ illa po
tanti: & idē innuit Auic. ii. can. c. de eo: & in. i. c. de cōseruatione iter
agentis a nocumēto diuersarū aq̄. Et istud idē ēt opat̄ cepe: ut uult
Aui. ii. can. c. de eo: & sic pōt cōprehēdi sub alleo: de eo ēt dicit Aui.
in. i. loco p̄all. q̄ cepe ē ut tiriaca malaq̄ aquarū: & maxie cū aceto:
qa cepe est subtiliatuū incisiuū abstersiuū cū stipticitate & apit for
titer. ut uult Aui. ii. ca. c. de eo. Et est calidū ī tertio: q̄re calefacit ma
las aq̄s phibēs ne sua frigiditate stomacho noceāt: & subtiliat gros
sas faciens eas cito penetrare. Et acetū huic pmixtū uigorat uirtutē
eius in subtiliatōe & penetratiōe aquarū & phibet a siti quā indu
cere solet cepe comestū. Et eadē rōne uerificat̄ de alleo. Et ergo ēt di
cit Aui. in. i. primo loco p̄all. q̄ allea comedenda sunt aquas grossas
& turbidas: qa subtiliat eas cito descendere faciūt & phibent ne sto
macho noceāt & intestinis: & ne uenas opilet. alleū p̄terea comestū
aī iter & post hoc: ex melioribus rebus est: & cōueniētioribus illis q
ueniūt ab aere frigido uel q̄ uadūt ad eū: ut inuit Aui. i. i. c. de regē
do iter agentē ī frigore & cōgelatū. Et ex isto sequit̄ q̄ alleū multū
ualet iter agētibus: & p̄ diuersas terras euntibus potibus utentibus:
iuxta illud metricū: allea q̄ mane ieiuno sumpserit ore: Hunc igno
rarū nō ledit potus aquarū: Nec diuersorū mutatio facta locorū. Valet
p̄terea alleū ad pūcturā uerimū uenenosorū & morsum serpētū qñ
bibit cū uino: qđ Aui. ii. can. c. de eo se dicit fuisse exptū: & cōfert ēt
morsui canis rabiosi: & qñ fit emplastrū ex alleo & foliis ficus & ci
mino sup̄ morsum migalis confert. ut ibidē dicit Aui. Cepe vō sm
Auic. ii. can. c. de eo: cōfert etiā morsui canis rabiosi cū linitur super
ipm aqua eius: aut emplastrat̄ ex eo cum sale & ruta: & cepe qđ co
medit̄ expellit nocumētū uentositatis uenenosorū: Et dixerunt qđā
q̄ ipm generat in stomacho humorē humidū plurimū frāgentē no

cumētū uenenosorū: notandū est circa istud q̄ alleū & cepe: & sīlī ē
 porrū uia cibi nō cōpetūt tēpatis corpibus: nec calidis: & spālīr cru/
 da: pag. n. nutriūt: & male nutriūt: generāt sanguinē acutū & pūgi/
 tiuū: grossos humores tñ subtiliāt: & uiscosos incidūt: & postq̄ de/
 cocta sunt: pdūt pungitiuitatē: & adhuc remanet uirtus incisīua &
 subtiliatiua: uñ magis cocta cōpetūt q̄ cruda. Porri. n. sunt calidi &
 sicci: & dāt corpi alimētū illaudabile & oculis nocēt: & generāt san/
 guinē nigrū melancolicū: & somnia terribilia: & neruos ledūt rōne
 pūgiuitatis eorū: nocēt dētibus & gingiuis: & nullus colericus: nec
 melancolicus eis utat: & spālīr crudis. Cepe calide sunt: & hñt humi/
 ditatē supflūā terrestre cū humiditate aquosa subtili indigesta: Si
 comedant cruda generāt in stomacho malos humores & putrefacti/
 biles & corruptibiles: & inducūt somnia mala & terribilia & dolo/
 rē capitis: & nimius usus earū disponit hoīem ad memoriā depden/
 dā: & pturbat intellectū: & pducit ad dementiā. sed si comedant co/
 cte cū aq̄ laudabiliū carniū laudabilīr iuuāt digestionē: & minuunt
 earū nocumēta: & tēpant cibaria frigida cū qbus decoquūt: sed me/
 lius est eis nō uti. Allea calida sunt & declināt ad aliq̄lē humiditatē:
 sed minus q̄ cepe: ualent q̄ uentositatē: & ualēt in tussī: & bñ scicare
 faciūt: sed nocēt uisui & dolorē capitis inducūt: & sunt tiriaca rusti/
 corū: Et sic p̄dicta solū cōueniunt his q̄ fleumaticū aut grossum ui/
 scosum humorē habuerūt. Colerici vō a p̄dictis abstineāt. Secūda ē
 nux de qua dicit Aui. ii. can. c. de ea q̄ ipsa cū ficibus & ruta ē me/
 dicina oībus uenenis: & ex ea cū cepe & sale fit emplastrū sup mor/
 sum canis rabiosi. Et istud maxime itelligit de nuce sicca ante cibū
 sumpta mō p̄dicto. Et circa istud ulterius sciendū est q̄ nuces sicce
 peiores sunt recētibus & humidis: quia sicce magis unctuosę sunt:
 rōne cuius in colerā cōuertunt: & inducūt capitis dolorē: & oculos
 turbāt: & uertiginē generāt: & specialīr sumpte post cibū & linguę

F

paralysim inducūt: uomitū puocāt: & uescas in ore faciūt. Et hñtes
stomachū colericū maxime debēt euitare nuces siccas: & q̄to anti/
quiores t̄to peiores sunt. Recētes aut̄ minus male sunt: qa nō sunt
t̄te unctuositaris: & ideo nō generāt dolorē capitis: aut uertiginē: &
silia sicut sicce: & rōne humiditatis lubricātis laxāt uētrē: & si ali/
quātulū torreant: & comedant post cibū: cōprimunt cibū sumptū.
Et sic p̄ q̄ nuces recētes sūt magis cōueniētes corpib⁹ sanis q̄ sicce.
Tertia est ruta de qua dicit Auic. ii. can. c. de ea qua resistit uenenis:
& postea subiūgit. Et q̄ sibi timet ne in potu sumat uenenū & pūgi
a uenenosis bibat de semine eius pōdus dragme unius cū foliis suis
cū uino: & pprie si bibit cū nuce & bolo oibus cōtritis & cōmixtis.
Et dicit Arist. in lib. de aīalibus q̄ cū mustela uult pugnare cū ser/
pēte: siue cū bufone: ipsa comedit rutā: ut iterficiat eū: qa odor rute
est inimicus ueneno: uñ comestio rute cū ficibus & amigdalibus dul/
cibus in mane p̄seruat a ueneno. Notandū circa istud q̄ duplex est
ruta q̄dā domestica & alia siluestris. Domestica melior siluestri est:
qa siluestris & maxime sicca. calida & sicca est in quarto gradu. q̄re
plurimū sumere de ea est pniciosum. Domestica v̄o humida: calida
& sicca est in secūdo gradu. Sicca v̄o in tertio: & est incisua: resolu/
tiua: carminatiua uentositū: & istud maxime cōuenit sicce. Nā dicit
Scrap. c. de ea. q̄ est de rebus magis cōferētibus inflationibus. i. uē/
tositatibus: sed in humida est inflatio. Itē ruta uehemēter acuit ui/
sum: & pprie succus eius cum succo feniculi: & melle collirio facto
ex ea aut comesta. ut dicit Aui. ii. can. c. de ea. Quia tñ in succo ru/
te q̄dā est bauracitas nocēs oculo: iō ruta pōt applicari oculo uēti/
lando: ita q̄ solū uapor siue fumalis euaporatio eius: & nō substātia
ruta ad substātię oculi p̄tingat. Quarta est pira de q̄bus di. Aui. ii.
can. c. de eis. q̄ sunt cura fungorū mortificatiū. Et qñ quoquunt̄ isti
fūgi cū piris minorat̄ nocumētū ipsorū. Vel pōt iste tex. v̄ificari d:

piris aromaticis q̄ sui aromaticitate spūs cōfortarēt: & sic nocumē-
tū ueneni repellerēt. Quinta ē raphanus de quo dicit Aui. ii. can. c.
de eo. q̄ cōfert morsui uipe: & cū uino morsui cornute ē: Et semen
eius cōfert ueneni & uermibus uenenosis. Et si ponat̄ fructus eius
sup scorpionē moritur: & aq̄ eius est ex̄tra in hoc: & est fortior. Et si
momorderit aliquē scorpīo q̄ raphanū comederit nō nocbit ei. Et si
cōfert ēt p̄uocationi q̄ sit a fungis mortiferis. Vel pōt dici q̄ rapha-
nus ualeat p̄ uenenū: q̄a p̄uocatiuus est uomitus: & sic p̄ uomitū slo-
machus purgat̄ a malis humoribus si q̄ in eo sint. Et circa istud sciē-
dū ē de raphano & radice q̄ sūt p̄pinq̄ ī cōplexiōe q̄ nocēt corpib⁹
colericis: generāt. n. sanguinē acutū & pūgiuiū. Et raphanus ē ma-
lus stomacho faciēs eructuare: & generat homoiē grossū: & si di-
gestiua sit debilia generat humorē crudū: h̄z tñ uirtutē subtiliatiuā:
& incisiuā: qdā aut comedunt radicē & raphanū post alios cibos ad
cōfortādū digestiōē. de quo admirat̄ Gal. Vñ uerū est qd̄ expiētia
docet. Et dicūt sapiētes m̄dici q̄ si comedant̄ post aliū cibū iuuant
ad digestiōē: & descēsum eius: & uētrē laxāt. Sed si comedant̄ añ
aliū cibū impellunt̄ ad supiora: & uomitū inducūt. Bonū est aut q̄
comedant̄ cū aceto & sale post alios cibos: & in modica quantitate.
Verū est tñ q̄ oculis nocēt & capiti. Ra. v̄o in Almā. di. q̄ raphanus
lōgā faciēdo morā ī stomacho incidit fleuma. Cuius folia cibū dige-
rūt: & appetitiuā adiuuāt qñ parē sumit̄ de eis. Sexta est tiriaca q̄ a
toto gñe ualeat p̄ uenenū. & ideo ualeat tā rōnabilibus q̄ brutis p̄ uene-
nū tā frigidū q̄ calidū. Et sub tiriaca pōt cōphēdi metridatū qd̄ sile-
opat̄. De tiriaca. n. di. Aui. vi. in tra iii. c. i. Scias qd̄ canō maximus
ī curatiōe ueneni est cōfortatio caloris īnati: & exercitatio ip̄m ex-
pellēdū sicut facit tiriaca. De tiriaca v̄o & metridato s̄l̄r di. Aui. vi. ī
tra. i. c. de medicinis cōib⁹ ad uenena sūt medicīe q̄ p̄r̄ sūt ueneno:
q̄ nō p̄mittūt ip̄m puenire ad cor: & sūt sicut tiriaca & metridatū.

F ii

CIn hoc textu no- Aer sit mundus habitabilis ac luminosus
 tantur q̄ttuor docu- Nec sit infectus nec olens fetore cloace.
 mēta circa electio-
 nē aeris habitabilis: Quoꝝ primū est q̄ hō d3 eligere aerē mūdū. i.
 nō infectū uaporib⁹ qa aer imūdu alterat cor p̄m cōplexionē illius
 qđ sibi cōmiscet⁹: inuit Haly. in tegni ī cō. illius can. Oīa hoc. n. & c.
 Secundū est q̄ hō d3 eligere aerē luminosū: aer. n. turbidus inducit
 in corpore trilticiā & pigriciē: qa aer turbatus cōmiscet humores:
 & turbidus ad cor puenit: q̄re ex ipso & humorib⁹ grossi & turbidi
 generant⁹ spūs animā tristificātes & pigriciē inducētes. Nihil est er
 go quod magis iocūdū facit hominē atq; minus grauē quā in claro
 aere ambulare uel mane surgere. Tertiū est q̄ hō d3 uitare aerē in/
 fectū: cuiusmodi est aer in quo sūt strages. cōiter. n. in locis in qbus
 p̄cessit maxima hominū interfectio sequit⁹ pestis: & in locis uicinis
 aer. n. infectus qñ inspirat inficit spūs in nō corpe. Quartū est q̄
 hō d3 uitare fetorē cloace. Et p hoc inuunt⁹ infectiones particulares
 aeris. Cuiusmodi est infectio aeris latrinaꝝ uel foueaꝝ coque uel lo
 coꝝ in qbus proiciunt⁹ cadauera mortua & ossa mortuoꝝ: & aeris
 uicini aq̄ in qua putrescit linū uel canapus: aer. n. taliter infectus in
 ficit spūs nōi corpis & maxie cerebro nocet. Et hinc ē qđ dicit Aui.
 .ii. in doc. ii. c. ii. Et aer qđ dum est tēpatus & clarus: neq; substātia
 extranea cōplexioni spūs p̄ria ei admiscet⁹ est sanitatē efficiēs: & ip
 sam cōseruans: & cū mutat⁹ p̄riū suę opationis opat⁹. Et pro maiori
 declaratiōe p̄dictoꝝ sciēdū est q̄ aer necessarius est in regimine sa
 nitatis dupl̄r. Primo qđ p refrigerationē cordis. Secundo p ex
 pulsionē fumosaꝝ supfluitatū tribulantiū spiritū & calorē innatū:
 sicut. n. in exterioribus nos uidemus qđ ignis sine euentatione aeris
 suffocat⁹ & extinguit⁹: sic ēt imaginari debemus qđ spūs & calor in
 natus indigēt aere ipm nutriente cōseruāte & obtēpante. Obtēpa-

tio igitur caloris inati fit per aeris attractionem: & eius deputatio fit per aeris expulsionem: primum quod fit per motum attractionis: & secundum per motum expulsionis: si igitur aer attractus sit fetidus & impurus corrumpitur calor & spiritus inatus: aer igitur debet esse bonae substantiae cui non admiscetur aliquid ex uaporibus: nec fumositatem extraneam: non debet esse aer turbidus: nec nebulosus: nec malis uaporibus admixtus: hic non aer humoris conturbat: & animum contristat ut dictum est. Et debet esse discoopertus caelo: & non inter parietes & tecta constrictus: & ut sit ad unum dicere: maxime euitandus est aer inclusus & non euentatus. Verum est tamen quod tempore epidimie in quo accidit aeris putrefactio communis: eligendus est aer inclusus. Vnde temporibus illis bonum est manere in domibus: & tenere fenestras clausas ne aer putrefactus ingrediat: sed alius aer discoopertus melior existit. Euitandus est praeterea in regimine sanitatis: aer cui miscentur uapores lacuum & profunditatum aquarum putridarum continentium: & oleorum talium quae sunt caules & eruca & filia: & arborum uiscositatum malorum: quales sunt ficus & nuces. Amplius eligendus est aer in quo sufflatur uenti ex terra alta uel caeli. Et multum est sollicitare debemus quod aer non excedat in aliquo qualitate primarum. scilicet caliditate: frigiditate: humiditate: & siccitate. Quod si forsan contigerit obtineatur per artem quantum possibile est. Et ista colliguntur ab Aui. ii. i. doc. ii. c. diuersis.

Si tibi serotina: noceat potatio uini
Hora matutina rebibas: & erit medicina:

uini de nocte: siue tempore serotino: talis in crastino debet iterato sumere uinum. Vnde potatio uini nocturna potest inducere ebrietatem: siue sitim matutinam: uel potest inducere super calefactionem corporis: si uero inducat super calefactionem corporis: tunc maximus error est de mane iterum sumere uinum: quia est addere ignem igni: si uero homo incurrat ebrietatem cum aliquo nau-

In hoc textu po-
nitur unum documentum
& est quod si quis male
ualuerit ex sumptione

sea: tūc de mane bonū est sumere uinū: q̄a ex sumptione uini de fa-
cili tūc puocat uomitū: ex quo sequit̄ mundificatio stomachi: qua
mūdificatione facta: de facili cessat nocumētū ebrietatis & nausea.
Et pp hoc cōsultat Ipo. semel ī mēse inebriari. ut ex ebrietate puocet̄
uomitū: q̄ est maxie p̄seruatiuus ab egritudinibus cronicis. i. lōgis
& malis: si ēt ex potatiōe uini nocturna ledat̄ aliqs: & hoc pp incō-
suetudinē potādi uinū: tūc de mane pōt cōcedi uinū ut assuescat: &
sic min⁹ ledit̄ a sūptiōe uini. A p̄suetō. n. mīor fit lesio. ut uult Ipo. ii.
Amphorismoz: ibi. Ex multo tpe cōsueta &c. Si vō ex potatiōe ui-
ni nocturna sequat̄ sitis matutina illa est mendosa q̄ curat̄ potione
uini: magis tñ sedat̄ potatiōe aq̄. Et q̄a iā dictū est de lesione & sum-
ptione uini. Sciēdū est q̄ hō debilis cerebri & ēt cuiuscūq̄ alterius
cōditionis sūmope cauere d̄z a frequenti ebrietate. Frequēs ebrietas
p̄m Aui. in. i. c. de regimine aq̄: & uini inducit s̄x incōmoda in cor-
pore humano: quoz. Primū est corruptio cōplexionis epatis: q̄a ui-
nū supflue bibitū ad epar ueniēs: uel supflue resoluit calorē ipsius:
uñ amittit uirtutē sanguificā: & loco sanguinis generat aquositates
efficiētes ydropisim uel incēdit epar & humores eius: uñ generat̄ le-
pra uel mania. Secundū est corruptio cōplexionis cerebri pp assī-
duā eleuationē fumoz uini ad ipm disponētū calidū cerebrū ma-
nig & frensi: & frigidum epilensia litargia appoplexia & subeth.
Tertiū est debilitas neruoz: uidemus. n. bibulos inebriari solitos tre-
mere caput & mēbra: nō solū ī senio: sed ēt in senectute & iuuētute
qñq̄. Quartū est egritudines neruoz: sicut spasmus & paralisis: q̄a
uinū supflue acceptū sēpe in stomacho acetū efficit̄: qd̄ ualde no-
cet ueruis. Sēpe quoq̄ cōuertit̄ ex defectu digestionis in aquositates
indigestas quæ neruos remolliūt. Et sēpe ducit humores grossos ad
neruos: qbus distendunt̄ uel p̄hūnt̄. Quintū est appoplexia pp hu-
miditates cerebri multiplicatas a uino: ita ut totalr opilent uias spi

rituū animalīū a cerebro in mēbra. Sextū est mors subitanea dū. s. stertēdo & dormiēdo uix anhelitus multitudine uini uel humiditātū ex eo generatarū claudunt: & ebrius suffocat. Et licet uinū imoderate sumptū p̄dicta inducat nocumēta: moderate tñ sūptū multa iducit iuuamēta. Tāgit. n. Aui. c. p̄all. qnq; eius iuuamēta. Primū est q; est bonus cibi penetrator in toto corpore. i. facilē efficit penetrationē cibi: cui imisceat ad oīa mēbra sui caloris subtilitate & conuenientia in pprietate occulta. Secundū est q; incidit ī fleuma. & hoc suis calore & subtilitate substātiæ: resoluit ip̄m coaptādo expulsionī uias apiēdo: & naturā cōfortādo ad expulsionē. Tertiū est q; incidit colerā rubeā ī urina & alijs euacuationibus: ut sudore egestiōe: & resolutionē insensibili. Et istud intelligēdū est de uino subtili subrubeo uel albo: qd̄ uel debile sit ex nā sui uel fortiter limphatū. Alioqn multiplicaret colerā p̄ cōuersionē ipsius in eā: & supcalefactionē epatis ab eo. Quartū est q; facit melancoliā: quæ grossa est: & tardī motus faciliter labi p̄ cānales pprios ab epate ad splenē: & a splene ad os stomachi: & tandē a corpore cū fecibus exire: & flectit seu reprimīt nocumētū melācolię pp̄ p̄rietatē in cōplexiōe & mō substātię & in effectibus. Nā melācolia tristitiā pusillanimitatē & auariciā parit. Vinū vō gaudiū: audaciā: magnanimitatē: & liberalitatē. Quintū est q; resoluit oēs modos seu spēs latitudinis: nisi multa q̄litas extranea fuerit eis sociata: qā uinū resolutos spūs abunde reparat: uirtutē cōfortat: humiditates relictas ī musculis: neruis: cordis: & iuncturis tollit: aut minuit. Et si fuerit opus humectatione ut in lassitudine arefactiua uinū uelociter humectat dū mō limphet. Præter hæc aut iuuamenta plurima alia inducit. Omniū. n. uelociter & subito nutritiū est uinū calorē & spiritū naturalē cōfortat: & totū corpus calefacit: ingeniū clarificat: irā cōpescit: tristitiā remouet: libidinem incitat: & super oēs potus. semicrudos humores digerit. Et ut sit ad

unū dicere. Vinū reddit hoīem uirilē & s̄m aīam & s̄m corpus: unū
ceteris parib⁹ nō bibētes uinū sūt effeminati respectu bibētū uinū.

Hic primo po-

nit unū documētū

de uino & est q̄ ui-

nū melius meliores

generat humores &

cā est: q̄a q̄to massa

humorū est melior: tanto humores ex ea geniti meliores esse debent.

Deinde subdit q̄ uinū nigrū inducit pigriciā in corpe. Et cā est: q̄a

uinū nigrum grossius & terrestrius est. reliqs ergo spūs ab eo geniti

grossi sunt. Iuxta aliā auctoritatē Gal. prius al. Quicqd de aliq̄ re

dissoluit ei: unde dissoluit necesse est. ut assimilet spūs aut grossi fa-

ciūt corpus graue siue pigrū. Deinde ponunt. vij. documenta circa

electionē uini. Primū est q̄ d3 eligi uinū clarū: tale. n. q̄a subtile est

spūs subtiles & claros generat. Secundū est q̄ d3 esse uetus id est nō

nouū: nouū. n. uinū siue mustū ceteris parib⁹ facili⁹ inebriat: fluxū

uētris puocat: atq; colicā iducit & cetera accidētia: posterius dicēda

ibi. Impedit urinā: nec est intelligendū q̄ uinū oīno d3 esse uetus: ta-

le. n. s̄m Aui. in. i. c. de regimine aque & uini: est q̄si medicina: & nō

sicut potus. i. magis inest ei uirtus alternatiua corporis ad caliditatē

& siccitatē q̄ uirtus alterabilitatis a corpore p opus nutritiōis & est

pauca nutrimenti: q̄a est spoliatū a fece: & a uiriditate quā p̄habuit

& pene ignem factū: pp qd in Aggre. scribit. c. de uitæ: auctoritate

Gal. q̄ est calidū & siccū in tertio gradu. Tertiū est q̄ uinū d3 esse

subtile. Subtile. n. uinū multos spūs pcreat: atq; subtiles: grossum

autē grossos. Quartū est q̄ uinū debet esse maturū & nō stipticū.

Vinū. n. stipticum abscindit oēs species euacuationis: ut uult Gal.

in cō. illius cano. iii. particu. regiminis acutorū. Sciendum etiā &c.

Et ergo nocet corpibus idigētibus euacuatiōe p̄ urinā: & oībus mē
bris supioribus: ut ibidē ē dicit Gal. Verū est tñ q̄ uinū stipticū cō
ueniēs est infirmitatib⁹ accidētib⁹ in intestinis: ut ibidē di. Gal. & ē
supius dictū est: remouet tñ stipticitas a uino p̄ multā cōmixtiōē
aq̄: ut ibidē ē uult Gal. Quintū est q̄ uinū d̄z esse limphatū: q̄a p̄
hoc remittit uinū a sua fumositatē: & sic minus inebriat. Et istud est
uerū de uino subtili. Vinū tñ grossum si limphet citius inebriat: q̄a p̄
hoc subtiliat: & magis fumosū efficit. Et de isto uino itellexit Auic.
qñ di. i. c. de regimine aq̄ & uini q̄ uinū limphatū citius inebriat q̄
uinū purū. Sextū est q̄ uinū d̄z esse salies cū ppinat: & est de cōdi
tionibus boni uini prius dictis. Septimū est sūptū ex cōditiōe bibē
tis & nō uini: & est q̄ uinū d̄z tēpate sumi: q̄a tēpate sumptū acuit
ingeniū: & inducit iuuamēta prius narrata. Ex p̄dictis oībus cōclu
di pōt q̄ uinū eligibilius & melius ī sanitatis regimine est uinū me
diū seu eq̄le inter uetustatē & nouitatē: & est clax ad rubedinē tra
hēs bonū hñs odorē: & eq̄lis saporis qđ nec acre: nec acutū: nec dul
ce sit: qđ nō fumosū nec grossū nec ualde subtile: sed ad subtilitatē
declinās: qđ ē iter fortitudinē & debilitatē obtinet mediocritatē: qđ
ē nō creuit in saxosis & lapidosis mōtibus: nec ī terra simpl̄r plana
& arabili: sed in terra mōtuosa v̄sus meridiē discoopta: & in regiōe
nō nimis calida: nec nimis frigida. Et ista partim colligunt ex Auic.
in primo loco p̄all. Circa regimē uini quō ad etates notādē sūt tres
regulē: q̄s ponit Auic. in. i. loco p̄all. Prima est qđ dare uinū pueris
in potu est sicut ignē addere igni in lignis debilibus: eo q̄ pueri ue
hemēter rari sunt: & de facili inflāmabiles pp̄ abundātiā sui caloris
īnati: & sunt debiliū neruorū: & debilis cerebri: q̄re ledit eos multi
pliciter uinū: & inflāmatiōe facili: & pcussiōe cerebri & neruorū sua
penetratiōe facillima: & fumatiōe copiosa. Cū igr̄ pueris uinū in po
tu dat calor eius inflāmabilis calori pueri inflāmabili addit in cor

G

pore pueri: qđ est pauce resistentię: sicut debile lignū uel arūdo ficca uel stipula arida an facie ignis. Secūda regula est qđ seni semp pōt dari uinū in potu qđ tollere pōt sine nocumēto. s. qđ appetit ap petitu nāli & regulato. Sicut. n. ueteres ocreę ar. dę & rugatę reno uant oleo: leniunt & applanant: sic corda senū potu uini electi: sicut uini beluacēsis. Senes. n. frigidi sunt & a uino calefiunt: & hāt spūm tristē: & abūdāt in melācolijs: sed uinū exhilarat cos & melancolias reprimt: cōiter male dormiūt. uinū v. puocat in eis somnū. Ad opi latōes pni sun: qđs uinū apit: eas phibet. Et sic sicut uinū est pueris p̄rissimū: ita senibus utilissimū. Tertiū est uinū tēpatę dādū est iu uenibus. tēpate qđē p̄m mensurā q̄ritatiuā & decentē limphationē. Licet enī iuuenes sint calidi sicut pueri. tñ hāt mēbra solidiora. ner uos & cerebrū fo- tes: quibus potēter resistūt nocumētis potus uini. Cōsequen- er etiā dicit ex potu uini sobrię sumpti iuuamenta plu rima: uidelicet educationē col. rę. corporale robur. & ingenii acumē. abundantia spirituū subtiliū & paruorę.

In isto tex. ponū

tur quinę circa ele

ctionem ceruisię.

Quorę primū est

qđ d3 eligi ceruisia nō acetosa: qđ acetosa nocet stomacho. Acetū. n. nocet neruis p̄m Aui. in plurib⁹ passib⁹. Iā stomachus est mēbrū ual de neruofū. & hoc quo ad eius orificiū. Secūdū est qđ ceruisia d3 esse clara: qđ turbida opilat: atq; calculosis nocet nimīū. ipinguat ac in/ flationē inducit: atq; breuitatē anhelitus: & est multorę fleumatū ge neratiua. Tertiū ē qđ d3 eligi ceruisia de bonis granis. nō corruptis. s. de optimo ordeo: iritico: siue auena: qđ q̄to grana sunt meliora. me lior ex eis generat humor. Quartū ē qđ ceruisia d3 esse bene cocta: qđ melius digerit & amicabilius a natura recipit: & nocumēta quę

Non sit acetosa ceruisia sed bene clara.

De ualidis cocta granis satis ac ueterata

pueniunt ex bibitione eius melius tolerant. Ceruisia. n. nō bñ cocta
uētositates ī uētre inducit tortionē inflationē atq; colicā. Quintū ē
q; ceruisia debet esse antiqua: & a fecibus mūdāta nō nimīū recēs.
Recens. n. ceruisia inducit eadē nocūta q̄ ceruisia nō bñ cocta:
& cū hoc de se facillime inducit strāguiriā.

De qua potet stomachus nō inde grauetur.

Hic ponit unum
documentū circa usū
ceruisię. & ē q; utēs

ceruisia d; ea uti tēpate sic q; nō grauet stomachus uel iducat ebrie
tas. Ebrietas. n. q̄ ex ceruisia puenit deterior est ea q̄ ex uino ē & ma
gis durās cū de ceruisia fumi & uapores eleuati ad caput sūt grossi:
q̄re minus resolubiles sunt: quā q; ex uino eleuant. Et est hoc sciēdū
q; in principio prādii uel cene ceteris paribus utilius est incipe suū
potū a ceruisia quā a uino. Cuius cā est: q̄a in principio mense cor
pus est famelicū: & sic stomachus aū principiū sumptionis cibi fa
melicus erat: & sic traxit supfluitates a mēbris. Si ergo uinū ī prin
cipio mēse dare: ex quo nā maxime trahit uinū: q̄a de se maxime
nutritiuū ille supfluitates. s. a stomacho tracte simul cū uino ad par
tes corporis traherent: sed nā nō ita auide trahit ceruisiā. Si r cer
uisia lauat humores adherētes orificio stomachi. Et pp illā cām me
dici cōsulunt q; in maxima famē debeat prius puocari uomitus q̄
cibus sumat: ut ille supfluitates a stomacho famelico tracte euacue
tur ne cōmiscant cū chilo. Si r timēs sitim ex nimia potatiōe uini
d; bibere ceruisiā. Ipsa. n. sitim mēdosam reprimat.

Tēporibus ueris: modicū prādere iuberis.
Sed calor estatis dapibus nocet imoderatis
Autūni fructus: caueas ne sint tibi luctus
De mensa sume: quantū uis tēpore brume

In hoc passu deter
minat de q̄titate cibi
sumendi s̄m diuer
sitate tempore quat
tuor anni: quæ sunt.

G ii

Ver: estas: autūnus: & hyems: & dicit tex. Priō q̄ tpe ueris debemus modicū prādere. i. paucū sumere cibū. Et idē uult Auic ij. c. doc. ii. c. vi. de regimine tēporū cū rectificatiōe aeris. Et rō huius est: ut ibi dē ē: uult Auic. q̄a tpe hyemis pp̄ gelositatē exercitii prauitatē: & resolutiōis phibitionē multiplicant humores crudi: & maxime fleumatici: q̄ pp̄ pportionabilitatē t̄pis: tūc maxie generant: & isti in interioribus corpis coadunāt: pp̄ frigus circūstās. Ver aut supueniēs istos humores crudos ī interioribus coadunatos eliquat: & facit eos currere per totū corpus: q̄re nā tūc multū occupat circa digestiōē eorū. Si ergo tpe ueris daret magna q̄titas cibi nā a digestiōe talium humorū fleumaticorū impediret & diuerteret: q̄a per istos humores & magnā q̄titatē ciborū nimiū grauaret: & sic tales humores in corpore manerēt indigesti: & curretes ad aliqd mēbrū illic egritudinē inducerēt. Et ergo sūmope cauere debemus a magna q̄titate ciborū in uere: q̄a diminutio ciborū tali tpe est unū de maxime p̄seruātibz ab egritudinibus ueris. ut uult Auic. in. i. loco p̄all. Et istud q̄ dīctū est maxie ueritatē h̄z de medio & fine ueris: & nō de initio eius: q̄a initiū eius hyemi assimilāt: q̄re tūc hō pōt nutriri sicut ī hyeme. Et istud ē intelligēdū est q̄n uer inuenit corpus repletū humoribz fleumaticis crudis. Si. n. uer inueniat corpus tēpatū in humoribus: cibus in eo dādus est p̄ mēsurā caloris īnati & resolutionē q̄ fit a corpore: q̄a tunc ablata est cā: q̄re diminueret cibus. Et istud uoluit Ipo. i. ampho. dū dixit: Vētres hyeme & uere calidissimi sunt nā & somni lōgissimi. In his iḡ t̄pibus oblatiōes plures dāde sunt: etenim īnatus calor est multus: nutrīmēto iḡ indiget ampliori. Secūdo dicit q̄ nimia sumptio cibi nocet in estate. Cuius cā est: q̄a tūc t̄pis digestiua uirtus est debilis cū spūs & calor īnatus q̄ sunt instrumētū uirtutū multū sunt debiles: & parē resoluti pp̄ calorē extrinsecū uehementē trahētē eos ad exteriora: & ergo multus cibus nō posset di

25
geri. Et circa istud sciēdū ē q̄ pp uehemētiā resolutionis humiditatū
tā substācialiū q̄ nutrimētalīū corporis in estiuo tpe grossior & ma
ior cibus exhibēdus esset si uirtus sufficeret ad digerēdū talē & tm̄
sed q̄a nō sufficit una uice multū digerere cibū paꝛ sepe & sepe de
eo dādū est: iuxta illud Gal. i. ampho. cō. illius can. Et quibus semel
aut bis dicentis. In estate cibus multotiēs erit dādus: & paꝛ multo
tiēs: q̄a indiget pp sepiissimā dissolutionē: paꝛ pp uirtutis defectio
nē. Et l3 in estate paꝛ de cibo sit dādū. multū tn de potu pōt dari cū
tūc resolutio maxima fiat: & desiccatio corporis: & eleuatio caloris
sup humidū: & plus siciat hō q̄ alio tpe. Verū est tñ q̄ potus uini &
p̄cipue uinosi puri minuēdus est: q̄a tale uinū est facilr inflāmabile
& calorē tā acutū estu uiolēto excādescere facit: & ergo si bibat ui
nū miscēda est multa aq̄: & dimittat uinū uetus & forte. Tertio di
cit q̄ in autūno debemus cauere a fructibus saltē illius tpis ut uuis:
p̄ficis: ficibus: & silibus: uel saltē nō multū de eis comedere: q̄a ta
les fructus generāt sanguinē dispositū ad putrefactionē pp ebulli
tionē quā in corpore & humoribus faciūt: & maxie si fuerint in sto
macho imūdo uel i cacochimico corpore recepti: q̄le corpus i autū
no sepius occurrit. Et sic male tūc accidūt egritudiēs. s. uariolē mor
bili & pestilentes. Pro maiori tñ noticia regiminis cibi & potus tpe
autūni: sciēdū est q̄ tpe autūni d3 cuitari fames sitis & repletio mul
ti cibi in una hora: ut uult Ra. in Almā. c. de regimine corporis p̄m
tēpora. Vinū p̄terea qd̄ bibiē tpe autūni uehemēter est limphādum
ut corpus humectet: & calorē reprimat: sed nō supflue d3 limphari
in tantū q̄tū in estate: neq; supflue d3 tūc bibi: q̄a tūc nā debilitata
nō sufficeret ip̄m regere: & digerere: & nimis limphatū calorē obtū
deret: & multiplicaret uētositates: qbus colica gnāri posset. Quarto
dicit q̄ tpe hyemali debemus sumere cibū tm̄ q̄tū uolumus. i. plus
quā ceteris tpibus. Et idē uult Aui. in. i. loco p̄all. & Gal. in cō. illius

amphoris. i. parti. ampho. Et qbus semel aut bis. ubi dicit. In hyeme multus cibus & paulatim est dādus. Et rō huius est: qā calor nri corporis i hyeme est fortissimus. tū qā unitus: tū qā fortificatus p anti / pharistelm. i. iuxta positionē sui prii: uidelz frigiditatis aeris nostra corpora circūdātis. Et istud ueg est i corpibus robustis & carnosis: & non in raris & debilibus: qā in talibus corpibus frigus intensum hyemis nō cōfortat calorē: sed magis debilitat. Et istud inuit Ipo. i. ampho. dicens. Ventres hyeme & uere calidissimi sunt nā: & somni lōgissimi. In his ergo tpibus oblatiōes plures dāde sunt: qā calor est multus: nutrimēto igit ampliori indiget. Ex isto ēt sequit' q' nutri / mēta grossiora & durioris digestiōis cōueniūt hyeme q' aliis tpibus: qā calor est fortior. Vinū aut quo utēdū est hoc tpe d' esse roseum nō albū cū aqua pauca. Notādū hic q' licet cōsideratiōe habita ad fortitudinē caloris & digestiue uirtutis in hyeme grossiores & den / siores cibi cōueniāt: qā tñ corpora tūc disposita sunt ad opilationes & repletiōes ex fleumate plurimo: nec ab eis resolutio multa fit a cō / tidente: tutius est uti: tunc mediocribus cibis inter solidū & rarum: grossum: & subtile: sicut carnibus edi: uituli: & mutonis: luciis: par / ciis: & cancris: & utētibz grossioribus cibis: ut boue: porco: ceruo: cōchis: osireis: carpis: & silibus: expedit unica comestione in die cōti / nentur uel utant' sepe rebus diureticis & apitiuis: ut petrosilino: na / sturcio: apio: & silibus: & forti utant' exercitio.

In hoc passu po /
nūtur duo remedia
corrigētia potū ma /
lū. Quorū primū ē

saluia: cui⁹ folia iposita potui corrigūt maliciā potus sua pprietate: & ēt in se hnt uirtutē q' fortādi neruos & cerebrū: qbus q' fortatis me / lius resistūt malis fumis recipiēdis qui pueniūt ex malo potu. Secū

Saluia cum ruta faciunt tibi pocula tuta
Adde roseū florem minuit potenter amorem

dū est ruta: cuius ēt folia itēgra absq; corꝝ alia cōtritiōe debēt potui
imponi: qā sua caliditate & pprietate corrigūt maliciā potus. Et de
ruta quō ualeat q̄ uenenū prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Postea
subdit textus qd̄ istis duobus p̄dictis pōt addi flos rosę. Et hoc ma/
xime d̄z intelligi de rosa rubea q̄ sua aromaticitate existēte in eius
supficie: & silr sua stipticitate corrigit maliciā potus.

Nausea non poterit: quēq; uexare marina
Antea cū uino mixtā si sumpserit illam

CIn hoc tex. penit
unū remediū q̄ nau
scā siue uomitū pue
niēs ex trāsfretanti /

bus nō cōsuetis dicēs: q̄ ille q̄ d̄z transfretari añq̄ nauē intret debet
aliquibus diebus miscere aquā marinā suo uino. Et istud est remediū
pro diuitibus q̄ si paup fuerit debet potare aquā marinā: ut facilius
nausē euitet. Et cā huius: qā aqua maris falsedinē h̄z & sic sua sal/
sedine & stipticitate q̄ conlequit falsedinē orificiū claudit: & p hoc
uomitū impedit. Et circa istud est nō adū q̄ sicut uult Aui. iii. i. c.
de regimine iter agētis in mari: uiator in mari nō d̄z multū conari:
retinere: uel cōpelcere a principio nausē: uel uomitū: sed dimittat
uomitū ipsius cōtinuari: donec p̄ ipm fuerit bene purgatus: hoc. n.
p̄seruat a multis egritudinibus: & nedū p̄seruat: imo etiā curat: uel
alleuiat graues: & magnas egritudines: ut leprā: ydropisim: appo/
plexiā: & frigiditatē stomachi: & eius inflationē. put uult Auic. i. i.
in doc. ii. c. ii. si tñ uomitus uiatoris in mari supfluxerit sic q̄ uehe/
menter debilitet ipsum restringēdus est comestione fructuū stipti/
corꝝ & acetosorꝝ: sicut sunt citronia maciana acetosa. Vel poma de
capenduto & mala granata acetosa: quibus orificiū stomachi con/
fortatum depellit humores inferius. Et stomachus etiā confortatus
ab his humores repellit effluentes ad eum exagitatione ab undis.
Vel potest semen apii torrefactū bibi cū uino uel absinthiū potest

comedi aut bibi. Et silr panis affatus & infusus in uino bñ redolēte
comestus ualet ad idē. Et ulr ualet nutritio uiatoris in mari ex cibis
acetosis pfortatib⁹ os stomachi: & phibētib⁹ uapores & fumos ascē
dere ad caput: sicut sūt lentes cocte in aceto uel i succo uuę acerbę.

In hoc tex. ponit

03.
modus faciēdi sal/
samētū cōe si in mē
sa deficiāt salsamē/
ta spālia.

Saluia sal uinū: piper allea petrosilinū:

Ex his fit salsa nisi sit cōmixtio salsę

Post affationē tñ saluia eiici d3 & nō comedi. Silr ex saluia fit cōdi
mētū comestibile a rusticis uel cōibus in comestione auce: terūt. n.
alleū cū uino & saluia ad auferēdū aliquid saporis alii. Secūdū est
sulcū & est salsamentū diuitū siue nobiliū. Ipsī. n. deficiente sinapio
uel ueriuto ponūt in salserio uinū cui modicū salis admiscēt. Ter
tiū est piper: & est salsamētū rusticorū: cōmiscēt. n. piper cū fabis &
pis. Silr ēt ex pane asso ceruisia uel uino: & cū pipere fit salsamētū
nigrū ad modū pultis quod piper dī: & hoc supeffundūt carnibus:
aut piscibus. Quartū ē alleum: ex quo ēt fit salsamētū rusticorū: mi
scēt. n. cū molli casco & lacte terēdo alleum: & sic comedūt cū cibo:
siue asso: siue elixo: siue salso: siue dulci: & cū ouis duris. Quintū ē
petrosilinū: ex cuius foliis cōtusis est ueriuto uel albo uino fit uiri
dis salsa cū assis comestis. Et circa istud est notādum q̄ salsamēta
siue salsę diuersificant⁹ primo p̄m tēpora. Tēporibus. n. calidis de
clinant salsę ad frigus uel paucā caliditatē. Temporibus v̄o frigi
dis e cōuerso. Materia igit⁹ salsarū in estate sit ueriutum uel agresta
de sumitatibus uitis uel acetū: fucus limonū uel citrāguloꝝ grana/

torꝝ cū zuccara & aq̃ rosarꝝ. Et interdū in falsis q̃ fiunt in estate pōt
 addi aliquātulū serpilli & petrosilini ad obtēpandū frigiditatē p̃di
 ctorꝝ. Mā ṽo salsaꝝ cōpetētū tpibus frigidis sūt sinapiū: eruca: zin
 ziber: pip: cinamomū: garcofilī: allea: saluia: mēta: serpillū: & petro
 silinū: uinū: aq̃: carniū: acetū nō forte: sed p̃pinquū naturę uini: & in
 tpibꝝ mediocribus sunt mediocris caliditatis & frigiditatis. Secūdo
 diuersificant rōne cibarioꝝ pro q̃bus fiūt: nā alia & alia cibaria indi
 gēt aliis: & aliis falsis sicut sciunt dñorꝝ coci: mutonū. n. & filr uitu
 loꝝ caprioloꝝ salsa cōueniēs est salsa uiridis. In estate qdē ex aceto
 & agresta cū paucis speciebꝝ: & sine alleis cū petrosilino: zinzibere
 albo: & agresta: & pane asso infuso in aceto uel agresta: in hyeme fit
 eadē salsa cū pluribus sp̃ebꝝ: & pauco alleo: & optimo uino: & pau
 ca agresta: uel pōt sufficere sinapiū: & cruca. salsa at̃ pro carnibꝝ bo
 uinis elixis est pip bullitū: qd̃ fit ex pipe: & pane asso: & aq̃ carniū:
 & pauca agresta: & ista eadē salsa est satis cōueniēs carnibus porci
 nis in hyeme. Possunt ēt carnes porcingē comēdi in estate cū aceto &
 petrosilino in principio refectionis. Si aut̃ p̃dicte carnes pastillantꝝ:
 & spālīr bouingē & porcingē: in hyeme qdē apponat̃ cepe albū cū pul
 uere sp̃ēꝝ dulci in parua q̃titate: in estate ṽo sine cepis: & cū ueriu
 to: uel p̃nt apponi cepe paruę: & ī pauca q̃titate. Si aut̃ pastillatura
 sit ex carnibus subtilioribus nō apponat̃ cepe: sed ī estate lac amig
 dalarꝝ cū ueriuto & pauco puluere sp̃ēꝝ dulciū: & in fine pōt appo
 ni ouū cōquassatū cū agresta: sed in hyeme loco agreste ponit̃ uinū
 & plus de sp̃ēbus. Assature aut̃ cuniculoꝝ & pulloꝝ iuuenū cōue
 niens est salsa in qua est cinamomū & mica panis cū agresta qdē in
 estate: & cū uino in hyeme. Assature aut̃ porci salsa cōueniēs est li
 quor descēdēs cōquassatus cū optimo uino: & cepis in hyeme: & in
 estate uiridis salsa supius noiata. Assature aut̃ fasianoꝝ & colūbarꝝ
 & turturū nulla alia salsa indigēt nisi sale. Caponū aut̃ & gallinarꝝ

H

elixatoriū cōueniēs salsa est aq̄ decoctiōis eorū cū aliquātulo pulue-
 ris specieꝝ dulciū: & p̄cipue si in p̄dicta decoctione addat̄ saluia:
 yſopus: petrosilinū: & hoc ī hyeme: & in estate sufficit sola aqua cū
 aliquātulo sicci summitatū uitis. Sed pro salsa caponū & gallinæ
 pinguiū pastillādoꝝ nihil penitus est apponēdū nisi aliquantulum
 pulueris specieꝝ & in fine agreſta ſupradicta in estate: optimū uinū
 in hyeme. Piſces ſc̄o quāto ſunt groſſioris carnis & difficilioris di-
 geſtionis & maioris ſupfluitatis & humidioris nature: tāto indigēt
 ſaliſis calidioribus & acutioribus: & hoc etiā ueꝝ est in carnibus.

CIn hoc textu po-
 nunt̄ duę cōmodi-
 tates pueniētes ex
 lotiōe manuū post
 cibū ſūptū. Prima

est: q̄a p̄ hoc palme manus mundant̄. Secūda est: q̄a reddit lumina
 acuta. i. p̄del̄ oculis & hoc maxime p̄ accidēs: q̄a manus ſūt instru-
 mēta mūdādi oculos: quare multū cōfert eas eſſe mūdās. Et de iſtis
 cōmoditatibus dictum est etiā prius ibi. Lumina mane manus.

CIn hoc textu po-
 nuntur duo uitanda
 circa lectionē panis.
 Primū est caliditas.
 Non. n. debet panis
 comedi calidus. Pa-
 nis. n. calidus est hu-
 manę nature noci-

uus. Iuxta illud Auī. ii. can. c. de pane: dicētis. Nō comedať calidus
 ſicut ē. Panis. n. calidus nō est apud nām receptabilis & acceptio ei⁹
 q̄ est de furno & reliquoꝝ ſibi ſimiliū est mala. Et rō est: q̄a talis pa-

Si fore uis sanus ablue ſepe manus.

Lotio post mensam tibi cōfert munera bina
 Mundificat palmas & lumina reddit acuta

Panis nō calidus nec ſit nimis inueteratus

Sed fermentatus oculatus ſit bene coctus

Modice ſalitus frugibus ualidis ſit electus

Nō cōedas crūſtā colerā: q̄a gignit aduſtā

Panis ſalſatus fermentatus bene coctus

Purus ſit ſanus: quæ nō ita ſit tibi uanus

nis multū opilat. Et postea itē dicit Auic. Panis calidus sitim facit
 sua caliditate & natat pp suā humiditatē uaporosam: & est uelocis:
 digestionis & tarde descensionis. Et quis iste panis calidus nō cōue
 niat in regimine sanitatis quo ad esum: odor tñ panis calidi multū
 cōfert: resuscitat. n. sincopizātē: & possibile est aliquos hoīs uiuere
 ex odore panis calidi. Secūdū ē q nō debemus comedere panē diu
 pistū siue muscidū: qā talis panis nō est cōueniēs pro nutrimentō na
 turę humanę: exsiccatur. n. corpus ac humores melācolicos generat: &
 ex isto relinquit q panis nō debet esse calidus: nec uetustate indura
 tus: sed priori die coctus: postea in textu ponunt qnq cōditiones pa
 nis electi. Quare prima est q panis debet esse fermentatus bene. Et
 istud uult Gal. i. alimē. c. ii. dicēs. Optimi autē panū pro digestiōe
 sunt q maxie fermentati & q assationē habuerūt a cōmensurato igne
 in clibano. Et itē eo. c. dicit: qui vō penitus infermentatus est: nulli
 utilis est. Et s̄m Aui. ii. can. c. de pane. Panis habēs parū fermenti plu
 rimi est nutrimentū: sed eius nutrimentū opilat nisi illos qui sunt plu
 rimi exercitii. Secūda ē q panis debet ēē oculatus. i. porosus: & per
 hoc denotat q uiscositas eius est ablata. Vex est tñ q iste panis s̄m
 Aui. loco p̄all. uelocis est penetrationis & minoris nutrimenti & de
 terioris: sicut est panis opirus q est plurimi furfuris. Tertia est q pa
 nis debet esse bene coctus: qā panis male coctus male digestiōis est:
 & stomacho grauedinē affert. Et Auic. ii. can. loco p̄all. dicit. Et ille
 qui nō bene decoquit est plurimi nutrimenti. sed ē nutrimentū opi
 lat nisi illos q sunt plurimi exercitii. Et panis de patella est huius ge
 neris: eius nāq pars interior raro decoquit bñ. Quarta est q panis
 debet esse tēpate salitus. Nimiū. n. dulcis opilat & nimiū salsus ex
 siccatur: moderate tñ salsus optimū nutrimentū p̄bet: dū tñ cetere cō
 ditiones assint. Quinta est: q sit factus ex optimis granis: uidelicet
 ex optimo tritico & sana messe collecto. Deinde subdit tex. q nos

H ii

debemus cauere ab esu cruste panis: q̄a illa generat colerā adustā si-
ue humorē melancolicū: ex quo. n. ipsa adusta & sicca & humor ab
ea genitus adustus erit & siccus: & p̄pterea nobiles q̄ nā colerici sūt
deponere faciūt supiorē crustā panis: ac inferiorē: quos imitant̄ pr̄e-
lati & delicioſi. Eligat̄ igit̄ mica panis q̄ est melioris maioris & uelo-
cioris nutrimenti q̄ crusta. Verū est tñ q̄ aliquñ cōuenit sanis hñtibus
stomachū humidū & uolentibus demacerari: & in fine comestionis
plus cōpetit. Iuuat. n. cibi descensum: & cōfortat orificiū stomachi.
Postea in duobus ultimis uersibus inuit̄: qđ panis bonus debet ha-
bere istas qnq; cōditiones. s. q̄ sit salitus: fermētatus: bñ coctus: pu-
rus. i. de mundis granis & sanus. i. de granis sana messe collectis. Et
istas cōditiones partim inuit Aui. loco p̄all. dicēs. Oportet ut sit pa-
nis mūdus salitus massam hñs confectam fermētatus coctus bene:
& una nocte pmanens. Et circa istud est sciendū q̄ si queratur nu-
tritio maior & prior mūdificet̄ panis a furfure: & si uelimus uentris
subductionē aliquale dimittamus aliquā partē furfuris: furfur enī
parum nutrit: & uentrem subducit & farina econuerso.

In hoc textu cō-
parat autor carnem Est caro porcina: sine uino peior ouina.
porcinā carni ouine Si tribuis uina: tunc est cibus medicina.
dicens q̄ caro porci
na sine uino minus sana est ouina: tñ si caro porcina sumat̄ cū uino
ipsa est optimū nutrimentū & medicinā p̄bens: q̄a multū humectat:
& hoc intelligendū est maxime de porcellis assis siue de apris opti-
me p̄paratis. Et circa istud est sciendū q̄ carnes porcine: q̄bus rustici
& cōes utunt̄ qñ uidelz sunt salis: uel sole: uel fumo exsiccate: nullo
modo saniores sunt carnibus ouinis: ceteris paribus: siue cū uino: si-
ue sine uino sumant̄. Sed istud dictum ueritatē habet de carnibus
porcelloz assatoz: uel de carnibus aprinis modo p̄dicto.

Ilia porcorū bona sūt: mala sūt reliquorū. ¶ In hoc tex. cōparāt
 omasa porcorū omasis
 reliquorū brutorū: & dicit tex. q̄ omasa porcorū. i. ītestina p̄ualēt quo
 ad esū ītestinis aliorū brutorū. Cuius rō pōt eē ista: q̄a pauca ītestina
 comedimus: nisi illa q̄ replent sanguine uel q̄ aīaliū multū sunt pin
 guiū cuiusmodi sūt porci: Nā solus sanguis porci pp suā cōplexio
 nem & similitudinē cōplexiōis cū nā humana est sanguis quo omasa
 siue ītestina implent. Et sīlīr porci facilius īpinguant q̄ aliqd aliorū
 brutorū: ideo magis sumimus ītestina porci q̄ aliorū brutorū.

Impedit urinā mustū soluit cito uentrē
 Epatis emfraxim: splenis generat lapidēq̄
 ¶ Hic ponunt. v. no
 cum ēta pueniētia ex
 potatione noui uini
 uel musti. Primū ē q̄
 mustū impedit urinā: & hoc pōt intelligi duplīr. Primo quia mustū
 grossum pp suā grossitudinē ex fece admixta opilat ipm epar siue
 ipsos renes sic q̄ urina de facili nō pōt hīe suū cursū. Secūdo impe
 dit urinā quo ad debitū mō sicut facit mustū renense aliqd: & qdā
 alia uina subtilia: sīlīr est q̄a aliqd mustū renēse cuius feces sunt mor
 dicātes: & dū ipm uenit in uesicā ille partes terrestres nitrose mordi
 cāt uesicā & cogūt urinare sine ordine debito & mō cōsucto. Secū
 dū est q̄ soluit uentrē. Et rō est: q̄a abstergit uiscera nitrositate siue
 salsedine suę fecis: & stimulat ea ad expulsionē. Primo pp mordica
 tionē fecis. Secūdo pp multitudinē uētositatis quā īducit tale uinū
 siue mustū. Tercio lubricādo cito inferius p uiā indigestibilitatis &
 grauaminis stomachi: q̄re stomachus se relaxat. & portas nariū cō
 pressas apit. Tertiū est q̄ mustū nocet bonę cōplexiōi epatis: q̄a opi
 lat ipm pp īmixtionē plurimā suę fecis: & pducit ad disenterīā epa
 ticā pp inflationē eius qua debilitat epar. Et istud uult Aui. iiii. in. c.
 de regimine aque & uini. Et sic ēt inducit catheciā: siue malā dispo

frionē coloris & malas inducit egritudines epatis. s. diuersas & species ydropisis. Quartū est q̄ multū nocet spleni & dispositiōi eius: pp̄ eādē cām q̄ dicta est de epate: q̄a opilat splenē: & sic inducit duriciē eius. Quintū est q̄ multū generat lapidē & maxime illū qui in renibus est: qui rubcus est: de facili frāgibilis cā opilatiōis quā facit & grossitudine suā substantiā. Et istud uerū est de musto uinorū multū dulciū nō hñtes feces nitrosas & mordicantes. Mustū. n. hñs feces nitrosas & mordicātes magis impedit lapidē: q̄a multū facit urinare sicut mustū aliqd̄ renense facit apparere arenulas in urina siue grauelā: q̄a facit multū urinare. Multa n. urina sua lotionē abstergit arenulas adherentes quā cū ea expelluntur.

Hic ponunt duo

79 nocumēta pueniē: Potus aquę sumptus sit edēti ualde nocius
tia ex potu aquę: & Infrigidat: stōachūq; cibū nitit̄ fore crudū,
hoc quo ad edentē.

Primū ē q̄ potus aq̄ nocet stomacho edētis. Cuius rō est: q̄a ip̄m in frigidat & relaxat & maxime deiicit appetitū cibi. Secūdū ē q̄ potus aq̄ cū sumit̄ cib⁹ impedit digestionē cū cibū sumptū in crudet. Et istud uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit̄: dicens. Neq; post ip̄m. s. cibū multa bibēda est aq̄ q̄ inter ip̄m. s. cibum & corpus stomachi sepiationē faciat: & ip̄m natāre faciat. Et. c. de regimine aq̄ & uini dicit. Et cū nā indigerēdo nutriēs studeat facietate aq̄ iā p̄cedēte sufficiēter. i. si p̄cesserit facietas aq̄ sufficiēs ad bonā cibi permutationē: aq̄ uehemēter est impediens supple digestionē inchoatā. Et idē uult Aui. ii. can. tra. i. c. iiii. dicēs. Est et uitādus potus aq̄ i mēsa nisi rōne adherētię & tarditatis descēsus bucelle. Nō est. n. sumēda aq̄ cū cibo. Et Auer. in cō. ait. Cā qdē huius est qm̄ cū sumit̄ aq̄ sup cibū priusq̄ stomachus calefacierit ip̄m in frigidat & in crudat. Est et cā q̄re supnatet cibus sumptus in stomacho: q̄re et nō adhe-

reat: & uniat eadem q. conterat ipm sicut exigit. Actio naq; stoma-
 chi sup sumptū cibū sit cōterēdo & coquēdo simul. Vñ sicut cū in-
 fundit simul & i magna q̄titate aq̄ i olla pp qđ tardat cibi decoctio
 in eadē: sic ē cōtingit idē ipi stomacho. Et istud maxime uerificat
 de potu multę aq̄. Modica. n. q̄titas aq̄ frigide sugēdo sumpta pōt
 cōcedi añ descēsum cibi: ut p eā cōpleat cibi descēsus ad inferiora:
 & hoc si sitis infestauerit: & bibere coegerit. Nā modica q̄titas aque
 frigide prædicto mō sumpta stomachū alleuiat & colligit. alleuiat
 quidē a siti. alleuiat ēt coopando ad descēsum cibi. Colligit aut sua
 frigiditate coadunās partes stomachi. Et istud colligit ab Aui. locis
 pall. Nōtādū q. quis in sitis extinctione aqua sit cōueniētiore potus
 quā uinū tñ oībus cōsideratis uinū est potus cōueniētiore in regimi-
 ne sanitatis quā aqua. nā dato q. in sitis repressione quæ est appeti-
 tus frigidi & humidī: aqua uniuersalr melior sit: qā frigida & humi-
 da: nālter tñ in cibi pmixtione & eiusdē delatione siue missione ad
 ptes corpis extremas uinū pualet aq̄. nā uinū rōne suę subtilitatis
 in substātia & actione subtilius pmiscet: & spāl: qā nā magis in eo
 delectat: ideo citius attrahit ipm: & aliis cibis pmiscet: & spāl: qā
 hęc mixtio fit p uiā cuiusdā ebullitionis: quā uinū magis iuuat rōne
 uirtualis caliditatis: & aq̄ impedit rōne frigiditatis. Et sic p3 q. uinū
 pualet aquæ in ciboꝝ pmixtiōe. Et silr pualet in eorūdelatione.
 nā uinū est optimus penetrator: quod ei debet rōne subtilitatis suæ
 substātiæ: & rōne caliditatis uirtualis: subtilia. n. & calida multū sūt
 penetratiua: & p cōsequēs uinū est magis delatiuū quā aq̄: in aq̄ ni-
 hil est uirtualiter calidū: nec substātiæ aereitatis: nec igneitat. uñ
 aq̄ mora trāseundo impedit oēm cursū. amplius aq̄ ex alio nō est
 potus: ita cōueniēs sicut uinū: qā aq̄ impedit alimentū nutrire eo q.
 non nutrit: q̄re illud utiq; minus nutrit. unde quāto cibus est magis
 aquaticus tāto est minus nutritiuus. bonū est igit q. uinū pmisceat

cū cibo qđ solū nō īpedit nutritionē: imo multū iuuat: qā uinū est maxime nutritiuū: & maxime restauratiuū & uelocissime nutrit: ut prius dictū est. Notādū insup qđ nō solū nocius est potus aq̄ edēti siue sumēti cibū: imo ī pluribus alijs casibus nocius est. quos narrat Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini. Primo. n. incōueniēs est ī hoīe ieiuno. tūc. n. bibere penetrat aqua bibita nullo retinaculo impedita usq; ad intima mēbroꝝ principaliū mortificans suū calerē innatū. Et istud est uerū de hoīe uere ieiuno. Ebrio. n. qñq; p̄ficīt neq; ledit ipse si ieiunus bibat aquā: qā ieiunus ebrius nō est oīno ieiunus nec est in stomacho uacuu: sed adhuc h3 reliqas aliq̄s hesterne crapule: quare nitrositas aq̄ mitigat & stomachus ab his p̄ aquā abluīt: & repressis uaporibus & fumis p̄paratur stomachus ad receptionē noui nutriētis. Secūdo incōueniens est in hoīe exercitato forti exercitio: & sīlī statim post coitū. nā tūc pori corpis sunt multū apti: quare penetrat aqua in p̄funda mēbroꝝ mordificās calerē inatū: qui post coitū ē debilitatus est. Tertio incōueniēs est post balneationē maxime cū sit hęc balneatio uētre uacuo. tūc. n. uic sunt uehemēter apte: q̄re ledens penetrat aq̄ ut dictū est. De isto potu aq̄ dicit Aui. in. iiii. sum. ii. c. ulti. Ex potu illius ī ieiunio: & post balneū: & post coitū timeť corruptio cōplexionis & ydropisis. Quarto incōueniēs est bibere aquā frigidā cā obediēdi siti nocturnę mēdose: q̄ accidit incrapulatis & cbris. nā p̄ potū aq̄ frigide p̄hibent̄ resolutio & digestio humoris falsi uel fortis uini: uel alteri⁹ acuti faciētis sitim: & sic cito post potū reuertit̄ sitis: ita fortis ut añ. Sed si uehemēs affuerit sitis nimiū uexās & īgetās: nec sufficiat acris īspirati frigiditas: nec ablutio oris cū aqua frigida: bibat sitibūdus aquā frigidā cū uase stricti orificii: siue gracilis rostri: quatenus aqua p̄lixius det̄ sup̄ orificiū stomachi ut fortius sitim mitiget: & de ea minus sumat̄ ne digerēdoꝝ digestionē penitus impediat. Quinto generaliter malū est

sanis bibere multā aquā frigidā: qā extinguit calorē inatū: & pectus
offendit & stomachi appetitū deiecit: & mēbris oībus neruosis obest.
Vix est tñ q aqua tēpate frigida aliqñ p accidens appetitū excitat:
& stomachū fortē efficit coadunādo ipm & stringendo uillos eius.

Sunt nutritiue multū: carnes uitulinę.

¶ In hoc passu au-
tor laudat carnes ui-
tulinas dicēs q car-

nes uitulinę multū sunt nutritiue. Et istud inuit Aui. in. i. c. de regi-
mine eius qd comedit. ubi uult q cibus sanitatis cōseruatiuus de-
bet esse tales qles sunt carnes: qā sunt similis nature prius apte fieri
sanguis: & maxime carnes edorę & uitulorę paruorę lactantium &
agnorę annaliū. Et istas carnes uitulinas sūme laudat Gal. iii. alim.
ubi uult qd carnes uituli lactantis sex ebdomadař uel octo assate
saniores sunt multo nimis: facilis. n. digestionis & multū nutritiue
sunt. Et de istis carnibus uitulinis etiā prius dictū est.

Sūt bōa gallina & capo turtur sturna colūba
Quistula uel merula phasianus ethigoneta.
Perdix frigellus orix tremulus amarellus

¶ In hoc passu po-
nunt carnes eligibi-
liores pro nutrime-
to nāę humanę aīa
liū uolatiliū: & enu-

merantur. xiiii. Aues quarę carnes bonę sunt pro nutrimento hoīs.
Prima auis est gallina: cuius esus siue comestio nature humanę cō-
ueniēs est. Haly. n. Auēzoar: Auer. & Me. ut dicit Cōsi. p̄ceteris lau-
dāt pulloř carnes & maxie q nōdū pepit & galli q nōdū calcavit:
Sūt. n. facilis cōuersiōis in sanguinē: & supfluitatū paucarę: p̄prie-
tatē mirabilē hñtes in tēpādo cōplexionē & humores: cuius brodiū
optia leprosis est medicina. Et de carne gallinarę dicit Aui. ii. can. c.
de gallinis & gallo: q caro gallinarę q sūt pulle intellectu augmētū
efficit: clarificat uocē & augmētāt sperma. Et melior gallina s̄m eū

I

ibi est: q̄ nōdū parit oua. Secūda auis est capo siue gallus castratus: cuius carnes ponit Cōsī.dr̄na.lxyiiij. iter laudabiliores carnes. Et carnes istas & sīl̄r priores digerit stōachus a pprietate. Tercia auis ē turtur q̄ ēt est boni nutritiōis: & bonū generās hūorē: cui⁹ carnē Aui. .ii. can. c. de carne: sūme laudat dicēs. Volucris qdē caro melior nō ē quā alduragi. i. turturus & gallinax & subtilior earū & nō sūt cū nutritiōe carniū alcubegi. i. perdicū &c. Quarta auis s̄m aliquos est sturnus: & ista auis d̄z comedi in iuuetute: & est auis nota teutonice c̄ynsprec. s̄m alios est starna: quā Ra. .iii. Almā. p̄ceteris uolatilibus laudat dicēs: starne caro oī carne auiū leuior inuenit⁹ atq; his q sub/tili uolūt custodiri regimīne cōuenientior. Et pōt p starnā intelligi auis magna uelut anser grisea cinerea: cuius caro laudabilis est maxime cū iuuenis fuerit: & isto mō intelligit Ali. p̄ferēs istā carnē alijs. Vel pōt p starnā intelligi maneries p̄dicis paruē quā Moyse uir̄ itelligere iudeis inquit: sīl̄r starne nō uident⁹ pro dño nr̄o: q̄a uentrē cōstringūt. Et istā pprietatē al j attribuūt p̄dicib⁹: carnes. n. ipsarū uentrē cōstringūt teste. Ra. .iii. Almā. Quinta auis est colūba: q̄ est auis nota: cuius caro est colerica. Et de colūbis dicit Ra. loco p̄all. Colūbe uehemētis sunt caliditatis q̄ sāguinē inflāmatū generāt: & citō febricitare faciūt. Et ergo aptius colūbe comedi debēt in pastillis cū uuis acerbis q̄ assari. Per uuas. n. acerbis auferē caliditas q̄ sanguini inducūt. Et electiores colūbe pro esu sunt colūbe iuuenes uolare potētes: q̄a tales sūt leuioris digestiōis & melioris humoris. Pulli. n. nō uolare potētes caliditatē & humiditatē hnt supfluas: q̄re grossos generāt humores. ut uult Aui. .ii. can. c. de colūbis. Antiquē vō colūbe & earū caro pp caliditatē nimīā & siccitatē & digestiōis difficultatē sunt cu tādē. Et sīl̄r ēt turtures antiquē. Sexta auis est qstula q̄ ab aliqb⁹ noīat⁹ coturnix: q̄a qstula est nomē onomatopceion. s. fictū a suo sono. Et caro ista s̄m aliquos est subtilis substātiē: bonū gene/

rans humorē & multū cōpetit sanis cōualescētibus. Secūdū ysaac
 tñ coturnices ceteris uolatilibus sunt peiores nec nutrimēto: nec di/
 gestionī laudabiles: qā ex comestione carnis earū timet spasmus &
 tetanus: put ēt uult Aui. ii. can. c. de eis. subiūgēs rōnē. s. qā i sub/
 stātia carniū earū est uirtus faciēdi huiusmodi accidēt a narrata &
 sic nō pueniūt illa accidētia ex eo solo: qā coturnices comedūt elle/
 bog. Et hinc ē q gallici comedūt coturnices cū molli & pingui ca/
 seo: & ide faciūt pastilla. Pōt tñ p coturnicē itelligi alia auis a p̄dīta
 p̄dice maior. eiusdē fere coloris cū rubeis pedibus & rostro saporis
 delectabilis. dicta coturnis ytalica lingua. Et isto mō R a. iii. Almā.
 accipit coturnicē qñ p̄fert carnes eius post carnes starne alioq uola/
 tiliū carnib⁹. Septima auis ē merula: q est eiusdē q̄ritatis cū sturno:
 sed ē ad nigredinē tendēs: & hñs rostrū subrubcū. & sīr d3 comedi/
 iuuenis. Octaua auis est phasianus. i. gallus siluestris: q ab oibus me/
 dicis enumerat inter aues laudabilis carnis. Caro. n. talis auis natu/
 rē humanē est cōueniētissima. & est cibus principum & magnatū.
 Cōsiliator. n. loco p̄all. dicit. siluestriū vō laudabiliores sunt phasiani
 ad sanitatē & ad robur. Et fortassis etiā uniuersaliter domestici cū
 gallinis p̄pinquissimi & eiusdē fere speciei: sintq illis siccioris acris
 & alimēti ac exercitii amplioris. Nona auis est ethigoneta: quæ est
 auis parua ad modū p̄dicis: sed longū rostrū habēs: cuius caro est
 optima. Decima est p̄dix cuius caro s̄m Aui. ii. can. c. de cubegi est
 de subtilioribus carnib⁹ impinguās: qā multū nutrit: cor abstergēs
 ydropisī & stomacho cōferēs: & augmētū in coitu faciēs: uerū est tñ
 q stringit uentrē. Et istā carnē Gal. iii. ali. c. x. Et octauo de ingenio
 .c. ii. p̄fert oibus aliis uolatiliū carnibus. Et dī de ista carne q si assi/
 due comedať maxime p̄fert memoriē. Vndecima est frigellus & est
 auis comedens racemos: uelociter uolans: s̄lis sturno: sed melioris
 nutrimenti quā sturnus: & multe tales inueniuntur ubi sunt uineę:

I ii

& inebriant^r ex esu racemog^r: & melior est caro eaz^r circa festū oīum
scōg^r. Duodecima est orix. Et est p^m aliquos gallina siluestris siue
gallina phasiani. Vel p^m alios est gallina aq^rrica. i. natās in aq^r: & siue
sit tēmina phasiani siue gallina aq^rrica: eius caro est boni nutrimentⁱ.
Decimatertia est tremulus & est auis cōiter stans p^pe mare minor
quā gallina: sed est auis fusca alte clamās: & uelocissime uolat: & qⁿ
ambulat sup^r terrā cauda eius semp^r tremit: & iō d^r tremulus: & hēt
sup^r caput eius lōgas plumas. Et nō est parua auis: lōgā h^us caudā:
quā a medicis uocat^r cauda tremula. Vltima auis est amarellus: &
ēt est auis sil^r existēs in aq^s: sil^ris anctē: sed ea minor. Et genera^r lo
quēdo inter aues comestibiles plus laudant^r ille quā uolatu uelocio
res sunt. Et sicut carnes p^dictaz^r auiū sunt laudabilis nutrimenti:
& facilis digestionis: ita ēt repiunt^r carnes aliquaz^r auiū illaudabilis
nutrimenti: difficilis digestiōis: & inequalis cōplexiōis. sicut sunt car
nes anse^r & pauonū & malardog^r: & uniuersa^r auiū habētū col
lum lōgū & rostrū lōgū degētiū in aq^s: & carnes passēz^r q^u sunt ca
lidissime: & a tempamento longissime: & multū excitantes coitum.
Circa electiōē vō carnis uolatiliū sciēdū est: q^d p^m diuersas lauda
bilioris nutrimenti p^prietates ac eius q^d nutrit^r sanitatis uel roboris
intentionē: carnes laudant^r uarię. Vñ Gal. respiciens facilē alteratio
nē & subtilitatē in carnibus p^dicū p^fert easdē. Ra. vō cū ysaac re
spiciēs subtilitatē starne ac leuitatē ipsā ceteris p^tulit. Isaac etiā p^m
diuersas intentiōes carnes uolatiliū laudauit diuersas. Aui. vō lau
dauit carnes turturū p^cceteris: uel q^a respexit ad p^prietatē qua ro
borāt & cōfortāt intellectū: uel q^a in terris eius est ipsaz^r tanta boni
tas q^u nō est ī aliis terris: sciēdū est insup^r q^d carnes uolatiliū plus cō
ueniūt quā carnes quadrupedū his q^u relicto exercitio corporali uo
cāt cōiliis studiis & cōtēplationib⁹: q^a digerunt^r facilius aliis: iuxtā
illud Gal. iii. alimē. Digestibilior est tamen hęc caro uolatiliū aīaliū

& maxime pdiciū: & generant sanguinē clarū: mūdū: spumofum:
mentis exercitiis & cleuationi intellctis aptum.

Si pisces molles sunt: magno corpore tolle
Si pisces duri: parui sunt plus ualitura

Hic ponunt. ii.
accidētia ex quoz
noticia attēdit ele
ctio pisciū. Vñ pi

scēs aut sunt duri aut molles. si molles sunt tūc seniores sunt eligibi
liores. Cuius cā est ista: quia mollicies puenit ex humiditate quæ in
iuuene pisces indigesta est. & in sene plus digesta: & sic in iuuētute
tales pisces sunt generatiui flumatū: sed senes minus: & sic patet q
anguilla senior sanior est iuene: s̄m quosdā. Si vō tales pisces sunt
duri: tūc iuuenes sunt saniores. i. digestibiliōres: cuiusmodi sunt lu
cii & parce: duricies. n. inquantū huius resistit digestionī: & istā sen
tentiā ponit Aui. ii. can. c. de piscibus dicens. Et eligit quidē ex pi
scibus durā carnem habentibus ille qui est minor: & ex habētibus
mollem carnem ille qui est maior ad terminum aliquem.

Lucius & parca saxaulis & albica tenca.
Sornus plagicia cū carpagalbio truca.

Hic tangunt. x.
pisces eligibiles pro
nutrimento naturæ
humanæ: quoz. Pri

mus est lucius: qui est piscis notus: & dī ē tyrānus pisciū: qā nō so
lū deuorat pisces alterius speciei: sed ēt eiūsdē speciei cū eo: uñ uer
sus. Lucius ē piscis rex & tyrānus aq̄z. A quo nō differt lucius iste
parū. Est ēt piscis dure carnis & natatu uelox. Secūdu est parca: a
parco parcis: ere: dicta p̄ priū: qā nulli pisci parcit: imo irata uulne
rat alios pisces suis squamis quas hēt supra dorsum: nec eam audet
euadere lucius: imo ut narrat Albertus de naturis aīaliū. est natura
lis amicitia parce & lucii. Lucius. n. leſus ab alio difficulter sanatur:
sed leſus q̄rit parcā q̄ uidens eū leſum t̄git & lenit uulnus lucii: sic

lucius sanas: & ē parca sīlī piscis dure carnis notus: teutonice eyn/
 baers. Tertius piscis est saxaulis uel saxaulus piscis marinus: apud
 gallicos dictus sola. Alii dicūt qđ est piscis teutonice eynūghe: & ē
 piscis multū sanus inter pisces marinos. Quartus est albica: teuto/
 nice & uicine: & est piscis marinus. Quintus est tenca qđ ē dulcis pi/
 scis aq̄ notus: pellē hñs lubricā atq; uiscosam ad nigredinē tendēs:
 sed eius caro est dura. un̄ ab istis tribus piscibus q̄ sunt lucius: par/
 ca & tenca: post eorū coctionē auferē pellis. Et dī iste piscis: teutoni/
 ce eyn tinche. Sextus est sornus: & est piscis minimus marinus al/
 bus ad q̄ritatē medię partis medii digiti quo ad lōgitudinē: qui co/
 medīt cū capite & spinis: & dī teutonice eyngaernaert. Septimus ē
 plagicia: & est piscis marinus notus. latus hñs in una pte suę pellis
 maculas rubeas: & pellis est tota alba curuū os hñs. teutonice eyn
 blatyscol. Octauus est carpa qđ est piscis dulcis aq̄ notus. multū tñ
 de se est uiscosus. sed a magnatib⁹ decoquit in uino: & sic ab eo tol/
 litur eius uiscositas. Nonus galbio: & est piscis marinus notus a qui
 busdā dictus rogetus: teutonice cynrotbarth: & est piscis dure car/
 nis & sanus. Alii textus hñt gouio: & est piscis paruus dulcis aq̄ ad
 lōgitudinē unius digiti longi: & est rotūdus & suauissimus: gallice
 gouion. Vltimus est truta qđ est in carne sīlis salmoni: nec tñ est sal/
 mo & est lōgus & nō grossus. Et capit in magnis fluuiis: & pmittit
 se fricare in aq̄: & sic capit: & ex eo fiūt pastilla cū spēbus: & est pi/
 scis ualde p̄ciosus: gallice trutes. Circa electionē vō pisciū sciēdū est
 primo qđ pisces resp̄ctu carnū: ceteris paribus minoris sunt nutri/
 menti: & facilis digestiōis: & nutrimentū eorū est pluriū supfluitatū:
 & fleumaticū & frigidū & humidū: & minus māsīuū: & sunt ad di/
 gerendū duri: & lōgā faciūt morā in stomacho. Et qā in eorū dige/
 stione laborat stomachus: & interdū corrūpūt in stomacho: & q̄li/
 tatē qndā suscipiūt putredinalē: sitim generant. Et ut sit ad unū di

34
cere: carniū laudabiliū nutrimentū melius est nutrimento pisciū. Se-
cūdo sciēdū est q̄ pisces marini sunt meliores in regimine sanitatis
ceteris paribus: piscibus aq̄ dulcis: eorū. n. nutrimentū est minus sup-
fluū & naturę carniū magis p̄pinquū. Sed q̄a ceteris parib⁹: pisces
marini sunt durioris carnis piscib⁹ aq̄ dulcis: ideo sunt difficilioris
digestiōis & resolutiōis: & pluris nutrimenti & purioris. Verū est tñ
q̄ in egris magis cōferūt pisces aq̄ dulcis: p̄p debilitatem digestiue
cor. Tercio sciēdū ē q̄ i piscib⁹ tā marinis quā aque dulc s eligēdi
sunt: quorū caro est alba nō uiscosa: sed fragilis: nō multū grossa: sed
subtilis: nō grauis odoris: sed suavis: nec cito putrefactiōis: sed suffi-
cientis duratiōis: nō mali coloris sed boni. & quorū habitatio nō est
in lacubus stagnis: nec in locis sordidis: nec in aq̄s hūtib⁹ malas her-
bas. Et eligēdi sunt nō ualde iuuenes: nec ualde magni: & q̄ sunt ue-
locis motus & pauce uiscositatis. Et si sint pisces marini eligēdi sūt
qui capti fuerūt i fluminib⁹ multū distātib⁹ a mari: & hoc ceteris cō-
ditionib⁹ bonis suppositis. Itē suppositis p̄dictis p̄ditionib⁹ q̄to pi-
sces sunt squamosiores: tanto sunt meliores. Et s̄l̄r intelligit de spi-
nis: q̄a spine multe & squame seruāt puritatē substātię piscis. Item
inter pisces marinos meliores & puriores sunt q̄ capti & nutriti sūt
in mari p̄fūdiori: & magis agitato: ad qđ est cursus pluriū fluuiorū.
Et ergo capti i mari septētrionali qđ magis est agitatū: & magis tē-
pestuosum & uelocioris fluxus & influxus meliores sunt captis in
mari mortuo uel meridionali. Et s̄l̄r intelligēdū est de piscibus dul-
cis aq̄. nā ceteris paribus q̄to aq̄ est p̄fundior & mobilior tāto piscis
in ea nutritus est melior. Et de his sufficienter eligi pōt q̄ pisces sunt
uitupabiles: & q̄ laudabiles sunt. pisces. n. bestiales sicut porcus ca-
nis marinus: delphin: morona nō multū cōpetunt in sanitatis regi-
mine. Sūt. n. difficilis digestiōis: & grossi humoris: & multe sup-
fluitatis: nec in carnibus p̄dictorū pisciū apparēt cōditiones supius

numerate: puta: albedo subtilitas &c. Et si hos pisces & cōsi'es cō/
medi cōtingat nō statim sūt coquēdi & comedēdi postq̃ capri sunt:
sed obseruandi sunt p aliquos dies quousq; eorū carnes mollescāt &
tremiscāt sine substātię corruptiōe. Et ēt p̃dicti pisces meliores sūt
semifalsi quā recētes aut p̃fectę falsi. Inter alios aut pisces marinos
cōsideratis conditionibus supradictis laudabiliores uident' rogetus
& gornatus siue gornus. Nā eorū caro & substātia est purissima. Et
post hoc plagicia & sola. sed horū caro est magis uiscosa & nimis
frāgibilis & minus alba & magis grossa & minus subtilis: nec horū
sapor aut odor est ita delectabilis: & forte piscis merlēgēdus ē lau/
dabilior post rogetū. Nō ē. n. tāte grossicie & uiscositatis sicut pla/
gicia & sola: & eius substātia est satis frāgibilis: sed p̃sideratis sapo/
re & odore cū colore & substātię puritate & mollitate deficit i boni/
tate a rogeto & gornato: & si s̃r itelligat' de allece. Et morua iuuenis
satis appropinquat p̃dictis i bonitate cōsideratis p̃dictis cōditioni/
bus: est tñ grossior & uiscosior p̃dictis piscibus. salmones aut & tur/
boti & maquerelli multū deficiūt i bonitate. sunt. n. multū grossio/
res & uiscosiores & ad digerendū difficiliores & magis supfluitate
pleni. uñ cōpetūt nisi exercitātibus fortib' iuuenib' cū qbusdā falsis
eorū uiscositati grossicie & frigiditati repugnātibus. Inter pisces at
dulcis aq̃ p̃sideratis p̃dictis cōditionib': parca & lucius mediocris:
primū gradū bonitatis obtinēt supposito q̃ sint pingues: deinde uē/
dosia: & deinde lopia: & quis carpa sit squamosior p̃dictis tñ nō hēt
carnē adeo albā & frangibilē & subtilē sicut lucius & parca: & se/
pius repit' in stagnis: & uniuersalr ceteris paribus meliores sunt pi/
sces dulcis aq̃ q capiunt' i aq̃ petrosa currēte ṽsus septētrionē p̃fun/
da: multe agitationis: ad quā nō cōfluūt sordicies ciuitatū: in qua ēt
nō sunt herbe male. Cancrī aut fluuiales & marini multi sunt nutri/
mēti: & nō facile in stomacho corrūpūt: uerū sunt difficilis dige/

stionis. Sciendū est insup q̄ pisces recētes corpus humectāt: & lac & sperma multiplicāt & multū cōpetūt colericis: & nō sūt comedēdi pisces post forte exercitiū uel fortē laborē: q̄a tūc de facili in stoma cho corrūpunt: & caueant ab usu pisciū hñtes stomachū debilē uel malis humoribus plenū. Amplius sciendū q̄ pisces grossi semisalsi meliores sunt q̄ recentes pisces: & saliti multi tēporis nō sunt boni. Item nō sunt comedēdi pisces & carnes simul: nec pisces & lactici nia: nec sunt comedēdi pisces post alios cibos. Item pisces laudabiles parū saliti: & in pauca quantitate sumpti reuocant appetitū: & ipm corroborant si quis habuerit appetitū ad eos.

Vocibus anguille prauę sunt si comedant.

Qui physicā non ignorant hęc testificant.

Caseus anguilla nimis obsunt si comedant.

Ni tu sepe bibas & rebibendo bibas

Hic autor subdit qđ anguilla ē piscis insanus maxime nocens uocib⁹: & hoc pbat sermone medicorū & nālē phiam

studentiū: & rō est: q̄a anguilla est piscis limosus: uiscosus: & maxie oppilatiuus: & multū deficit a cōditionib⁹ boni piscis prius narratis in parte pcedēti. & qđ dictū est de anguilla ē intelligendū est de lāpreda: licet lāprede parue laudabiliores sūt anguillis: & minus periculose cū nō sint tante uiscositatis & grossiciei sicut anguille: ut patet ad sensum. Vñ salua reuerētia utentiū isti pisces sunt ualde periculosi quīs ori sunt saporosi. Hox. n. pisciū in aq̄ silis est generatio gnāioni serpentū in terra: uñ multū dubitādū est: qđ nō sint ueneni: uñ eorū capita & cauda in qbus uenenū cōsueuit esse: & silr in terrior spina: nullo mō sunt edēda. bonū est ēt pp earū uiscositatē qđ submergant in uino optimo uiue & dimittant ibi quousq; mortue sint: & deinde pparent cū galentina optimā: spēx fm qđ coci magnorū dñorū facere cōsueuerūt. bonū est tñ qđ ebulant primo dua-

K

bus ebullitiōib⁹ i uino & aq; & illa abiecta decoquant⁹ ad pfectionē:
& fiat galētina uel pastillatura: uel assatura cū salsamēto appropria
to: uidelz cū salsa uiridi cū fortibus spēbus: & uino in hyeme: & cū
debilibus spēbus: & agresta: & aceto i estate. Cōmodosius tñ est ma
neriē huiusmodi pisciū dimittere. Deinde subdit tex. qđ caseus &
anguilla multū nocēt si comedant⁹: & istud itelligēdū est: si i magna
q̄titate sumant⁹: quorū causę dictę sūt de caseo ibi. Persica poma: &
de anguilla nūc dicta ē cā. postea dicit tex. qđ si ista sumant⁹ cū fre
quēti potatiōe uini malicia eorū corrigit⁹. Et istud nō d3 intelligi de
uino subtili & penetratiuo: nec de uino qđ dat⁹ uia potus cōductiui
q̄a tale nō d3 dari sup cibū gnātiuū mali humoris qñ comedit⁹: nec
añ ipm: nec postq̄ fuerit digestus: ut uult Aui. in. i. c. de regimine aq̄
& uini: q̄a tale uinū magnū nocumētū induceret. penetrare. n. face
ret humorē malū: ex hoc cibo genitū usq; ad extrema corporis qui
forte nō sufficeret penetrare sine uini auxilio & cōductu: sed intelli
gendū est istud de uino forti nō multū penetratiuo: sepe & i parua
q̄titate dato grā pmixtiōis ciborū. Tale. n. corrigit maliciā ciborū: cō
fortat digestionē: & digerit fleumaticos humores & frigidos: q̄re iu
uat ad digestionem casei & anguillę: quę male digestionis sunt.

Hic autor tangit
duo ducumēta: quo Inter prandendū sit sepe parūq; bibendum
rū primū est: qđ co Si sumas ouum: molle sit atq; nouum.
medens in prandio
uel cena d3 uicissim comedere & bibere multiplicādo uices bibitio
nis: sed pro q̄libet uice parū potus sumere: & facere non d3 quēad
modū bruta: q̄ totū cibū capiūt: & postea bibūt: q̄a si potus melius
cibo pmiscet⁹: & cibus exinde reddit⁹ remollitus: & digestionis ca
pacior. Et circa istud est sciendū qđ triplex est potus. s. pmixtiuus:
delatiuus: & sitis sedatiuus. Istud aut qđ dictū est: intelligēdū est de

potu p̄mixtiōe ciborū: iste. n. potus debet uicissim recipi cū cibo: &
 saluo meliori iudicio nō debet iste potus differri usq; ad finē come
 stionis: nec debet expectari sitis. Et iste potus maxime cōpetit: qñ su
 munt cibaria actualr sicca uel uirtualr: sicut p3 in laboratibus co/
 medētibus panem siccū. Sed potus sitis sedatiuus regulariter & in
 hoībus bñ dispositis debet differri usq; ad finē comestiōis: tūc. n. est
 uera sitis p̄p estuationē cibi calidi & sicci. Nō. n. multū rōnabile est
 q̄ simul urgeat sitis & fames: q̄a sunt appetitus p̄rior. Et debet iste
 potus dari p̄m plus & minus p̄m q̄ maior uel minor est sitis. Potus
 v̄o delatiuus maxime cōpetit cōpleta prima digestiōe regulariter:
 & parū añ horā suscipiendi aliū cibū sequentē. Et talis potus spāl̄r
 cōpetit qñ cibaria primitus sumpta fuerint grossa in substātia: nec
 debet expectari sitis ad talē potū suscipiendū. nā talis potus p̄parat
 stomachū ad suscipiendū cibū sequētē: & iuuat trāsītū cibi ad epar
 a stomacho: nec debet talis potus esse magnę q̄ritatis: ut cito possit
 digeri. Ante. n. eius digestiōe nō trāsīt ad epar. Et istud uerū est nisi
 talis potus delatiuus fuerit aqua: in qua nō oportet expectare dige
 stionē añ penetrationē eius ad epar. Regulariter aut potus p̄ueniēs
 delatiuus: aut ēt p̄mixtiuus nō debet esse aq; sed uinū uel aliqd pro
 porcionabile uino. puta ceruisia uel cerāsiag; uel pomeriū uel melli/
 cratū uel aliqd fīle qbus oībus uinū ē melius. Sciēdū secūdo q̄ q̄to
 cibus est grossior & siccior & frigidior: tāto potus p̄mixtus & dela
 tiuus debet esse maior: & ecōuerso quāto cibus est calidior subtilior
 & humidior: tanto potus delatiuus & p̄mixtiuus debet esse minor:
 Et quāto cibus est grossior & frigidior & digestiōi inobedientior:
 tanto uinū p̄mixtiuū uel delatiuū debet esse subtilius & fortius.
 Et q̄to cibus est subtilior calidior & digestibilior: potus debet esse
 debilior: uel uinum debilius. Vnde fortius uinū bibēdū est tam cū
 carnibus bouinis q̄ pullinis: & fortius bibendū est cum piscibus

K ii

96
q̄ carnibus regulariter. Secundū documētū est q̄ sumēs ouū debet
ipsum sumere qñ est molle & nouū: cuius cā dicta est supra.
Hic ponit unū no- Pisam laudare decreuimus ac reprobare
tabile documētū de Pellibus ablatis est bona pisa satis
piscis: & ē q̄ pisa ali- Est inflatiua cum pellibus atq; nociua.
quo modo laudant: & aliquo mō uitupe-
rant. Laudant. n. qñ comedunt ablatis corticibus. Virupant. vō qñ
comedunt cū corticibus & pellibus: q̄a tunc sunt inflatiua. Et ergo
nō est artificiale ea comedere simul cū cortice: q̄a medullarū & corti-
cū naturę discordāt. Alter. n. laborat ut soluat & exat: alter. obuiat
ut cōstringat: ut dicit Isaac in dietis ul'ibus: q̄re ī corpore fit motus
agitatius inducēs torturā & inflationē. Et istud nedū ueritatē hēt
de piscis: uerū ē de oībus leguminibus: sicut fabis: faceolis: lentulis
& sifibus. Et spāl'r de hñtibus multū corticē sicut fabe & cicera ni-
gra. Cortex ē in oībus est peioris nutrimenti quā medulla. Et circa
istud est sciēdū q̄ est una maneries pisorū alboꝝ rotūdōꝝ hñtiū cor-
ticē exteriorē ualde paucū & subtilē: & ista pisa securius pñt come-
di cū cortice q̄ alia: quis melius sit q̄ depurent a cortice. Et q̄a dictū
pcedēs ueritatē h3 de oībus leguminibus. Sciendū est q̄ legumina
recentia minus hñt de cortice: & in eis minor diuersitas est inter cor-
ticē & medullā: & facilius digerunt. Et ideo dicūt aliq̄ q̄ magis cō-
petūt corporibus sanis: sed nō est ita q̄a legumina recentia sunt plu-
rimarū supfluitatū & corruptibilioris substātię: q̄re minus pueniūt
corporibus sanis. Et ideo pro ueritate tenendū est q̄ legumina sicca
depilata a cortice exteriori sunt saniora quā recētia nō depilata: sed
uiridia sunt saniora siccis nō depilatis. Sciēdū ulterius q̄ q̄a omniū
leguminū substātia est inflatiua & difficilis digestionis: & eoꝝ nu-
trimētū malū nō cōpetit ī regimine sanitatis: sed brodiū siue deco-

Etio ipsorum conueniens est: quia eorum decoctio uentris est subductiua. i. laxatiua: urine puocatiua: & uenarum decopilatiua: unde satis conuenit temporibus in quibus homines utuntur cibis grossis & opilatiuis: puta tempore ieiuniorum. In isto. n. brodio siue in ista decoctione conuenienter facta non sunt nocumenta que sunt in substantia: unde in ea non est inflatio: nec difficultas nutritiois & digestiois: nec malicia nutrimenti. Fit autem ista decoctio per istum modum. In sero. n. ponuntur cicera uel pisa in aqua feruenti: & in eadem loco tempore manibus confricantur. Deinde predicta aqua tota nocte temperetur: & in eadem sequenti nocte bulliat duabus uel tribus bullitionibus: & postea coletur & colatura referuetur: & appropinquante hora refectionis preparetur cum cinnamomo & croco: & aliquantulum uinum addatur: & deinde unico feruore bulliat & spumetur in principio refectionis. Et brodium seu purenta cicerum & pisum rotundorum alborum est melius & conuenientius: & nature amicabilius: & similis eorum substantia.

Lac ethicis sanum caprinum post camelinum.

Ac nutritium plus omnibus est asininum.

Plus nutritium uaccinum sic & ouinum

Si febriat caput & doleat non est bene sanum

hominibus febre ethicam. Et istud uult Aui. ii. can. c. de lacte dicens. Lac caprinum & lac asininum sunt bona ethice. Et idem uult. iiij. trac. in. c. de rememoratione medicinae humectantium ethicos. Et ratio est: quia lac caprinum est temperatum secundum Aui. ii. can. c. de lacte. & etiam multi nutrimenti: ut uult hic textus. Et post istud lac ualet camelinum. Istud. n. subtilem est multae aquositatis & humiditatis: quare potest humectare eos: uerum est tamen quod istud lac propter suam nimiam humiditatem parum nutrit: quare minus eis conuenit quam caprinum: istud tamen lac camelarum & maxime nouiter setarum confert ydropisim ualde & patientibus dolorem in epate: & renouat epatem

Hic ponuntur quedam documenta circa electionem lactis. Primum est quod lac caprinum est sanum ethicis. i. consumptis & maceratis uel

¶m Aui.ii.can.c.de lacte. Secūdu documētū est q lac asininū plus
ceteris lactibus ethicis cōuenit. Et istud ueꝛ est cōparādo lac asini/
nū ad lac alioꝝ brutoꝝ: q lac asine declinat ad frigiditatē & humi/
diratē: & est subtilius: & citius penetrās: & tardius coagulabile q lac
alioꝝ brutoꝝ ¶m Gal. vii. de ingenio. c. vii. & istud idē uult Aui. in
q̄rto loco p̄al. dicēs. Et nō est lac post lac mulieris: sicut lac asine. Et
prius dicit. Et p̄prie lac asine eradicat ethicā si fuerit ei eradicatio.
Cōparādo tñ lac asine ad lac mulieris minus cōuenit. Lac. n. mulie/
ris sugēdo sūptū cōueniētius est oibus: ut uult Aui. in. iiii. loco p̄al.
Et rō est: q lac humanū siue muliebre subtilius est frigidius & hu/
midius: & naturē humanē magis sile: uelocius penetrās: citius dige/
stū & magis nutriēs. Et d3 istud lac dari ethicis q̄tū possibile ē mu/
lieri magis p̄prie lectū infirmi: & ei p̄tinus sine mora administrari ne
ab aere corrūpat. Et circa istud sciēdū ē q nō semp cōueit ethicis
lac mulieris aut asine: imo i aliqb⁹ casib⁹ lac acetosū siue ebutiratū ē
utilius ethicis quā lac mulieris aut asine. Quoꝝ primus est qñ cū
ethica ē solutio uētris. Secūdus ē qñ ē suspitio de coagulatiōe lactis
in stōacho uel de ardore uehemētis febris: uel q stomachus de se ē
colericus: ut lac in colerā cōuertat. Tertius est qñ cū ethica cōpilat
putrida: p̄cipue qñ i interioribus nō fuerit multe opilatiōes. Nā lac
acetosū restringit uentrē: & nō facit colerizat: q priuatū ē butiro/
sitate: p̄ quā facit lac inflāmat: nec in putrida febre: q cito putre/
scit p̄ eādē cām. Quartus ē si stomachus fuerit sordidus: tūc. n. lac
in eo facile corrūpit. Quintus si ethicus abominet lac dulce & in/
tegrū: & nō acetosū siue ebutiratū. Tertiū documētū ē q lac uacci/
num & ouinū sunt magis nutritiua: q pinguiora & grossiora sunt
aliis: ut dicit Aui. ii. can. c. de lacte. Et ibidem de lacte uaccino dicit
lac oīs aīalis: cui⁹ p̄gnatio p̄lixior est p̄gnatiōe mulieris ē malū: q̄p̄
p̄portionabile est illud qd p̄ximū est sicut uaccinū. Ra. v̄o i Alimā.

de lacte dicit. Vaccinū. n. lac oī lactē cuiusq; aīalis alteri⁹ grossius
iudicat^r: qđ ēt oībus sui corporibus pinguedinē adipisci uolētibus
cōuenientius existit. Quartū documētū est qđ lac nocet hīti febrē
& dolorē capitis. Cuius cā dicta est supra ibi. Persica poma pira.

Hic autor ponit

Lenit & humectat soluit sine febre butirum
pprietates butiri: qđ
īpm īducit ī corpore
hūano. Prima ē qđ butirū lenit uētrē siue mollificat atq; lubrificat:
hāc pprietatē facit sua unctuositate. Secūda pprietas ē qđ butirū ē
humectatiuū: qā ex meliorib⁹ ptib⁹ lactis cōpositū ē: & ita sibi cōue
nit humectare sicut & ipsi lacti a quo extrahit^r. Tertia est qđ soluit
uētrē. i. est puocatiuū secessus: & hoc lac facit: qā lubricitatē īducit
īn testinis. Et istas pprietates eius ēt ponit Auic. ii. can. c. de butiro.
Et īducit butirū istas tres pprietates ī corpe nō febricitāte. Nocīuū
tñ ē corpi febricitātī: qā butirū sola unctuositate de facili inflāmat^r:
& ī febricitāte calorē augmētāt. Circa istud sciēdū ē qđ l3 butirū ī
ducat pdictas pprietates rōne tñ suę nimie humiditatis & unctuosī
tatis nō cōpetit uia cibi spāl^r ī q̄titate notabili. Prio. n. si qs eo utat^r
īn q̄titate notabili abominationē inducit & facit cibū supnatāre ī
orificio stōachi: & uentrē plus debito laxat: & uomitū īducit. Nullo
ergo mō butirū ē comedendū uia cibi ī q̄titate notabili: & spāl^r nō
comeda^r post alios cibos: sed ad cōdimētū cibariorū satis cōuenit.

Hic ponunt^r q̄t

Incidit atq; lauat penetrat mūdāt quoq; serū
tuor pprietates seri
.i. aq̄ lactis. Quare
prima est qđ serū est incisīuū siue subtiliatīuū. Secūda ē qđ est laua
tiuū. i. absterīuū. Tertia est qđ est penetratiuū: & ista sequit^r ex pri
ma. Quarta est qđ serū est mūdificatiuū. i. solutiū siue purgatiuū.
Et tres istas pprietatū narrat Aui. ii. can. c. de lacte dicens: qđ aqua

eius. s. lactis est subtiliatiua lauatiua & solutiua: & i ipsa nō est mor-
dicatio. Ra. vō in Almā. dicit q̄ serum colerā rubeā expellit: scabiei
quoq; atq; pustulis: nec nō eis pustulis quæ in facie nascunt̄. hycte-
ricie etiā: atq; ei cui fortis uini potus nocuit: auxiliū prēbet.

¶ In hoc tex. autor

105
duo facit. Primo po-
nit. iiii. pprietates ca-
sei. Q̄ uarū prima est
q̄ caseus est frigidus

Caseus ē frigidus stipās grossus quoq; dur⁹
Caseus & panis bonus est cib⁹ hic bñ sanis
Si nō sunt sani: tūc hunc nō iungito pani:
.i. frigide nature: & istud itelligēdū est de caseo recēti: q̄ ē frigidus:
& humidus: & nō de ueteri q̄ ē calidus & siccus. ut uult Aui. ii. can.
.c. de caseo. uel pōt intelligi de caseo q̄ fit ex sola coagulatiōe lactis
absq; alicuius alterius rei cōmixtiōe. Repit̄. n. caseus calide nature
cafaciēs stomachū ac linguā mordicās ex cōmixtione rerū sibi ad-
mixtarū: sicut ē aliq; caseus uiridis q̄ si in magna q̄titate sumat̄ mul-
tū calefacit corpus. Secūda pprietas ē q̄ caseus est stipās. i. cōstipa-
tius siue durū uētrē efficiēs. Et istud maxie hēt ueritatē de ueteri
& multū coagulum hñte. Tertia est q̄ caseus est grossus. i. grossi hu-
moris gnātius: qđ ueritatē hēt de oī caseo: q̄a oīs caseus ex grossio-
ri & terrestriori pte lactis sit. Q̄ uarta ē q̄ caseus ē durus. i. duriciē
uētris efficiēs. Et ista pōt esse eadē cū secūda. Deinde dicit tex. q̄ ca-
seus quāuis solus sumptus sit insanus: ex quo male digestionis ē: ut
p̄dictū ē: tñ si in modica q̄titate misceat̄ pani: cū ipso pane digesti-
bilis fit. alias nō: & istud ueritatē hēt in corpore sano. in egro autē
nō. Et de caseo prius dictum ē ibi. Nutrit & impinguat.

¶ In hoc passu au-

110
tor fingit psonā lo-
quētē i spē casei cō-
tradicētes usū casei

Ignari medici me dicunt esse nocium
Sed tamen ignorant: cur nocumenta feram
Languenti stomacho caseus addit opem.

Si post sumatur terminat ille dapes   esse insanū. Et dicit loquēs
Qui physicā nō ignorāt hęc testificāt   in psonā casei. Ignari me/
dici. i. medicinā ignorātes

dicūt me caseū esse nociuū: supple ułr ignorāt cām: cur naturę hu/
manę nocere dicor. Et post hoc tągıt autor duas utilitates sumptio
nis casei. Prima utilitas ę q, caseus cōfert ęgrotāti stomacho. Et cir
ca istud est notādū q, oīs caseus cōfert opē oī stomacho lāguētium:
sed in certis casib⁹ oīs caseus nocet. s. stomacho rare texture: & omni
stomacho debilitato ex lōga ęgritudine: sed caseus recēs & nocuus
nō multę uiscositatis opē cōfert stomacho calido: qa teste Ra. in Al
mā. adustionē & caliditatē eius reprimıt: & stomacho ęt sicco ęfert
pp eius humiditatē. Et talibus stomachis multū nocet caseus anti/
quus siue multū acutus uel multū coagulū hñs. Sed stomacho hñti
multa fleumata eius pelliculis adherētiā multū cōfert caseus anti/
quus uel multū coaguli hñs: qa talis sui acuitate fleuma incidit &
abstergit. Sed tali stomacho maxime nocet caseus recens & mollis.
Et sic p3 q, in aliquo casu caseus semp nocet: & in aliquo non: & q,
aliquñ caseus recēs pdest & aliquñ uetus. Secūda utilitas est q, caseus
sumptus post cibū terminat ipm: qa facit cibū descēdere ad illū lo
cum in quo uiget digestio. s. ad fundū stomachi. Et istud totū sciūt:
qui uerā sniam medicinę hñt. Et de casco acuto dicit Ra. in Almā.
Verūtñ cū post comestionē parua ex eo gustat q̄ritas os stomachi
corroborat: facietatē quoq; nimia atq; fastidiū quę ex dulcibus &
unctuosıs nutrientibus in ore stomachi pueniunt aufert.

¶ Hic pōit. ii. documēta
Inter prādendū sit sepe parūq; bibēdū   Quorū primū est q, prā/
Vt minus ęgrotēs nō iter fercula potes   dendo. i. comedēdo aliq;.
parū & sepe bibere: ita q, nō d3 primo totū cibū sumere: & postea
L

potū. Et istū uersum primū aliqui nō habent: q̄a reuera idē uersus
in forma prius expositis est. Secundū documētū est qđ inter duas
comestionis sicut inter prandiū & cenā debemus pro posse potum
euitare: & hoc si cibus sumptus in stomacho nondū fuerit digestus:
nisi magna necessitas assit: q̄a talis potus sumptus impedit & inter-
rūpit digestionē cibi primo sumpti: cibū facit indigestū de stoma-
cho descendere: atq; appetitū deiicit circa cibū in cena sumendum
& corpus grauat: & ad dispōnē in qua homo neq; sanus neq; eger ē
inclinat: siue ad dispōnē pręuenientē febrē.

Hic autor inuit

113 qđ cena d̄z incipi a   Ut uites penam de potibus incipe cenam
potu. Et aliq; expo-

nūt metrū istud. Si tu uis uitare penā. i. infirmitatē: prius potes in
prīcipio cene añq̄ comedas: sed ista expositio nō ualet: q̄a s̄m medi-
cos regularius est a cibo cenā incipe quā a potu. Et quīs iste liber di-
rectus sit anglicis: ipsi tñ hāc sniam nō obseruāt: q̄a regulariter qua-
cūq; hora diei potū sumūt p̄ponūt morsū panis: iō aliter pōt expo-
ni uersus iste accipiēdo potū p cibo liqdo & facile digestibili: sicut
accepit Ipoc. potū. ii. pti. āpho. ibi: facile ē repleri potu quā cibo: ita
qđ sensus istius vsus sit q̄ melius ē cenā incipe a potu. i. cibo liqdo:
& facile digestibili. Cuius rō ē: q̄a si cib⁹ liq̄dus & facile digestibilis
post sumat cū i nocte supueniēte fortificet calor digestiuus cib⁹ liq̄-
dus & facile digestibilis lōgo tpe erit digestus añ grossum & diffi-
culter digestibilē: & cū nō poterit h̄re exitū pp cibū grossum nōdū
digestū nimis aduret: uel si exeat grossum secū rapiet cibū nōdū di-
gestū plene. Melius est ergo ut iste cib⁹ liq̄dus & facile digestibilis
prius sumat: ut tpe quo digestus sit exitū h̄eat nullo repugnāte.

Hic autor ponit

116 aliqua documenta.   Singula post oua: pocula sume noua

Post pisces nux sit: post carnes caseus affit   Primū est post sum
 Unica nux pdest: nocet altera: tertia mors ē   ptionē cuiuslibet oui

recētis suppe & mol
 lis debemus sumere potū: maxime haustū uini: cuius cā pōt esse: qā
 ouū recēs & molle est optimi nutrimentī & facilis digestionis: & est
 de his q̄ in modica q̄titate multū nutriūt: & p̄cipue eius uitellus: ut
 dictū prius ibi. oua recētia: sic ergo uinū qđ est amicū naturę facit
 q̄ ouū auidius ad mēbra trahit & ad eius penetrationē iuuat: & cā
 alia ē pōt esse: qā ouū tarde p̄ mery descendit: potus ergo uel uinū
 iuuat eius descēsum. Secūdū documētū est post comestionē pisciū
 debemus sumere nuces loco casei: qā nux sua siccitate impedit gene
 rationē fleumatis qđ gnāri solet ex piscibus: & hinc est q̄ in q̄dra
 gesima ultimo dant nuces. Tertiū documētū ē qđ post comestionē
 carniū debemus sumere caseū & nō nuces: qā nuces nimīū exsicca
 rent & caseus nō: sed facit cibū descendere ad fundū stomachi quo
 uiget digestio: & istud ē uerū de caseo mediocri iter ueterē & nouū.
 Deinde subdit tex. in ultimo uersu qđ unica nux. s. nux muscata p
 dest naturę humanę & p̄ficua est: qā bonū odorē oris efficit: uisum
 cōfortat: & similr epar: splenē & stomachū: & maxime os eius: s̄m
 Auic. ii. cano. c. de nuce muscata: sed altera. s. nux auellana uel cōis
 nocet. Auellana qđē qm̄ instatiua est & gnātiua uentositatū in uen
 tre inferiori: & facit zoda: & tarde est digestiōis: & excitat uomitū:
 ut h3 Aui. ii. can. c. de ea. nux vō cōis: qā ē facit zoda & difficilis est
 digestionis & mala stomacho: & hoc calido pp̄ eius caliditatem. sed
 tertia nux. s. nux baliste est mors. i. mortē inferens: qā p̄ balistā hoīes
 interficiunt. Vel pōt istud intelligi de nuce mechel q̄ s̄m Aui. ii. ca
 no. est uenenū stupefactiuū: quare mortifera est.

In hoc primo uer
 su autor dat unū do

122 Adde potū piro: nux est medicina ueneno

L ii

122.

cumētū dicēs Fert pira nostra pirus:sine uino sunt pira uirus
 q̄ nos debe/ Si pira sunt uirus:sit maledicta pirus.
 mus post esū Si coquas antidotū pira sunt:sed cruda uenenum
 piroꝝ sumere Cruda grauāt stōachū releuāt pira cocta grauātū.
 potū.s.uinū : Post pira da potum:post pomū uade fecatum.
 cuius cā suffi
 ciēter dicta est prius:q̄a pira sunt gnātiua uentositatis & de pprie/
 tate colicā inducētia & sanguinē aquositate replētia:& ergo cū eis
 debet potari uinū:& maxime forte & calidū qđ est uentositatū car/
 minatiuū & aquositatū cōsumptiuū:q̄s inducūt pira.Secūdo dicit
 tex.q̄ nux est medicina ueneno.i.remediū ꝑ uenenum:ut prius di/
 ctū est ibi,Allea nux ruta.Deinde in secundo & tertio v̄sibus inuit
 q̄ pira sumpta sine uino sunt uenena.i.naturę recētia pp cām dictā
 in primo uersu. Verū est tñ q̄ pira nō sunt uirus.i.uenenū simplr:
 q̄a si sic comestio eoꝝ mortē induceret:& pirus ea portās esset ma/
 ledicta.Deinde in q̄rto uersu autor inuit q̄ pira cruda sunt uenenū
 .i.nocumētū inferentia:q̄a faciūt ebullitiōē humorꝝ:colicā fleuma
 ra & scabiē:si tñ ipsa coquant̄ sunt antidotū.i.medicina modo quo
 dictum est supra cū uino:& maxime ē post alios cibos sumpta:q̄a
 sic iuuāt ad expulsione fecū. Deinde in q̄nto uersu dicit q̄ pira cru
 da grauāt stomachū:q̄a ipm impediūt a digestione & inflatiua sūt:
 sed pira cocta releuāt stomachū grauatum:& disponunt ipsum ad
 suā naturalitatē.Et in ultimo uersu subdit duo.Primū est q̄ nos de
 bemus post pirū sumere potum pp cām prius dictam.Secundū est
 q̄ post esum pomī debemus ire fecatum: idest ad secessum:& ꝑm
 Auic.ii.can.c.de pomis:poma dulcia & acetosa quando in stoma/
 cho inueniunt humorē grossum:quādoq; deponunt ipsum in ege/
 stione.Ratio tamē textus pōt esse:quia poma multū inflatiua sunt
 uentositatem generantia:quæ in secessu emittetur.

Cerasa si comedas tibi cōfert grādia dona

125 Expurgant stomachū: nucleus tibi tollit
Et de carne sua sanguis eritq; bonus

purgāt stomachū: & istud p̄m quosdā uerū est qñ simul cū eis nuclei
terūt: q̄a simul hñt qñdā uim absterſiuā ac mūdificatiuā. Secūdū ē
q̄ nucleus cerasorū. i. arillus h3 uirtutē frāgēdi lapidē renū uel uesice
si succus sumat̄ uel ex eo fiat lac. Tertiū est q̄ caro cerasorū est gnā
tiua optimi sanguinis & cōfortās ac impinguās: & istud expimētū
cōprobanē: q̄a uidemus passerēs q̄ sunt aues multū comedētes cera
sa q̄ tpe cerasorū hñt epata multū maiora quā alio tpe: signū igit̄ ē:
q̄ magnificāt epar & p̄fortāt circa illud est notādū qđ duplicia sūt
cerasa. f. grossa & parua. Grossa aut̄ adhuc duplicia. f. dulcia & pōti
ca. Omnia dulcia & parua sunt insana de facili corruptibilia ac in
corpibus faciētia uermes: grossa pōtica dicunt̄ cina: & illa sunt ad
huc duplicia: qđā sunt rubea & mollis carnis: & talia debēt recentia
comedi & in p̄cipio mēse: & hñt uim absterſiuā stomachi atq; ap
petitū incitādi: alia sunt cina nigra & grossa satis durē carnis: & in
ter cētera maxie pōtica: & ista debēt comedi ī fine p̄adij siue cene:
cuius cā est: q̄a ista sua pōticitate qñ in fine mense sumunt̄ claudunt
orificiū stomachi: quo clauso digestio melior ac uelocior fit.

Hic ponunt̄ duę

126 utilitates pueniētes Infrigidant laxant multū p̄sunt tibi pruna.
ex esu prunorū. Pri

ma est q̄ pruna infrigidāt corpus: & iō portegalēses ī calida regiōe
existētes in decoctione suarū carniū semp cōmiscēt pruna: & maxie
damascena. Secūda est q̄ pruna laxant uentrē: & hoc est pp̄ eorū hu
miditatē & uiscositatē p̄m Gal. ij. alimē. Et istud est uerū de prunis
maturis. In crudis. n. q̄ nō sunt matura est stipticitas: & eorū nutri

mentū est paucū. ut dicit Aui. ii. can. c. de eis. Et ista secūda utilitas
 lz ē multū cōueniat prunis damascenis sicut est prima: maxima tñ
 cōuenit prunis armenis. i. deportatis ex terra armenia: quia meliora
 sunt oībus: & uehemētius soluētia s̄m Aui. loco p̄all. Et pro maiori
 declaratiōe istarū utilitatū: sciendū est qđ pruna matura sunt usu &
 nō imatura: pruna autē magis naturę cōueniētia sunt illa q̄ sunt fi
 gurę ob lōge hñtia carnē paucā & durā aliq̄lem siccitatē declinātia
 & corticē exteriorē tenuē: & debēt esse ī sapore nō uere dulcedinis:
 sed d3 esse eorū dulcedo attinens alicui acredini: & huiusmodi sunt
 pruna damascena: talia. n. pruna infrigidāt ut dictū est: sunt at mul
 tē alię maneries prunorū quorū usus nō est approbādus: sunt ēt qđā
 prunella siluestria parua q̄ crescunt in siluis: & nō sunt laxatiua: sed
 uētris restrictiua: & ex is aq̄ quæ uentris restrictionē facit: debēt at
 pruna q̄ sumunt p̄p uētris laxationē primo poni ī aq̄ frigida: tūc. n.
 p̄fectius īfrigidāt & humectāt: & colerā quā inueniūt lubricādo sol
 uūt: & sic stomachus melius disponit ad cibū recipiēdū: & est dili
 gēter notādū qđ pruna humida recentia sunt magis alteratiua quā
 sint peioris nutrimenti & pluriū supfluitatū: sed pruna sicca magis
 cōfortāt: & melius nutrimentū dāt corpori: & sicut dictū est de pru
 nis: sic suo mō itelligat de cerasis: uerū tñ est qđ cerasorū humiditas ē
 subtilior: & minus uiscosa: uñ minus nutriunt quā pruna.

¶ In hoc passu tria

ponunt documēta.

Primū est qđ mustū

est bibēdū cū psicis:

uel psica comedēda

sunt cū musto. Cā primę partis est: qđ mustū ē calefactiuū & ebuli

tionē faciēs in corpore nō: hāc aut ebulitionē & calefactionē phi

bēt psica sua frigiditate. Cā secūde ptis ē: qđ psica sunt multū frigi

Persica: cum musto uobis dat ordine iusto

Sumere sic est mos nucib' sociādo racemos

Passula non spleni: tussi ualet est bona reni

129

42.
da & corpus multū in frigidatā: ergo sup oīa d3 bibi illud uinū qđ
plus calefacit. Illud aut est mustū qđ scit experientia: & de ordine co/
medendi p̄fica multis & aliis dictū est prius ibi. Persica poma pira.
Secundū documētū est qđ racemi debēt comedi qñ comedunt nu/
ces & maxie antiq̄ & sicce: recentes. n. nuces sane sunt p se sed antiq̄
sicce nimīū exsiccant: & pp eorū unctuositatē de facili inflāmatōē
in corpe inducūt: q̄re cū eis comedi debēt racemi q̄ resistūt inflāma/
tioni & exsiccationi cū humectēt: & de nucib⁹ ample dictū est ibi:
Allea nux ruta. Tertiū documētū ē qđ passula. i. uua passa nocet sple/
ni: qđ inducit opilationē eius: sed uua passa utilis est renibus: qđ ex/
quo ipsa est urīnē puocatiua: ipsa est lauatiua renum: ex multa enī
aquositate ad renes ducta ipsi renes mundificant: & de uuis passis
siue passulis etiā dictum est supra ibi. Nutrit & impinguat.

Scrofa tumor glādes sic⁹ cataplasmate cedit

131 Lunge papauer ei confracta foris tenet ossa.

¶ Hic ponuntur duæ
utilitates pueniētes
ex emplastratione fi/
cū. Prima est qđ fi/
cus decoctē i aliquo liquore: uidelz i aq̄: & tūc supposite cū humidi/
tate curāt istas tres egritudines. s. scrofulas glādes & tumores: p scro/
fulas itelligunt inflatiōes sub mēto circa collū: & dī scrofula a scrof/
fa: qđ idem est qđ sus siue porca: uel qđ ista egritudo multū accidit
porcis pp gulositatē eorū: uel qđ eius figura p̄m plurimū assimilāt
porcis. ut uult Aui. in. iiij. trac. ii. c. de scrofulis: p glādē vō itelligūt
apostemata quæ cōiter solēt accidere sub ascellis: & in inguinibus.
& p tumorē pnt itelligi inflatiōes i q̄libet pte corporis. Vñ pro istis
apostematibus curādis: & maxime maturādis d3 decoq̄ ficus in aq̄:
& ipsi aquæ debet cōmisceri modicū aceti: ut acetū iuuēt penetra/
tionē uirtutis ficus: & decoctiōe facta debēt teri in mortario: & de/
inde misceri cū modica aqua cū qua bulite sunt. Vnde cataplasma

pprie est medicina facta ex aliq̃ re & succo eius: iuxta illud metrū
tūc cathaplasma facis cū succū pomis & herbā. Secūda utilitas est
q̃ ficus cū papauere cathaplasmate retinēt ossa fracta: & debēt de/
coq̃ insimul cū aq̃ absq̃ appositioē aceti: & debēt simul teri: & addi
eis aq̃ decoctiois earū: & tūc supponi: & cā istū pōt eē: q̃a papauer ē
stupefactiuū: & p̃ illud tollit̃ dolor q̃ accidere solct in fractioē ossiū:
& puocat somnū: ficus sifr facit moueri humiditate ad exteriora: q̃
bus humiditatibus ad ossa motis: ossa pnt̃ retinere ad nascētiā: nūq̃
tñ uere cōtinuari. Aliqui tñ textus habēt loco tenet trahit: & tūc sen
sus est melior. Vñ papauer est triplex. s. albū nigrū & rubcū: rubeū
autē est siluestre & uenenosum & crescit in bladīs & iuuenes solent
terere flores & faccre incaustum ex ipsis floribus.

132

Hic ponunt̃ duę
operationes ficuū. Pri Pediculos uenerēq̃ facit sed cuilibet obstat,
ma est q̃ ex come/
stione ficuū sequit̃ multitudo pediculorū in corpib⁹ hūanis: & istud
maxime ueritatē hēt de ficubus siccis: ut dicit Aui. ii. can. c. de ficu/
bus. Et cā s̃m cū ibi est: pp̃ maliciā & corruptionē humoris gene/
rati ex eis: & alia cā ēt pōt esse: quia ficus puocant multū sudorē: ex
quo sequit̃ generatio pediculorū. Secūda opatio est q̃ ficus incitant
appetitū cocūdi: q̃a generāt uentositatē q̃ iuuat ad erectionē uirgē:
& sifr sunt multarū supfluitatū & sperma augmentantes.

134

Hic ponunt̃ duę
utilitates esculorum. Multiplicāt miētū uētrē dāt̃ escula strictū
Primū est q̃ multi/
plicāt miētū siue uri
nā: cuius cā pōt esse: q̃a indurāt feces: & sic aquositas fecū est cā mul
titudinis uringē. Vel pōt sumi cā sifis illi q̃ sumit̃ ex illo āphorismo.
Vrina nocturna multū facta: modicū secessum sercat in die: & ecō/

uerso: qui multas habuit cameras nocturnas de mane hēt paucā urīnā: cuius cā est: qā si multa fiat digestio multū de humiditate q̄ trāsire deberet ad uesicā simul cū ea exit: & si urina fiat multa: multū de humiditatib⁹ q̄ trāsire deberēt cū egestionē: & eā magnificare cū urina euacuāt. Secūda utilitas est q̄ escula cōstipant uētrē: & istud accidit pp̄ eorū pōticitatē & stipticitatē: ex quo infert textus q̄ escula dura sunt bona: & hoc qā cōstringūt uentrem: & ergo pro sūt uētri nimīū laxato: sed mollia escula sunt meliora duris: qā nutriūt & minus uentrem cōstipāt. Et circa istud est sciendū q̄ escula minus cōpetunt nutrimento: quā poma: pira: p̄fica: ficus: & silia: qd̄ satis ostendit austeritas saporis eorū & duricies substātię eorū postq̄ in arbore maturata sunt: & ergo ex his parū debet comedi: & magis recipi debet uia medicīnē quā cibi: & quia uirtus eorū est stiptica ualde satis cōpetunt in fluxu uentris: & quia escula in arbore nō mollescunt mollicię sufficientē ad esum: ideo antequā comedant remolliant: & tūc sunt magis delectabilia gustui & minus stiptica.

Prouocat urīnā mustū cito soluit & inflat.

Hic ponunt tres proprietates musti: quarū. Prima est q̄

mustū puocat urīnā cuius causa est: qā in musto sunt partes terre: stes nitrose mordicātes uesicā cū ad eā ueniūt: & pp̄ter earū mordicationē uesica: citius nititur eas expellere: & ipsum mustū: & ista pp̄rietas intelligēda de mustis hñtib⁹ feces mordicātes sicut musta plurima renēsia: qā musta hñtia feces grossas nō mordicātes sed magis opilātes impediūt urīnā sicut prius dictū est ibi impedit urīnā. Secūda est q̄ mustū cito soluit uel laxat uentrem pp̄ter eandē cām dictā in prima pp̄rietas. Tertia est q̄ est inflatiuū pp̄ ebullitionem quā facit in corpore ex qua proueniunt uentositates. Et causę istarū duarū pp̄rietatū dictę sunt prius ibi: impedit urīnam.

M

In hoc textu au-
 tor duo facit. Primo
 pōit octo pprietates
 ceruisię q̄q̄. Prima ē
 q̄ ceruia facit ī cor-
 pore nō grossos hu-
 mores: & istud maxi-
 me habet ueritatē respectu uini: & diuersificat ceruisia in generādo
 grossos hūores ex pte suor̄ cōponētiū: nā ceruisia ex grossiori sub-
 stātia grossiores humores generat: & ex minus grossa minus gros-
 sos. Secūda est q̄ ceruisia augmētāt uires: & istud est itelligēdū de
 ceruisia ex optimis granis cōposita: q̄ plurime decoctiōis est: cuius-
 modi ē ceruisia ostiēsis: ista. n. multū uutritiua est: & ergo uires aug-
 mentat. Tertia est q̄ augmētāt carnē: & istud puenit pp multā eius
 nutritionē. Quarta est q̄ multiplicat sanguinē eadem de cā: & iste
 tres ultime pprietates hnt ueritatē de ceruisia antiq̄ multū decocta:
 & de optimis granis cōposita. Quinta est q̄ puocat urinā. Sexta ē
 q̄ laxat uētrē: & iste duę pprietates maxime hnt ueritatē de cerui-
 sia clara mltū luculēta. i. in q̄ plurimū lupuli īponit: cuiusmodi ē
 ceruisia hāburgēsis q̄ puocat urinā & laxat pp lupulum: ipsa tñ nō
 ualet debilia cerebra hntib⁹: q̄ tales de facili inebriant pp multitu-
 dinē lupuli. Septia ē q̄ īflat uētrē: & istud h3 vītātē de ceruisia mo-
 dica decoctiōe cocta: cuiusmodi ē coyta holādię q̄ maxime inflat &
 opilat: & ppterea plurimū īpinguat. Octaua est q̄ ceruisia modicū
 infrigidat: cuiusmodi est ceruisia holādię brabācię hānonię & flan-
 drię: & illa q̄ cōis hō utit: & ista pprietas maxie ueritatē h3 respectu
 uini. Et circa istud ē sciēdum q̄ ceruisia pōt fieri ex auena & ordeo
 & ex frumēto. & p̄m q̄ fit ex alio & alio grano ē alterius & alterius
 cōplexionis: quā. n. fit ex ordeo plus attinet frigiditati: q̄a ordeū est
 Grossos humores nutrit ceruisia: uires:
 Prestat: & augmētāt carnē: generatq̄ cruorē
 Prouocat urinā: uētrē quoq̄ mollit & inflat
 Infrigidat modicū: sed plus desiccāt acetum
 Infrigidat: macerat: melā. dat sp̄ma minorat
 Siccōs infestat neruos & īpinguia siccāt

frigidū. Quæ aut fit ex ordeo & auena minus opilat & minus gene-
rat uētositates & minus nutrit: & q̄ fit ex frumēto plus attrinet cali-
ditati & magis nutrit: & magis opilat: & q̄to ceruisia est grossior: tā-
to est deterior: & q̄to subtilior: tanto melior. Et ultetius est sciēdū q̄
pessima ceruisia est q̄ fit ex reb⁹ inebriātib⁹: puta ex grano qđ noīa-
tur loliū: & q̄a ista maxime dolorē capitis generat & nervos ledit:
deinde ponit textus qnq; pprietates aceti. Quæ prima est q̄ ace-
tū exsiccat: dicit. n. Auic. de eo. ii. can. q̄ est fortis exsiccatiōis: & pro-
pterea medici p̄cipiūt tpe pestis uti aceto cū cibo & sīlī cū potu: di-
cit. n. Aui. in. i. in. c. viij. doc. y. aceto p̄terea in cibo & potu uti in pe-
stilentia est nocumēti ipsius securatio. Secūda est q̄ acetū infrigi-
dat pprietate q̄ in eo est. Tertia est q̄ macerat. i. facit hoīem macrū:
& rō est: q̄a exsiccat. Et istud maxime uerū est de aceto in ieiuno sto-
macho sumpto. ut uult Auic. in. i. doc. iiij. c. y. de extenuatiōe crassi.
Verū ē tñ q̄ assiduus usus aceti: maxime in ieiuno multa inducit in-
cōmoda: uisum debilitat: pectus offendit: tussim cōmouet: stoma-
chū & epar ledit: nervos & iūcturas uehemēter opprimit: has arteti-
cis doloribus: tremoribus: & paralixibus uexās. Quarta ē q̄ acetū
generat melācoliā eo qđ humores infrigidat & exsiccat. Quinta ē
q̄ acetū minorat sperma: p̄pterea q̄a exsiccat: infrigidat: & mace-
rat: & istas pprietates aceti ponit Rasis in Almā. dicēs. acetū frigi-
dum est & siccū: & qđ maciē efficit: & uires destruit: sperma quoq;
minuit: & colerā corroborat nigrā: rubeā vō colerā & sanguinē de-
bilitat: cibosq; qbus admisceat subtiliat. Deinde in ultio uersu autor
subdit tria. Primū ē q̄ acetū nocet macris: & rō est: q̄a acetū exsic-
cat: & sic addit in macedine. Simile. n. additū suo simili facit ipm
furere: & etiā oīs cōplexio lapsa per p̄riū medicat: & p simile dete-
rioratur. Secundū est q̄ acetū nocet neruis. ut dicit Aui. ii. cano. c.
de eo. Tertiū est q̄ acetum macerat: ut dictum est.

M ij

174
¶ In hoc passu po-
nunt primo tres uti-
litates rape tꝑate co-
cte: & unū ei⁹ nocu-

mētū. Prima utilitas ē qꝫ rapa iuuat stomachū: qꝫ bñ digerit⁹ a sto-
macho: nec ipse ea grauat⁹. Secūda ē qꝫ rapa ē puocatiua uēti: qđ pꝫ
expimēto. Tertia ē qꝫ rapa ē puocatiua urīnē: pꝫ tñ istas pꝫprietates
uult. Auer. qđ magnā hꝫ pꝫprietatē ī pꝫfortādo uisū: nocumētū vō
raparū est qꝫ assiduatio raparū nocet dentib⁹. In ultio at vꝫsu subdiē
qđ rapa male cocta tortiones facit in corpe: qꝫ multiplicat uentosi-
tates: Iuxta illud uentū sepe rapis si tu uis uiuere rapis. & est sciēdū
qđ caude raparū fortiter uentrē laxāt: pro maiori noticia sciēdū est
qđ rape iter radices magis cōueniunt ad corpis nutritionē: qđ satis
oñdit⁹ ex amicitate sui saporis: hęc. n. cōplexio est oīb⁹ edulis qđ
amara & pūgitiua minus alimētū dāt corpi & dulcia magis: qꝫ er-
go rape radīcib⁹ aliis sunt dulciores & minus pūgitiue: magis cōpe-
tunt uia cibi: sed generāt sanguinē grossum & melācolicū si digesti-
ua sit debilis: & bonū ē qđ depurent⁹ a prima aqꝫ: & nullo mō debēt
comedi crude & incitāt ad coitū: & uias mūdificāt urinales.

¶ In isto passu no-
tant⁹ qnqꝫ. Primū est
qđ cor aīaliū come-
stū tarde digerit⁹ &
tarde ēt egerit⁹: & rō
est: qꝫ caro cordis ē
caro melancolica q̄

difficulter digerit⁹: & tarde descēdit: & nō est caro bona pꝫm Aui. ii.
can. c. de carne: & nō multū nutrit. ut dicit Ra. in Almā. Secūdū est
qꝫ stomachus sīlꝫ ē male digestiōis & tarde descēfionis cuius rō est:

Egeritur tarde cor: digeritur quoqꝫ dure
Sīlꝫ stomachus melior sit in extremitates
Reddit lingua bonū nutrimentū medicīnē
Digeritur facile pulmo cito labitur ipse
Est melius cerebrum gallinarū reliquorū

47
qa stomachus est membrum nervosum cartilagosum: quare difficile di-
gerit: & ergo et non generat bonum sanguinem: deinde subdit text. quod sto-
machus in eius extremitatibus. scilicet. quo ad eius fundum & orificium melius
digerit: cuius ratio est: quia in illis partibus magis carnosus est & magis
pinguis. Tercium est quod lingua est boni nutrimenti: & hoc quo ad eius
radicem. ut uult Aui. ii. can. c. de carne: & ratio est: quia est facilis digestio-
nis & carnosissima: & iter reliquis linguis porcelli: quoniam ablata eius pelle equa-
rat carnem apri: ut sciunt scindentes ante principes. Lingua tamen bouis non est
multum sana propter eius nimiam humiditatem: leccatores tamen linguis uti uo-
lentes ante earum affationem imponunt gariofilos: quibus humiditas lingue
minuit: & sic aptiores sunt esui. Quartum est quod pulmo facile digerit
& facile egerit: & istud est propter eius raritatem & molliciem. Verum est tamen quod
eius nutrimentum non est conueniens nature humane: quia paruum est: & fleu-
maticum. ut dicit Aui. ii. can. c. de eo. Et circa istud est sciendum quod pulmo
arietis quauis non sit bonus cibus: est tamen bona medicina: quia sanat ex-
coriationem calcanei ex calciameto: si ponatur super ipsam calidus. ut di-
cit Aui. loco prelo. Quintum est quod cerebrum galline inter omnia cerebra est
melius: de quo dicit Aui. ii. can. quod prohibet fluxum sanguinis narium:
debet tamen cum sale aut cum speciebus comedi: quia de se uomitum prouocat.
Et circa istud sciendum est quod de cerebro pullos dicunt medici quod augmen-
tat memoriam: cerebra uero porcorum nature non sunt conuenientia: sed ce-
rebrum ouis leporis uel cuniculi cum sale uel speciebus comedi potest: & de
cerebro amplius dictum est ibi. Nutrit & impinguat.

173 Semen feniculi fugat & spiracula culi

Hic ponitur unum
documentum: & est quod
semen feniculi: quod dicitur

maratrum: expellit uetustitates aut eas dissoluit. Et ratio est: quia est calidum
& siccum & carminatiuum. Et circa istud est sciendum quod a comibus quattuor
tanguntur utilitates prouenientes ex esu maratris siue seminis feniculi.

Prima est q̄ cōfert febribus. Secūda est q̄ pellit uenenū. Tertia est q̄ mūdificat stomachū. Quarta est q̄ acuit uisum. Et de isto solent dari isti uersus cōes. Bis duo dāt maratrū febres fugat atq̄ uenenū. Et purgāt stomachi lumē quoq̄ reddit acutū. Et istas q̄ttuor utilitates tāgit ēt Aui.ii.can.loquēs de feniculo. Et circa q̄rtā utilitatē nota q̄ Auic.loco p̄all.de semine feniculi dicit. Democritus existimauit q̄d uenenosi uermes pascūt feniculi recentis semē ut eorū uisus confortet: ut uipe & serpētes fricāt oculos suos cū egrediunt de cauer / nis suis post hyemē sup ipm ut illuminent oculi eorū. Sciendū ulterius q̄ feniculus tarde digerit: male nutrit: & parū: & ergo nō cōpetit uia sibi: sed magis uia medicinē: nō igit utendū est eo in regimine sanitatis: nisi ad correctionē maliciē quorūdā aliorū ciborū: sicut interdū cū lactuca comedimus petrosilinū ad resistendū frigiditati & humiditati lactucē: sic etiā cū cucurbitis pōt decoqui feniculus: & similiter cum rapis ad corrigendum maliciā earum.

Hic pununt duę

utilitates anisi: quā

Emendat uisum stomachū cōfortat anisum

Prima est q̄ anisum

Copia dulcoris anisi sit melioris.

cōfortat uisum. Se /

cunda est q̄ anisum cōfortat stomachū: cuius cā est: q̄a anisum mūdificat stomachū a fleumatibus: & ipm calefacit: & p̄pterea ēt confert uisui: q̄a nihil est q̄ uisui magis noceat quā imūdicia stomachi: q̄a a stomacho imūdo eleuant fumi imūdi qui oculis nocēt pturbādo spūs uisuiuos: & ista duo iuuamenta facit anisiū dulce. Et p̄ter istas utilitates Auic.ii.can.c.de aniso. plures alias utilitates anisi ponit. Vult.n.ibi q̄ anisum est aperitiuū: dolorū sedatiuū: est uentositatū resolutiuū: sedatiuū sitis: cāne ex humiditatib⁹ salis apitiuū: & opilationū epatis & splenis generatarū ex humiditatibus: & silr renū uesice: & matricis: puocatiuū urinæ & menstruorū: & mundat ma /

tricē a fluxu humiditatum albarum & est motiuum coitus.

¶ Hic ponitur unū
Si cruor emanat spodiū sumptū cito sanat iuuamētū spodii: &
est q̄ spodiū sūptū

sanat fluxū sanguis: cui⁹ cā pōt eē: q̄a spodiū h̄z uirtutē ppriā p̄for
tādī epar: & sic fortificato epate qđ ē fons & origo sanguinis: sāguis
ab eo melius retinet⁹: & dicit Aui. ii. can. c. de spodio: q̄ spodiū ē ra
dices cānarū aduste. Dī. n. quo ipse adurunt⁹ pp̄ frictionē suarū ex
tremitatū cū uētus eas p̄flat. Simon tñ ianuēsis dicit q̄ spodiū ē res
cuius origo nos latet: res tñ adusta ur̄ & diuisiones cānarū adustarū:
& nedū spodiū cōfert ī nimio fluxu sanguinis: imo ēt ī nimio flu
xu uētris & uomitu. ut dicit Ra. in Almā. & p̄fert ēt ī febrīb⁹ acu
tis: p̄fortat cor & tremori eius: & sincopi facte ex effusione colere ad
stomachū auxiliat⁹. ut uult Aui. loco p̄all. Et est sciēdū circa p̄dicta
q̄ sicut spodiū h̄z respectum ad epar & pprietatē p̄fortādī ip̄m: ita
sunt aliq̄ medicīnē q̄ h̄nt simīlē aspectū & simīlē pprietatē p̄fortādī
aliq̄ alia mēbra spālia: sicut macis cor: muscus cerebrū liquiritia pul
monē: cappes splenē: & galāga stomachū: ut p̄z ī his uersibus.

Gaudet epar spodio: mace cor cerebrū quoq̄ musco.

Pulmo liquiritia: splē. cap. stomachusq̄ galanga.

Vas condimenti p̄poni debet edenti

Sal uirus refugat: & nō sapidūq̄ saporat.

Nam sapit esca male quæ datur absq̄ sale

Vrunt per salsa uisum: spermaq̄ minorant

Et generāt scabiem pruritum siue uigorem

dī d̄z p̄poni ī mēsa ip̄si edēti iuxta illud cōe metrū. Sal primo poni
debet primoq̄ reponi. Oīs mēsa male ponit⁹ absq̄ sale. Secūdo tā

¶ In hoc textu tria
fiunt. Primo ponit⁹
unū documētū ge
nerale quod obserua
apud oēs: & est qđ
uas cōdimēti. s. salis
qđ cōi noīe salinum

gunt duo iuamēta salis. Primū est q̄ sal resistit ueneno: cuius du-
plex pōt esse cā. Vna est: q̄a sal exsiccatiuū ē; & sic sua siccitate exsic-
cat humiditates ex q̄bus pōt seq̄ corruptio. Alia cā ē: q̄a sal exsiccāt
& cōprimit humiditates a corpore extrahēdo. Et sic claudit poros:
& p̄ p̄ns p̄hibet penetrationē ueneni q̄ fieri deberet p̄ poros. Secun-
dū iuamētū salis est qđ sal inducit sapore in cibariis: nā cōiter ui-
demus ad sensū qđ nulla cibaria sapiūt sine cōmixtiōe salis: ut dicit
tertius ysus. Tertio ponunt. iiii. nocumēta salis siue cibarioꝝ ualde
falsoꝝ. Primū est q̄ cibaria ualde salsa urūt uisum. i. depdūt uisum
uel nocēt uisui: cuius cā pōt esse duplex. Primus est: quia res nimiū
falsae inducūt nimiā siccitatē: quæ est p̄ria oculis: qui sunt instrumē-
ta uisus: cū oculi sint de natura aqua: ut dī in defensum & sensato.
Secūda cā est: q̄a cibaria multū salsa sunt pruritiua & mordicatiua
modo ut sup̄ius dictū est a cibariis mordicatiuis in stomacho exi-
stētibus eleuant̄ fumi mordicatiui: qui sui mordicatiōe oculis no-
cent: ac ipsos multū rubificāt. Et ergo uidemus qđ bulientes sal ru-
beos cōiter hñt oculos. Secundū nocumētū ē q̄ cibaria multū salsa
minorāt sperma: & rō est: q̄a cibaria multū salsa multū exsiccāt oēs
humiditates corporis q̄re ēt sperma exsiccāt & sic minorāt. Tertiū
nocumentū ē q̄ generāt scabiē. Cuius rō est: q̄a sal generat humore
acutū mordicatiuū adustū qui ēt est causa scabiei. Quartū nocu-
mentū q̄ augment pruritū. Et ratio est: quia generant humore mor-
dicatiuū & pruritiuū: & ista quattuor nocumēta cōmemorat Rasis
in Almā. de sale dicēs: eoꝝ p̄terea sanguinē qui multā ex eo sumple-
rint quantitatem adurit: uisum quoq̄ debilitat atq̄ minuit sperma
& generat pruritū & scabiē: & p̄ter ista nocumenta p̄ salsa. i. mul-
tū salsa inducūt serpigines: & impetigines: morpheā: leprā: indispo-
sitis: & uias urinę excoriant cum diu continuant̄. Moderate tamē
salsa fastidium auferunt appetitum excitant atq̄ acuant.

Hic feruore uigēt tres: falfus: amarus: acutus

Alget acetofus fic ftipans ponticus atq;

Vnctus & infipidus dulcis dāt tēpamentū.

res. f. falfus: amarus: & acut⁹ calefaciūt corpus fumētis ipfos. Secūdo dī q̄ ifti tres fapores. f. acetofus: ftipticus: & pōticus infrigidāt. Tercio dī q̄ ifti tres fapores. f. unctuoſus: infipidus: & dulcis ſūt tēpati: nec inducūt ī corpe caliditatē aut frigiditatē: & pro intellectu āpliori: ſciēdū ē q̄ ſm Aui. ii. can. tra. i. c. iii. oēto ſūt ueri fapores q̄ ſequūt infipidū: & ſūt dulcedo: amaritudo: acuitas: falſedo: acetofitas: ponticitas: ftipticitas: & unctuoſitas: enumerādo tñ infipiditatē pro fapore ſicut textus facit hoc: tūc ſunt nouē fapores: & capiē hic fapor pro oī eo q̄ gultu iudicat: & iter iftos fapores tres ſūt calidi: ut dicit hic tex. f. falfus: amarus: & acutus: & ſm Aui. lo. p̄all. Acutū ē calidus: deinde amar: & deinde falſū: qm̄ acutū ē fortius ad reſoluēdū: icidēdū: & abſtergēdū quā amar: & inde falſū ē ſicut amarū: cōfractū cū humiditate frigida. Et tres de iftis ſaporib⁹ ſūt frigidi. f. acetofus ftipans. i. ftipticus & pōticus. Pōticus tñ ceteris frigidior: deinde ftipticus: & poſtea acetofus: & pp̄ iftud ī oib⁹ fructib⁹ q̄ dulceſcūt: prius ē pōticitas uehemētis infrigidatiōis: deinde poſtq̄ p̄ calorē ſolis digeſtiuū aliquo mō digeſti ſūt fructus apparet ī eis ftipticitas: & deinde declināt ad acetofitatē ſicut agreſta: & poſtea dulceſcūt: & l3 acetofū ſit minus frigidū q̄ ftipticū: tñ pp̄ ſui ſubtilitatē & penetrationē ī plurib⁹ eſt maioris infrigidatiōis. Et ſm Aui. loco p̄all. Pōticū & ftipticū ſunt ī ſapore pp̄inq̄: ſed ftipticū nō p̄hit linguā niſi quo ad ſupficiē apparētē: ſed pōticū p̄hit & exaſpat qđ apparet ī lingua. f. ſupficiē: & occultū. f. interiora ei⁹: & tres de iftis ſaporib⁹ ſūt tēpati. i. nō excedētis caliditatis uel frigiditatis: ſicut dulcis: unctuoſus: & infipidus. Licet. n. dulce ſit calidū: tñ ī eo nō appa-

In hoc tex. ponūtur q̄litates cuiuſlibet ſaporis. Et priō dī q̄ ifti tres ſapo-

N

ret fortitudo caliditatis: sicut dicit Ra. in Almā. Et ē sciēdū ulterius
q̄ unicuiq; sapore pprie debent opatiōes: ut uolūt Aui. & Ra. locis
pall. Opatiōes. n. dulcis p̄m Aui. sūt digestio & lenificatio & multi/
plicatio nutrimentī: & nā diligit ip̄m: & uirtus attractiua attrahit ip̄
sum. Et p̄ Ra. dulce ē gnātiūū multe colere rubeg & opilationū in
epate & splene & flegmōis p̄cipue si p̄dicta mēbra ad hoc fuerint
apparata: & uētris fluxus ex ip̄so sequit̄ & mollificat stomachū: &
cōfert pectori & pulmōni: corpus impinguat & augmētū sp̄matis
tribuit. Opatationes v̄o amari p̄m Auic. sunt abstersio & exasperatio.
Et p̄m Ra. amarū calefacit & desiccāt fortiter: cito sanguinē ad adu/
stionē & maliciā pducit: colerā quoq; rubeā & sanguinē augmētāt
Opatio v̄o pontici p̄m Aui. est p̄ctio si ponticitas sit debilis: aut ex/
pressio si sit fortis: & p̄m Rasis pōticū corpus infrigidat & desiccāt
carnis & sanguinis minorationē facit: si multotiēs aliq; eo utat̄: sto/
machū quoq; cōfortat & frequēter uentrē cōstringit: & sanguinem
generat melancolicū. Opatationes v̄o stiptici p̄m Aui. sunt p̄ctio: in/
spissatio: induratio: & retentio. Et p̄m Ra. opationes eius sunt sicut
pontici: licet debiliores: q̄a ip̄se v̄i cōprehēdere stipticū sub pōtico:
q̄a de stiptico nihil dicit expresse. Operationes v̄o unctuositatis p̄m
Auic. sunt lenificacio lubrificatio & coctio. i. digestio parua. Et p̄m
Ra. unctuosum stomachū mollificat: & uentrīs facit fluxū: & facie/
tatē aūq; homo sibi q̄titatē sibi necessariā assumat adducit: & cale/
facit: maxime tñ febricitātes & hñtes epar & stomachū calidū. Cor/
pus ē humectat & lenit: fleuma v̄o auget: & cognitionē ebetē red/
dit: & auget somnū. Opatationes v̄o acuti sunt resolutio incisio & pu/
trefactio p̄m Aui. & p̄m ablutio Rasis. Acutū calorē auget: & cor/
pus cito inflāmat & sanguinē adurit: & ip̄m prius in colerā rubeā
mutat: & postea in nigrā. Opatationes salis p̄m Aui. sunt abstersio ex/
siccatio & phibitio putrefactionis: & p̄m Rasis dicte sunt in tex.

70
immediate pcedenti. Opationes v̄o acetose sunt s̄m Aui. in frigidatio
& incisio: Et s̄m Ra. acetosum colerā rubeam & sanguinē reprimi
& uentrē stringit: si stomachus & intestina mūda fuerint. Si at̄ fleu
matis ī eis fuerit multitudo uētris facit fluxū & corpus in frigidat:
uirtutē quoq; digestiua debilitat & pprie ī epate. Neruis v̄o & ner
uosīs mēbris nocumētū affert & corpus desiccāt: uirtutē at̄ appeti
tiuā excitat. De opationib⁹ v̄o insipidi dicit Ra. q; aliqd est insipidū
qd magis nutrit. s. qd eq̄litati magis uicinū est: aliud est q; tēperate
calefacit: & aliud qd tēpate in frigidat: & si cū ipso fuerit multa hu
miditas humectabit: si v̄o siccū fuerit desiccabit.

63 Bis duo uipa facit: mūdāt dētes: dat acutū
Visum: q; minus est īplet: minuit q; abūdat

ga pp panē diutius in hērentē dētibus q; uinū solū sine pane: limosi
tas illa dētib⁹ adherēs a qua dētes luridi dicunt̄: a uino melius cōsu
mit̄ & abstergit̄. Secūdū ē q; acuit uisū: q; phibet malos fumos ad
cerebrū ascēdere q; offuscarēt: spūs uisuiuos p eorū imixtionē: & istud
facit ex co: q; digerit materias malas ī stomacho existētes. Tertiū ē
q; minus digestum facit digeri: q; facit clausiōnē orificij stomachi:
& cōfortat digestionē. Quartū ē q; supflue digestū ad mediū redu
citur: & totū istud maxie ueritatē hēt de uipa panis cū uino: dūmō
panis primo afflatus sit: aut supra prunas exsiccatus.

68 Omnibus assuetam iubeo seruare dietam.
Approbo sic esse: nisi sit mutare necesse.
Est Ipocras testis: qm̄ sequit̄ mala pestis
Fortior est metha medicine certa dieta.
Quā si nō curas: fatue regis & male curas

¶ Hic ponunt̄ .iiij.
iuuamēta uipe. Pri
mū est q; uipa mū
dat dētes. Cui⁹ cā ē:

¶ Hic ponuntur ali
qua documēta: quo
rū. Primū est q; oib⁹
bonū est suare dietā
cōsuetā: & p dietā in
telligit̄ administratio

N ij

cibi & potus: & rō huius documēti est: qā trāsgressio a cōsuetudine
nocet nocumēto magno: cōsuetudo. n. est altera nā: sicut igitur naturā
custodire op3: sic & cōsuetudinē: & spāl̄r si cōsuetudo fuerit lauda-
bilis. Et sicut op3 suare cōsuetā administrationē cibi & potus: ita ē
op3 suare cōsuetudinē in aliis rebus nō nālibus pp eādē orōnē. Vñ
si aliq3 fuerit cōsuetus multū laborare: & uelit hāc p̄suetudinē omit-
tere: & in ocio uiuere: uel multo minus laborare: uel aliā spēm labo-
ris assumere: & aliud tps uel alium modū p̄culdubio multū ex hoc
debilitat. Et silr intelligit in cibis & potib⁹ somno & uigiliis & eua-
cuationib⁹ & animę accidētibus. In oībus. n. multū obseruanda est
cōsuetudo si sit laudabilis uel parū laudabilis uel indifferēs in boni-
tate & malicia respectu huius ad qđ debet fieri p̄mutatio. Et circa
istud sciēdū est qđ assueti exercitare uel labore qbusdā laboribus cō-
suetis: dato qđ tales sint debiles uel senes minus ledunt: & fortius la-
borāt quā si essent iuuenes incōsueti. Et istud uult Ipo. ii. ampho. di-
cens. Assueti assuetos ferre labores: & si fuerint imbecilles aut senes
incōsuetis fortibus & iuuenibus facilius ferūt. Et rō est: qā isti hñt
maiorē inclinationē & cōsuetudinē ad istos labores: nā consuetudo
prius habita leuior est: ut dī in cōmēto p̄dicti ampho. Et ista est cā-
q̄re uidemus hoīes debiles: ut senes q ex cōsuetudine aliqñ exercent
opus mechanicū facere aliq̄ q̄ facere nō possent eius fortiores & iu-
niores: aut minus ab eis ledunt: sicut uidemus molitorē debilē faci-
lius saccū eleuare quā eo fortiorē: & fabrū antiquū minus ledi mal-
leatione quā iuuenē fortē nō consuetū. Secundū documentū est qđ
mala pestis. i. magnū nocumētū sequit ex p̄mutatiōe diete cōsue-
te: ut uult Ipo. Nisi fuerit necesse eā p̄mutare. Est autē necessariū eā per-
mutare. Primo qñ est illaudabilis: sic qđ ex ea pueniret ad pessimas
ēgritudines: sicut cōsuetudo comedendi malos cibos in fine ex ne-
cessitate pducētes ad malas ēgritudines. Talē. n. cōsuetudinē & si

miles necesse est corrigere & pmutare uel totaliter uel saltē infra ter-
 minos latitudinis earū: sed hoc d3 fieri paulatim: & s̄m quēdā ordi-
 nē: nā oīs subita mutatio uehemēter nocet: & spāl̄r a cōsuetō ad in-
 cōsuetū. Secūdo necesse est eā pmutare: ut aliq̄s minus ledať ex incō-
 sueta si postea ad eā se trāstulerit: si. n. q̄s ad oēm dietā se assuescat:
 minus ab omni ledeť cū se ad eā trāstulerit. Et istud ē itelligēdū ē
 in aliis rebus nō nālib⁹. Et istud est qđ dicit Ipo. ii. ampho. Ex mul-
 to tpe consueta: & si fuerint deteriora: inconsuetis minus molestare
 cōsueuerūt: oportet igit̄ ad nō cōsueta trāsmutare. Et circa istud est
 sciendū qđ q̄sq̄ debet sibi cauere ne unius rei q̄tūcūq̄ bona sit sibi
 cōsuetudinē faciat q̄ ip̄m seruare sit necessariū. Verbiḡia: si q̄s uno
 cibo consueto semp̄ utať: uel aliquo potu: uel totaliter ab eis absti-
 neat: uel dormire uel moueri uel coire total̄r assuescat: ad hoc gra-
 uiter astringit̄: maximū. n. incurrēt nocumētū si interdū ab eis dē
 oportet abstinere: sic igit̄ quodlibet corpus se disponere d3 ut calo-
 rem & frigus pati possit: & ad motiones: & ad q̄libet nutiētia aptus
 reddat̄: & ut somni & uigiliarū horas: māfiones: & domos lectos: &
 indumēta sine lesione pmutare possit. Quod qđē poterit fieri si cō-
 suetudo nō obseruet̄ ad unguē: sed interdū ad incōsueta trāscamus.
 Oportet igit̄ ad incōsueta aliqñ pmutare: & istud uult Rasis. iiii. Al-
 mā. c. de cōseruatione cōsuetudinū. Tertiū documentū est qđ fortior
 & potior metha in medicādo egrū est administrare dietā certā: quā
 si medicus nō curauerit: & aliā indebitā administrauerit fatue regit
 egrū & male eū curat. Et circa istud ē sciēdū qđ triplex est dieta. s.
 grossa: q̄ est q̄si dieta sanorū: & tenuissima: q̄ est nihil dare uel q̄si: &
 media: q̄ absolute tenuis dī: & ista diuidit̄ i dietā tenuē declinātē ad
 latus grosse: sicut aq̄ carnis oua sorbilia: & pulli parui: & declinātē
 ad tenuissimā: sicut aq̄ ordeī: mellicratū: & uinū granatorū: & mediā
 quā certa noīat̄: ut ptisana nō colata: & extremitates pullos: & ista

dicta certa in plurib⁹ puenit egritudinib⁹: nō tñ in oib⁹: nō. n. puenit
in egritudinib⁹ lōgis: qā in talib⁹ op³ uirtutē lōgo tpe esse añq̄ pue
niat ad uictoriā: & uirtus cū dicta certo tpe non posset pdurare sine
magna debilitate: op³ ergo in tali egritudine cibū igrossare: sñr nō
puenit ī acutissimis egritudinib⁹. s. in illis q̄ termināt in q̄rto die uel
añ: qā ī talibus puenit dicta tenuissima. ut uult Ipo. i. ampho. ibi ad
ultimas egritudines ultimę curatiōes ad pfectionē sunt potētes.

¶ In isto tex. ponūt

sex a medico cōside
rāda in administra
tione dicte. Primū ē

Quale qd & qñ: q̄tū quotiēs ubi dando
Ista notare cibo debet medicus dietando

q̄le. i. cuius q̄litates d³ esse cibus: quia in egritudine calida debemus
egrum dietare frigido cibo: & in frigida calido: in humida sicco: in
sicca humido. Verūtñ qā nālis cōplexio dicta sibi sñr cōseruari d³:
ut uult Gal. in tegni. ibi: calidiora calidioribus indigent adiutorijs:
frigidiora frigidioribus &c. Secūdū est qd. i. cuius substātię d³ esse
cibus: qā athlete & rustici fortibus exercitijs suppositi debēt dictari
cibo grosso: qā in eis uis digestiua est fortis: & sic nō debēt ut cibus
subtilibus: ut pullis: caponibus: carnibus uitulinis seu edinis: qā iste
carnes ī eis adurerent: aut nimis cito digererent: q̄re necesse esset eis
sepe comedere: nobiles vō & in ocio uiuētes debēt uti dicta subtilis
substātię: qā in eis uirtus digestiua est debilis: nō potēs in grossos ci
bos: cuiusmodi sunt carnes porcine & bouine: pisces sole ex
siccati: sñr in egris: egrotātes egritudinibus acutis debent uti subti
liori dicta quā egrotātes egritudinibus cronicis. i. lōgis sicut quarta
nis. Tertiū est qñ. i. quo tpe dicta d³ dari: qā in sanis maxime debet
attēdi cōsuetudo. Vñ in estate hoies surgētes & cōsucti bis solū in
die comedere: debēt comedere hora. x. uel modicū añ: & nō expecta
re mediū diei pp nimiū diei calorē: sñr debēt cenare hora. vi. uel mo

dicū post: in hyeme vō debēt prādere hora. xi. uel. xii: pp lōgitudi-
nē somni: & deinde cenare hora. vii. uel modicū post: & maxime ser-
uāda est cōsuetudo: in egris vō ē cōsiderādū est tps: qā in febribus:
in paroxismo: uel statim añ paroxismū: uel statim post: nō est dāda
dieta: qā si statim añ paroxismū: uel in paroxismo det: nā diuertit a
digestiōe materiē febris: p hoc qd d3 digestiōi cibi esse intēta: & nō
d3 dari statim post paroxismū: qā uirtus adhuc multū debilitata ē
ex paroxismo imēdiate pcedēti: d3 igit dari dieta añ paroxismū tā
to tpe q possit digeri añ aduentū paroxismi: uel d3 dari aliquo tpe
post paroxismū: & hoc est uerū nisi timeat magna debilitas uirtutis:
tūc. n. dādus est cibus quocūq tpe: accidētibus. n. uirtutē dissoluen-
tibus cibus illico dādus est. ut uult Gal. in cō. illius ampho. i. parti.
cōtemplari aut op3. Quartū est qtu. i. qtitas cibi sumēdi: qā ut di-
ctū est prius: qtitas cibi estate comedēdi pro qlibet uice d3 esse pau-
ca: qā calor nālis tūc debilis est pp nimias resolutiones: in hyeme vō
cibus una uice sumēdas d3 esse multus: qā uirtus digestiua tūc for-
tis est cū calor nālis sit unitus pp frigus circūstās ut dictū est prius
ibi. T pibus ueris. Quintū est quotiēs. i. quotiēs in die sit cibus dan-
dus: qā in estate d3 sepius dari q in hyeme: autūno uel uere licet mo-
dicū pro qualibet uice: ut ē prius dictū est. similr uirtute digestiua
existēte debili sepe & modicū de cibo est dandū: uirtute vō existēte
forti: pōt multū dari & paucis uicibus. Sextū est ubi. i. in quo loco:
qā cibus nō est sumendus in loco frigido multū: nec multū calido:
sed magis in loco temperato.

CIn hoc tex. autor di-
cit tria. Primū est q ius
caulis. i. aqua & maxie
primę ebulitiōis cauliū

Ius caulis soluit: cuius substātia stringit

172 Vtraq; quādo dat uenter laxare paratur

si buliant: soluit uētrē: cuius cā est: qā i foliis & pibus exterioribus

cauliū est uirtus q̄dā nitrosa absterſiua debiliter inherēs:& facile ſe
parabilis p̄ modicā decoctionē ſiue ebullitionē q̄ ſparſa p̄ aquā ip/
ſam laxatiuā reddit:& hinc ē q̄ p̄ia aq̄ decoctiōis cauliū magis
laxat quā ſecūda: q̄a iſta uirtus nitroſa abſterſina p̄ primā decoctio
nē plurimū ſepat̄. Secundū q̄ dicitur eſt: q̄ ſubſtātia cauliū:& hoc
poſt decoctionē eorū ſtrigit uētrē:& cā eſt: q̄a oīs uirtus q̄ laxaret: p̄
decoctionē ab ea ablata eſt:& manet ſubſtātia terrea ſicca q̄ uentrē
ſtringit. Tertiū q̄ dicitur eſt: q̄ utraq̄ ſimul ſumpta. ſ. aq̄ decoctiōis
cauliū & ſubſtātia eorū laxāt uentrē:& rō eſt: q̄a uirtus abſterſiua &
nitroſa i aq̄ manet. grā cuius totū laxat. pro maiori noticia ſciēdū ē
primō: q̄ caules generāt humorē melācolicū & ſomnia mala: mali
ſunt ſtomacho: paſſe nutriūt: uiſum obtenebrāt: ſomnū inducūt mē
ſtrua:& urinā puocāt. ut p̄tim Aui. ii. cano. & p̄tim a Ra. iii. Almā.
colligit̄. Secūdo ſciēdū q̄ comextio caulis ſiue decoctiōis ſiue ſemi
nis ei⁹ phibet & retardat ebrietatē: ut vī inuere Ariſt. iii. p̄ti. p̄bleu/
ma. q̄rēs: p̄p̄ q̄d caulis ſoluit crapulā. Et idē uolūt Ra. & Auic. locis
p̄all̄. Cuius cā pōt eē iſta ſm aliquos: q̄a p̄p̄ comextionē caulis eleuā
tur fumi ualde groſſi ingroſſantes fumoſitates uini: q̄ igroſſate ipe
diunt̄ penetrare ad cerebrū p̄p̄ eorū groſſitudinē. Philo. v̄o p̄bleu/
mate p̄dicto aliā dat cām iſtā. ſ. q̄a q̄d trahit humidū uinoſū ad ſe
ac a corpe repellit & corpus iſrigidat: curat crapulā: ſed caulis ē hu
iuſmodi: ergo curat crapulā. Q̄ dāt caulis ſit huiusmodi p̄bat: q̄a p̄
ſuccū caulis q̄ eſt diureticus trahūt humiditates uinoſe indigeſte a
toto corpe:& in ueſicā deferunt̄:& p̄ ſubſtātiā eius frigidā ſtipticā
& terrea i ſtomacho relicta nō potentē penetrare iſrigidat totū cor
pus. Et p̄ p̄ns curat crapulā hoc mō: q̄m ſupfluitates ſubtiles q̄ non
poterāt deorſum tēdere p̄p̄ caliditatē uini mouētē eas ad ſupiora:
ut ad cerebrū ferunt̄ repreſſe deorſum & uirtutē ſucci trahunt̄ ad
ueſicā. Eſt. n. diureticus & menſtruorū puocatiuus: ut dictū eſt.

DE MALVA.

Dixerūt maluā ueteres qā molliat aluū

75 Maluē radices rase dedere feces.

Vuluā mouerūt & fluxū sēpe dederūt.

51
¶ Hic ponūt .iii. pprie-
tates siue effect⁹ maluē:
quorū. Primus ē q̄ mal-
ua mollicat uēri ē: qā ē
unum de remollitiuis.

Sunt. n. q̄ttuor remollitiua. s. malua: bis malua: brāca ursina: & mer-
curialis: ex qbus cōiter fit clistere lenitiuū & mollicatiuū qd̄ ualet
ad fecū indurataē & educatiōē. Et est duplex malua: qd̄ā. n. est habēs
sanguineos flores: & alia hñs albos flores Et in ista est maior pprie-
tas mollicandi q̄ in prima. Secūsus effectus est q̄ radices maluē
abrasē educūt feces: & hoc est qñ ex ipsis fiūt suppositoria sicut so-
lent fieri de radice mercurialis. Tercius effectus maluē ē q̄ facit flu-
xum mēstrui in mulieribus: & hoc est pp nimia eius humectatiōē
& lubrificationē: qua uene matricis facilius a sanguine acuto fun-
dunt. Et dicit platearius q̄ certo expimēto mēstrua puocat.

DE MEMTA.

Mentitur menta si sit depellere lenta

77 Vētris lūbricos stōachi uermesq; nociuos

¶ Hic autor ponit unū
documētū de menta di-
cēs: q̄ mēta n̄ d̄z denoia-
ri hoc noīe menta si nō

hēat uim statī auferēdi uermes uētris & stōachi. Méta. n. magne &
fortis ē aromaticitatis & magne amaritudinis: & iō quēadmodū ab
sinthiū uermes iterficat sic & mēta. Et d̄z dari decoctio eius sicut &
absinthii & nō subia. Aduertēdū tñ qā multū calida ē & sicca san-
guinē adurēs nō cōpetit uia cibi i regimie sanitatis: bñ tñ puenit uia
medicinē: qā stōachū pfortat & ipm calefacit & sedat singultū & di-
gerit: & phibet uomitū fleumaticū & sanguineū: & ad coitū incitat
pp iflationē q̄ est i ipsa & humiditatē ortolanā: & phibet sputū san-
guis: & pfert ad morsū canis rabiosi: & ē ppria ad illud: & si frustra
ipñ i lacte dimitunt nō caseat: ut colligit ex Aui. ii. can. c. de mēta.

O

In hoc tēx. autor

principāl'r tria facit.

184. Primo inuit magnā

utilitatē saluīæ q̄rēs

p modū dubii. Cur

hō moriat' : i cuius or

to crescit saluia. Ad

hoc rñdet' in secūdo

uersu sic: q̄ nulla est

medicina crescens in ortis q̄ phibeat mortē q̄uis in ortis bñ crescat
medicina phibēs putrefactionē corpis & humiditatē nālē defendēs
ne cito dissoluat'. Et istud inuit Aui. in. i. c. singulari dicēs: & ars qdē
sanitatē custodiēs nō est ars q̄ a morte securos nos faciat: neq̄ cor
pus ab extrinsecis nocumētis muniat: neq̄ unūquodq̄ corpus ad ul
timā uitę lōgitudinē pducatur q̄ est s̄m hoīem absolute: sed de duab'
rebus securitatē p̄bet putrefactiōis penitus phibitiōe & defensione
humiditatis: ne cito dissoluatur. Secūdo ponit tres effectus saluię:
quorū. Primus est q̄ saluia p̄fortat neruos: q̄a exsiccat humiditates:
q̄bus impediunt' & relaxant' nerui. Secūdus est q̄ remouet tremorē
manuū: cuius cā est: q̄a cōfortat neruos ut dictū est. Iam omne p̄for
tās neruorū tremorē remouet: cū tremor causet' ex debilitate neruorū
& p̄pterea senes aliq̄ & uetule spāl'r imponunt potui: siue cibo eorū
folia saluię. Tertius est q̄ remouet febrē acutā. i. impedit eā ne p̄tin
gat: cuius cā pōt esse: q̄a exsiccādo humores ipedit eorū putrefactio
nē: ad quā posset seq̄ febris acuta. Et pro maiori noticia sciēdū ē q̄
saluia est calida: & sicca: & iō nō multū cōpetit p se uia cibi: quia tñ
ipsa saluia multū cōfortat neruos: hoīes in sanitate multū utunt' sal
uia dupliciter. Primo qdē cōponendo ex ea uinū saluiatū quo uino
hoīes i latitudine sanitatis utunt': spāl'r in p̄cipio mense: & cōpetit

DE SALVIA.

Cur moritur homo: cui saluia crescit in orto

Cōtra uim mortis nō est medicamē in ortis

Saluia cōfortat neruos manuūq̄ tremorē

Tollit: & eius ope febris acuta fugit

Saluia castoreū lauendula premula ueris

Nastur: athanasia sanāt paralitica mēbra

Saluia saluatrix naturę consiliatrix

32.
hmoī uinū paraliticis & epilēticis moderate sūptū & pcedēti purga
tiōe aīcedētis medicīnē. Secūdo utūt salua i salis: nā excitat appe
titū: & spāl'r cū stōachus fuerit replet⁹ malis humorib⁹ crudis & indi
gestis: & ē duplex salua. s. dōestica: & h3 lata & folia magna. Alia ē
q̄ uulgariter nobilis dī: & h3 minora & strictiora folia: & apd medi
cos dī lilifagus. Tercio enūerat autor sex res medicīales ualēres i cu
ratiōe palisis: & dī q̄ salua castoreū lauēdula p̄mula uelis nasturciū
& athanasia curāt & sanāt mēbra palitica. i. palisi tacta siue debilita
ta. De salua at cā p3 ex dictis: q̄a ut dictū ē: salua p̄fortat neruos:
q̄ i palisi debilitati sūt: & ē q̄a salua calida ē: & sicca cōsumit mā3
fleumaticā ibibitā neruis ex q̄ fit palisis. De castor p3: q̄a castoreū ē
maxie cōfortatiū calefactiū & exsiccatiū neruorū: dicit. n. Aui.
.ii. can. c. de eo qd̄ subtilius & forti⁹ oī q̄ calefacit & exsiccāt: & po
stea dicit q̄ cōfert neruis & calefacit & confert tremori & spāsmo
hūido & stupori & palisi: & postea adhuc subdit qd̄ nō ē aliqd̄ ma
gis iuuatiū uērositatū aure q̄ ipm cū ex castorio accipit⁹ q̄tū ē lēs
una & dissoluit⁹ i oleo nardino & distillat⁹ i eā: plures alios effect⁹ h3
castoreū: quos Aui. narrat lo. pāl'. Et est castoreū testiculus cuiusdā
aīalis marini: q̄ dī castor: & oleū de castore ē multū ualet i palisi: si
cut castoreū post euacuationē materiē: q̄a tūc illā mā3 q̄ residua est
cōsumit & neruos cōfortat: de lauēdula ē p3: q̄a sua aromaticitate
p̄fortat neruos: & calefactiōe cōsumit mā3 palisis de p̄mula ueris ē
p3: q̄a sua aromaticitate & calefactiōe cōfortat neruos: & dī p̄mula
ueris: q̄a ē de primis aromaticis i uere crescētibus: de nasturcio p3:
q̄a nastarciū ē calidū & siccū subtiliatiū & incisiū & resolutiū:
q̄i aufert mā3 palisis: & dī. Aui. ii. can. c. de eo q̄ p̄fert oī mollificatiōi
neruorū: q̄a calefac & educ fleūata: & mūdificat neruos a fleūate: &
iō cōsulūt medici ut nastarciū i q̄dragesima edat⁹: p̄pea q̄a cibi q̄dra
gesimales sūt fleūatici: & ē nastarciū herba cōis crescēs i locis frigī/
O ij

diffimis. s. in locis petrosis & aquosis ubi sunt multi fontes: de atha-
nasia vō q̄ alio noīe dī tanacetū: teutonice tente uel reynuaē: p3 q̄
ista herba h3 uirtutē purgādi fleumate & sua caliditate exsiccat ner-
uos: & h3 uirtutē purgādi uermes & materiā ex qua generant: & iō
gallici cōiter in diebus paschalibus utuntur athanasia frixa cū ouis
ad purgādū fleumata ex piscibus in q̄dragesima generata ex qbus
facile generant uermes in dispositis: & i sine tex. autor subdit q̄ sal-
uia dī q̄si saluatrix naturę: DE RUTA.

C Hic ponit autor Nobilis est ruta: quia lumina reddit acuta
q̄ttuor effectus rute. Auxilio rute uir quippe uidebis acute.
Primus ē q̄ acuit ui- Ruta uiris coitū minuit: mulieribus auget
sum & pprie succus Ruta facit castū: dat lumen: & ingerit astū.
eius: ut dicit Aui. ii. Cocta facit ruta de pulicibus loca tuta.
can. c. de ea: & prius

dictū est ibi. Allea nux ruta. Secūda ē q̄ ruta minuit desiderīū co-
eundi uiris sed in mulieribus auget: cuius cā pōt eē ista: q̄a ruta sua
caliditate & exsiccatiōe sp̄ma i uiris minorat: q̄d subtile ē & aereū:
sed in mulieribus subtiliat & calefacit: q̄a in eis sp̄ma est aquosum
& frigidū: & ergo eas magis ad coitū incitat pp subtiliationē & ca-
lilitatē spermatis ex ruta. Tertius effectus eius est q̄ ruta facit astu-
ciā. i. facilē apprehēsiōē & inuētiōē alicuius mediū i cā subtili: q̄a
pp calefactionē & exsiccationē subtiliat spūs: & sic īgeniū clarificat
Quartus effectus est q̄ decoctio rute effugat pulices: & hoc si ex ea
irroret domus: q̄a īterficit eas p̄m q̄ cōiter dicūt medici & p̄m Aui.
in. iiii. trac. iiii. c. de effugatiōe pulicū: q̄n aspgit domus cū infusione
coloq̄ntide salūt pulices & fugiūt: & sīlr ex decoctiōe rubi. Et po-
stea subdit Aui. & dixerunt qdā q̄n ponit sanguis hirci in fouea in
domo aggregat pulices apud eū: deinde moriunt: & sīlr aggregat
sup lignū linitū ex adipe ericii: & fugiunt ex odore caulis & foliorū

53
oleādri. Et s̄m aliquos nihil magis delectiuū est pulicū q̄ res fortis
odoris: & ergo ruta ualectimenta: mētastrū: lupulus: & sup oīa feces
uel urina eque. Itē domus irrorata ex decoctione seminis rape occi
dit pulices. Et si fumigent domus ex cornu taurino fugient pulices.
Pro captione tñ earū nihil melius est quā impositio pauci bombicis
in lecto: quia in illo aggregantur.

DE CEPIS.

De cepis medici non consentire uidentur.
Colericis non esse bonas dicit Galienus
Fleumaticis v̄o multū docet esse salubres
Presertim stomacho pulcrūq̄ creare colorē
Contrit̄is cepis loca denudata capillis
Sepe fricās poteris capitis reparare decorē

¶ Hic loquit̄ autor
de cepis: & dicit. y.
Primū est q̄ medici
dissentīūt naturę ce
parū q̄ aliquibus ur̄ q̄
cepe bonę sūt fleu
maticis: Aliq̄ v̄o qđ
eis n̄ ualēt: sicut for

san Ra. uult: q̄a dicit eas. iiii. Almā. generare humores supfluos ī sto
macho & fleumaticos. Secūdū est q̄ Gal. dicit: Cepas multū obesse
colericis: cuius cā est: q̄a ut dicit Aui. ii. can. c. de Cepe. Cepe est cali
dū in tertio. & ergo nocet calidis: ut sunt colerici. Tertiū est q̄ cepe
multū ualēt fleumaticis: q̄a sunt calide incisīue subtiliatīue absterī
ue & apitiue: quare fleumaticos humores & uiscosos in fleumaticis
multiplicatos digerūt: incidūt subtiliāt & abstergūt. Quartū est q̄
cepe ualent stomacho: q̄a mūdificāt ip̄m a fleumatibus & ip̄m cale
faciunt. Et ergo dicit Aui. loco p̄all. q̄ istud qđ ex cepe comedit̄ pp
suā caliditatē cōfortat stomachū debilē: & pp istud ēt decorāt colo
rē faciei: q̄a nō est possibile colorē faciei esse uiuidū stomacho exi
stente multū fleumatico aut repleto malis humoribus crudis & fleu
maticis. Quintū est q̄ loca depilata. i. loca pilis priuata: pilos siue
crines recuperant si cōterant̄ cepe cocte. & ex eis fricēt̄ loca depilata.
Et istud uerū est qñ depilatio accidit pp opilationē pororū & corru

ptionē materię sub cute: quia cepe apiūt poros: & resoluūt materiā
malā q̄ sub cute est: & bonā ad locū attrahūt. Et ergo fricatio cū ce
pis ualet ad alopiā multū. ut uult Auic. ii. can. c. alle. & .vii. iiii. c.
de cura alopię. Et pp̄ istud infert tex. q̄ capitis decor poterit repa
rari p̄ istā fricationē cū cepis: quia capitis decor pili sunt: pro ma
iori noticia eff. ctuū ceparū: sciēdū ē q̄ cepe excitāt coitū: appetitū
puocant: faciē ruficant: cū melle uerrucas eradicant: sitim faciunt:
intellectui nocent: quia humorē malū grossum generāt: saliuā mul
tiplicant: & succus earū cōfert aqua descendenti in oculū: & abster
git uisum: sicut colligit ex Aui. ii. can. c. alle. Sciendū ulterius q̄ ce
pe trite cū melle & aceto cōferūt morsui canis cabidi: & ergo qui
dam supaddunt textui præcedenti istos duos uersus.

Appositas perhibent morsus curare caninos:

Si trite cum melle prius fuerint & aceto.

Et de isto etiam prius dictum est ibi. Allea nux ruta.

Hic autor duo fa

DE SINAPIS.

197
cit. Primo ponit cō
plexionē ipsius gra
ni sinapis dicens: q̄

Est modicū granū siccū calidūq̄ sinapis

Dat lacrimas purgatq̄ caput: tollitq̄ uenēnū

granū sinapis est modicū granū calidū & siccū: qđ uerū est: quia est
calidū & siccū usq̄ ad q̄rtū gradū s̄m Aui. ii. cano. c. de sinapi. Se
cūdo ponit tres pp̄rietates siue effectus grani sinapis. Primus effe
ctus ē q̄ cōmouet lachrymas: cuius cā est: quia sua caliditate nimia
subtiliat & dissoluit humiditates cerebri: ex q̄bus tūc pp̄ earū fluxū
pueniūt lachrymę. Secundus effectus seminis sinapis ē q̄ expurgat
caput. i. cerebrū mūdificādo & abstergēdo hūiditates fleumaticas
a capite: expurgat ēt caput narib⁹ impositū puocādo sternutationē
sua mordicatiōe: & iō imponit naribus appopleticorū: p̄ sternutatio
ne at expellunt nocumēta cerebri: & s̄līr semē sinapis sua caliditate

54
subtiliat fleumata: & dissoluit illa q̄ opilāt meatus cerebri: ex quorū
opilatione sequit̄ appoplexia: & sic relinq̄t q̄ semē sinapis est ualde
incisiuū fleumatis & cōsūptiuū & mūdificatiuū. Tertius effectus ē
q̄ tollit uenenū: & istud cōcordat cū dicto Aui. loco p̄al. s. quod fu-
giunt ex fumo eius uermes uenenosi.

DE VIOLE.

99 Crapula discutit̄ capitis dolor atq; grauedo
Purpureā dicūt uiolam curare caducos.

¶ Hic ponunt̄ tres
pprietates siue effe-
ctus uiolæ. Primus
effectus est: q̄ uiola
h3 pprietatē sedādi

ebrietatē: cuius cā pōt esse: quia uiola odorē hēt tēpatū atq; suauē:
& talis maxie est cōfortatiuus cerebri: forte. n. cerebrū nō patit̄ cito
ebrietas: sed debile: & ēt uiola est frigida. q̄re cerebrū infrigidat: &
sic ineptificat ip̄m ad recipiēdū fumū calidū. Secūdus effectus ei⁹
est: q̄ uiola est sedatiua doloris capitis atq; grauedinis: & istud ē ue-
rum de dolore capitis ex calida cā. ut uult Aui. ii. can. c. de uiola. &
sifr Ra. iii. Almā. & Me. Et rō est: quia uiola est frigida: & sic repu-
gnat causę calidę. Tertius est q̄ uiola dī curare caducos: inde est epi-
lenticos: & dī notāter ī tex. dicūt: q̄a cōcs auctores nō attribuūt istū
effectū uiolę. & ergo si iste effectus cōueniat uiolę: cā eius pōt esse:
q̄a pp aromaticitatē uiolę cerebrū cōfortat: quo existēte forti a mo-
dicis nocumētis nō ledit̄: & p̄ q̄ns ēt nō icurrit epilensia: q̄ dī parua
appoplexia ex opilationē neruorū sensatiuorū cōstringēs.

DE VR TICA.

207 Egris dat somnū. uomitū quoq; tollit ad usū
Comp̄ssit tussim ucter ē: colicisq; medetur
Pellit pulmonis frigus uentrisq; tumorē
Omnibus & morbis subueniet articuloꝝ

¶ Hic ponūtur se-
ptē effectus urticę:
quorū. Primus est q̄
urtica dat egris som-
nū: q̄a ē subtiliatiua
& incisiua & abster-

sua fleumatis & grossorū hūorū nām grauatiū & somnū īpediētiū.

Secūdus effectus eius ē: q. tollit uomitū & usum uomitus: & rō est.
qa uomitus & nausea multū accidūt ex humore uiscoso: cuius urti
ca est incisua. Tertius est q. urtica sedat tussim antiq̃ & maxie mel
in quo rēpara fuerit semina urtice: qa urtica de pectore fleuma ex/
pellit uiscosū: s̃m Ra. iii. Almā: & silr eius semina cū maxie sint in/
cisua abstersua & subtiliatiua: & dicit Aui. ij. can. c. de urtica. qd cū
bibit cū aq̃ ordeī mūdificat pectus: & qn decoquunt folia eius ī aq̃
ordeī educit humores grossos q. sunt ī pectore: sed eius semē est for
tius. Quartus est q. cōuenit colicis ī. colicā patiētibus: qa urtica est
incisua subtiliatiua resoluiua & abstersua humiditatis fleumatice
aut uentositatis grosse: ex qbus puenit colica plurimū: & est colica
egritudo dolorosa ī intestino dicto colō: sicut iliaca egritudo doloro
sa ī intestino dicto yliō. Quintus ē q. urtica pellit frigus pulmonis:
& hoc pp̃ sui caliditatē. Sextus est q. urtica ē sedatiua tumoris uen
tris: qa resoluiua ē uētositatis: ex qua ut plurimū fit tumor uētris.
Septimus est q. urtica subuenit doloribus articuloꝝ. ī. iuncturaz:
sicut artetice sciaticę & podagre. Et hoc uerū est qn pueniunt a mā
frigida fleumatica grossa: cuius cā est: qa urtica est calefactiua inci
sua subtiliatiua materię fleumaticę grosse: & pp̃ istos effectus s̃m
Aui. ii. can. c. de urtica excitat coitū pp̃rie semē eius cū uino: & apit
orificiū matricis: & soluēdo educit fleuma & humorē crudum sua
abstersione: & nō cū uirtute solutiua q̃ sit in ipsa. Ne tñ aliq̃s ī gut
ture ex urtica aut eius semine ledat: bonū ē q. post eius sumptionē
bibatur aliquid de oleo rosacco: & est urtica calida in principio ter
tii gradus: & sicca in secūdo: s̃m Aui. loco p̃all.

DE ISOPO.

205 Isopus est herba purgans a pectore fleuma
Ad pulmonis opus cū melle coquat yfopus
Vulubus eximiū fertur reparare colorem

¶ Hic ponunt effe
ctus yfopi: quorum.
Primus ē q. yfopus
purgat fleuma a pe

ctore: cui⁹ cā ē: qā yfopus ē herba calida & sicca i tertio: multū abster
fua dissolutiua & p̄sūptiua hūiditatis fleumatice & h3 respectū sin
gularē sup ptes pectoris: & p̄terea yfopus ppriissime dī purgar fleu
ma a pectore. Scd̄s effect⁹ ē q̄ ēt v3 ad purgādū pulmonē a fleuma
te: eadē de cā. Et pprie si coq̄t cū melle: qā mel ēt absterfuiū & abster
fioe mellis augmētāt absterfio yfopi. Et istud idē uult Aui. ij. can. c.
de yfopo. dicēs q̄ yfopus p̄fert pectori & pulmōi patiētib⁹ ad isnia i
tulli antiq̄: & eius decoctio cū ficub⁹ & melle silr. Tertiū effectus ē
q̄ facit bonū colorē faciei: & istud ēt uult Aui. loco p̄al. dicēs q̄ ei⁹
potus efficit colorē bonū. Et pp istos effectus soluēdo educit fleu
ma & uermes. ut uult Aui. ibidē: & p̄m Plateariū uinū decoctiōis ei⁹
matricē mūdificat a supfluis humoribus & abstergit.

DE CERIFOLIO.

Suppositū cācris tritū cū melle medetur
Cum uino potum poterit separare dolorē.
Sepe solet uomitū: uentrēq; tenere solutū

¶ Hic ponūtur tres
effectus cerifolij. Pri
mus est q̄ cerifolium
tritū cū melle & sup
positum cācro curat

ipm: & istud idē dicit Pla. c. de cerifolio: & est cācer apostema melā
colicū corrodēs ptes corpis tā carnosas quā neruosas: & dī cācer: qā
pcedere vī ut cācri. Secūdu effectus est q̄ cerifoliū bibitū cū ui
no abscondit dolorē uētris: cuius cā ē: qā uētris inflationē de grossa
uētositate ex qua puenit: dolorē mitigat: cū stomachi uentositatē: &
oīum uiscerū soluit: & opilationē apit: & ad hoc ēt coadiuuat uinū.
Tertiū effectus est q̄ cerifoliū sedat uomitū & fluxū uētris: cuius
cā est: quia cū cerifoliū calidū est in tertio gradu & siccū in secūdo
materiā illā digerit & exsiccat: ex qua puenit uomitus: & istud ma
xime ueg est: qñ uomitus aut solutio uentris pueniūt a mā frigida
fleumatica: & p̄ter istos effectus puocat urinā & menstrua: & soluit
dolorē lateris: renū: & uesicę: & p̄cipue datū cū mellicrato.

P

Hic ponunt duo
effectus enule cāpa
ne: quorū. Primus ē
q̄ enula cāpana cō-

Enula campana reddit p̄cordia sana
Cum succo rute si succus sumitur huius
Affirmant ruptis nil esse salubrius istis

fortat p̄cordia. i. orificiū stomachi: q̄d p̄prie p̄cordiū dī siue mēbra
spūalia. i. mēbra anhelitus: q̄ uicina sunt cordi & spāl̄r radix eius.
Quod it̄ cōfortet orificiū stomachi p̄3: q̄a cū radix enule sit odori-
fera cōfortat mēbra neruosa: orificiū aut̄ stomachi mēbrū neruo-
sum est. Q̄d aut̄ cōfortet mēbra spūalia p̄3: q̄a uinū factū ex enula
q̄d uocat̄ uinū enulatū mūdificat pectus & pulmonē. ut uult Auic.
.ij. can. c. de enula. & enula ēt p̄m ip̄m ibidē deglutita cū melle ad-
iuuat ad expuēdum: & est ex eis q̄ letificāt & cōfortāt cor. Secundus
effectus est q̄ succus enule cū succo rute maxie ualet ruptis. i. patiē-
tibus rupturā siue descēsu intestinorū ad bursam testiculorū: & hoc
maxie q̄n ruptura est p̄p uentositatē: q̄a illa dissoluūt succus rute &
enule: & p̄ter istos effectus enula bona est stomacho malis humori-
bus repleto: & apit opilatōes epatis & splenis. ut uult Ra. iiii. Almā.
& cōfert oībus lesionibus & doloribus frigidis & cōmotionibus uē-
tositatū & inflationis: p̄m Aui. loco pāl̄.

Hic ponunt duo
effect' pulegii: quo-
rū. Primus est q̄ pu-
legiū & principalr

DE PVLEGIO.

Cum uino colerā nigrā potata repellit
Sic dicūt ueterē sumptū curare podagram

aq̄ eius sūpra cū uiuo purgat colerā nigrā. Secundus est q̄ pulegiū
h3 p̄prietatē curādi podagrā ueterē: ex quo h3 p̄prietatē liquefaciē-
di & dissoluēdi fleuma: ex quo podagra sepius generari solet. Et cir-
ca istud ē notādū q̄ ut dicit Plat. pulegiū est calidū & siccū ī tertio
gradu: subtilē h3 substātiā: uirtutē h3 cōfortatiuā ex aromaticitate:
apitiuā ex substātia & q̄litate: attractiuā ex ignea substantia uel nā

cōsūptiuā ex calore & siccitate:& solū uinū decoctiōis eius ualet ꝑ
dolorē stomachi:& intestinorū ex frigidityte uel uentosityte.

DE NASTURCIO.

Illius succo crines retinere fluentes.

Alitus asseritur: dentisq; curare dolorem
Et squamas succus sanat cū melle pūctus

Hic ponūt tres effe-
ctus nasturcii: quorū.

Primus ē q̄ nasturciū
hēt ppriatē retinēdi
crines defluētes:& hoc

si caput ungat cū succo ei⁹: uel si aq̄ uel succ⁹ ei⁹ bibat⁹:& hūc effectū
tāgit Aui.ii.ca.c.de nasturcio dicēs.retinēt capillos capitis cadētes
bibitū & linitū.Scđs ei⁹ effect⁹ ē q̄ curat dolorē dētiū:& hoc maxie
ex cā frigida:qa nasturciū ē icisiuū resolutiuū & calefactiuū:ut pa-
tuit prius ibi.Cur morit⁹ hō.Terti⁹ effectus ei⁹ q̄ succus ei⁹ hz pprie-
tatē curandi s̄qmas pelli adherētes:qñ sumit⁹ cū melle:& ex eo linit⁹
locus:& cā ē:qa tales squame gnānt⁹ ex fleumate salso.Nasturciū at
ut p̄dictū ē:oē fleuma purgat:& ergo p̄ intus sumptū phibet cām
squamarū:& ab exterius linitū sua absterfiōe eas abstergit:& maxie
cū melle:qa hoc ē absterfiuū est:& sic iuuat absterfiōē nasturcii:&
p̄ter istos effect⁹ nasturciū exsiccat putredinē uacuitytis uētris:mū-
dificat pulmonē:& ꝑfert asmatis:& ī medicis asmatis pōit⁹ pp̄ illd q̄
est ī ip̄o de icisiōe & subtiliatiōe:calefacit stomachū & epar:& ꝑfert
grossicieī splenis:& pprie qñ ex eo fit emplastrum cū melle:& facit
euomere colerā:& educit eā solutiōe:augmētū efficit ī coitu:& sol-
uēdo educit uermes:& puocat mēstrua.ut uult Aui.ii.can.loco p̄al.

DE CELIDONIA.

Cecatis pullis hac lumina mater yrundo

Plinius ut scribit:quāuis sint eruta reddit.

Hic ponitur unum
notabile de celidonia:
& est qđ qñ pulli yrū-

dinis excecati fuerint:tunc mater affert celidoniam & cū ea fricat

P ij

oculos pulli excecati: & sic uisus restituit: & p hoc dat inuere autor
 q celidonia maxie confortat uisū: & istud ē manifeste p3: qā i medicis
 ualētibus q debilitatē uisus cōiter ponit: & est celidonia herba nota
 glaucū hns succū: cā at qre ipsi yrūdini data ē uirtus cognoscēdi ce
 lidoniā plusq alijs auib' pōt eē ista: qā pulli yrūdinis sepius cecitatē
 patiunt quā pulli aliax auuū: qā feces yrūdīnū hnt uim exsiccatiuā
 oculoꝝ: & sepius patiunt a fecib' matrū: & est sciēdū q p m Platea.
 celidonia est calida & sicca i tertio gradu. Et ex qlitatib' suis & sub
 stātia h3 uirtutē dissoluēdi cōsumēdi & attrahēdi. Et radices ei' trite
 & i uino decocte ualēt ad purgādū caput: & uuluā ab humore frigi
 do & hūido: si patiēs fumū p cos recipiat: & postea uinū gargari zet.

Hic autor tria di

DE SALICE.

cit de salice. Primū
 est succus salicis au
 ri infusus interficit
 uermes auris: & istd

Auribus infusus uermes succus necat eius
 Cortex uerucas in aceto cocta resoluit
 Pomorū succus flos partus destruit eius

pōt puenire pp stipticitatē & exsiccationē eius. Et est hoc sciēdū q
 p m Aui. ii. can. c. de salice: nō est aliud magis utilissimū quā succus
 folioꝝ eius i cura sanici q currit ex aure. Secūdū ē q cortex salicis
 .i. extrema ps eius i aceto decocta resoluit uerrucas. Aui. v. lo. p. all.
 dicit q eius cinis eradicat uerrucas linitus cū aceto. Et istud est pp
 uehemētē exsiccationē cineris eius: pro deletiōe tñ uerrucas nō ē ali
 qd magis abscondēs uerrucas quā fricatio portulacē sup uerrucas:
 & facit hoc portulaca sui pprietate & nō qlitate p m Aui. ii. ca. c. de
 portulaca. Tertiū ē q flos salicis & succus pomorū .i. fructuū ei' no
 cēt ptui: qā pp stipticitatē & exsiccationē eoꝝ reddūt ptū difficilē.

Hic ponunt aliqua

DE CROCO.

iuuamēta croci: quorū
 Primū ē q crocus cō

Confortare crocus dicatur letificādo.
 Mēbraq defecta cōfortat epar reparādo

fortat corpus humanū letificādo. Et circa istud ē sciendū q̄ crocus
tātā pprietatē h̄z letificādi q̄ datus ī maiori q̄titate q̄ debeat īterfi-
cit letificādo siue ridēdo. Vñ di. Aui. ii. ca. c. de croco. Tres aurei de
ipso interficiūt letificādo: & ē aureū pōdus dragma unius & semis.
Secūdū ē q̄ crocus p̄fortat mēbra defecta & p̄cipalr cor. Cōfor-
tat ēt stomachū pp̄ snā stipticitatē & caliditatē: & eādē cām ēt repa-
rat epar: & maxie pp̄ stipticitatē: q̄ nō pmittit dissolui epar: nimi⁹ tñ
usus ei⁹ iducit nausēā & deiicit appetitū: & istud īnuit Aui. lo. p̄all.
dicēs: ipse facit nausēā & deiicit appetitū: p̄pea q̄ appositus ē aceto
sitati q̄ ē in stomacho ex q̄ est appetitus: & p̄ter istos effectus ē faciēs
sommū & obtenebrās sensus: & cū bibi⁹ in uino: inebriat: abstergit
uisū: & p̄hibet fluxū ad ipm: facit anhelitū facilē: & cōfortat īstrā
anhelitus: excitat coitū: & puocat urinā: ut uult Aui. lo. p̄all.

DE PORRO.

220 Reddit fecūdas pmāsum sepe puellas
Isto stillantē poteris retinere cruorē

¶ Hic ponūt duo iuuamē-
ta porri. Primū ē q̄ porrū
pmāsu. i. p̄ comestione ei⁹:
reddit puellas sepe fecun-

das. Cuius rō pōt esse: q̄a sm̄ Aui. ii. cano. c. de porro: cōfert coarta-
tioni matricis & duricieī q̄ est ī ipsa: q̄ pnt eē īpedimēta cōceptiōis.
Secūdū ē q̄ porrū absēdit fluxū sāguis nariū. idē uult Aui. lo. p̄al:
& plures alii effectus eius dicti sunt prius ibi. Allea nux ruta.

DE PIPERE.

230 Quod pip̄ est nigrū nō est dissoluere pigrū
Fleumata purgabit digestiuaq; iuuabit.
Leuco pip̄ stomacho p̄dest tussiq; dolori
Vtile p̄ueniet motū febrisq; rigorem

¶ Hic ponunt mul-
ta iuuamenta pipis:
& primo tria pipis
nigri: quoz. Primū
est q̄ pip̄ nigrū nō ē
pigrū in dissoluēdo

.i. resoluēdo pp̄ fortē eius caliditatē & siccitatē: est. n. calidū & siccū
in q̄rto. Secūdū ē q̄ purgat fleumata: q̄a attrahit ex interiori corpe

fleuma: & ipm hsumit. Siñr fleuma i pectore & stomacho inuiscatū
remouet: ipm calefaciēdo subtiliādo & dissoluēdo. Tertiū ē q̄ ē iu/
uamētū digestiue. & istud p3 p Aui. ii. can. c. de pipe: dicētē q̄ pip ē
digestiū faciēs appetitū: & istud maxie intelligēdū est de pipe lon/
go: q̄ est magis cōueniēs digestiōi crudorū humorū quā albū uel ni/
grū. ut testat̄ Gal. iiii. de regimie sanitatis. c. vii. Secūdo ponit qnq;
iuuamēta leucopipis. i. pipis albi quorū. Primū est q̄ pip albū p̄for/
tat stomachū. & istud p3 p Gal. lo. p̄al. dicentē: q̄ ē cōfortās stoma/
chū sup alia duo pipa. & idē uult Aui. ii. can. c. de pipe dicēs: & al/
bū magis p̄ueniēs est stōacho & uehemētius cōfortat. Secūdū ē q̄
pip confert tussi maxime ex m̄a frigida fleumatica: q̄ illā calefacit
dissoluit & incidit. & istud uult Aui. lo. p̄al. dicēs. q̄ qñ administrat̄
pip i electuariis est cōueniens tussi & doloribus pectoris. Tertiū est
pip albū cōuenit dolori: & pōt istud intelligi de doloribu. pectoris
sicut ex Aui. allegatū est uel de dolore uētofo: tali. n. cōuenit oē pip
q̄a oē pip sui uētofitate carminatiū est uentositatū: & sic educit uē/
tofitates. Aui. v. lo. p̄al. dicit. pip albū & siñr lōgū cōuenire i dolore
uētris pūgitiuo si bibat̄ cū melle: & foliis lauri recētibus. Quartū ē
q̄ utilr pōt p̄uenire motū febris. i. accessionē siue paroxysmū febris.
& hoc febris frigide: q̄a i tali pip aliquo mō materiā calefacit & di/
gerit. Quintū est pip albū ualet i rigore febriū: cuius cā est: q̄a pip
sua caliditate cōfortat neruos & materiā sparsam sup eos cōsumit.
& Aui. dicit q̄ fricādo sit inunctio ex ipso cū unguēto & cōfert ri/
gori. & ista iuuamēta qnq; ēt pñt cōuenire aliis generibus pipe: ut
ex Aui. lo. p̄al. p3 & p̄ter istos effectus pip calefacit neruos: & lacer/
tos adeo q̄ i hoc nō est aliud ei par: mūdificat pulmonē: puocat uri/
nā paucū de ipso: sed multū de ipso soluit uētrē. ut colligit̄ ex Aui.
lo. p̄ il. Et circa istud sciēdū est q̄ triplex est pip. s. pip albū: q̄ dicit̄
leucopip: pip lōgū q̄ dī macrop: & pip nigrū q̄ dicit̄ melanopip.

50
albū dicitur quod est uiride multū humidū: & quādo illud est de-
siccatum aliquantulū: ita quod apparet quēdā discōtinuatio inter
eius partes: nō tamen sit perfecte maturatū: dicitur piper longū: sed
quādo est pfecte maturatū: tunc dicitur piper nigrū.

32
Et mox post escam dormire nimisq; moueri.
Ista grauare solent auditus ebrietasq;

¶ Hic t̃agunt tria
grauedinem audi-
tus inducētia. Pri-
mu 3 est immediatus

somnus post cibū sumptū & hoc usq; ad repletionē: cuius causa po-
test esse ista: quia somnus imedia e post cibum sumptū facit indi-
gestionem cibor: cibi autem indigesti grossos ac indigestos fumos
procreant: qui sua grossicie meatus auditus opilant: & etiā spiritus
auditionis ingrossant & perturbant. Secundū est nimius cōmotus
post cibū sumptū: qā talis etiā impedit digestionem & clausiōnem
debitā orificii stomachi. Aliqui tamē textus loco nimis habent mi-
nus: & tūc sensus est qd nullus motus post cibum sumptū etiā gra-
uat auditū: Cuius ratio est: qā tunc orificium stomachi nō ita facile
claudit: sicut per paucā deambulationē: qua cibi descendūt ad fun-
dum stomachi: iam stomacho nō existēte clauso fumi multi ascen-
dunt ad caput grauantes auditū. Tertiū est ebrietas: quia ex ebie-
tate pcreantur fumi multi: & uapores qui ascendūt ad caput: & ad
organū auditus: spiritū eius pturbantes & auditū grauātes: & non
solū ebrietas inducit: nocumētū auditui: sed etiā uisui: & omnibus
sensibus ppter eandē cām: ut etiā prius dictum est Aui. 10. iiii. in. ca.
.ii. de cōseruatione sanitatis auris etiam dat tria nocentia auribus:
& dicit. & ex eis quidem quæ nocent auri & reliquis sensibus sunt
fastidiū & repletio & proprie somnus super repletionē. Et est scien-
dum qd aliqui textus adhuc habēt istum uersum continentē adhuc
alia inducentia grauedinem auditus: & est iste: Balnea sol uomitus

affert repletio clamor: q̄a ista inducūt ēt grauedinē auditus: maxie
tñ tinitū: q̄a dicit Aui. iiii. i. c. de cura tinitus opz ut oēs iste uitēt so/
lem & balneū laboriosum & uomitū & clamorē & repletionē.

Hic t̄agūt septē

234 inducētia tinitū in
aure. i. sonū quē hō
uī audire exterius.

Metus: longa fames: uomitus: pcussio: casus
Ebrietas: frigus tinnitū causat in aure.

Quorū primū ē metus: & s̄m alios motus: cā est de metu: q̄ i metu
spūs & humores mouent̄ ad iteriora. s. uersus cor subito: ex quo mo
tu facile motus generat̄ uētositas: quē penetrādo ad organū auditus
tinitū causat. De motu ēt pz: q̄ ex motu corpali ēt cōmouent̄ humo
res & spūs ex qua cōmotiōe ēt generat̄ uētositas facile q̄ ueniēs ad
aures tinitū causat: q̄a tinitus causat̄ pp aliquā cōmotionē uaporis
aut uētositatis circa organū auditus cōmouētiū aerē cōnaturalē in
organo auditus existentē. Secūdū est lōga fames: & rōnē subiungit
Aui. iiii. in. c. ix. dicēs. & illud est pp agitationē cadētē i humoribus
sparsis i corpe q̄escētibus i ipso: & cū nō inuenit nā cibū aliquē cō/
uertit̄ ad eos: & resoluit ipsos & mouet eos. Tertiū est uomitus: q̄a
in uomitu q̄ ē motus laboriosus mouent̄ maxie humores ad caput:
in signū cuius oculos & faciē uidemus fieri rubeos: & uisus fieri no
cumētū: & sic ēt facile mouent̄ in uomitu uapores & uētositates ad
organū auditus. Quartū est pcussio spere in capite & maxime in
aure: cuius cā est: q̄a ex tali ēt accidit uehemēs cōmotio aeris cōnā/
lis i organo auditus existētis: q̄a nā aliquo mēbro leso imdiatē mit
tit ad ipm spūm & sanguinē qui sunt instrumenta naturę: ex qui/
bus tūc accidit in aure cōmotio. Quintū est casus: & maxie supra
caput: pp eandē cām quæ dicta est de pcussione: & ēt ex casu quo/
cūq; uehemens fit cōmotio humorū in corpore. Sextū est ebrietas:
cuius causa est: q̄a in ebrietate caput replet̄ fumis & uaporibus: ex

qbus ad organū auditus uehentibus facile cōmouet aer cōnaturalis
in organo auditus existēs. Septimū est frigus: ex forti. n. frigore de
bilitat organū: qre ex leui cā facile patit uel cōtingit tinitus ex forti
frigore: qā forte frigus causat uentositates. Et tū ex istis causis
cōtingit tinitus auriū: imo ex pluribus aliis neut ex uēosita in ca
pite gnāta & in ipso mota: aut ex sonitu sanici q generat fortasse: in
ipsa: & ex feruore puris in ptibus eius: aut ex motu uēositatis acci
dētis multotiēs in meatibus eius: sicut fit in febrib⁹: aut ex repletiōe
supflua i corpe & pprie i capite: aut ex mā uiscosa resoluta i paucā
uēositatē: aut ex medicinis: quarū pprietas est ut retineāt humores
& uēositates in tpibus cerebri: ut colligit ab Aui. loco pāl.

Balnea uina uenus uētus piper allea fumus
Porri cum cepis lens fletus faba sinapis
Sol coitus ignis labor iclus acumina puluis
Ista nocent oculis sed uigilare magis.

Hic ponunt. xxi.
res nociue oculis. Pri
ma ē balneū siue hu
midū siue siccum qd
stupba dī. Primo qā
calefacit eos calefa

ctione multa: & sic ledit cor & cōplexionē: cū nālī sint frigidi de nā
aq. Secūdo qā exsiccāt & resoluit humiditates subtiles oculorū: qui
bus spūs uisui q sunt ignei hnt refocillari & tēpari. Et pp istud plu
res repiunt ceci supra renū: in qbus cōitas utit stuphis & balneis:
quēadmodū ēt plures repiunt leprosi i holādia quā i aliq alia regio
ne: pp indebitū regimē. Secūda res est uinū: & hoc imoderate sum
ptū: tale. n. debilitat oculos & uisum: qā caput replet fumis & uapo
ribus: & ergo etiā hebetat oēs sensus. Tertia res est uenus. i. nimius
usus coitus: q ab oibus medicis fert debilitare multū uisū. Et Arist.
.iiii. pbleu. parti. iii. assignat cām istā dicens: qā. s. p coitū aufert qd
oportunū est oculis. Oportet. n. humidū aqueū subtile eis inesse: in
quo uisibiles spūs fulciant: nā oculus naturalr est talis. s. humidus.

Q

Vñ de sensu & sensato: & .v. de gene. aialí. dñ: oculū esse de nā aque: sed euulsis humidis & euacuatis puenit superiora deficcari: pp qđ oculi a sui recedūt nā q humiditate uigebāt: & merito oculi uigent humiditate: qa p spūs igneos qui sunt in multo motu euanescerēt nisi humido sustēarent: & ex isto manifestū est: qđ coitus exsiccet ptes supiores subtrahēdo humidū ad qđ sequit̃ lesio acuitatis uisus. Quarta res est uetus: & maxie meridionalis: de quo dicit Ipo. .iii. ampho. ampho. illo: austrini flatus: qđ est caliginosus. i. caliginē & obscuritatē i oculis inducēs: qđ puenit: qa talis uetus capat replet humiditatib⁹ hebetatib⁹ sensus & spūs obfuscātibus. Quinta res est pip: qđ puenit pp sui acuitatē qđ gnāt fumos oculos mordicātes. Sexta est allea qđ ē nocēt uisui pp corꝝ acuitatē & uaporositatē: ut ē prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Septima est fumus qđ ē nocet oculis pp sui mordicationē & exsiccationē. Octaua est porri: qa ex esu ipsoꝝ gnāntur fumi grossi melācolici: qbus uisus obūbrat: ut ē prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Nona est cepe: quaz̃ comestio nocet oculis pp earꝝ acuitatē. Decima ē lens: de quo dicit Aui. .ii. can. c. de lente: qđ illius q plurimū eius comestioe utit̃ uisus obtebrat pp uehementiā exsiccationis eius. Vndecima res est fletus nimius q debilitat oculos ex eo qđ inducit debilitatē retētiue oculoꝝ. Duodecima est faba: cuius usus gnāt fumū grossū melācolicū obtebratē spūs uisuios sicut porrū: & ergo ē comestio fabaz̃ inducit somnia terribilia. Decimatertia est sinapis: cuius usus iducit debilitatē uisus pp ei⁹ acuitatē. Decimaq̃rta est aspicere solē: & hoc ē pp eius uehementē nitorē & splēdorē qbus destruit̃ uisus: ut p3 ad expientia: & hoc iō: qa uehēmēs sensibile nō pportionatū sensui: sicut radii solares corrūpunt sensū. Decimaq̃nta est coitus: & maxie post nimiā repletionē: uel magis post nimiā uacuitatē & inanitionē: & de ista dictū est. Decimasexta ē ignis: cuius inspectus causat

siccitatē uehementē ī oculis: & sic ledit uisum: & ēt ledit pp claritatē
 eius: & ergo cōiter uidemus fabros: & illos q cōtinue corā igne ope
 rant rubeos aut debiles hñe oculos. Decima septima nimius labor:
 qa talis ēt uehementē exsiccāt. Decima octaua ē pcussio q̄ oculos q̄
 ledit oculos & uisū: qa facit sanguinē fluere spūm uisiuū pturbātē:
 & aliqn apostema generātē. Decima nona ē nimius usus resz acuta
 rū: uidelz uti diuersis fassamētis acutis: & hoc pp acuitatū fumoꝝ
 ex ipsis gnātoꝝ. Vicecima est puluis: siue ambulare in locis pulueru
 lentis in qbus de facili puluis ad oculos puenit: & uisum obfuscat:
 Vigesima prima: & iter ceteras magis ledēs oculos & uisū: est nemiū
 uigilare: qa uigiliē nimie nimia siccitatē ī oculis inducūt. Et ī gnāli
 oīs repletio nocet oculis: sñr oē q̄ exsiccāt nām: & oē q̄ turbat san
 guinē ex rebʹ salis acutis & aliis: & oīs ebrietas. Vomitus q̄ fert
 ei inqtū purgat stomachū: & nocet ei inqtū mouet mās cerebri ex
 pellēdo cas ad ipm. Et ergo si fuerit uomitus ncessariʹ dʒ fieri post
 cibū cū facilitate. Et sñr somnus supfluʹ nocet uisui: & somnus sta
 tim post repletionē: & multitudo fleubotomiē: & pprie cū uentosis
 ptinuis. & istud colligit ex Aui. i. iii. trac. iiii. c. de rememoratione rez
 uisui nocetiū: ubi ēt Aui. plures ex causis ī tex. narratis exprimit.

Hic tāgunť. v. res me
 dicinales: quaz aq̄ cōfert
 uisui. Prima est feniculis:
 cuius succus ī oculo posi

40 Feniculis uerbena rosa celidonia ruta
 Ex istis fit aq̄ q̄ lumina reddit acuta.

tus acuit uisū sñm Ra. iii. Almā. Secūda ē vbera: cuius aq̄ a cōibus
 medicis ponit in receptis ponētibus q̄ debilitatē uisus. Tertia est ro
 sa: cuius aq̄ cōfortādo spūm aialē pōt cōfortare uisum. Quarta est
 celidonia: & est herba hñs succū citrinum: & dñ celidonia q̄si celica
 dona donās. Quinta est ruta: & est herba cōis: & aq̄ istaz duaz her
 baz similr ualent: ut ex cōibus autoribus medicinz patet: & de plu

Q ij

ribus istarū herbarū prius in diuersis passibus dictū est amplius.

2. 43
¶ Hic ponunt aliq̃ medi-
cinę ualētes ad dolorē den-
tiū: & dicit tex. q̃ semina
porroꝝ & iusquiamus si-
mul uista ualēt ī dolore dē

Sic dētes serua porroꝝ collige grana.
Ne careas iure cū iusqamo simul ure.
Sicq; p̃ ēbotū fumū cape dēte remotū

tiū: & debēt sic administrari: succus iusqami cū seminibus porroꝝ
d3 simul cōburi: & fumus istorū p̃ embotū recipi in illa pte ī qua est
dolor dētis: Iusqamo. n. est uirtus stupefaciēdi: & sic ex stupore do-
lor nō p̃cipit: & ī fumo seminis porris est uirus īterficiēdi & eiiciē-
di uermes q̃ aliquñ in cōcauitatibus dentiū existētes intolerabilē fa-
ciūt dolorē: & istud dicit Aui. ii. can. c. de porro: & ē porrū herba no-
ta: & iusqamus ē herba stupefactiua hñs lōga folia p̃giua & fetida.

¶ Hic ponūt. vi. causę

2. 45
raucedinis uocis: quarū.
Prima est nux. i. come-
stio nucū: q̃a nuces mul-

Nux oleū frigus capitis āguillaq; potus.
Ac pomū crudū faciūt hoīez fore raucū

tū exsiccāt: & ergo uocē exasperāt & faciūt eā similē uocibus gruū.
Secūda est oleū: cuius usus pōt iducere raucedinē: q̃a ptes eius aliq̃
uiscoſe adherēt ipsi cāne pulmōis faciētes raucedinē: secūdo pōt in-
ducere raucedinē ī corpibus colericis: q̃a oleū ī talib⁹ cito inflāmat:
& sic inducit ex tali calefactiōe exaspationē & raucedinē: priā tñ cā-
vē melior. Tertia est frigus capitis: cuius cā est: q̃a ex frigore capitis
fit cōpressio cerebri: ex cuius cōpressiōe fluum: humores deorsum
uersus guttur & cānā pulmōis iducētes raucedinē pp̃ nimīā hume-
ctationē cāne. Quarta ē anguilla siue comestio anguille: q̃a ex cōsu-
eius fleumata uiscolosa multiplicāt q̃ ueniētia ad cānā pulmonis illic
adherēt inducētes raucedinē. Quinta est potus nimius: & maxime
qñ itur dormitū: cuius cā est: q̃a ex tali cāna pulmonis ē multū hu-

61
mectatur: iā uehemēs humectatio canne pulmonis potissima est cā
raucedinis uocis p̄ n omnes medicos. Sexta est pomū crudū: qā in
quantū crudū multiplicat fleumata: & si sit cū hoc imaturū ltipti
cum siue ponticū guttur exasperat.

Ieiuna uigila caleas dape ualde labora
Inspira calidū modicū bibe cōprime flatū
Hec bene tu serua si uis depellere reuma.
Si fluat ad pectus dicat reuma catarrus
Ad fauces brancus ad nares esto corisa

CHic tangunt septē
qbus curat reuma. Pri
mū est abstinētia siue
iciuniū: qā p hoc mate
ria reumatis diminiuit
qā abstinētia exsiccatur
& mā melius maturat

& cōsumit: qā nā nō hñs mām cibale inq̄ agat agit i mā reumatis
& cōsumit eā & caput minus replet: & ergo dicit Aul. v. in trac. i.
.c. xiii. & opz qdē ne paties catarrū & corisā repleat uētrē cibis: qre
repleat caput ei⁹. Secūdū ē uigilia: qā illa ē exsiccatiua cerebri &
phibitiua ascēsus multoz uapoz ad caput. Tertiū est cibi calidi q
ēt iuuāt i reumate cū est ex mā frigida: qā p illos ē tūc digerit mā
frigida. Quartū ē multū laborare: qā p hoc ē cōsumit mā reuma
tis: qā labor multus exsiccatur supfluitates corpis: & loco istius dictio
nis ualde: qdā tex. hñt ueste: & tūc sensus est qd in cura reumatis ē
ualet calere uestib⁹: & hoc ē uerū est maxie: tñ qñ mā reumatis est
frigida. Quintū est inspiratio aeris calidi: & hoc maxie i catarro ex
mā frigida: qā p aerē inspiratū calidū tūc calefacit mā & maturat.
Sextū est modicū bibere & pati sitim: qā p hoc ē mā reumatis cō
sumit cū sitis siue modica bibitio exsiccet: & ē p modicā bibitio
nē nō replet sicut p multū potū. Septimū est cōprimere flatū. i. re
tinere anhelitū: istud. n. ualde bonū est in catarro maxie a cā frigi
da: qā p istā retētiōē anhelitus calefaciunt pectoralia: & sic melius
digerit materia frigida fleumatica faciēs catarrū: & plurima istoz

& alia t̃agit Aui. lo. p̃al. dicēs q̃ op̃z ut aff̃duet calefactionē capitis
 & elongationē eius a frigore: & minuat ip̃m a septētrione: & p̃prie
 post austrū: auster. n. replet & rarificat & septētrio cōstringit & ex/
 primit & minorat potū aq̃ cōgelate: neq̃ dormiat in die & sitiāt &
 famē patiat̃ & uigilet q̃tū pōt: qm̃ sunt initiū cure. Rasis ṽo. ix. Al
 mā. uult q̃ patiēs reuma d̃z cauere ne iaceat supinus: & rō est: ne p̃
 illū decubitū mā fluat ad ptē posteriorē: & cū pars posterior nō h̃z
 manifestos meatus p̃ quos mā fluat timeat̃ ne fluat ad neruos & fa
 ciat spasmū uel paralīsim: & s̃i r̃ d̃z abstinere oīno a uino: q̃a uinū ē
 uaporosū: & cū multū calidū sit dissoluit materiā & auget reuma:
 & s̃i r̃ nō d̃z stare ad solē aut ad ignē: quia sol aut ignis dissoluēdo
 materiā augēt reuma: deinde tex. in duobus ultimis uersibus ponit
 d̃riam iter ista tria noīa. s. catarrus: brācus: & coriza. & stat d̃ria in
 hoc qđ est fluere materiā ad aliā ptē: uñ reuma ē nomē cōc ad oēm
 fluxū materię de uno mēbro ad aliud. Et ergo d̃r reuma q̃si ruens
 mā: in cōi tñ usu capit̃ solū pro noīe cōi ad oēm fluxū materię a ca
 pite: & cōtinet sub se istas tres spēs. s. catarrū: brancū: & corizā: uñ
 si illa mā fluat ad pectus uel mēbra uicina d̃r catarrus: si ṽo ad fau/
 ces brācus: sed si fluat ad nares d̃r coriza.

C In hoc tex. pōit au /

tor medicinā curatiuā
 fistulę dicēs q̃ empla/
 strū factū ex auripig/
 mento: sulphure calce
 & sapōe simul mixtis

Auripigmētū sulphur miscere memento
 His decet apponi calcem cōmisce saponi
 Quattuor hęc misce p̃mixtis q̃ttuor istis
 Fistula curat̃ quater ex his si tepleatur

curat fistulā: cuius cā est: q̃a in istis est uirtus exsiccatiua & mūdifi/
 catiua q̃ itentiōes necessario requirunt̃ in curatiōe fistulę. de auripig/
 mēto dicit Platea. q̃ est calidū & siccū in q̃rto gradu dissoluit attra
 hit cōsumit & mūdificat: & sulphur & sapo s̃m eū etiā calida sunt

02
& sicca: sulphur tñ uehemētius: q̄a est calidū & siccū in q̄rto gradu:
Sapo v̄o nō. de calce dicit Aui. q̄ calx abluta ē exsiccatiua sine mor
dicatiōe & cōsolidat. Notādū circa istud q̄ fistula ē uulnus assidue
& piodice fluēs. i. p̄m diuersa tēpora uel p̄m diuersas lunatiōes: auri
pigmētū v̄o est illud quo utunt̄ sculptores: quo faciūt adherere es
siue metallū lapidib⁹. Sapo v̄o. i. smigma est illa pinguedo alba siue
nigra q̄ mulieres lauāt & mūdāt uestes: alia uocabula nota sūt.

Offibus ex denis bis centenisq; nouenis
Cōstat hō denis bis dētibus ex duodenis
Ex tricētenis decies sex quinqueq; uenis

CIn hoc tex. autor pōit
nūex ossiū dētū & ue/
nax hūani corpis & di/
cit. Primo q̄ hō constat
ex ducentis & nouēde/

cim ossibus: p̄m tñ solēnes medicīne doctores. ut Ipoc. Gal. Rasis:
Auer. & Aui. Ossa hoīs sūt ducēta & .xlviii. l3 ī particulari enume/
ratiōe ossiū discōueniāt: & istud uult ille cōis uersus. Ossa ducētena
sunt atq; q̄ter duodena. Secūdo dicit q̄ hō d3 h̄re triginta duos den
tes. & istud intelligēdū est cōiter: & ut plurimū ī hoīb⁹ p̄fectis: ali/
qn. n. cōtingit aliquos hoīes nō h̄re dētes q̄ttuor extremos q̄ sūt post
molares: & in talib⁹ dētes sūt. xxviii. tñ: & aliq̄ carēt his dētib⁹ uli/
mis ī pueritia tñ: alii in pueritia & in iuētute: ita q̄ nō eis nascūt̄
donec sint senes: alii tota uita. Circa istud sciēdū est q̄ p̄m Aui. in. i.
doc. y. sum. c. de anathomia dētū. Inter oēs dētes duo uocant̄ dua/
les: & sunt duo dentes anteriores: & duo q̄drupli iuncti dualibus a
dextris & sinistris: & tā duales quā q̄drupli sunt duo in supiori mā
dibula: & duo in inferiori: & sunt oēs ordinati ad incidēdū: & ideo
a q̄busdā incisores uocant̄: & spāl̄r duales: & post istos dentes sunt
duo dentes q̄ uocant̄ canini supius: & duo inferius īmediate cōiun/
cti q̄druplis: & officiū eorū est frāgere dura: & post illos sunt q̄ttuor
dētes molares a dextris & a sinistris q̄ttuor tā ī supiori quā ī inferiori

mādibula: & post istos in aliquibus est dens unus sensus tā a dextris q̄
a sinistris. & tā in inferiori q̄ superiori mādibula: in aliquibus v̄o nō: &
sunt isti dētes molares & dētes sensus oēs ordinati ad molendū: &
suma totius numeri dentiū est. xxxii. uel. xxviii. in nō hñtibz den
tes sensus. s. q̄ttuor duales: quattuor quadrupli: & quattuor canini
.xvi. molares: & quattuor dentes sensus. Tertio dicit q̄ homo h3 tri
centas & septuaginta q̄q̄ uenas ut posset patere enumerāti eas.

CIn hoc tex. enume/

rat. Priō autor humo/
res q̄ sūt necessarij ad
p̄stōnē humani corpis:
& dicit q̄ q̄ttuor sunt

Quattuor humores ī hūano corpe p̄stāt
Sanguis cū colera fleuma melancolia
Terra melā. aq̄ fleg. & aer sāguis col. ignis

humores ī humano corpore. s. sanguis: fleuma: colera: & melācolia.
Secūdo oñdit nām & cōplexionē cuiusq̄ humoris p̄ hoc qđ cōpat
unūquēq̄ uni elemēto: & uult q̄ melācolia est frigida & sicca: &
sic cōpat terrē q̄ silis naturē est. fleuma est frigidū & humidū: & sic
cōpat aq̄: sanguis est calidus & humidus: & sic cōpat aeri. sed cole/
ra est calida & sicca: & sic cōpat igni: & iste sensus ē p3 ī his v̄sib⁹.
Humidus ē sanguis: calet: est uis aeris illi. Alget: humet: fleuma: illi
uis fit aquosa. Sicca calet colera: sic igni fit similata. Melācolia fri/
get sicca q̄si terra. Et pro maiori itellektu sciēdū est q̄ p̄m Aui. in. i.
doc. iiii. c. i. q̄ttuor sunt humores ī corpe hoīs. s. sanguis: fleuma: co/
lera: & melācolia: ut dictū est. Inter quos sanguis est melior. Primo
quia est materia spirituū: in quibus uita cōsistit: & oīs opatio uege
tatiua uitalis & aīalis. Secūdo quia p̄formis est cū principiis uitē.
Est. n. calidus & humidus tēpate. Tertio quia plus nutrit & restau/
rat depditū ceteris humoribus. Et ut ad unū sit dicere: est thesaurus
naturē: ex cuius p̄ditione sequit̄ mors statim: deinde sequit̄ fleuma
in bonitate. Primo qa aptū ē ut tpe necessitatis fiat sanguis: & ideo

nō h3 p̄priū receptaculū: sed incedit cū sanguine. Secūdo q̄a uici/
 nus ē radicali humido: q̄ est uelut basis uitę. Deinde sequit̄ colera:
 q̄a participat cū nāli calore quādiu mēsurā seruat: deinde est melā/
 colia uelut fex & sordicies elongata a principiis uitę: inimica leticię
 & liberalitati & cōnata senio & morti. Secūdo sciēdū pro diuisione
 & diffinitiōe humorū q̄ sanguinis duę sunt spēs. s. nālis & innālis:
 nālis est cuius color ē rubeus. s. uenalis rubeus obscurus: & arteria
 lis rubeus clarus malo carēs odore: & est ualde dulcis: & hoc p̄ re/
 spectū ad alios humores. Innaturalis est duplex. Nā qdā est inālis:
 q̄litate. s. qui est mutatus a cōplexiōe bona in se sine alterius humo
 ris cōmixtiōe: alius est inālis p̄p humorē malū ei admixtū peccatē
 q̄litate substātia uel q̄titate uel in p̄portiōe alteri⁹ ad alterę: & iste ē
 duplex. Nā qdā est nō nālis ex p̄mixtiōe mali humoris qui ab ex/
 tra sibi supuenit alius est nō nālis ex p̄mixtiōe mali humoris gene/
 rati in ipsomet sanguine: quādo pars sanguinis putrefacta est: sicut
 & eius subtile cōuersum est in colerā: & grossum in melancoliā: uel
 illa colera: uel illa melācolia: uel utraq̄ māsit in illo sanguine: & iste
 sanguis nō nālis ex admixtiōe mali humoris multipliciter diuersifi
 catur a nāli. Primo in substātia: q̄a grossior & turbidior est cū sibi
 misceat̄ melācolia: uel subtilior cū sibi misceat̄ colera citrina uel aquo
 sitas. Secūdo in colore: q̄a est declinas ad albedinē ex pte fleumatis
 uel ad nigredinē ex parte melācolię. Tertio in odore: q̄a fetidior est
 ex admixtiōe putridorū humorū uel oīno odore caret ex admixtiōe
 crudorū. Quarto in sapore: q̄a uergit ad amaritudinē ex admixtio
 ne colerę: uel ad acetositatē ex parte melācolię: uel ad insipiditatē ex
 parte fleumatis. Fleumatis v̄o nālis ēt duę sunt spēs. s. nāle & ināle:
 naturale est q̄ est aptū: ut in aliquo tpe fiat sanguis: qm̄ est sanguis
 nō bñ coctus. Et est qdā modus dulcis fleumaticis q̄ nō ualde exi/
 stit frigidum: imo corporis cōparatione est frigiditatis paucē: san/
 R

guinis vō cōparatiōe & colere rubeū est frigidū: & est nāliter albū:
& dī istud fleuma dulce extenso hoc noīe dulce ad oēs sapes de/
lectātes gustū: qā alio mō istud fleuma nāle nō est dulce: cū sit infi/
pidū aquosum & saporī aq multū ppinquū: & nō fecit nā isti fleu/
mati ppiū receptaculū sicut colere & melācolie fecit: sed fecit ipm
trāsire cū sanguine ut tpe necessitatis uertat in sanguinē: qā h3 sili/
tudinē ppinquā sanguini: & istius fleumatis duē sunt necessitates:
& una utilitas. Prima utilitas ē: ut sit iuxta mēbra ad hoc ut opent
in eo eorū uirtutes & coquāt & digerāt & nutriāt ex eo cū membra
amiserint nutrimentū q cōsuevit uenire ad ipsa: qd ē sanguis bonus
pp retentionē materiē sanguinis: q qdē retētio a stomacho & epate
fit pp aliq cās accidētales. Secūda necessitas est: ut misceat cū san/
guine & reddat ipm aptū ad nutriendū mēbra fleumatica cōple/
xionū sicut cerebrū & nuchā: in quorū sanguine ea nutrituro notabi/
lem fleumatis partē esse op3. utilitas vō eius est: ut humectet iunctu/
ras & mēbra q multū mouent ne desiccet pp calorē q puenit ex
motu & cōfricatiōe. Fleuma vō in naturale pōt diuidi: primo ex parte
substātiē. Et sic quoddā est muscillaginosū: & est fleuma: fm sensū
diuersū i subtilitate & grossicie in suis ptibus: & dī muscillaginosū
pp similitudinē quā h3 cū muscillaginib⁹ extractis a seminib⁹: aliud ē
fleuma grossum: qd apparet eqle i substātia. i. in subtilitate & grossi/
cie: fm iudiciū sensus: sed fm ueritatē diuersū est in suis partibus:
& dī fleuma crudū: & istud multiplicat i stomacho & in intestinis:
& pp ipsius expulsionē a stomacho pcepit Ipocras fieri uomitū in
mēse bis: & ad eius expulsionē ab intestinis statuit nā colerā deflu/
ere a cistia fellis ad intestinū ieiunū. & cōsequēt ad alia inferiora:
quatenus abstergeret illud fleuma ab orificiis intestinorū: & faceret
ipm descēdere cū fecibus: multiplicat etiā interdū in uenis spāl^r in
senib⁹ pp diminutionē digestiōis: & illic morā trahēs paulatim au/

getur & ingrossat: & cū ab eo tādē grauet nā: & nō possit ipm p ue-
nas expulsionis ordinarias expellere faciēs de possibilibus qd me-
lius est elōgat ipm a corde & aliis mēbris intrinsecis: & mittit ad ex-
trema & spāl'r ad tibias: qā sua grauedine nāl'r tendit ad inferiora:
& ista est cā: qre tibie senū inflant' inflatione relinquēte foueā post
imp'ssionē digiti spāl'r circa noctē: & in pinguibus & solitis nutrir
humidis: aliud est fleuma ualde subtile: & est fleuma aquosū sile aq
aliq'r inspissate: & sepe inuenit' in saluiis & sputis male digerentiū
& nimis bibetiū & a cerebro ad nares distillare solet i p'cipio cori-
zax: & cū p decoctionē ingrossat cōuertit' i fleuma grossū aut mu-
scillaginosū: aliud est fleuma ualde grossū albū uocatū gipseū: & ē
fleuma: cuius subtile fuit resolutū pp nimiā morā eius in iūcturis:
& grossum remāsit qsi lapidificatū: Et istud fleuma facit podagrā
nodosā fere insanabilē. Aliud ē fleuma uitreū & est fleuma spissū:
grossum sile uitro liquefacto i colore: uiscositare & pōdere. Secūdo
diuidit' fleuma in naturale ex pte saporis: nā quoddā est fleuma dulce
q fit ex admixtiōe sanguinis cū fleumate. & sub isto ē cōtinet' fleu-
ma unctuosū q fit ex admixtiōe unctuositatis sanguis: sicut quod-
dā fleuma uitreū. Aliud ē fleuma falsū factū ex admixtiōe colere.
Et istud est magis mordax siccus & lenius ceteris spēb' fleumatis:
pp colerā quā suscipit in se q sicca existit lenis & acuta: & hoc fleu-
ma sepe repit' in fleumaticoꝝ stomachis potantiū sepe uina fortia
& utetiū salis & acutis: & adherēs stomacho causat iterdū sitim cla-
morosā: & diu currēs p intestina qnq excoriat ea: & iducit dissente-
riā: & i ano frequēter iducit fortē tenasmonē: Aliud est fleuma ace-
tosū q fit qnq pp melācoliā acetosā sibi admixtā: & qnq fit pp ebu-
litionē q accidit fleumaticis: sicut accidit succis dulcib' fructuū: qd
primo ebulliūt: & postea acescūt: & istud fleuma sepi' apparet i sto-
macho male digerentiū q in aliis partibus. Nā ad os stomachi nāl'r

R ij

profuit melancolia ad desiderium suscitandum: quæ deorsum cadens quicquid
fleumati mixta reddit ipsum acetosum: & hoc cognoscitur per ructus aci-
dos: & interdum fleuma tale generatur in stomacho per viam ebullitionis a de-
bili calore ex chilo: aliud est fleuma poticium: quod quicquid causatur per admix-
tionem melancolice potice: & istud raro reperitur per raritatem melancolice po-
tice: quoniam vero causatur per vehementem infrigidationem eius quod humiditas eius
congelatur & aliquantulum ad terrestritatem alteratur: & non superuenit ei calor
debilis qui faciendum ipsum ebullire convertat spiritum in acetositatem: neque co-
lor fortis qui digerat ipsum & convertat ipsum in sanguinem: colere vero species
sunt duæ sunt. scilicet naturalis & inaturalis. Colera naturalis est spuma sanguinis: cu-
ius color est rubeus clarus. id est. citrinus in ultimo gradu citrinitatis: si-
cut capilli safrani: & est levis acuta & quanto magis fuerit calida erit
maioris rubedinis. Et ista colera postquam generata est in epate dividitur
in duas partes: quarum una transit cum sanguine ad uenas: & alia pars transi-
mittitur ad bursam fellis. Pars autem illa colere quod transit cum sanguine pene-
trat cum eo causa necessitatis & causa utilitatis. Necessitas est ut misceatur cum
sanguine ad nutriendum membra colerica: & utilitas est ut subtiliet san-
guinem & faciat ipsum penetrare in uenis. Pars autem illa quod transit in bursam
fellis transit illic etiam per necessitatem & utilitatem: necessitas est duplex: quod
dam est necessitas corporis totius. scilicet. mudare ipsum a superfluitatibus coleri-
cis: alia est respectu burse fellis: & est nutrire ipsam. Utilitas est du-
plex est: una est abluere intestina a fecibus & fleumate viscoso adhe-
rentes eis: altera est purgare intestina & musculos animi ut sentiant quod est eis
nocivum & emittant egestionem: & huius rei signum est quod colica sepe acci-
dit per opilationem factam in foramine quod preedit a bursa fellis usque ad
intestina: colera vero inaturalis duplex est: nam una est inaturalis per
causam extrinsecam quod ei admisceatur. Alia est inaturalis per causam in se: quia
substantia eius non est naturalis: colera inaturalis per causam extrinsecam:
alia est scita & famosa: & est illa cui fleuma admisceatur: & dicitur famosa

05
siue ē nota: q̄a sepiissime generari solet. Et ex hac colera sepe fit ter-
tiana nota: alia est q̄ est minoris fame: & ē illa cui melācolia est ad-
mixta. colera v̄o famosa uel ē citrina: & generat̄ ex admixtiōe fleu-
matis subtilis cū colera naturali: uel est uitellina filis uitellis ouor̄:
& generat̄ ex admixtione fleumatis grossi cū colera nāli. colera v̄o
minoris fame fit duobus modis: unus est qñ colera ī se adurit̄: & fit
cinis a quo nō separat̄ pars subtilis colere: sed cū eo misceat̄: & hæc
colera est peior: alius ē melācolia colere de foris adueniēs cū ea mi-
sceatur: & hæc colera est melior alia: & est eius color rubeus: sed nō
clarus nec floridus: imo est magis filis sanguini uenali: colere v̄o in
naturalis in pp̄ia substātia sine alteri⁹ humoris cōmixtiōe: alia est q̄
sepius gñat̄ ī epate: p̄ hoc qđ subtile q̄ est ī sanguīe adurit̄ & trāsīt
ī colerā: & grossum ī melācoliā: alia est q̄ ī stomacho magis gñat̄
ex cibis malis nō digestis sed corruptis: uel gñat̄ ī uenis ex humo-
rib⁹ aliis: & istius colere duę sūt spēs: nā qđā est prassina filis colori
prassi nigri q̄ gñat̄ ex uitellina qñ adurit̄: nā adustio facit ī colera
uitellina nigredinē q̄ cōmixta cū citrinitate gñat̄ color uiridis: alia
est eruginosa filis ī colore eruginieris: & gñat̄ ex prassina qñ prassi
na tñ adurit̄: donec sicceat̄ eius humiditas: & incipiat redire ad albe-
dinē pp̄ suā siccitatē: & iste duę ultimę colere male sūt & uenenosę:
eruginosa tñ maior est. Melācolie v̄o spēs sūt duę sunt. s. naturalis
& inaturalis: naturalis est fex boni sanguinis & turbulentia & sup-
fluitas: cuius sapor est medius inter dulcedinē & ponticitatē: & ista
melācolia cū generata est ī epate partit̄ ī duas ptes: quaz̄ una pe-
netrat cū sāguīe & manat cū eo ad uenas: alia trāsmittit̄ ad splenē:
p̄ia pars penetrat cū sāguīe pp̄ necessitatē & utilitatē: necessitas ē
ut misceat̄ cū sanguīe ad nutriēdū mēbra melācolica frigida & sic-
ca sicut ossa. Vtilitas ē ut fluxibilitatē sanguīs nimīā coerceat: & ui-
sore corpulētiā eius cōdenset: donec fiat pars solida mēbroꝝ duor̄

que d3 nutrire: alia pars q sanguis nō idiget uadit ad splenē pp ne-
cessitatē & utilitatē: necessitas est duplex: una est p̄m totū corpus. s.
ipm a supfluitate melācolica mūdare: alia est p̄m splenē. s. ipm nu-
trire: utilitas vō pcedit ex ea pp hoc q ipsa pfluit ad orificiū stoma-
chi exprimēdo humiditates q̄s illic iuenit: sicut mulier mulgēdo ex-
primit digestis lac ab uberib⁹ uaccę. Et hæc utilitas est duob⁹ mo-
dis: uno mō ipsa multa pstringit & inspissat & cōfortat orificiū sto-
machi. Secūdo q̄a facit i ore stomachi cōmotionē pp acredinē eius
& exsiccat famē & facit desideriū. Melācolia vō inaturalis est sicut
res adusta uel cinis respectu aliorū humorū: & ei⁹ q̄ttuor sūt spēs fa-
mosę: 13 plures sint nō famosę. Prima est q̄ est cinis colerę: & ē illud
q̄ adurit de colera: & hoc spēs est amara. Secūda est q̄ est cinis fleu-
matis: & illud q̄ fuit adustū ex fleumate: & si fleuma q̄ adustū est
fuerit ualde subtile & aquosū: tūc melācolia ex eo genita erit salsa
in sapore. Si at fuerit fleuma grossū q̄ adurit: tūc cinis eius aut me-
lācolia ex eo gñata tēdit ad acetositatē aut pōricitatē. Tertia est q̄ ē
cinis sanguis: & illud q̄ adustū est ex sanguine: & hæc melācolia ē
salsa parę trahēs ad dulcedinē. Quarta est q̄ ē cinis melācolię nālis.
& si melācolia nālis ex q̄ fit fuerit subtilis: tūc ē multū acetosa: & cū
effundit sup terrā ebullit: & eius odor est acris: & ab eo fugiūt mu-
sce & aialia. Si vō talis melācolia naturalis ex qua fit fuerit grossa:
erit minoris acetositatis cū pauca ponticitate.

¶ Hic ponit autor si-
gna p q cognoscere pos-
sumus hoīem sangui-
neę cōplexionis: quorū.
Primū ē q sanguineus
est naturaliter pinguis
& nō debem⁹ itellige-

Natura pingues isti sunt atq; iocantes
Semp rumores cupiūt audire frequētes
Hos uenus & bach⁹ delectāt fercula risus
Et facit hos hilares & dulcia vba loqntes
Oib⁹ hij studiis habiles sūt & magis apti
Qualibet ex cā nec hos leuiter mouet ira

00
2- 500
Largus amās hilaris ridēs rubeiq; coloris re q; sanguineus sit pin
Cantās carnosus satis audax atq; benign⁹ guis pinguedine pprie
accepta: q; tale signifi/
cat semp frigiditatē cōplexionis. ut uult Aui. ii. in doc. iii. ca. iii. sed
est pīguis pīguedine extēsa ad multā carnositatē: q; ē multū carno
sus. Vult. n. Aui. loco p̄al. q; multitudo carnis rubeę cū decēti firmi
tate & nō laxitate eius significat cōplexionē calidā & humidā q̄lis ē
sanguinea. Et rō est: q; multitudo carnis rubeę attestat sup fortitu
dine uirtutis assimilatiue & multitudine sanguinis q̄ uigēt & inua
lescūt calido & humido: teste Gal. ii. cōplexionū dicēte. Multitudo
āt carnis multitudine sanguinis gñat. Calidū vō pfecte digerēs &
assimilās carnis soliditatē opat. dicit etiā Auic. lo. p̄al. q; oē corpus
carnosum sine multitudine pinguedinis & adipis est sanguineum.
Et idē uult Gal. ii. tegni. ca. illo. Humida vō & calida crassilis. Secū/
dū est q; est iocosus. s. pferēs v̄ba alios ad risū puocātia uel letus: &
hoc ē pp benignitatē humoris sanguinei puocātis hoīem ad lētiā
& iocūditatē pp spūs claros & pfectos ex sāguine gñatos. Tertiū ē
q; libēter audit fabulatiōes iocosas: cadē de cā. Quartū est q; incli/
natus est ad luxuriā pp caliditatē & humiditatē puocātiū ad coitū.
Quitū ē q; talis libēter bonū uinū potat. Sextū est q; libēter come
dit bona cibaria: quorū cā pōt esse: q; talis appetit similia cōple/
xiōis eius q̄ sūt bona uina & bona cibaria. Septimū ē q; talis de fa
cili ridet: cuius cā ē: q; sanguis puocat ad risū. Octauū ē q; talis ē
hilaris. i. hylarē faciē amabilē & iocūdā hñs pp uiuacitatē coloris
& formositatē cōplexiōis ex cōplexiōe sanguinis. Nonū est q; talis
pferit dulcia uerba pp amicabilitatē naturę sanguinis. Decimū est
q; talis ē aptus oībus artibus. i. de facili pōt addiscere quālibet artē
pp uiuacitatē & pspicacitatē ingenii eius. Vndecimū est q; talis nō
facile irascit: & istud puenit pp humiditatē ebetantē fēruorē colere

puocatis ad irā. Deinde tex. i. duob' ultimis vsib' repetit aliq' signa dicta & aliq' addit. Primū ē q' sanguineus ē largus nō auarus: sed liberalis. Secūdū ē q' talis ē amās siue amorosus. Tertiū ē q' talis ē hylaris. i. hñs uultū iocūdū. Quartū ē q' talis q'si semp' vñ ridere: quorū oīum cā ē benignitas sāguis ad ista puocatis. Quintū ē q' talis ē rubet coloris. uult. n. Aui. lo. pal. q' color cutis rubeus significat multitudinē sāguis: & d' istud itelligi de colore rubeo cū quodā splendore & nō de rubeo fusco q'lis repiri solet i uultib' horū q' libēter & abūde bibūt fortia uina & utunt' salis & spēbus acutis: q'a talis significat leprā futurā. Sextū ē q' talis libēter cantat uel audit cātare pp' letū eius animū. Septimū ē q' talis ē carnosus pp' cām prius dictā. Octauū ē q' talis est satis audax pp' caliditatē sāguis q' est cā audacie. Nonū ē q' talis ē benignus pp' sanguinei hūoris bonitatē.

¶ Hic pōit autor que

dā signa p quæ cognoscere possumus hoīem colericę pplexiōis. Primū est q' colericus est impetuosus. i. faciēs rē cū ipetu: cuius cā ē: q'a supfluus calor q' est in

colerico mouet ad ipetū: & ergo etiā uult Auic. ii. in doc. iii. c. iii. q'd opatiōes excessiui motus significāt caliditatē. Secūdū est q' talis ē cupidus honoris & appetit esse imprimis sedibus & pcellere cunctos alios: cuius cā est: q'a supfluus calor pñificat animā ad arrogātiā & temeritatē. Tertiū est q' isti cito discūt: & hoc pp' subtilitatem humoris colerici: & eius caliditatē. Et ergo etiā dicit Aui. loco pāl. q'd intellectus. i. pñptitudo & uiuacitas ad intelligentiā significat caliditatē cōplexionis. Quartū est q' isti multū comedunt: quia in

Est & humor colere q' cōpetit impetuosus
Hoc genus ē hoīm cupiēs pcellere cūctos
Hi leuiter discūt mñrū cōedūt cito crescūt
Inde magnanimi sunt largi sūma petētes
Hirsutus fallax irascens prodigus audax
Astutus gracilis siccus croceiq' coloris

ipsis fortior est calor digerēs & maior resolutio q̄ in aliis corpibūs.
Quintū ē q̄ isti cito crescūt. i. pueniūt ad augmētū: & hoc pp fortitudinē caloris nālis in eis q̄ est cā augmēti. Sextū est q̄ isti sūt magnanīmi. i. nō potētes tolerare iniurias: & hoc pp caliditatē in eis: & ergo dicit Aui. lo. p̄al. qđ pax pati ab unaquaq̄ re. i. patientem se reddere sciat caliditatē. Septimū ē q̄ isti sunt largi: & hoc respektu illoꝝ qbus honores accidere pnt. Octauū ē q̄ isti appetūt sūma. i. sūmas dignitates & officia pp cām secūdi signi. Nonū q̄ colericus est hirsutus. i. pilosus: & hñs multos crines pp caliditatē apientē poros: & monētē mñz piloz ad cutē. Et dī hirsutus q̄si hircos sc̄qns: qa iter oīa aīalia bruta hircus hz lōgiores crines. Decimū est q̄ ipse est fallax. i. deceptorius. Vndecimū est q̄ ipse est irascēs. i. de facili irascit pp caliditatē. Et ergo dicit Aui. lo. p̄al. q̄ ira frequēs & a leui cā significat caliditatē: & hoc ē pp facilitatē cōmotiōis colerę & ebullitiōis sāguis circa cor. Duodecimū ē q̄ ipse est pdigus: qa largus ē in exponēdo pp honores hñdos. Decimūtertū ē q̄ talis est audax: qa audacia ēt puenit pp nimīā caliditatē & maxie cordis. Decimūq̄rtū est q̄ ipse sit astutus. i. cautus. Decimūq̄ntū ē q̄ talis ē gracilis. i. nō grossoz mēbroz neq; multę carnis pp supflūā caliditatē uehemēter resoluētē. Decimūsextū ē q̄ talis ē siccus. i. macer pp siccitatē cōplexiōis. Decimūseptimū ē q̄ talis ē crocei coloris. i. citrini: & ergo dicit Aui. lo. p̄al. q̄ color subruffus significat colerę dñiū.

Fleūa uires modicas tribuit: latosq; breuesq;
Fleūa faci pigues: sāguis reddit mediocres
Ocio nō studio tradunt: sed corpora somno
Sensus ebes tardus motus pigricia somnus
Hic somnolētus piger i sputamine multus.
Est huic sensus ebes pinguis facit color alb⁹

CHic ponit autor aliq̄ signa cōplexiōis fleumaticę. Primū si gnū est paucitas uiriū: fleūatici. n. paucitas uires habēt pp paucitatē caloris na

S

turalis a quo oīs uis h3 exordiū. Secūdū est q̄ fleumatici sunt sati & breues: q̄a in eis est paucus calor naturalis nō sufficiens extendere corpus in longū: extendit igit̄ corpus p̄m latū. Tertiū est q̄ fleumatici sunt pingues pp̄ eorū frigiditatem & humiditatē: & ergo dicit Aui. lo. p̄all. q̄ pinguedo uel adeps sup̄flua significat excessum frigiditatis & humiditatis & cōplexionē corporū frigidā & humidā: q̄a sanguinis unctuositas q̄ est utriusq; materia cū resudat a uenis & obuiat mēbris frigide uel remisse calidis coagulat̄ ab eorū frigiditate uel remissa caliditate & fit piguedo. ut uult Gal. ii. cōplexionū. Et postea subdit hic textus q̄ sanguinei sunt mediocres: supple in lōgitudine & breuitate. Quartū est q̄ fleumatici magis ad ocia inclinānt quā ad studia pp̄ frigiditatē mouentē ad ocia & pigriciam. Quintū ē q̄ multū dormiūt: & hoc est pp̄ multā humiditatē eorū: & etiā puenit multus somnus pp̄ frigiditatē. ut inuit Aui. lo. p̄all. Sextū est q̄ fleumatici sunt duri ingenii: q̄a sicut uiuacitas intellectus & p̄spicuitas ingenii pueniūt pp̄ naturalē caliditatē: ita ebetudo intellectus & duricies ingenii pp̄ contrariū. s. frigiditatē. Septimū ē q̄ fleumatici sunt tardi motus: & hoc etiā pp̄ frigiditatē quæ facit motū tardū: sicut caliditas uelocem. Octauū est q̄ sunt pigri. Nonū q̄ somnus in eis est longus. Quorū cā eadē est cū prædicta. Postea ponunt̄ duo alii uersus recolligentes signa prædicta cū quibusdā aliis. Primū est fleumaticus est somnolentus. i. inclinatus ad multū somnū. Secundū est q̄ ipse est piger. i. tardus ad omnē operationē. Tertiū est q̄ est multi sputi p̄pter humiditatem in eo abundantem multiplicatiuā sputi. Quartū est q̄ talis est obtusus in sensibus: & nedū in sensibus: imo etiā in intellectu. Quintū est q̄ talis est pinguis. Sextū est q̄ talis est albus in facie. Albedo enī cutis: & maxime faciei signū est priuationis sanguinis aut paucitatis eius cum frigiditate. ut dicit Aui. loco præallegato.

Restat adhuc tristis colere subie nigre.

Quæ reddit prauos: p̄tristes pauca loq̄ntes

Hi uigilāt studijs: nec mēs est dedita sōno

Seruāt p̄positū: sibi nil reputant fore tutū

Inuidus & tristis cupidus dextre q̄ tenacis

Nō expis fraudis timidus luteiq̄ coloris

Hic ponit ator aliq̄

signa cōplexiōis melā-

coliq̄. Primū est prauī-

tas. melācolia. n. reddit

hoīes prauos & malo-

rū mox: quēadmodū

sūt q̄ seipsos iterficiūt.

Secūdū est multa tristitia: melācolici. n. multū tristes sunt ut pluri-

mū p̄ spūs melācolicos turbidos & tenebrosos: sicut hoīes leti sūt:

p̄p̄ spirituū claritatē. Tertiū ē taciturnitas: melācolici. n. tacidi sūt:

& paucoꝝ uerboꝝ p̄p̄ frigiditatē: sicut nimia garrulitas p̄uenit p̄p̄

caliditatē. Quartū est q̄ melācolici sunt apti studio: q̄a semper cu-

piunt esse soli. Quintū est q̄ tales sunt insomnolenti: nec bene dor-

miunt p̄pter nimia siccitatē cerebri & p̄pter fumos melācolicos cō-

mouētes in eis somnia horribilia: q̄bus excitant̄ a somno. Sextū est

q̄ tales sunt tenacis p̄positi. i. p̄tinaces: & cū aliqd in mente habent

diu retinent: & difficulter placabiles sunt: & hoc p̄pter siccitatē eoz̄

quæ nō sinit p̄positū cito mutari. Septimū est q̄ melancolici nihil

reputant eis esse tutū: imo semp̄ timent: & hoc est p̄pter spirituū te-

nebrositatem: postea in duobus ultimis uersibus ponunt̄ aliqua ex

signis p̄dictis & aliqua addunt̄. Primū est q̄ melancolicus est inui-

duus. Secundū est q̄ est tristis. Tertium est q̄ est auarus. Quartū est

q̄ est tenax. i. nihil uolens exponere & male soluens. Quintum est

q̄ est fraudulosus: simplex: & propterea homines melancolici sunt

deuoti: multum legentes: ieiunantes: & alias multas abstinentias fa-

cientes. Sextum est q̄ est multum timidus. Septimum est q̄ est lu-

tei coloris. i. terrestris siue fusci coloris. Color enim fuscus & maxi-

me si uiriditati approximāt: significat dominium melancoliæ s̄m

Rasis. iiii. Alman. in princi.

S ij

295

In hoc tex. Prius po-
nit colores cōsequētes
cōplexiōes: & dicit q
fleumaticus est albi co-
loris: sed colericus est
ruffi coloris & sangui-
neus rubei: & de melā
colico dicit i fine pce/
dentiū ysuū & de istis
oibus dictū est prius.

Secūdo ponit. xiii. signa supabūdātis sanguinis: quorū. Primū est q
facies est rubea pp ascēsum sanguis ad caput & faciē. Secūdū ē q
oculi plus uident exire solito pp extēsiōē quā facit sanguis multi-
plicatus. Tertiū est q gene inflant pp silem cām. Quartū ē q cor-
pus totū grauāt: qā nā suppeditat non sufficiēs regere humores &
sustētare debite corpus. Quintū est q pulsus sit frequēs pp calidi-
tatē quā inducit sanguis multiplicatus. Sextū est q pulsus est ple-
nus pp multitudinē uaporū calidorū & humidorū. Septimū ē q pul-
sus est mollis pp humiditatē nimia mollificantē arteriā. Octauū ē
q dolor sit in frōte: & hoc pp sanguinē multiplicatū in rethi mira-
bili. Nonū est q uēter cōstipat. i. durus sit: nec bñ asselant pp cali-
ditatē nimia exsiccantē feces. Decimū est q lingua sit sicca pp simi-
lem cām. Vndecimū ē q sitis est magna pp exsiccationē orificii sto-
machi ex nimia caliditate. Duodecimū est q fiūt somnia declinan-
tia ad rubedinē. & istud uult Aui. ii. in doc. iii. c. vii. dicēs: & somnia
quæ illud scrcāt. s. abūdātiā sanguinis sunt sicut cū homo i somnis
res uidet rubeas aut sanguinē multū ex suo corpore exire: aut se in
sanguine natare: & filia. Decimūtertiū est q sputū est dulce pp san-
guinis dulcedinē. Notādū circa istud qd sicut hæc ponuntur signa

Hij sunt humores qui pstat cuiq; colores
Oibus i rebus ex fleumate fit color albus
Sanguie fit rube: cola rubea quoq; ruffus
Si peccet sanguis: facies rubet: extat ocellus
Inflant gene corpus nimirumq; grauatur
Est pulsusq; frequens plen' mollis: dolor iges
Maxime fit frontis & costipatio uentris
Siccaq; lingua sitis & sonia plena rubore
Dulcor adest sputi sunt acria dulcia queq;

supabūdātis sanguis: ita qdā ēt ponūt signa supabūdātis aliorū hū
 morū sub qbusdā vñib⁹: signa qdē supabūdātis colere sub istis vñio⁹
 Accusat colerā dextrē dolor aspa lingua. Tinnitus uomitusq; fre-
 quēs uigilātia multa: Multa sitis pinguis egestio torsio uētris: Nau-
 sea fit: morsus cordis: languescit orexis: Pulsus adest gracilis durus
 ueloxq; calescēs: Aret amarescit incēdia sōnia fingit. Signa vō sup-
 abūdātis fleumatis sub istis vñib⁹: Fleuma supgrediēs pprias ī cor-
 pore leges: Os facit īspidū fastidia cerebra saliuas: Costas stōachi
 sū occipitisq; dolores: Pulsus adest rar⁹ tard⁹ mollis īnanis: P̄cedit
 fallax fāta smata somnus aquosa: Signa vō supabūdātis melācolie
 sub his vñib⁹: Humor plēo dū fex ī corpe regnat: Nigra cutis dur⁹
 pulsus tenuis & urina: Sollicitudo timor & tristia sōnia tps: Accre-
 scet rugit⁹: sapor & sputamis idē: Leuaq; p̄cipue tinit & sibilat auris

Denus septen⁹ uix fleubothomiā petit ān⁹
 Spūs uberior exit per fleubothomiam
 Spiritus ex potu uini mox multiplicatur
 Humorūq; cibo damnū lente reparatur
 Lumina clarificat sincerat fleubothomia
 Mētes & cerebrū calidas facit cē medullas
 Viscera purgabit stōachū uētrēq; coereet
 Puros dat sensus dat somnum tedia tollit
 Auditus uocem uires producit & auget

In hoc tex. autor lo-
 quit⁹ de fleubothomia:
 & primo ostēdit etatē
 requisitā ad fleubotho-
 miā dicēs q; ān⁹. xvii.
 uix petit fleubotomiā:
 & pro isto dicit Gal.
 .xi. de īgenio q; pueri
 nō debēt fleubothoma-
 ri nisi hēant. xiiij. ānos
 ad minus: & cā est: qā

corpa puerorū sunt facilr resolubilia a calore extraneo: & iō debili-
 tant multū ex euacuatiōe forti facta p fleubothomiā. Itē qā indigēt
 nutrimento duplici de cā. s. pp nutrimentū & augmentū: iō minutio
 sanguis nō cōpetit eis. Itē qā facile dissoluūt a calore extraneo suffi-
 cit qd ab eis dissoluūt: qre nō indigent fleubothomia. Et circa istud

sciēdū est q̄ sicut fleubothomia nō cōuenit pueris p̄dictis: sed cauē
da ē: ita ēt ē cauēda ī magna etate. s. senii. ut uult Gal. ix. megategni
qa s̄m Gal. & Haly. iii. tegni ī cōualescētib⁹ & senib⁹ est paucus san
guis bon⁹ & multus malus: fleubothomia igit⁹ rapiet bonū & dimit
tet malū: & inuit Aui. iij. i. ca. xx. de fleubothomia: & iō in talib⁹ nō
cōpetit fleubothomia. Secūdo ponit nocumētū fleubothomię: & ē
q̄ spūs uberies exeūt p̄ fleubothomiā: cuius rō pōt eē: qa cū multa
euacuatōe sanguis q̄ sit p̄ fleubothomiā necesse est ēt multitudinē
spirituū euacuari. Tercio tāgit remedia p̄ q̄ spūs emissi refocillant⁹:
& iterato multiplicant⁹: & dicit q̄ ex potu uini subito regenerantur
spūs: qa oīum subito nutriētū maximū est uinū: ut prius dictū ē:
& spūs ēt regenerant⁹ & refocillant⁹ ex cibo: sed hoc sit lente & nō su
bito sicut ex uino: & cibus q̄ d̄z dari erit digestibilis: & multi sāgui
nis gnātius: sicut oua sorbilia: & siliā. Et circa istud sciēdū est q̄ l̄z
cibus regeneret spūs post fleubothomiā: tñ debēt cauere patientes a
multo cibo ī priā & secūda die. Vñ dicit Isaac in dictis: cibus est eis
minuēdus & potus augēdus. s. respectu cibi: nō tñ respectu suæ cō
suetudinis: imo minus debēt bibere q̄ ante fleubothomiā: qa uirtus
digestiua debilior est. Quarto ponit autor. xi. iuuamēta fleubotho
mię debite factę. Primū est q̄ tēpata fleubothomia cōfortat uisum:
qa minuēdo humores ēt minuit effumationē ad caput & repletio
nē eius: offuscātes uisum. Secūdū est q̄ clarificat: & sincerat mentē
& cerebrū pp̄ silem cām. Tertiū ē q̄ calefacit medullā: quia minuit
suspuitates q̄ ad eā ueniētes ipsā īfrigidāt. Quartū ē q̄ purgat ui
scera. i. interiora: qa exonerata nā a sanguine: humores crudos in in
terioribus p̄tētos melius digerit. Quintū ē q̄ fleubothomia restrin
git uomitu & fluxū uētris: qa diuertit humores ab interioribus ad
exteriora. Et istud uult Aui. lo. p̄al. dicēs: āplius fleubothomia p̄pte
rea qd̄ ad diuersa trahit: nām s̄m plurimū retinet. Et istud maxime

ūēz ē qñ fleubothomia fit de uenis brachii: nā fleubothomia facta
de uenis pedū nō sic retinet: pōt tñ p accidēs cōtingere qđ ad fleu/
bothomiā sequat̃ maior fluxū uētris: & hoc dupl̃r. Priō qā ex fleu/
bothomia facta tollit̃ onus naturę: tūc. n. uirtus cōfortata aliqñ puo
cat alias euacuatiōes. Secūdo si flux⁹ uētris fiat ex multa debilitate
uirtutis cōtētiue: tūc. n. qā ex fleubothomia debilitat̃ uirtus: magis
augebit̃ fluxus uētris. Sextū ē q fleubothomia facit puros sensus:
qā minuit euaporationē ad caput uñ turbant̃ sensus. Septimū ē q
ipsa iuuat somnū īpeditū: qā p ipsā euacuant̃ humores plurimi a
qbus eleuat̃ uapores acuti & diuersi īpediētes somnū. Octauū est q
ipsa tollit tedia & grauitates nimias: qā p ipsā uirtus exonerat̃ a suo
grauamine: & ēt educto p ipsā sanguinē educit̃ simul melācolia fex
sanguis q̃ iducit tedia & grauitates. Nonū ē q ipsa cōfert auditui:
qā p ipsā diminuunt̃ uapores & humores ascēdētes ad caput impe
diētes auditū. Decimū ē q ipsa cōfert uoci: qā p ipsam diminuunt̃
supfluitates & humiditates quę possent puenire ad pectus uel cānā
pulmonis & īpedire uocē. Vndecimū ē q ipsa auget uires: qā p ip
sam corpus a suo grauamine exonerat̃: qre uirtus augmētat̃.

Tres insunt istis maius september aprilis
Et sunt lunares sunt uelut ydra dies.

Prima dies primi postremaq; posterior;

316 Nec sanguis minui nec carnib⁹ anseris uti

312 In sene uel iuvene si uene sanguine plene

Omni mense dene confert incisio uene

Hij sūt tres mēses maius septēber aprilis

In quibus eminus ut longo tpe uiuas

uerūtamen est dictum fictum: nec alicuius ualoris: imo p̃dicti dies

¶ In hoc textu autor
tria fa cit. Priō dicit q
isti tres mēses. s. maius
september aprilis sunt
mēses lunares: & in eis
sunt dies phibiti a fleu
bothomia: uidelz pri/
ma dies maii: & ulti/
ma septembris & apri
lis: & istud cōes dicūt:

pnt eē ita boni & electi sicut & alii: sū q̄ diuersa constellatio in eis
pōt esse. Et subdit autor q̄ in talibus diebus nulli uesci debēt carni
bus anseris: qđ ē falsum ē & erroneū: & magis sortilegio attribuē
dū: & forte autor & istud habuit a iudeis q̄ istū ritū obseruant. Se/
cūdo dicit q̄ senex senectute & nō a senio & iuuenis uenas plenas
hntes sanguine minui pnt oī mense: q̄ isti nō faciūt resolubiles sūt:
nec ī eis solū paucus est sanguis bonus: imo multus. Tercio dicit q̄
incisio uene pro regimine sanitatis custodiēdo debet fieri in aliquo
istox triū mensū: qui sunt maius: septēbris: & aprilis: differēter tñ:
q̄ ī aprili & maio debet incidi uena epatis pp̄ multiplicationē san/
guinis eo tpe: cū sit tps uernale: & in septēbri uena splenis pp̄ me/
lancoliā quæ tūc habet multiplicari: cū sit tps autūnale.

¶ Hic autor pōit. xii.

3 17
quę ipediūt fleubotho
miā. Primū est frigidi
tas cōplexionis. Cū. n.
sūm Gal. in megategni
fleubothomia infrigi
dat: tūc augmentaret

Frigida natura frigens regio: dolor ingēs
Post lauacrū coitū minor etas atq; senilis.
Morbus prolixus repletio potus & esce
Si fragilis uel subtilis sensus stomachi sit
Et fastiditi tibi nō sunt fleubothomandi

frigiditatē: cā autē q̄re fleubothomia infrigidat (st: q̄ sūm Isaac in
urinīs: sanguis est fundamētū caloris nālis. i. illud in quo calor nā/
lis seruat: & q̄ fleubothomia sanguinē euacuat: ideo & calorē na/
turalē: & tūc p̄ p̄ns infrigidat. Secundū regio frigida uehementer:
sub qua debet cōprehēdi tps multū frigidū qđ ē phibet fleubotho/
miā: q̄ ī regiōe & tpe multū frigidis: sanguis in frigiditate corporis
includit: & ille qui circa extremitates existit a frigiditate cōdensat
& ineptus fit ad hoc qđ fluat. Tertiū est intensus dolor sub quo ē
pōt cōphēdi nimia corporis inflāmatio: q̄ si ī istis accidētibus fieret
fleubothomia sequeret motus agitatiuus qui est prius nature: cū sit

difformis & maior inflāmatio q̄ ē est naturā magis debilitās: & cā
 motus agitatiui ī dolore itenso est: q̄a fit tractus ad diuersas ptes: p
 fleubothomiā. n. fit tractio ad locū fleubothomatū: & ex dolore for
 ti fieret tractio ad locū doloris: cā v̄o maioris inflāmatiōis est: q̄a ex
 fleubothomia cōmouent̄ humores: q̄re magis inflāmant̄ ex motu: &
 istud uerū est q̄n fleubothomia fit parua & artificialis: si tñ fiat usq̄
 ad sincopim pdest in p̄dictis casibus: q̄a ista cū uincit attractionem
 doloris nō facit motū agitatiuū: & s̄l̄r tollit inflāmationē cū nō sint
 humores ibi qui cōmoueant̄ & calefiāt & maiorē inflāmationē idu
 cūt. Et istud uoluit Gal. ī cō. illius amphorismi. i. pti. ampho. q̄ ege
 runt: cū dixit: qđ nō est melior medicina ī apostemate uehementis
 inflāmatiōis: & s̄l̄r ī febribus & dolore forti q̄ fleubothomia. Quar
 tū est balneū & maxime resolutiuū: tale. n. phibet fleubothomiā: q̄a
 tale etiā est euacuatiuū iā nā nō facile tolerat euacuationē supeua /
 cuationē. Quintū est coitus īmediate p̄cedēs: post talē. n. nō statim
 d3 fieri incisio uenę: q̄a ex hoc maxia debilitatio nature seq̄ret̄: cū p
 coitū prius nā debilitata sit. Sextū ē etas maior uel minor q̄ requir̄
 ad fleubothomiā: sicut etas infantie & etas senii: prout declaratū est
 prius. Et ista impedimēta tāgit Aui. lo. p̄all. dicēs: tibi quoq̄ cauere
 debes a minutiōe ī cōplexiōe uehemētis frigiditatis: & in regiōibus
 fortis frigiditatis: & ī hora fortis doloris: & post balneū resolutiuū
 & post coitū: & in etate q̄ est minor. xii. ānis senū q̄to magis poteris:
 nisi ī figura cōfusus fueris: & in soliditate musculorū & uenarū ampli
 tudine: & earū repletionē & coloris rubedine: & ulterius subdit: hos
 nāq̄ ex adolefcētibus: & senibus fleubothomare audebis. Adolefcē
 tes tñ s̄m ordinem ad fleubothomandū paulatim puehere debes cū
 pauca minutiōe. Septimū est morbus p̄lixus: q̄a tūc ex tali fleubo /
 thomia natura dupl̄r debilitat̄: puta a morbo p̄lixo & a minutiōe.
 Et istud est uerū s̄m Aui. lo. p̄all. Nisi sanguinis affuerit corruptio:

T

quia si sic fleubothomia pōt cōuenire. Octauū est nimia repletio potus. Nonū est nimia repletio cibi: sub q̄ ē cōphēdit indigestio cibi. Et cā horū est q̄a p̄m Aui. in. i. attrahentia sunt tria. s. uacuū: calidū: & tota spēs. Si ergo uene p̄ fleubothomiā a sanguine euacuarentur cibum indigestū uel supfluū siue potū supfluū a stomacho uel epate attraherēt q̄ indigestus ueniēs ad mēbra nō corrigeret: q̄a tertia digestio nō corrigit pctnī secūde: nec secūda primę: si pctm sit magnū pp qđ i mēbra nō cōuerteret: sed ibi remanēs posset eē cā egritudinis. Decimū ē fragilitas. i. debilitas uirtutis: fleubothomia. n. est fortis euacuatio: p̄m Gal. ii. ampho. in cō. illius. In quo morbo: sed uirtus debilis nō pōt pati motū fortē. Undecimū ē subtilis sensatio orificii stomachi: q̄ p̄cordiū dī: q̄a ex fleubothomiā i tali statim sequit̄ sincopis. Et sub isto ē cōphēdit̄ debilitas stomachi: & facilis fluxus colere ad orificiū eius inducēs ad uomitū facile colere. Vñ in hñtibz p̄dicta accidētia nō cōuenit fleubothomia. Per fleubothomiā. n. humores cōmoti ad os stomachi inducerent̄ tāq̄ ad locū cōsuetum: & q̄a est mēbrū debile & ipotēs illi fluxui resistere: iō illis multa mala p̄ fleubothomiā accidūt. Et hoc ē una cā: q̄re qñq̄ aliq̄ in fleubothomia sincopāt. s. q̄a colera ad stomachū fluit q̄ mordicādo stomachū ex cōpassiōe cordis & stomachi sincopim iducit. Duodecimū ē fastidium. Si. n. in fastidio fieret fleubothomia cū uene euacuarentur traherēt ad se māz malā faciētē fastidiū. Et plurima istorū sex ultimorū accidētū tāgit Aui. lo. p̄all. Et circa istud ē sciēdū q̄ p̄ter p̄dicta accidētia sunt adhuc aliq̄ alia ēt īpediētia fleubothomiā: quorū. Primū est alia euacuatio ut qñ est fluxus menstruorū aut emorroydag: tūc. n. nō dī fieri fleubothomia: & hoc ad euacuationē: licet ad diuertēdū fluxū seu materiā posset fieri. Secūdū est corporis siue cōpositiōis raritas: q̄a a corporibus raris multū dissoluit̄: & iō sufficit ista resolutio nec euacuatione indigent. ut uult Gal. ix. magategni.

Tertiū ē humorū cruditas & uiscositas: tūc. n. est cauēda fleubothomia: q̄a augmentaret cruditas humorū: & pp hoc in morbis longis nō est faciēda fleubothomia: q̄a cruditas humorū augmētaret. & uirtus debilitaret: & morbus plōgaret: & iō timēdū esset de casu uirtutis: & pp hoc uult Aui. q̄ in morbis cronicis faciēda ē farmacia añ fleubothomiā & nō fleubothomia añ faciēda: licet utroq; indigeāt patiētes: sed cruditas humorū pōt accidere duab⁹ de causis: una cā ē pp abūdantiā humorū calorē nālē suffocātiū q̄ debilitatus & suffocatus humores crudos generat: & tūc bñ cōpetit fleubothomia. Vnde s̄m Alexadr̄n. ii. libro suo. ca. de ydropisi: fleubothomia in p̄cīpio ypozarce cōpetit cū puenit ex multitudine sanguinis menstrualis cū phibeant fluere mēstrua pp cām aliquā: aut ex multitudine sanguinis emorroydalis: q̄a sicut ignis paruus sub multa lignorū cōgerie suffocat: s̄l̄r ē de calore īnato suffocato sub humorū multitudine. Secunda cā cruditatis humorū est caloris īnati debilitas ut in illis q̄ sunt debilis cōplexiōis & q̄ habuerūt lōgā egritudinē & in senibus: & tūc nō cōpetit fleubothomia: quia p hoc augeret cruditas: q̄a sanguis in quo calor cōseruat extraheret: & ita corpus in frigidaret: & humores magis incrudarent: debet ergo sanguis dimitti ut humorū cruditatē digerat. Quartū est aeris indebita dispositio & nimia caliditas aut nimia frigiditas: quia p caliditatē multā fortis fit resolutio: & p frigiditatē multa ineptificatio humorū ad fluxum.

Quid debes facere qñ uis fleubothomari.
Vel qñ minuis fueris uel quādo minutus.
Vnctio siue pot⁹ lauachrū uel facias mot⁹.
Debēt nō fragili tibi singula mēte teneri.

& aliq post fleubothomiā. Primū est unctio q̄ aliqñ fit ī fleubotho-

In hoc passu autor ponit quinq; quæ debent fieri circa fleubothomiā: aliq quidē añ fleubothomiā: aliqua ī fleubothomia:

T ij

mia: sicut unctio fleubothomi: ut dolor leniat: aliquñ vō post fleubothomiā: ut consolidatio uulneris retardet ad hoc ut post fleubothomiā humores relictī ī uenis aliquā possint hñe respirationē & fumi aliq mali exalēt. Secūdū ē potus & maxie uini q̄ ualet ī fleubothomia si sincopis accidat: & ēt ualet post fleubothomiā pro regeneratione nouorū spirituū & noui sanguinis: & isto modo iā faciūt cōes. Tertiū ē lauacrū. i. balneū q̄ ualet p̄ duos uel p̄ tres ante: & p̄ duos uel tres post fleubothomiā & nō eodē die: añ qdē: si q̄s timeat q̄ habeat in se humores grossos: q̄a balneū humores dissoluit & cōmouet eos: & pp̄ hāc cām ēt cōpetit añ acceptio sirupi acetosi: & motus ut humores dissoluant & subtilient: & ergo qñ d̄z fieri fleubothomia d̄z fricari brachiū: ut humores existētes in uenis pp̄inquis brachio subtilient & pr̄parent ad exeundū facilius: post fleubothomiā vō ualet ut reliquie humorū & uaporū derelicta resoluantur: in die vō fleubothomię nō cōuenit: q̄a p̄ balneū cutis lenis sit qua lenificat percussione factam in fleubothomia fugit: & hoc est periculū. Quartū est fascia. i. ligatura cū pānis lineis q̄ ualet post fleubothomiā īmediate ad retinēdū fluxū: & añ fleubothomiā ad trahēdū humores ad locū ubi q̄rit fleubothomia ut ex eo ēt uene ingrossent & melius uideant. Quintū est motus siue ambulatio moderata q̄ pōt fieri añ ut humores dissoluant & subtilient: & post: ad resolueūdū reliq̄as humorū ex fleubothomia derelictas. Circa p̄dicta sciendū est q̄ cōes faciūt se fleubothomare ieiuni: sed qbusdā doctorib⁹ melius vī & cōueniētius: q̄ añ fleubothomiā: primū unū ouū sorbeat molle cū uno hastu uini circa nonā uel decimā horā añ prādiū & statim postea se fleubothomari faciāt. Et huius cā est: q̄a stomacho uacuo nā fortius sanguinē retinet ne deficiat in nutrimento: sed cū cibis qui de se multū nutritius est sit in stomacho cuiusmodi sunt oua sorbilia & uinū: tūc nā melius sanguine exire p̄mittit.

Exhilarat tristes: irritos placat amētes
Ne sint amentes fleubothomia facit.

In hoc passu autor po-
nit tres effectus fleubotho-
mie. Primus est q̄ fleubo-

thomia exhilarat. i. letificat tristē hoīem. Secūdus est q̄ fleubotho-
mia placat iratos: & cā: utriusq̄ est: q̄a in sanguine q̄n multa cōmi-
scent melācolia fit tristitia: & q̄n multa colera sūt ira: cū melācolia sit
cā tristiticiē: & colera irē iā uterq̄ istoz duoz humorz educit: educio-
ne sanguinis: quia ei cōmiscent. Tertius est q̄ phibet amētes ne insa-
niāt: q̄a facit humores fluere ad ptes exteriores: & a capite diuertit:
pro maiori declaratiōe sciēdū ē q̄ qnq̄ sūt causę pp̄ q̄s d̄z fieri fleu-
bothomia: quaz. Prima est directā & alię q̄ttuor indirecte. P̄ia q̄ ē
directā ē ut abūdātia sanguis euacuet: siue abūdet sanguis ī q̄lita-
te siue q̄titate siue utroq̄ mō. nā s̄m Aui. lo. p̄al. Duo gnā hoīm sūt
fleubothomāda: quoz unū est ille modus hominū q̄ iā parati sūt in-
cidere ī egritudines: ut q̄ hnt abūdātiā sāguis ī q̄titate: & reliquū ge-
nus est genus illoz hoīm q̄ iā egritudinē inciderūt pp̄ humorz siue
sanguis maliciā: sed differt fleubothomia ista & illa: q̄a pp̄ sāguinis
abūdātiā d̄z fieri multa fleubothomia: sed si in q̄litate peccet siue sit
maliciosus: tūc cōpetit fleubothomia pauca: un̄ s̄m Gal. ix. megate-
gni: si sanguis sit malus in corpe d̄z euacuari paulatim: & iō peccāt
multū illi qui q̄n uident sanguinē malū fleubothomāt se quosq̄ ui-
deāt sanguinē bonū exire cū forte prius totus sanguis exire q̄ bo-
nus exiret: sed d̄z fieri pauca euacuatio: & tūc s̄m Gal. in casu isto:
priusq̄ fiat: fleubothomia d̄z dieta bonū sanguinē generās exhiberi
ut loco mali sanguis bonus sanguis generet. Et postea d̄z fieri post
modicū t̄ps fleubothomia pauca: & sic deiceps: ista fleubothomia ē
directā: q̄a fit p̄ se ad euacuationē illius q̄ p̄ se d̄z p̄ fleubothomiā
euacuari. s. ad euacuationē plenitudinis humorz siue sanguis: prin-
cipalr tñ s̄m q̄ cū eo sunt alii humores. Prima cā indirectā est ma-

gnitudo morbi & magnitudo apostematis uehemētis inflāmatiōis:
qa p̄m Gal. in cō. illius ampho. quæ egerūt &c. Nō est melior medi-
cina ī apostemate uehemētis inflāmatiōis & ī febrīb⁹ & dolore fortī
quā fleubothomia: ut ē dictū est ibi frigida nā. Secūda cā indire-
cta est ut attrahat mā ad partē illā p̄ quā d3 euacuari mā: uñ in re-
tentiōe mēstruorū & emorrovday d3 apiri sophēa p̄m Gal. & Aui.
ut trahat mā sanguis ad īferi⁹. Tertia cā īdirecta ē ut humores tra-
hant ad locū p̄riū illi loco ad quē fluūt humores: & hoc ad diuertē
dū mā a loco ad quē fluūt humores: uñ in nimio fluxu mēstruorū
d3 fieri fleubothomia de basilica ut trahat mā ad p̄riū locū ad quē
declinat & diuertat a suo fluxu: & p̄ hoc in pleuresi sinistre ptis: d3
fieri fleubothomia in pte dextra ut diuertat mā & attrahat ad locū
p̄riū loco ad quē declinat: & sīlī si sit ī pte dextra d3 fieri fleubotho-
mia ī parte sinistra. Quarta cā īdirecta est ut p̄ fleubothomiā una
portio materiē euacuet: & nā potētior sit supra residuū: & sic cōpe-
tit fleubothomia qñ repletio est ī corpe ne fiat apostema: qa nā est
debilis respectu regiminis illoz humoz: iō una portio illius mate-
riē est euacuāda ne p̄ ipotētiā naturē ī regēdo illā materiā: illa mā
fluat ad aliquē locū debile in quo aggreget & apostema generet.

In hoc passu autor
ponit unū documētū
de quātitate scissure in
fleubothomia. Et dicit

Fac plagā largā mediocriter ut cito fum⁹
Exeat: uberius liberiusq; cruor.

q̄ scissura debet esse larga mediocriter ut fumus & grossus san-
guis liberius exeāt: quia qñ scissura est stricta: tūc solū subtilis san-
guis exit & grossus remanet. Circa istud est sciendū q̄ aliquñ in fleu-
bothomia debet fieri uulnus magnū & aliquñ paruū: debet autē fieri
uulnus magnū tribus de causis. Primo quia humores sunt grossi:
& grossus sanguis est euacuādus ut p̄ illud uulnus magnū sanguis

79
facili⁹ possit exire: & ergo melācolicis faciēdū ē magnū uuln⁹. Secū
do pp tps frigiditatē q̄ hūores īgrossat: & ergo ī hyeme d3 fieri uul
nus magnū. Tertio pp abūdātiā hūorū: q̄a tūc fit meli⁹ euacuatio p
uulnus magnū q̄ paruū: sed uulnus parū fit cū ē uirtus debilis: ut
de spiritib⁹ & calore minus euacuet^r: & in tpe calido eadē de cā: &

Sāguine subtracto sex horis ē uigilādū.

329 Ne somni fumus ledat sensibile corpus
Ne neruū ledas non sit tibi plaga p̄funda
Sāguie purgatus nō carpas p̄tinus escas.

qñ ē sāguis subtilis.

¶ In hoc passu autor
tangit tria cōsiderāda
circa fleubothomiam.

Primū ē q̄ fleubotho

matus nō d3 dormire īmediate post fleubothomiā: nisi ad min⁹ trāsi
uerit sex horē: & hui⁹ subdit autor cām ne fumi: q. s. ī sōno causantē
moti ad caput ledāt cerebrū: aliq̄ tñ pñt assignari cāq̄: q̄q̄. P̄ria ē ne ī
sōno uertat se patiēs supra brachiū fleubothomiā: & p̄ hoc ledat^r.
Scda ē ne hūores ī sōno fluāt ad mēbrū lesū ī quo ē dolor pp ictū
fleubothomi & fiat apostēa: uñ Gal. ij. āph. sup illo āpho. ī quo mor
bo: uult q̄ ī sōno si fiat apostēa ītra corp⁹ au t mēbrū sit lesū ad ip̄z
fluūt humores: Aui. vñ aliā assignat cām. s. q̄ p̄ talē sōnū posset acci
dere cōfractio mēbroz. Et istius cā pōt eē: q̄a sicut: p̄m Gal. sup illo
āpho. ī quo morbo & c. sōnus ī p̄icipio paroxismi nō cōpetit: q̄a ca
lor nāī ad īteriora regredit^r: & exteriora īfrigidāt^r: & fumi remanēt
nō cōsumpti: pp q̄ rigor augmētāt^r & paroxism⁹ ē t̄ plōgat^r: sic ē t̄ fu
mi p̄ cōmotionē hūorū: & ī fleubothōia ad neruos & ad lacertos ele
uāt^r q̄ nō cōsūpti remanētes ī sōno īfrigidāt^r ī exteriorib⁹ & īgrossāt^r
& iō faciūt ad neruoz & lacertoz p̄fractiōē: si fiat supdormitio īme
diatē post fleubothōiā: alia cā p̄t eē q̄a māz ē īgrossās ē faciēs p̄fractio
nē: sic ī q̄rtana ī cui⁹ typo fit p̄fractio pp frigiditatē & grossiciē māz
s3 nerui & lacerti s̄ frigidi: iō ad ip̄os ueniēs iste fum⁹ ī sōno ī quo fit
retractio caloris ad īteriora īfrigidāt^r & īgrossāt^r & iste fum⁹ īfrigida

tus & igrossatus frigiditatē & ingrossationē iducit ī mēbro siue cō
fractionē: siue ad mēbrū cōsimile ppant egritudīes cōsiles. Et istud
ueꝛ est de somno fleubothomię uicino & nō de remoto postq̃ fumi
illi fuerint consūpti. Secūdū q̃ dicit est q̃ fleubothomās d3 cauere
ne faciat nimis pfundā apturā ī minutiōe: ita q̃ cū fleubothomo le
dat neruū uel arteriā uene suppositū: nā ex lesione nerui seq̃t spā/
mus: ex quo ulteri⁹ acerbissima mors seq̃t uel ad minus p̃ditio mē
bri: puta brachii uel digiti &c. Ex lesione arterię sequit̃ fluxus san
guinis arterialis difficilime curabilis. Tertiū est q̃ fleubothomatus
nō illico. i. īmediate post fleubothomiā cibū sumere d3: sed d3 expe
ctare quousq̃ ī eo humores fuerint queri: ne cibus añ eius digestio
nē ad subueniēdū mēbro leso cū sanguine simul attrahat̃.

Hic autor ponit. y:

uitāda ab ipso fleubo
thomato quorū. Primū
est q̃ fleubothomatus
d3 uitare lac & lactici
nia: cuius cā est: q̃a ex
cōmotione humorū p
fleubothomiam s̃ape

fluunt humores aliq̃ ad stomachū: si ergo lac sumeret̃ ex cōmixtiōe
illoꝝ hūmorū lac ī stomacho corrūpet̃: ex quo de se maxie corrupti
bile est: iā & lac pp dulcedinē eius posset trahi indigestū ad uenas:
& pp cōmotionē humorū facile corrūpi. Secūdū ē q̃ fleubothoma
tus d3 cauere a potu nimio: q̃a pp euacuationē uenarū talis potus
traheret̃ facile ad uenas indigestus: put prius dictū ē. Tertiū est q̃
fleubothomatus d3 uitare oīa frigida tā intus sūpta quā exteri⁹ ad
hibita: puta cibaria multū frigida: aerē frigidū: balneū frigidum:
tenuitatē uestiū: sessionē supra petrā: frigiditatē capitis uel pedum:

Omnia de lacte uitabis rite minute.

Et uitet potum fleubothomatus homo

Frigida uitabis q̃a sunt inimica minutis

Inter dictus erit minutis nubilus aer.

Spiritus exultat minutis luce per auras

Oīb⁹ apta quies est: motus ualde nociuus

75
qa cū calor nālis p fleubothomiā debilitatus est: corpus facile sup/
flue ifrigidaret. Quartū est q, fleubothomatus nō d3 ambulare in
aere tenebroso nebuloso turbato: qa talis cōtristat aiam: & pigritiā
in corpib' iducit: ut prius dictū ē ibi: aer sit mūdus: nā tristitia cā ē
sāguis melācolici: sed d3 ābulare i aere claro & lucido: qa i tali aere
spūs uitales nāles & aiales recreant & ad extra mouent cōgaudētes
simili. Quintū est q, fleubothomatus d3 querere quietē tēpatā: sūit
& motū excessiuū uitare: qa motus excessiuus tūc maxie debilitat
& humores cōmouet: quies vō tempata motū sedat.

Principio minuas in acutis peracutis
Etatis medię multū de sanguine tolle
Sed puer atq; senex tollet uterq; parum
Ver tollat duplū reliquū tps tibi simplū.

Chic autor dicit qe/
tuor. Primū est q, fleu/
bothomia faciēda est i
pncipio egritudinū p
acutaz. i. maxie acuta
rū: q. f. terminant i die

quarta: qa tales sunt breues: nec dāt inducias: & iō a principio medi/
cāde sunt. Secūdū ē q, in etate media. f. q est a. 30. āno usq; ad. xlv.
uel. 50. ānū plus de sāguie extrahēdū est q i aliq aliāz etatū: qa i tali
etate maxie multiplicat sāguis: & eius subtractio nō ipedit augmē/
tū: nec diminuit uirtus corporis: qa corpus in tali etate nō auget: neq;
diminuit sensiblr: sed stare vī. Tertiū ē q, senes & pueri parz fleu/
bothomādi sunt: qa in pueris sāguis multus requirit pp nutritiōē
& augmētationē in eis. Et in senib' uirtus incipit debilitari. Quar/
tū est q, in uere dupla q̄titas sanguis abstrahēda est p fleubothomiā
respectu alioz tēpoz: cuius rō est: quia uer est tps maxie multipli/
catiū sanguinis: p̄n oēs autores medicinē. Circa primū dictū pro/
maiori declaratiōe ponēde sūt aliq regulę circa fleubothomiā: qua/
rū prima est q, i pncipio morbi nō est faciēda fleubothomia. Medi/
cus. n. est minister naturę: p̄n Gal. in regni. cā. illo. Omniū nā opa/
V

trix. Medicus v̄o minister: sed s̄m Gal. iiii. apho. in cō. illius egritu-
dinibus qbuscūq; incipiētibus nulla euacuatio in p̄cipio morbi ē
nālis: sicut ergo nā in p̄cipio morbi nō euacuat: ita nec medicus.
Istud tñ in tribus casibus h̄z instātiā. Primo ī materiē furiositate: uñ
Aui. loco sepe alleg. uult q; in p̄cipio morbi fleubothomia nō d̄z
fieri: q; fleubothomia humores cōmoueret & subtiliaret & currere
per corpus faceret nisi m̄ sit furiosa. Secūdo h̄z instātiā in materiē
multitudine. uñ Gal. sup illū apho. Incohantibus morbis: uult q;
op̄z fieri fleubothomiā aut farmaciā ut nā alleuiet: quē. s. onerata ē
pp materiē multitudinē. Tertio h̄z instātiā in morbi magnitudine
& acuitate: ut qñ ē apostema magnū & dolorosū: licet nō sit multa
m̄. s. añcedētis in corpe. uñ dicit Gal. xiii. megategni. Si apostema
sit magnū fleubothomet̄ in p̄cipio: licet nō sit materiē multitu-
do ne crepet aut apiat̄ apostema añ sui maturationē. Ergo ut mala
sinthomata uitent̄ minutio est faciēda. Secūda regula est q; nō fiat
fleubothomia in die motus egritudinis: sicut in crisi nō est faciēda
fleubothomia: nec aliq̄ euacuatio: ne m̄ a loco ad quē natura mittit
ip̄m diuertat̄: s̄l̄r neq; in paroxismo: uñ s̄m Gal. i. apho. In statu:
neq; fleubothomia: neq; farmaciā fieri d̄z: q; ī eo sit coctio morbi: q̄
melius sit in q̄ete q̄ motu: sed sicut se h̄z status ad morbū totalē: ita
paroxismus respectu diez interpolatiōis: sicut ergo ī statu nō ē eua-
cuādū: ita nec ī paroxismo. Tertia regula ē q; fleubothomia nō ē fa-
ciēda ī p̄cipio morbi: cū crisis est remota: q; s̄m Isaac in urinis:
sanguis est fundamētū caloris nālis ip̄m. s. sustinēs: licet cor sit fun-
damētū generās: & spūs fundamētū deportās: sed sanguis est fun-
damētū caloris nālis: q; ex eo māl̄iter generat̄ calor nālis: & ideo ali-
quis sanguinē euacuādo euacuat calorē qui materiā morbi h̄z dige-
rere: & p̄ p̄ns morbus plōgat̄ & uirtus debilitat̄: pp q; timēdū est ne
pp lōgitudinē morbi & debilitatē uirtutis nā succūbat. Quarta re

gula est q̄ in corpe hñte fecē in intestinis nō debet fieri fleubotho-
 mia: cuius cā est: q̄a tria sunt attrahētia. s. calidū: uacuū & tota spēs.
 Quia ergo p̄ fleubothomiā uene euacuant̄ q̄ a mēbris sibi p̄pinqs
 attrahūt: & ita meseraice a stomacho: uēter plus cōstipat̄: & mā cō-
 tenta in uenis plus inficit̄: & meseraice attrahunt humiditatē secū:
 & feces plus desiccant̄. Debet ergo uēter primo leniri: ut p̄ supposi-
 toria aut clisteria: nisi p̄ se laxet̄. Quinta regula ē q̄ nō d̄z fieri fleu-
 bothomia multa: quia ex hoc malū accidit in senio. s. multi morbi
 mali sicut epilēsia appoplexia & paralisis: q̄a p̄p remotionē sangui-
 nis: & caloris generant̄ multe supfluitates fleumaticę: q̄ sunt cause/
 barę egritudinū. Sexta regula est q̄ nō d̄z fieri fleubothomia in mu-
 liere mēstruata aut imp̄gnata. In imp̄gnata nō d̄z fieri: quia p̄ hoc
 calor digerēs cibū diminueret̄: & nutrimentū fetus auferret̄: & ma-
 xime qñ fetus ē magnus cū tūc indiget āpliori nutrimento. Et istud
 dicit Ipo. v. ampho. In mēstruata vō nāir. s. p̄m reuolutionē mensis
 nō d̄z fieri fleubothomia: q̄a in fluxu nimio mēstruorę esset faciēda
 ad diuertēdū materiā: sed qñ eueniūt nāir: & p̄m debitū cursum na-
 turę: tūc nō d̄z fieri fleubothomia: cū mā euacuet̄ sufficienter a nā:
 & natura nō d̄z diuertere ab opatione. Septima regula est q̄ post cole-
 ricā passionē non debet fieri fleubothomia. Cū. n. fleubothomia cō-
 moueat humores p̄ hoc possit humor colericus ad stomachū fluere
 & ip̄m inflāmare: nec debet fieri post uomitū ne similiter humores
 fluāt ad stomachū: neq; post fluxum uentris: neq; post uigilias ma-
 gnas: neq; post motū fortē: & breuiter nec post ullū calefaciēs mul-
 tū: aut multū dissoluēs: quia fleubothomia humores plus cōmoue-
 ret: & uirtutē magis debilitaret. Deinde uidēdū est in q̄bus hoībus
 cōpetit fleubothomia: & pro illo ponēdę sunt aliquę regulę: quarę.
 Prima ē q̄ fleubothomia cōpetit hoībus delicatis ociosis & quiescē-
 tibus: multū carnosus: & cibus multū sanguinē generātib⁹ utētibus:

Secūda regula est q̄ fleubothomia cōuenit illis ī q̄bus est abūdātia sanguinis:q̄ cognoscit̄ p̄ urine spissitudinē. Abūdātia .n. sanguinis facit eā spissā: sed colerā subtilē. Tertia regula est q̄ fleubothomia d̄3 fieri in illis in quibus melācolia abūdat. Vñ cū est multa melan colia nā is currēs cū sanguine p̄ totū corpus: quia sanguis in epate ab ea mūdificat̄: tūc cōpetit fleubothomia siue minutio postea far macia. Vñ duplex est melācolia: nālis & inālis: nālis est fex sangui nis: quæ qñ abūdat ipsa est currēs cū sanguine: q̄re cū sanguine p̄ fleubothomiā euacuat̄: ideo faciēda est fleubothomia ad eius eua cuationē cū sanguine: ab eodē .n. calore. s. calore tēpato fiūt s̄guis: & melācolia: q̄ est eius fex: & postea faciēda ē farmacia. Quarta re gula est q̄ in illis in q̄bus timet̄ humorū ebullitio: cōturbatio: & cale factio: cōpetit fleubothomia: & isti statim qñ sentiūt se calefieri de bēt fleubothomari cū sit timor ebullitionis: cōturbationis: & calefa ctionis: pp̄ humorū abūdātiā. Aliqñ tñ aliq̄ decipiunt̄ p̄ istā regulā: q̄a statim qñ sentiūt calefactionē & timet̄ de humorū ebullitiōe sta tim fleubothomāt se. Et qñ istud est ex colere calefactiōe & incēsiō ne: p̄ fleubothomiā nō cessat calefactio nec ebullitio: imo p̄ hoc aug mēt̄: q̄a fleubothomia humores cōmouet: & p̄ corpus currere fa cit. Et ergo nō cōpetit fleubothomia nisi hoc sit ex abūdātia humorū qd̄ cognoscit̄ p̄ sudoris multitudinē & maxie in mane. Aliq̄ .n. sunt qui nō sudant nisi quādo euacuatione indigent. Quinta regula est q̄ illis debet fieri fleubothomia qui habēt uirtutē fortē: & qui sunt sanguineꝝ cōplexionis nō frigide & sicce. Vnde Rasis. vii. Alman. Corpora apta ad fleubothomiā & quæ habēt uenas amplas & ma nifestas: & corpora pilosa & bruna & ex colore rubeo & fusco mix tis sunt colorata. & iuuenes & adolescētes & senes nō decrepiti: sed pueri: & infirmi nō sunt minuēdi nisi magna urgēte necessitate: & plurime istarū regularū colligunt̄ ex Aui. iiii. in. c. de fleubothomia.

Estas uer dextrās: autūnus hyemsq; sinistras

Quattuor hęc mēbra. cephe. cor. pes. epar. uacuāda
Ver. cor. epar estas. ordo sequens reliquas.

Hic pōit au
tor aliq cōcer/
nentia mēbra
euacuāda fleu

bothomia: & dicit. Priō q; i uere: & estate debēt euacuari uenę dex/
trę: ut dextrę manus uel dextrī brachii uel pedis: sed i hyeme & au/
tūno debēt fleubothomari uenę sinistrę. s. sinistrę manus uel sinistrī
brachii uel pedis. Et isti⁹ cā pōt eē: qā uer ē multiplicatiuū sāguis:
& istas colerę: ergo i uere & estate debēt euacuari ille uene i qb⁹ ma
gis abūdāt sāguis & colera: sed ille sūt uenę dextrę: qā i pte dextra
corpis situatū ē mēbrū gnātiū sāguis. s. epar & receptaculū cole/
re. s. cistis fellis. Sed autūnus ē gnātiū melācolię q; ēt coaceruat
& nō resoluit p hyemē: ergo i autūno & hyeme debēt fleubothoma
ri ille uenę i qbus magis dñat melācolia q; sūt uenę sinistrę: cū i sini
stra pte corporis p̄tineat splen: q; est receptaculū melācolię. Scđo dicit
q; ista q̄ttuor mēbra. s. cephe. i. caput. cor. pes. & epar. s̄m q̄ttuor par
tes anni sūt euacuāda: cor qdē i uere. epar i estate: caput i hyeme: &

Dat saluatella tibi plurima dona minuta
Purgat epar. splenē. pectus. p̄cordia. uocē
Innaturalem tollit de corde dolorem.

(pedes in autūno.

Hic tāgit sex iuua/
mēta pueniētia ex fleu
bothomia uenę q; dī sal

uatella: & ē uena i dorso manus in loco q; est iter auricularē digitū
& medicū. Primū est q; ipsa purgat epar. Secūdū ē q; ipsa mūdifi
cat splenē. Tertiū ē q; mūdificat pectus. Quartū ē q; p̄seruat p̄cor
dia. i. orificiū stōachi a nocumēto. Quintū est q; aufert nocumēta
uocis. Sextū ē q; aufert dolorē inaturalē cordis: & rō oīum iuuanē
torę ē: qā p̄dicta uena ab oībus istis locis sanguinē euacuat: ut po
stea ēt patebit. pro maiori declaratiōe p̄dictorę: sciēdū ē q; i fleubo
thomia aliqñ apiunt uenę & aliqñ arterię. In aptione aut arterię est

V iij

timor: & huius cā potissima ē nimius fluxus sāguis: qui duplici cā
h3 fieri i fleubothomia arterię. Vna cā ē caliditas uehemēs sanguis
arterialis: calidū. n. est facile mobile & arteriā dilatās & apiens: & iō
iuuat multū ad euacuationē sanguis in fleubothomia arterię. Secū
da cā est arterię mobilitas: & iō tardius i ea uulnus curat cū uulne
ra nō sanant nisi quiescāt: pdest tñ ista fleubothomia triplr. Primo
cū ē i corpe sanguis subtilis abūdātia. Secūdo qñ uaporosi. Tertio
qñ calidissimi: sanguis. n. subtilis: ex quo calor nālis & spūs fiūt: ha
bitat i arteria: sed sanguis grossus: ex quo mēbra nutriunt i uenis:
sifr sanguis uaporosus in arteria cōtinet: & sanguis sanguineus in
uenis: sanguis ē calidissimus q a corde efficit & digerit: qd est cali
dissimū membrū etiā cōtinet in arteria: alius aut sanguis in uenis.
Secūdo sciēdū q uenarū aptio est in multis mēbris: aliqñ i brachio
siue manu magna: aliqñ in parua: aliqñ in pede: aliqñ in naso: aliqñ
in frōte: aliqñ in labiis: aliqñ in lingua: siue in palato: aliqñ i angulis
oculorū uersus frontē: in manu maiori quē est ab ascellis usq; ad cu
bitos sunt qñq; uenę apiendę s̄m Rasis. vii. Almā. & Aui. loco pāl.
Vna uocat cephalica q est uena capitis. Secūda basilica q est uena
epatica. Tertia mediana siue cordiaca siue nigra: s̄m q uocatur ab
Aui. siue matrix: sicut uocat a Rasi. q̄rta ascellaris: & q̄nta funis bra
chii: in manu minori est sceiles siue saluatella: & i brachio s̄m q cō
tinet maiorē manū: & minorē sunt aperiendę sex uenę: cephalica a
ptibus q sunt supra collū euacuat: & iō passionibus capitis ualet: ut
in enigranea: mania: & i aliis calidis passionibus siue ex mā calida:
uñ & ista incipit siue orit ab humero: & tendit vsus ptē sinistra bra
chii: basilica euacuat imediate a partibus sub collo ut a pectore &
epate: uñ i passiōibus pectoris & epatis & similiū ualet: uñ ualet in
pleuresi: & icipit ista ab ascellari: & tēdit ad ptē domesticā brachii:
mediana yō ē media iter duas p̄dictas i situ & i cōpositiōe: qā ex eis

cōponit: est. n. ramus utriusq;. Et est et media in euacuatiōe: qā un-
 diq; euacuat: & ab inferioribus ptibus sub collo: & a collo: & supra
 collū. Vñ est uñs toti corpori in euacuādo: nō uñs sicut dicūt qdā:
 qā a corde oritur: sed qā ramus est cephalice & basilice. Et ergo cū
 uolumus fleubothomare de cephalica: & nō apparet: debemus acci-
 pe magis medianā q̄ basilicā: & sñr cū uolumus fleubothomare ba-
 silicā & non apparet: magis debemus fleubothomare medianā quā
 cephalicā: qā magis cōuenit cū utraq; quā una cū alia: cū sit ramus
 istarū: & ista extrema: sceiles siue saluatella est uena q̄ est inter auri-
 cularē & mediū: tēdēs plus uersus medicū digitū: & orit̄ a basilica:
 & ista apit̄ in dextra manu in opilatiōe epatis: & in sinistra manu
 in opilatiōe splenis: & q̄re hoc fit nescit̄ rōne: sicut dicit Aui. sed ex-
 periētia: hāc. n. inuenit Gal. p̄ somnū: ut ipse dicit: qā hēbat quēdā
 in cura hñtē opilationē epatis & splenis: & somniabat se fleubotho-
 mare patiētē de illa uena: & sic fecit & curatus est: de ista fit fleubo-
 thomia ponēdo manū in aq̄ calida: qā subtilis est: iō ut ingroset̄: &
 dilatē: & ne uulnus claudat̄ citius debito: & ut sāguis grossus sub-
 tiliet̄: ascellaris est illa q̄ posita est sub basilica: & illa apparet ī liga-
 tura brachii: & de ista idē est iudiciū cū basilica: fumis brachii est
 illa q̄ est supra cephalicā siue os ultimū: siue altius brachii v̄sus ptē
 siluestrē: & est idē iudiciū de ista & de cephalica: licet ergo s̄m Aui.
 & Gal. in aptiōe uenę fit euacuatio uñs a toto corpe: nō tñ ab omni-
 bus uenis eq̄liter: ut uisum est: licet et uenę a toto corpore euacuēt:
 nō tñ in eis est timor eq̄lis: imo cephalica s̄m Ra. vii. Alinā. est secu-
 rior: & basilica est magis timēda: & cardiaca et multū est timenda:
 licet minus q̄ basilica: cephalica est securior: qā neq; iuxta eā est ner-
 uus: neq; arteria: neq; sup eā: sed sub cardiaca est neruus & altius su-
 pra eā est neruus subtilis: iō timēdū est ne incidā neruus: basilica ē
 piculosa ualde: qā est sub ea arteria: & iuxta eā est neruus & mascu-

lus: & iō est timenda ualde: sceiles siue saluatella nō est piculosa: sed
 tñ subtilis est. & iō ut apiat: melius est q̄ ponat in aq̄ calida. In pe
 de sūt tres uene. s. sciatica: sophena: & uena poplicis: & hęc apiunt
 cū uolumus trahere sanguinē ad partes inferiores: ut in puocatiōe
 mēstruorū: & illa quę est in poplice s̄m Aui. magis ualet q̄ sophena
 aut sciatica: q̄a p̄pingor est matrici: & iō melius pōt ab ea trahere:
 sophena vō a uirga testiculis & a matrice sanguinē attrahit: sed scia
 tica ab anchis renibus & mēbris q̄ sunt situate v̄sus partē siluestre
 melius trahit: sophena vō & a m̄rice a mēbris positis uersus p̄tē do
 mesticā: licet sint rami unius uenę: in medio frōtis est uena una quę
 apienda ē in antiq̄tis passiōibus faciei: ut ī morphea: & impetigine
 scabie: & in passiōibus oculorū: prius tñ d̄z fieri minutio de cephalī
 ca: & s̄r est una uena in naso: & in utriusq̄ aptiōe d̄z collū ligari: &
 postea apiri una ante aliā: p̄ ligationē. n. colli melius manifestat. In
 aliis ēt sūt uenę q̄ apiunt p̄p apostemata existētia in ore: aut gingi
 uis: cephalica tñ prius minuta: in palato sunt q̄ttuor uenę: quę si ape
 riant ualēt fluxui reumatis: & ad dētes in eis faciētes dolorē. & iste
 uene sunt manifeste: & debēt apiri materia digesta: itē q̄dā sunt ue
 ne in angulis oculorū uersus frontē: & apiunt in passionibus ocu
 lorū: cephalica prius minuta: itē q̄dā sunt uene sub ligna q̄ apiunt
 in squinātia: cephalica prius minuta: itē uene que sunt in timpori
 bus incidunt p̄p emigrancā: & p̄p dolorē magnū capitis: & egritu
 dinē capitis: diuturnā: & iste sūt quas uocat Ipo. & Aui. Iuuenales:
 quaz incisio reddit hoīem ipotentē gn̄re: itē in collo ēt sunt uene q̄
 uocant guides q̄ minuēde sunt ī p̄cipio lep̄: & maxie q̄n anhelitus
 angustat: un̄ ī squinātia īpediēte anhelitū minuūt.

350
 In hoc passu autor
 duo notat. Primū ē q̄
 si dolor capitis accidat

Si dolor est capitis ex potu limpha bib: ē
 Ex potu nimio nā febris acuta creat.
 Si uertex capitis uel frons estu tribulent

Tipora frōsq; simul moderate sepe fricē^t ex potu nimio & maxie
Morella cocta nec nō calidaq; lauent^r. uini uel alicui⁹ alteri⁹ po
tus: quoz tigit hoies ine/

briari: tūc supbibi d; aq; frigida q̄ sui frigiditate atq; igrossatiōe ipe
dit ne fumi ex tali potu eleuati cerebrum ledāt uel ad ipm eleuent^r.
Secūdū ē q; si sumitas capitis uel frōs nimio calore uexet^r: tūc de/
bēt tīpora & frōs moderate fricari: & postea debēt ex aq; decoctio/
nis morelle calida lauari: q̄a morella q̄ a cōib⁹ medicis solatrū dī h;3
ifrigidare: q̄a frigida ē.

Temporis estiu ieiunia corpora siccāt.

Quolibet i mēse cōfert uomit⁹ quoq; purgat
Humores nocuos stōachi: lauat ambitus oēs
Ver autūnus hyems estas dominat^r in anno
Tempore uernali calidus fit aer humidusq;
Et nullum tempus melius fit fleubothomiē.

304 Vsus tūc homini ueneris cōfert moderatus.

Corporis & motus uentrisq; solutio sudor
Balnea purgent^r: tunc corpora cū medicinis
Estas more calet sicca nascatur in illa.

Tūc quoq; p̄cipue colerā rubcā dominari.

Humida frigida fercula dent^r: sit uenus extra

Balnea nō profunt: sint rare fleubothomiē.

Vtilis est requies: sit cū moderamine potus

In hoc passu au
tor plura norat. Pri
mū est q; ieiunare
multū exsiccat cor
pora i estate: q̄a ex
quo estas de nā ē ca
lida & sicca: ipsa re
soluit humiditates
corpis: q̄ ēt resoluū
tur p sudores i esta
te multiplicatos: &
sic supueniēte ieiū/
nio corpa plus ex/
siccant^r: q̄a absente

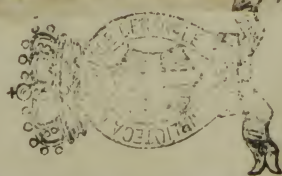
humido cibali: calor nri corporis agit i hūiditates pprias ipsas exsiccā
do: & ergo bñ dicit Ipo. vii. pti. apho. corpib⁹ hūidas carnes hñtib;
famē adhibere puenit. Fames. n. corpa exsiccat. Secūdū ē q; uomi/
tus p̄fert quolz mēse: q̄a p uomitū euacuāt hūiores nociui cōtenti in
toto ābitu stōachi: & istud ēt uoluit Aui. iiii. i. i. c. xiii. de uuamētis q̄
affert uomitus: cū dixit: q; Ipo. p̄cepit uomitū fieri bis in unoquoq;

mēse. s. duob⁹ dieb⁹ cōtinuis: ut scdo die expellat illud q^o p^o die nō
potuit ipelli: & p hoc p^o Ip^o. cōsuat^r sanitas: cū talis uomitus mū/
dificat stōachū euacuādo fleuma & colerā: stōachus. n. non h³ aliqd
q^o mūdet ipm sicut i^oestina hñt colerā rubeā ipsā mūdificātē: & po
stea Aui. lo. p^oal. pōit plura alia iuuamēta uomit⁹ bñ facti: quoz. Pri
mū ē q^o p^ofert grauitati capitis: & hoc ē ue⁹ qñ illa grauitas accidit
ex mā hūoralī uaporosa pueniēte a stōacho & mēbris i^oeriorib⁹ ad
caput: si. n. grauitas corpis fieret a nocumēto p^oprio ipsi⁹ cerebri: tūc
uomit⁹ magis noceret q^o p^oferret. Scdm ē q^o clarificat uisū: & hoc qñ
obscuratio uisus puenit ex mā uaporalī pueniēte a stōacho ad ipsos
oculos alias at nō. Tertiū ē q^o au^ofert fastidiū. i. nausēā & abhominā
tionē: remouēdo & euacuādo hūorē a stōacho q^o ē cā fastidij. Quar
tū ē q^o cōfert ei ad cui⁹ stōachū descēdit colerā corrūpēs eius cibū.
Quitū ē q^o remouet abhominatiōē q^o fit p^o unctuositatē. Sextū ē
q^o remouet cām desiderij: & illud q^o facit desiderare acutū ponticū
aut acetosū: q^o uomit⁹ remouet cām oīum istaz dispōnū: iā remota
cā remouet effectus. Septimū ē q^o p^ofert laxitati. i. cathecic q^o p^ocedit
ydropsim: euacuādo mā³ tal^r laxitatis & mūdādo stōachū. Octauū
est q^o p^ofert ulcerib⁹ i renib⁹ & uesica diuertēdo mās currētes ad illa
loca ad ptē oppositā. Nonū ē q^o ē^o p^ofert lep^o maxie qñ fit cū uomiti
uo forti: sic elleboro: q^o tal^r uomitus euacuat mās q^o sūt i locis remo
tis & difficilis eradiciōis: ex qbus fit lepra: ē^o uomitus corrigit di
gestionē primā: ex q^o alie. digestiōēs melius fiūt: uñ lepra peccat i cor
ruptiōe digestiue. Decimū ē q^o p^ofert malicię coloris i cute ex aliquo
hūorē diuertēdo ipm a cute. Vndecimū ē q^o p^ofert epilensię stōaticę
euacuādo hūorē cōtētū i stōacho: ex cui⁹ effumatiōe causat^r epile^osia.
Duodecimū est q^o p^ofert ictericię: maxie illi q^o ē ex opilatiōe. Nā p^op
motū fortē i uomitu: mā opilās mouet & remouet a loco i quo facie
bat opilationē. Si^or euacuat mā fleumatica p uomitū q^o cōiter est cā

istius opilationis. Decimūtertiū ē q̄ cōfert asmāti euacuādo materiā
 āncedentē ex stōacho: q̄ fouebat mās asmatis: & ēt calefaciēdo mē/
 bra spūalia & pulmonē: ex quorū calefactiōe seq̄r cōsūptio supflui
 tatū faciētiū asma. Decimūq̄rtū ē q̄ cōfert tremori & paralisi eua
 cuādo mās istarū passionū. Decimūq̄ntū q̄ cōfert hñtib⁹ uiscera ni
 gra magna sup ptes extremas: diuertēdo hūores a ptribus extremis.
 Et l3 uomitus debite ministratus ista cōferat iuuamenta: supflue tñ
 factus multa iducit nocumēta: q̄a debilitat stōachū & resoluit ipm:
 & facit eū aptū ut materiē fluāt ad ipm: & obest pectori & uisui &
 dētib⁹: & antiq̄s capitis dolorib⁹ &c. Prout dicit Aui. iiii. l. c. xiiij.
 Tertiū q̄ notat hic tex. ē q̄ q̄tuor sūt tpa anni. s. uer estas autūnus
 & hyems: put manifestū ē: & iter ista tpa uer ē calidū & humidū: &
 hoc respectu aliorū tēporū: licet ī se sit tps tēpamēto attinēs: ut uult
 Gal. ī de cōplexiōibus. Et ex isto seq̄r q̄ istud tps magis aptū ē fleu
 bothomiē: q̄a magis ē multiplicatiuū hūorū q̄ alia tpa. Et ergo ēt isto
 tpe pōt cōuenire moderatus usus coitus & motus tēpatus: & uētris
 solutio siue fluxus: & sudor tēpat⁹: & silr balnea tēpata ad diminuē
 dū repletionē. Et ergo ēt istud tps aptū ē ad purgationē corpis cū
 medicinis. Quartū ē q̄ estas calefacit & exsiccāt: & ergo ī ipsa ēt
 multiplicat⁹ colera rubea q̄ calida ē: & sicca: pp hoc ēt ī estate fercula
 debēt eē frigida & hūida ad remouēdū distēpātiā caliditatis & sic/
 citatis ex cōplexiōe estaris iductā: & d3 fieri abstinētia coitus: cū ta
 lia ēt exsiccāt: & abstinētia a multis balneis: silr de cā: & rara fleubo/
 thomia: eadē de cā: nisi necessitas hoīez cōpellat: & d3 fieri qes: & pau
 cus motus: q̄a qes hūectat: & multus motus nimīū exsiccāt: & d3 hō
 p̄dicto tpe uti potu cū moderamine & maxie frigido: q̄a ex supflua
 sūptiōe pot⁹ frigidi pp aptiōē pororū aliquā seq̄r subita ifrigidatio
 corpis uel paralisis: siue laxitas mēbroz: uel mors subit. A qua nos
 defendat q̄ eternaliter uiuāt: & regnat ī secula seculorū. Amen.

Hic liber est Michaelis Janzoni Ang. filii

